

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ'

Δευτέρα 9 Οκτωβρίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Ν. Μηταράκη και Α. Μιχαηλίδη, σελ. 357
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Νέας Αρτάκης και το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου Αργολίδας, σελ. 320, 338
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 317, 320, 322, 326, 329, 331, 335, 337, 342, 343, 346, 361, 379, 389, 391
4. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, στις 25-9-2017, ποινική δικογραφία που αφορά σε Υπουργούς διαφόρων Κυβερνήσεων που υπέγραψαν τους νόμους 3845/2010, 4046/2012, 4060/2012, 4111/2013, σελ. 398

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου - Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλες διατάξεις», σελ. 317
2. Ένσταση αντισυνταγματικότητας Βουλευτών του "Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή" επί του σχεδίου νόμου του Υπ. Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 335
3. Συζήτηση και ψήφιση (δλ' εγέρσεως) επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας, σελ. 335 - 337
4. Αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας εκ μέρους της Χρυσής Αυγής, βάσει του άρθρου 72 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής, επί των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7, καθώς και επί της τροπολογίας υπ' αριθμόν 1276/113 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 361
5. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Οι Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Υγείας, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Υποδομών και Μεταφορών, Μεταναστευτικής Πολιτικής, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Τουρισμού, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθώς και ο Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κατέθεσαν στις 9-10-2017 σχέδιο νόμου: « Άσκηση Υπαίθριων Εμπορικών Δραστηριοτήτων, Εκσυγχρονισμός της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας και άλλες διατάξεις», σελ. 398

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 365 - 369

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 332 - 351

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 317 - 332
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 351 - 365
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 385 - 399
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 369 - 385

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 335, 337, 342, 343, 346
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 317
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 365, 368
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 342, 343
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 346
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 317, 320, 322, 326, 329, 331
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 361
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. , σελ. 343, 346
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 389, 391
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 379

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 358, 359
ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 392
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 330, 337, 361
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 360
ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. , σελ. 340
ΒΑΓΓΩΝΑΣ Γ. , σελ. 387
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 344, 352, 353
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 359, 364, 380
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 342, 352, 353, 368
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 358, 369
ΓΑΚΗΣ Δ. , σελ. 395
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 340, 341
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 342
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 385
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 356
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 328, 329, 330, 364
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 372, 373
ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 365
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 387, 388
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 381
ΘΕΛΕΡΙΘΗ Μ. , σελ. 394, 395
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 337, 343, 344, 346, 347
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. , σελ. 379
ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. , σελ. 317, 320, 322, 331, 342, 344,
346, 350, 353, 362
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ε. , σελ. 324, 326
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ. ,
σελ. 363
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 350
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,
σελ. 331, 337
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 326, 333, 342, 343, 344, 345,
346, 347, 352, 367, 368, 375,
389
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 393, 395
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 348

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 349, 350, 365
ΛΑΓΟΣ Ι. ,	σελ. 335, 338
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 346
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 378
ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,	σελ. 320, 332, 333, 352, 353, 355, 359, 361, 363, 364, 365, 374
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 398
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. ,	σελ. 333
ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. ,	σελ. 341, 342
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. ,	σελ. 354, 355
ΜΙΧΕΛΗΣ Α. ,	σελ. 378
ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. ,	σελ. 322, 323, 331
ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 383
ΠΑΛΛΗΣ Γ. ,	σελ. 391
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 347, 348
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 320, 322, 326
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 366
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. ,	σελ. 349
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 323, 357, 358
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 330, 331
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 331, 332, 333
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 384
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. ,	σελ. 382
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 397
ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ Χ. ,	σελ. 386
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 361, 362, 364
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 370
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 391, 392
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. ,	σελ. 338
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 396
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. ,	σελ. 373, 374

Γ. Επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 337
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 337
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 337
ΛΑΓΟΣ Ι. ,	σελ. 335
ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,	σελ. 335, 336
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 337
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. ,	σελ. 336

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 326
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ.,	σελ. 365
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν.,	σελ. 331

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ'

Δευτέρα 9 Οκτωβρίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 9 Οκτωβρίου, ημέρα Δευτέρα και ώρα 12.20', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου - Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλες διατάξεις».

Όπως ενδεχομένως να γνωρίζετε, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 4 Οκτωβρίου 2017, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις και ενιαία επί της αρχής και των άρθρων και των τροπολογιών.

Η πρόταση που σας κάνω είναι να ξεκινήσουμε με τους δύο γενικούς εισηγητές, όπου κατά τη διάρκεια των ομιλιών τους θα ανοίξει το ηλεκτρονικό σύστημα για να εγγραφούν όσες και όσοι συνάδελφοι το επιθυμούν και στο τέλος της εγγραφής, αφού δούμε πόσοι συνάδελφοι θα έχουν εγγραφεί, τότε να συζητήσουμε τι ώρα θα τελειώσουμε απόψε το βράδυ. Αυτονόητο είναι ότι αν είναι πολλοί συνάδελφοι, θα πάμε μέχρι αργά. Εάν είναι λιγότεροι συνάδελφοι, θα τελειώσουμε κάπως νωρίτερα, αφού αύριο αρχίζουμε από τις 9.00'.

Αύριο, όμως, έχουμε καταληκτική ώρα, περίπου 13.00'-13.30', διότι αρκετοί Υπουργοί, λόγω υπηρεσιακών αναγκών, άλλοι θα φύγουν στο εξωτερικό και άλλοι εντός Ελλάδος μεν, αλλά εκτός Αθηνών. Επομένως, αυτό είναι το πλαίσιο της συζήτησης. Υπάρχει κάποια αντίρρηση επ' αυτού του θέματος;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι μία ενιαία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, επί της αρχής και των άρθρων. Είναι ενιαία.

Όπως θα έχετε πληροφορηθεί, ήταν κατατεθειμένες έξι υπουργικές τροπολογίες. Κατατέθηκε και μια έβδομη, η οποία τώρα ετοιμάζεται, θα φωτοτυπηθεί και θα σας διανεμηθεί για να την έχετε μπροστά σας. Πολλές από αυτές είναι του Υπουργείου Οικονομικών. Όπως έχω ενημερωθεί, κάποια στιγμή θα έρθει η κ. Παπανάτσιου και θα παρουσιάσει τις τροπολογίες αυτές.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς το Σώμα

συμφώνησε ομόφωνα στην πρόταση που έκανα.

Τώρα πληροφορούμαι ότι κατέθεσε ένσταση αντισυνταγματικότητας το κόμμα της Χρυσής Αυγής. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, προκειμένου να δούμε και να προγραμματίσουμε την ώρα λήξης σήμερα -όπως ξέρετε, η ένσταση αντισυνταγματικότητας μπορεί να συζητηθεί ανά πάσα στιγμή-, να μιλήσουν οι δύο πρώτοι γενικοί εισηγητές, ώστε να έχουμε την εικόνα των ομιλιών και μετά να μπει η ένστασή σας, είτε ενδιαμέσως με τους ειδικούς αγορητές είτε αμέσως μετά, αν εσείς θέλετε, την ολοκλήρωση της αγόρευσης των αγορητών. Να ξεκινήσουμε όμως με τους δύο γενικούς εισηγητές και θα σας ρωτήσω μετά.

Τον λόγο έχει για δεκαπέντε λεπτά η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αννέτα Καββαδία.

Μπορείτε να εγγράφεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ορίστε, κυρία Καββαδία, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ANNETA) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μια ξεχωριστή ημέρα. Ξεχωριστή γιατί υλοποιούμε μια δέσμευση απέναντι σε εκείνη την κατηγορία συμπολιτών μας, που επί χρόνια υφίστανται μια βάνουση κακοποίηση μόνο και μόνο γιατί έχουν επιλέξει να είναι ο εαυτός τους. Φέρνουμε στην Ολομέλεια ένα σχέδιο νόμου, με το οποίο αφ' ενός καθιερώνεται απλούστερη η διαδικασία διόρθωσης του καταχωρισμένου φύλου των διεμφυλικών προσώπων, με βάση το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού, αφ' ετέρου ιδρύεται Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του παιδιού.

Πρόκειται για ένα σημαντικό και πολυαναμενόμενο νομοθέτημα, που με τα πρώτα του επτά άρθρα, έρχεται να θεραπεύσει παραβιάσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων και να περιορίσει τη μισαλλοδοξία, τις διακρίσεις και τη βία σε βάρος της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, τα μέλη της οποίας όπως είναι γνωστό, διεκδικούσαν με επιμονή επί πολλά χρόνια το σεβασμό εκ μέρους της πολιτείας, της ατομικής βούλησης για φυλομετάβαση.

Με αφορμή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι, ακούσαμε και ακούμε πολλά. Από ειλικρινείς προβληματισμούς και απορίες έως χυδαία σχόλια που αγγίζουν το όριο της απειλής και έναν άκρως κακοποιητικό λόγο. Μπορούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συμφωνήσουμε ότι τα δικαιώματα δεν ήταν ποτέ θέμα πλειοψηφίας και μειοψηφίας;

Υπό αυτό το πρίσμα η απλούστευση διαδικασιών που θα οδηγήσουν μερίδα συμπολιτών μας, όσο μικρή και αν είναι αυτή, στο να βιώνουν την καθημερινότητά τους με τον τρόπο που επιλέγουν, χωρίς να γίνονται υποκείμενα χλεύης και χωρίς να υφίστανται την ψυχολογική ακόμη και τη σωματική βία στην οποία υπό-

κείνται χρόνια τώρα, θα έπρεπε να χαιρετιστεί από όλους.

Δυστυχώς, όμως, για μια ακόμα φορά βλέπουμε την επανάληψη ενός κακοπαιγμένου έργου. Από τη μια φραστικές κορώνες, κινδυνολογία, χυδαιότητα, υποδαύλιση συντηρητικών κοινωνικών αντανάκλαστικών και από την άλλη «α λα καρτ» ευαισθησία, σε ό, τι αφορά στην προστασία στοιχειωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων. Θα επανέλθω όμως σε αυτό παρακάτω.

Έχουμε, λοιπόν, εδώ μια κατά κοινή ομολογία ιδιαίτερος ευπαθή, εκτεθειμένη στον κοινωνικό αποκλεισμό και την προκατάληψη πληθυσμιακή ομάδα, της οποίας τα δικαιώματα η πολιτεία οφείλει να προασπίσει και να προαγάγει. Αυτό ακριβώς που επιδιώκει στα επτά πρώτα άρθρα του το σημερινό προς συζήτηση νομοσχέδιο, κάνοντας ορατά τα διεμφυλικά άτομα, διευκολύνοντας την πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στις ασφαλιστικές καλύψεις και στις προνοιακές παροχές.

Με τα επόμενα πέντε άρθρα του σχεδίου νόμου τίθενται οι βάσεις για να υπάρξει καλύτερος κεντρικός σχεδιασμός και συντονισμός των αρμόδιων Υπουργείων και υπηρεσιών σε σχέση με τα δικαιώματα του παιδιού, ένα επίσης διαρκές αίτημα όλων όσοι ασχολούνται με την παιδική ηλικία, υπηρεσιακών παραγόντων, κοινωνικών επιστημόνων, εκπαιδευτικών, ακτιβιστών του Συνηγόρου του Παιδιού, της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, αλλά και υποχρέωση της χώρας, όπως προκύπτει από τις καταληκτικές παρατηρήσεις προς την Ελλάδα της Επιτροπής της Σύμβασης του ΟΗΕ της 15^{ης} Ιουνίου του 2012. Ο συντονισμός αυτός όλα τα προηγούμενα χρόνια δεν γινόταν ικανοποιητικά, όπως όλοι θα θέλαμε. Έχει υπάρξει αποσπασματικός, χωρίς την απαιτούμενη ευρύτητα και προσήλωση που απαιτείται σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα, με αποτέλεσμα να υπολείπομαστε στα αποτελέσματα που επιδιώκουμε.

Ερχόμαστε, λοιπόν, να θεσπίσουμε έναν εθνικό μηχανισμό στον οποίον θα συμμετέχουν σε μόνιμη βάση δέκα Υπουργεία, έναν μηχανισμό που θα εκπονεί σχέδια δράσης, σύμφωνα με τις συστάσεις εθνικών και διεθνών οργάνων προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του παιδιού. Αποτυπώνουμε έτσι την ουσιαστική δέσμευση της ελληνικής πολιτείας να διαμορφώσει αποτελεσματικές πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στο νομοσχέδιο πιο συγκεκριμένα, θα ήθελα να ξεκινήσω με μία γενικότερη αξιακή τοποθέτηση: Τα δικαιώματα για την Αριστερά δεν υπήρξαν ποτέ μια αφηρημένη, μια ουδέτερη έννοια. Η υπεράσπιση και η διεύρυνσή τους είναι απαραίτητα συστατικά για τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας.

Ο όρος «ατομικά δικαιώματα» δεν συνεπάγεται βεβαίως την άσκησή τους ανάλογα με τις ατομικές δυνατότητες του καθενός. Αντιθέτως, ως ατομικό δικαίωμα νοείται το δικαίωμα στο οποίο πρέπει να έχει πρόσβαση κάθε άτομο, ανεξαρτήτως της οικονομικής ή της μορφωτικής του κατάστασης, του φύλου, της θρησκείας, των σεξουαλικών επιλογών, της εθνικτικής καταγωγής του. Χρησιμοποιώντας τον όρο «ατομικό», διεκδικούμε και απαιτούμε ως αριστεροί και αριστερές την καθολική πρόσβαση όλων στα δικαιώματα αυτά, κάτι που για να επιτευχθεί απαιτείται υποστήριξη της άσκησης των δικαιωμάτων από κοινωνικές δομές. Απαιτεί ρυθμίσεις εκ μέρους της πολιτείας, ρυθμίσεις σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Πρωθώντας την ισότιμη άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων, προωθούμε συνολικότερα μια κοινωνία με λιγότερες διακρίσεις. Εξαλείφοντας τις ανισότητες σε βάρος κάποιων, αποβλέπουμε στην τελική εξάλειψή τους για όλους, δηλαδή κινούμαστε στην αντίστροφη κατεύθυνση των όσων διακηρύσσουν ο νεοφιλελευθερισμός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος υποστηρίζει την ανισότητα ως κάτι το φυσιολογικό.

Η άσκηση των δικαιωμάτων, η υπεράσπισή τους για όλους και όχι για λίγους προνομιούχους απαιτεί για την Αριστερά εργαλείο του κοινωνικού μετασχηματισμού που εμείς πιστεύουμε ότι έχουμε ανάγκη ως χώρα, γιατί εμείς, κυρίες και κύριοι, δεν δεχόμαστε ότι είναι δυνατόν κοινωνικές ομάδες να είναι υποδεέστερες στα δικαιώματα. Δεν δεχόμαστε πολιτές δεύτερης κατηγορίας. Αναγνωρίζουμε και σεβόμαστε το διαφορετικό. Να το επαναλάβω: Σεβόμαστε, όχι απλά ανεχόμαστε το διαφορετικό.

Όμως, το διαφορετικό είναι ισότιμο στη δική μας κοινωνική θεώρηση, χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς αστερίσκους.

Στα δύο χρόνια διακυβέρνησης, στο δικαιωματικό επίπεδο η Κυβέρνηση έχει προβεί σε σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες. Ενδεικτικά να θυμίσω ότι επεκτείνουμε το σύμφωνο συμβίωσης, φέραμε τον ν.4443/2016 περί ίσης μεταχείρισης, ψηφίσαμε το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, δώσαμε την ιθαγένεια στα προσφυγόπουλα δεύτερης γενιάς που αποφοίτησαν από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, νομοθετήσαμε για την αποσυμφόρηση των φυλακών, καταργήσαμε τις φυλακές τύπου Γ'.

Το σημερινό νομοσχέδιο, λοιπόν, είναι ένα ακόμα καίριο βήμα που θα συμβάλει στην συμπλήρωση του απαιτούμενου ολοκληρωμένου πλαισίου άρσης των διακρίσεων λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού, ένα βήμα θεσμικής αναγνώρισης προσωπικών επιλογών, οι οποίες βρίσκονταν ως τώρα σε μια γκρίζα ζώνη άρνησης εκ μέρους της πολιτείας, σε αντίθεση με τις αρχές της ισότητας, της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και του σεβασμού της ετερότητας.

Τις τελευταίες δύο εβδομάδες έχει γίνει μια άκρως διεξοδική συζήτηση για το νομοσχέδιο τόσο μεταξύ των κομμάτων όσο και με τους φορείς. Η Νέα Δημοκρατία, αλλά και η Δημοκρατική Συμπαράταξη αρχικά, στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν πολιτικό πρόβλημα στην Κυβέρνηση, μας δήλωσαν ότι δεν προτίθενται να ψηφίσουν το νομοσχέδιο, αντιμετωπίζοντας τα διεμφυλικά άτομα ως μέσα για τις πολιτικές τους επιδιώξεις και όχι ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Ήταν μια εντυπωσιακή όντως κίνηση επίδειξης κυνισμού, μια εντυπωσιακή περιφρόνηση του ρόλου του Κοινοβουλίου και μάλιστα λίγο καιρό αφότου ο κ. Μητσοτάκης, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είχε φωτογραφηθεί με τα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, μια φωτογράφιση και μια συνάντηση καθαρής επικοινωνιακής στόχευσης, όπως αποδεικνύεται εκ των πραγμάτων.

Μετά την ξεκάθαρη θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων ότι ψηφίζουν επί της αρχής το νομοσχέδιο, η Δημοκρατική Συμπαράταξη δήλωσε ότι ψηφίζει και αυτή επί της αρχής. Περιμένουμε με ενδιαφέρον να δούμε τη συνέχεια.

Όσο για τη Νέα Δημοκρατία, αφού αναγκάστηκε και αυτή να αναδιπλωθεί, εδώ και κάποιες μέρες μας μιλά για κάποια δική της πρόταση που πρόκειται να καταθέσει. Περιμένουμε να δούμε, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αυτήν την πρόταση και το πώς θα συμβιβάζει τις μετριοπαθείς απόψεις στο εσωτερικό της παράταξής σας με τις ακραίες, συντηρητικές και ομοφοβικές δηλώσεις προβεβλημένων στελεχών του κόμματός σας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μη διακόπτετε.

Η ερώτηση βεβαίως που ανακύπτει είναι γιατί τόσα χρόνια η Νέα Δημοκρατία δεν είχε νομοθετήσει σχετικά.

Για τη στάση του κόμματός της Ένωσης Κεντρώων δεν έχω να πω πολλά. Η ωμή παραδοχή του κ. Λεβέντη, της ανάγκης του για ψήφους από άλλες πολιτικές δεξαμενές, καταδείχθηκε από το οργισμένο δελτίο Τύπου της οργάνωσης του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών που του υπενθυμίζει τη διαφορετική του στάση όλο τον προηγούμενο καιρό και τη δική του προσωπική υπογραφή ως δέσμευση στο συνέδριο της ILGA-Europe το 2015 στην Αθήνα αναφορικά με το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού των διεμφυλικών προσώπων, για να μην αναφέρω την παρουσία Βουλευτών του κόμματός του σε εκδηλώσεις της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, όπου διαβεβαίωναν για την υποστήριξη της Ένωσης Κεντρώων στα αιτήματά τους.

Και ερχόμαστε στη στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, το οποίο μέχρι αυτήν τη στιγμή τουλάχιστον επιμένει στην καταψήφιση του νομοσχεδίου μιλώντας για δήθεν υποκειμενισμό σε αντιπαράθεση με τον επιστημονισμό που το κόμμα διακηρύσσει και για δήθεν σύνθετο κοινωνικό ζήτημα που απαιτεί επιστημονικές γνωμοδοτήσεις ειδικών.

Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, το ζήτημα της προσωπικής αίσθησης του σώματος να αφορά κάποιον επιστημονισμό και όχι το ίδιο το άτομο και το πώς βιώνει την πραγματικότητά του; Το γεγονός ότι

οι απόψεις του κόμματός σας βρίσκουν αντίθετες όλες τις συλλογικότητες της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, δεν απασχολεί καθόλου τον Περισσό; Θα μου πείτε τώρα πως αν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί μαζί μας, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα.

Βεβαίως, έχουν ακουστεί και φωνές εκτός Κοινοβουλίου που δηλώνουν πως δεν καταλαβαίνουν την αναγκαιότητα του νομοσχεδίου. Κάποιες μάλιστα το θεωρούν επικίνδυνο για τον θεσμό της οικογένειας και τα χρηστά ήθη. Ορισμένες από αυτές τις φωνές προέρχονται από πλευρές που συχνά επικαλούνται την ανοχή και την αγάπη ως αναπόσπαστο τμήμα του ιερού λόγου.

Προς τις πλευρές αυτές θα ήθελα απλώς να θυμίσω ότι τις ίδιες υπερβολικές αντιρρήσεις είχαν διατυπώσει με αντίστοιχη αυστηρότητα, όταν νομοθετήθηκε ο πολιτικός γάμος και το σύμφωνο συμβίωσης. Η πορεία των πραγμάτων απέδειξε ότι αυτές οι κινδυνολογίες είναι αναντίστοιχες προς την αλήθεια. Ο πολιτικός γάμος μετράει πλέον σχεδόν τριάντα χρόνια ύπαρξης. Ο θεσμός της οικογένειας και τα ήθη δεν έχουν επηρεαστεί. Οι γνήσιοι, αλλά και οι προσποιητοί φόβοι μερίδας συμπολιτών μας αποδείχθηκαν και θα αποδειχθούν ξανά αβάσιμοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας το αναγνωρίσουμε: η αντιπαράθεση η οποία βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη αυτές τις μέρες δεν αφορά μόνο δεδομένες ιδεολογικές διαφορές μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Είναι μια αντιπαράθεση μεταξύ σύγχρονων αντιλήψεων και σκοταδισμού, μεταξύ μέλλοντος και παρελθόντος. Είναι μια μάχη -γιατί, δυστυχώς, περί μάχης πρόκειται- για το αυτονόητο: τον απόλυτο σεβασμό σε οτιδήποτε έχει να κάνει με ανθρώπινα δικαιώματα. Το να μπορέσουν άνθρωποι να βγουν από το σκοτάδι στο φως, να γίνουν ορατοί, να έχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας, να μπορούν να ταξιδεύουν, να διεκπεραιώνουν την καθημερινότητά τους με το όνομα που θέλουν και που ανταποκρίνεται σε αυτό που νιώθουν, δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι κάτι το διαπραγματεύσιμο. Αρκετή δεν είναι η κακοποίηση που υπέστησαν όλα αυτά τα χρόνια;

Συμβαδίζοντας, λοιπόν, με τη διεθνή πραγματικότητα, το σημερινό νομοσχέδιο υποκαθιστά στη συνταγματική αρχή της προστασίας της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, επιδιώκει να εξασφαλίσει ευνοϊκότερες και απλούστερες διαδικασίες για την αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, προτάσσοντας το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού, αφαιρώντας την προϋπόθεση της χειρουργικής αλλαγής φύλου. Ομοίως, αφαιρείται η προϋπόθεση ύπαρξης κάποιας ιατρικής αγωγής που να σχετίζεται με τη σωματική ή ψυχική υγεία, καθώς αναγνωρίζεται ότι η προσωπική αίσθηση του σώματος και οι άλλες εκφράσεις του φύλου επιλέγονται πάντοτε ελεύθερα από το ίδιο το πρόσωπο και δεν είναι σε καμμία περίπτωση υποχρεωτικές.

Τις τελευταίες μέρες ακούσαμε και διαβάσαμε μια εκτεταμένη περιπτωσιολογία για ανθρώπους που επιδιώκουν να απαλλαγούν από οικονομικά χρέη -κάτι που είναι σαφές ότι δεν μπορεί να γίνει, αφού αρκεί να διαβάσει κάποιος το άρθρο 5, όπου παραμένει, για παράδειγμα, ίδιο το ΑΜΚΑ και το ΑΦΜ- ή για ανθρώπους που θέλουν να γίνουν από αθλητές, αθλήτριες ή να αποφύγουν τη στράτευση ή να θέλουν να επισκεφθούν το Άγιο Όρος. Μιλάμε για περιπτώσεις που οδηγούν, κυρίες και κύριοι, τη λογική στα άκρα της.

Να επαναλάβουμε, λοιπόν. Τα διεθνή στοιχεία δείχνουν ότι μόλις 0,001% των πολιτών στο εξωτερικό κάνει χρήση της νομοθεσίας περί διόρθωσης φύλου. Άρα, οι φόβοι περί καταχρηστικότητας δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και μάλιστα την ελληνική. Κανένας και καμμία δεν θα πάει στον δικαστή να αλλάξει το καταχωρημένο φύλο του, προκειμένου να πάει στο Άγιο Όρος ή για να μην πάει φαντάρος. Υπάρχουν, ξέρετε, πολλοί άλλοι τρόποι να αποφύγεις τη στράτευση και τέτοιου είδους συζητήσεις είναι πέρα και έξω από κάθε λογική.

Ας δούμε τι προβλέπει το νομοσχέδιο σε ό,τι αφορά στο ηλιακό όριο μετάβασης φύλου, που τόσο σκόνη έχει σηκώσει και τόσα εξωφρενικά δημοσιεύματα έχει εμπνεύσει. Προβλέπει, λοιπόν, ότι θα μπορεί να ξεκινά από το δέκατο πέμπτο, θα συμπεριλαμβάνει και το δέκατο έκτο, υπό τις προϋποθέσεις του νόμου συν μια ακόμη. Η επιπλέον προϋπόθεση για τους κάτω των δεκαεπτά -η οποία θα πρέπει να υπάρχει και θα τίθεται στην κρίση του δικαστή, εκτός φυσικά από τη σύμφωνη γνώμη των γονέων-

θα είναι μια διεπιστημονική γνωμοδότηση από συγκεκριμένο δημόσιο νοσοκομείο. Μιλάμε για εφήβους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που κατά κανόνα βιώνουν απαράδεκτες συνθήκες στο σχολικό περιβάλλον, υφίστανται κακοποιητικό λόγο και βάνουση μεταχείριση.

Δυστυχώς και σε αυτό το θέμα η παραπληροφόρηση κυριάρχησε στον δημόσιο διάλογο και παρουσιάστηκε μια κινδυνολογία εντελώς ανακριβής. Ότι δήθεν, δηλαδή, ένας έφηβος μπορεί να πάει να διορθώσει το φύλο του χωρίς προϋποθέσεις, ενώ ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Πιστέψτε με, δεν θα ξυπνήσει ένα πρωί κάποιος δεκαπεντάχρονος κι αντί να πάει στο σχολείο θα πάει στην Ευελπίδων για να αλλάξει το φύλο του. Μιλάμε για συγκεκριμένες περιπτώσεις παιδιών, οικογενειών που βιώνουν το μπουλινγκ αυτά και οι οικογένειές τους. Μιλάμε για γονείς -και είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε εκπρόσωπο αυτών των γονέων- οι οποίοι βιώνουν αυτό το δράμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εξαιτίας, λοιπόν, της ιδιαιτερότητας της εφηβικής ψυχολογίας, οι προϋποθέσεις εκ μέρους του νομοθέτη είναι πολύ αυστηρότερες σε σχέση με ό,τι ισχύει για τους άνω των δεκαεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ισχυριζόμαστε ότι ο νόμος λύνει όλα τα ζητήματα των διεμφυλικών προσώπων. Υπάρχουν πάρα πολλά που πρέπει να γίνουν ακόμα. Όμως, όπως είχαμε πει και τον Δεκέμβριο όταν ψηφίζαμε για την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης και στα ομόφυλα ζευγάρια, έχουμε δεσμευθεί και με συνεδριακές αποφάσεις ότι θα ακολουθήσουν και τα επόμενα βήματα: ο γάμος, η τεκνοθεσία -αλλά ανοιχτά και στο φως- με τελικό στόχο την ισότιμη συμμετοχή του καθενός και της καθενιάς στο πλήρες φάσμα των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζοντας το παρόν νομοσχέδιο θα καταδείξουμε την ανάγκη ευαισθητοποίησης, εξοικείωσης και έμπρακτου σεβασμού των δικαιωμάτων των διεμφυλικών προσώπων, μιας ιδιαιτέρως ευπαθούς στον κοινωνικό αποκλεισμό και την προκατάληψη πληθυσμιακής ομάδας. Αύριο το απόγευμα θα έχουμε πετύχει μια σημαντική νίκη εναντίον των διακρίσεων με βάση το φύλο, την εμφάνιση, τη σεξουαλική συμπεριφορά, αντιπαρτιθέμενοι σε κάθε μορφή περιθωριοποίησης.

Όμως, δεν θα έχουμε πάρει απλά μια πολιτική πρωτοβουλία σε μια τυχαία χρονική στιγμή. Θα έχουμε υπογράμμισει τη γενικότερη αποφασιστικότητά μας στην ύπαρξη πολιτών δεύτερης κατηγορίας οποιουδήποτε είδους.

Θα ήθελα να κλείσω, κυρίες και κύριοι, την τοποθέτησή μου με μια πολύ σύντομη ιστορία που είδα δημοσιευμένη χθες το βράδυ στο διαδίκτυο και μάλιστα επωνύμως. Είναι η ιστορία ενός πατέρα, ο οποίος γράφει το όνομά του και λέει τα εξής:

«Ξέρω μια ιστορία. Μια ιστορία για ένα παιδί που γεννήθηκε αγόρι. Μεγάλωσε ως όριζαν οι κανόνες της κοινωνίας. Από αρκετά νωρίς κατάλαβε μια μεγάλη και πολύ δύσκολη αλήθεια: ότι δεν νιώθει αγόρι. Και το έκρυψε από την οικογένειά του, τον περίγυρό του, την κοινωνία ολόκληρη. Δέχθηκε την κοροϊδία και τα ακατάσχετο μπουλινγκ στο σχολείο αλλά και έξω, στη βόλτα, στη διασκέδαση, στα πάρτι. Μέχρι που πέρασε στο πανεπιστήμιο κι εκεί ένιωθε ότι μπορεί πλέον να εκφραστεί, όπως ορίζει ο νους του: συνειδητά. Γιατί ένιωθε πια γυναίκα, χωρίς αναστολές, χωρίς ενοχές. Και τώρα πια αυτοπροσδιορίζεται και ονομάζεται ως τέτοια.

Τέλειωσε το πανεπιστήμιο στα τέσσερα χρόνια και μάλιστα με πολύ καλό βαθμό. Στην ορκωμοσία η προσφώνηση έγινε, προς τιμήν των υπευθύνων, με το νέο όνομα, παρ' ό,τι στο πτυχίο αναφέρεται το παλιό. Παρ' όλα αυτά, οι δυσκολίες είναι πάρα πολλές. Ακόμα κι ένα μεταπτυχιακό πολύ δύσκολο θα μπορέσει να το πάρει μ' αυτό το όνομα στο πτυχίο. Και δεν θέλει να το πάρει με τέτοιο όνομα.

Η επαγγελματική αποκατάσταση; Πολύ δύσκολη. Οι πόρτες δεν ανοίγουν εύκολα και τα βλέμματα είναι πολύ διερευνητικά γι' αυτό το ρημάδι το όνομα και τώρα» -συνεχίζει ο πατέρας- «έρχεται το νομοσχέδιο για την ταυτότητα φύλου, η ευκαιρία της για να πάρει, επιτέλους, επισήμως το όνομα που θέλει και που ταιριάζει σε αυτό που φέρει εντός της. Μαζί με την ταυτότητα θα

πάρει και το διαβατήριό για να πορευτεί στην κοινωνία χωρίς εξηγήσεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Καβαδία, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. «Όμως η κοινωνία έχει τη δική της άποψη, είτε από παντελή άγνοια είτε από κακία, ακόμη και από μίσος προς το διαφορετικό. Γιατί εκείνη είναι κάποιου άλλου παιδί, όχι του καθενός που αφήνει τη χολή του να διαχυθεί αδιακρίτως».

Και το συγκλονιστικό που γράφει αυτός ο πατέρας επωνύμως είναι η αποκάλυψη –λέει– ότι αυτό είναι το δικό του παιδί. Λέει «είμαι περήφανος γι' αυτό, γιατί όλα αυτά τα χρόνια είχε τη δύναμη να ξεπεράσει τον ρατσισμό που υπέστη είτε φραστικώς είτε σωματικώς και πλέον ξέρω ότι έχω δύο κόρες, ξεκάθαρα. Έχει την απόλυτη στήριξη της οικογένειας, χωρίς ντροπή και ενδοιασμούς, γιατί πολύ απλά είναι το παιδί μας. Και ξέρετε κάτι; Θα μπορούσε να είναι το παιδί του καθενός και το χρέος μας ως γονείς απέναντι στα παιδιά μας είναι να τα στηρίξουμε στις επιλογές τους, ειδικά στις δύσκολες επιλογές και πλέον δεν υπάρχει λόγος να εκμυστηρευόμαστε στους λίγους που ίσως καταλάβουν. Κρίμα μόνο που αναγκάστηκε να κρύψει, ακόμα κι από μας, όλο αυτό που περνούσε. Σκεφτείτε καλά» –καταλήγει αυτός ο πατέρας– «την επόμενη φορά που θα καταδικάσετε κάτι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Καβαδία, παρακαλώ, τελειώστε!

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το υστερόγραφο του ίδιου του πατέρα σε αυτήν τη βιωματική αφήγηση.

«Θα προτιμούσα» –γράφει– «να μην σχολιάσετε, αλλά απλά να σκεφτείτε».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σύμφωνα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το Γυμνάσιο Νέας Αρτάκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση με τον σωστό τρόπο –και νομίζω ότι αξίζει να την κάνουμε με τον σωστό τρόπο– πρέπει να την κάνουμε με όρους νηφαλιότητας και σοβαρότητας. Δεν πρέπει, για παράδειγμα, να συζητήσουμε το παρόν νομοσχέδιο υπό το πρίσμα των μεγάλων προβλημάτων ως προς τη διακυβέρνηση της χώρας που σωρεύονται και γρήγορα μετατρέπονται σε αδιέξοδα, ενώ εσείς, κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, ισχυρίζεστε ότι όλα βαίνουν καλώς.

«Το νομοσχέδιο αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση μπορεί να διαχειριστεί το μνημόνιο αφήνοντας συγχρόνως προοδευτικό αποτύπωμα», έγραψε χθες σε άρθρο του ο Υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος. Για μένα είναι εκτός θέματος.

Δεν πρέπει, επίσης, να συζητήσουμε με γνώμονα τη λεγόμενη «αριστερή ατζέντα», η οποία κατά μία εκδοχή αποπροσανατολίζει την κοινή γνώμη από τα φλέγοντα προβλήματα, στρέφοντας αλλού τη δημόσια συζήτηση, τα παιχνιδίσματα για τα οποία έκανε λόγο τις προάλλες ο Αρχιεπίσκοπος, ενώ κατά μία άλλη εκδοχή διατηρεί ικανοποιημένους τους κυβερνητικούς Βουλευτές –μάλλον όχι όλους απ' ό,τι φαίνεται– με το πρόσχημα ότι γίνονται προοδευτικές παρεμβάσεις σε κοινωνικά ζητήματα, παρά το γεγονός ότι η επίδοση της Κυβέρνησης σε κοινωνικά ζητήματα, θα έλεγα ότι δεν είναι και η καλύτερη.

Και σίγουρα δεν έχει να κάνει η σημερινή συζήτηση με τα ψέ-

ματα, τις συμπεριφορές και τους τακτικισμούς του Υπουργού Άμυνας κ. Πάνου Καμμένου, ο οποίος σήμερα βρίσκεται στη Βραζιλία –αν ήταν δυνατό να υπάρχει επίσκεψη στη Γη του Πυρός, φαντάζομαι ότι θα πήγαινε κι εκεί, όσο πιο μακριά γίνεται και το πώς προσδιορίζουμε εμείς, στη Νέα Δημοκρατία, τη θέση μας σε σχέση με τους κοινοβουλευτικούς ελιγμούς των ΑΝΕΛ.

Βέβαια, το ζήτημα της ασυμφωνίας ψήφου στο εσωτερικό της κυβερνητικής πλειοψηφίας είναι όπως και να το κάνουμε σοβαρό ζήτημα, διότι τίθεται υπό αίρεση η συνοχή της κυβερνητικής πλειοψηφίας και η δυνατότητα αυτής της Κυβέρνησης να κυβερνά εν τέλει. Είχαμε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την ικανότητα της Κυβέρνησης να κυβερνά, τώρα προκύπτουν και αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητά της να κυβερνά.

Το πολιτικό πρόβλημα, κυρία εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, ως εκ τούτου είναι δικό σας εσωτερικό ζήτημα. Όμως, η σημερινή συζήτηση έχει να κάνει με την ουσία κι εκεί ακριβώς επικεντρώνουμε τη διαμόρφωση της θέσης μας.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι μια απόπειρα, ατελής και προβληματική, της Κυβέρνησης να νομοθετήσει στη σφαίρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα επιχειρώντας να διασφαλίσει το δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης προσωπικότητας και αυτοπροσδιορισμού των διεμφυλικών ατόμων.

Εξ ορισμού είμαστε ανοιχτοί σε κάθε τέτοια συζήτηση. Άλλωστε, την έχουμε ξεκινήσει ήδη με τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους στη Νέα Δημοκρατία.

Εξ ορισμού, κάθε συζήτηση, κάθε αγώνας και κάθε διεκδίκηση σχετικά με ανθρώπινα δικαιώματα αφορά κοινωνικές μειοψηφίες και όχι πλειοψηφίες. Ανέκαθεν οι κοινωνικές μειοψηφίες αντιμετωπιζόνταν συχνότατα με όρους προκατάληψης ή ακόμα και φοβίας, με αποτέλεσμα τον στιγματισμό τους, τον κοινωνικό τους αποκλεισμό, ακόμα και κακοποιοτικές συμπεριφορών εναντίον τους.

Εξ ορισμού, λοιπόν, καθήκον της ευνομούμενης δημοκρατικής πολιτείας είναι να ρυθμίζει κατά τον καλύτερο τρόπο αυτές τις κοινωνικές πραγματικότητες, έτσι ώστε να τηρείται η λεπτή ισορροπία ανάμεσα στην απόλαυση του ατομικού δικαιώματος και στη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, στην άσκηση της ελευθερίας της ατομικής βούλησης αφ' ενός και στην αποφυγή καταχρηστικών συμπεριφορών από την ασύδοτη ελευθερία αφ' ετέρου.

Πώς γίνονται όλα αυτά; Απάντηση: Με τη θέσπιση από την ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία άσκησης συγκεκριμένων όρων, κανόνων και προϋποθέσεων άσκησης και απόλαυσης του ατομικού δικαιώματος στο πλαίσιο της έννομης τάξης και με τη συνδρομή ιδίως σε θέματα σύνθετα, ευαίσθητα και απαιτητικά, όπως το προκείμενο, της τεκμηριωμένης επιστημονικής γνώσης.

Καταθέτω στα Πρακτικά χθεςινό άρθρο τριών ειδικών και επιφανών στελεχών της ιατρικής κοινότητας, όπου παρατίθενται οι προβληματισμοί των ειδικών, που δεν ελήφθησαν υπ' όψιν από την Κυβέρνηση ως προς την κατάσταση της δυσφορίας φύλου.

(Στο σημείο αυτό Βουλευτής κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ποιοι είναι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι σχετικό άρθρο χθεςινής εφημερίδας. Μπορείτε να ανατρέξετε. Θα το καταλάβετε από την ανάπτυξη της πρότασής μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα κατατεθεί στα Πρακτικά. Όποιος θέλει, σε λίγο το παίρνει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς έρχεστε και νομοθετείτε το ζήτημα της νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου, με σκοπό να διασφαλίσετε το δικαίωμα των ανθρώπων που βιώνουν την κατάσταση της δυσφορίας ή κατ' άλλους ασυμφωνίας φύλου, δηλαδή των διεμφυλικών, να αυτοπροσδιορίζονται, να προβαίνουν δηλαδή σε διόρθωση επαναπροσδιορισμού του βιολογικού τους φύλου, δηλαδή των χαρακτηριστικών του σώματος –κατ' άλλους καταχωρισμένο φύλο, όπως είναι στην αιτιολογική έκθεση– έτσι ώστε τελικά αυτό να συμπίπτει με το ψυχολογικό τους φύλο, δηλαδή, κατά την επιστημονική ή ιατρική ορολογία, αυτό που νιώθουν ότι είναι, άρρεν ή θήλυ.

Αυτό το κάνετε θέτοντας μια βασική και κυρίαρχη προϋπόθεση, τη βούληση απλά και μόνο του ατόμου, άρθρο 3 του νομοσχεδίου και κάποιες άλλες δευτερεύουσες, πλην όμως σημαντικές προϋποθέσεις, δηλαδή δικαστική απόφαση, αγαμία, χωρίς προαπαιτούμενα χειρουργικής επέμβασης και ιατρικής γνωμάτευσης δυνατότητα διόρθωσης φύλου από ηλικία δεκαπέντε ετών, με ιατρική γνωμάτευση και συναίνεση των γονέων, δυνατότητα διόρθωσης από δεκαεπτά ετών και άνω ελεύθερα. Αυτό έρχεστε και νομοθετείτε. Μάλιστα.

Εκ των προτέρων σας λέω ότι έχουμε βασικές και καθοριστικές αντιρρήσεις σε σχέση με το σύνολο των προϋποθέσεων που θέτετε. Θα πω περισσότερα σίγουρα και αύριο στην ειδικότερη συζήτηση επί των άρθρων.

Όμως, πρώτα βάζω το κύριο ερώτημα: Ποια ήταν η ανάγκη να φέρετε το παρόν νομοσχέδιο; Ποιο είναι το κενό που έρχεστε να καλύψετε; Ποια η λογική η ratio, κατά τα νομικά, του νομοθετήματος; Για να βρούμε την απάντηση, ας δούμε τι ακριβώς ισχύει στην εθνική έννομη τάξη απ' ενός και βέβαια στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Στην ελληνική έννομη τάξη ισχύει ανέκαθεν και ισχύει η διαχρονική αναγνώριση του επίκτητου φύλου. Η διόρθωση, δηλαδή, ή ο επαναπροσδιορισμός του φύλου γίνεται μέσω του κρίσιμου στοιχείου της σχετικής ληξιαρχικής πράξης, δυνάμει βέβαια δικαστικής απόφασης, άρθρο 13 του ν.344/1976 επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Καραμανλή -να μια προοδευτική πρωτοβουλία αρκετά παλιότερα- και βέβαια άρθρο 14 του ν.2503/1997, που προβλέπει ότι η διόρθωση ληξιαρχικής πράξης καταχωρίζεται στην ίδια τη ληξιαρχική πράξη, στο σώμα της, ώστε να υπάρχει βέβαια και η ασφάλεια δικαίου.

Το δικαστήριο βεβαιώνει τον επαναπροσδιορισμό του φύλου με τη διόρθωση της ληξιαρχικής πράξης και όχι τη σύνταξη νέας, όπως εσείς προτείνετε στο παρόν. Αυτό έχει ιδιαίτερη νομική σημασία, διότι απ' ενός η διόρθωση έχει αναδρομικό χαρακτήρα και απ' ετέρου εξασφαλίζεται στοιχειωδώς το αναπαλλοτρίωτο και η συνέχεια της προσωπικής κατάστασης. Επιτυγχάνεται, δηλαδή, η ασφάλεια του δικαίου με αυτό που ισχύει μέχρι τώρα.

Θυμίζω τις πρόσφατες αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών, τις υπ' αριθμόν 418/2016 και 1572/2016, που έχουν κρίνει μεταξύ άλλων ότι οι χειρουργικές επεμβάσεις αλλαγής φύλου δεν πρέπει να αποτελούν προαπαιτούμενο της νομικής αναγνώρισης του επιθυμητού φύλου του αιτούντος -θα συμφωνήσουμε- και συνεπώς η έννοια της νομικής αναγνώρισης της ταυτότητας φύλου είναι γνωστή στην ελληνική έννομη τάξη και νομολογία, η οποία νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων έχει ρυθμίσει το ζήτημα κατά τρόπο αθόρυβο και αποτελεσματικό.

Επιπλέον, για τον επαναπροσδιορισμό του φύλου ζητείται και λαμβάνεται παγίως υπ' όψιν από τα δικαστήρια, ως αναγκαία προϋπόθεση ουσίας, ιατρική γνωμάτευση που αποδεικνύει αυτήν την κατάσταση που λέμε «επίμονη δυσφορία φύλου» των αιτούντων.

Κατά αυτόν τον τρόπο ο δικαστής λαμβάνει υπ' όψιν το κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο της ιατρικής γνωμάτευσης ή ψυχιατρικής εξέτασης, προκειμένου να προβεί σε ουσιαστική κρίση. Αυτό ισχύει σε τριάντα έξι από σαράντα μία χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εσείς με το παρόν έρχεστε και μετατρέπετε τον δικαστή, αφαιρώντας το προαπαιτούμενο της γνωμάτευσης, σε διεκπεραιωτικό διοικητικό όργανο, αφού απλά και μόνο δέχεται τη δήλωση βούλησης του αιτούντος. Είναι λάθος και διαφνοούμε με αυτό.

Στο επίπεδο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δύο είναι οι σημαντικές αποφάσεις. Πρώτη είναι η υπόθεση Goodwin κατά Ηνωμένου Βασιλείου του 2002, όπου έκρινε το δικαστήριο ότι η απουσία νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου διεμφυλικού ατόμου συνιστά παραβίαση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, περί δικαιώματος σεβασμού ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Συμμορφούμενο προς την απόφαση αυτή, το Ηνωμένο Βασίλειο θέσπισε το 2004 τον νόμο περί αναγνώρισης φύλου, στον οποίο περιλαμβάνεται διάταξη εξάρτησης αναγνώρισης ταυτότητας φύλου για διεμφυλικούς από αθλητικούς συλλόγους, για λό-

γους ασφαλείας του δικαίου και κινδύνου και καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος που οι Βρετανοί προέβλεψαν, αλλά εσείς με το παρόν δεν προβλέπετε.

Η δεύτερη και πλέον σημαντική για τη συζήτησή μας απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, είναι αυτή της 8ης Απριλίου του 2017 στην υπόθεση Garçon και Nicot κατά Γαλλίας. Θα άξιζε τον κόπο να τη μελετήσουμε όλοι μας. Μεταξύ άλλων το δικαστήριο έκρινε ότι η δυσφορία γένους είναι ιατρικό ζήτημα, αφού εντάσσεται στη σχετική κατηγορία της Διεθνούς Στατιστικής Ταξινόμησης Νοσημάτων και συναφών προβλημάτων υγείας του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Αυτή είναι η επιστημονική άποψη που λέγαμε.

Θυμίζω παρεμπιπτόντως ότι οι Αμερικανοί διεμφυλικοί ακτιβιστές θεώρησαν δικαίωση των αγώνων τους το γεγονός ότι η δυσφορία φύλου - γένους χαρακτηρίστηκε ως ιατρική κατάσταση, medical condition, το 2012 και πανηγύρισαν γι' αυτό.

Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι η απαίτηση χειρουργικών επεμβάσεων, προκειμένου να αναγνωριστεί νομικά η ταυτότητα φύλου, παραβιάζει διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δικαίωμα σεβασμού ιδιωτικής ζωής κ.λπ..

Ωστόσο -κι εδώ είναι το κρίσιμο- στην ίδια υπόθεση το Δικαστήριο δέχθηκε ως νόμιμη την προϋπόθεση ιατρικής διάγνωσης ύπαρξης συνδρόμου δυσφορίας φύλου, διότι έτσι, όπως έκρινε, εξασφαλίζεται η διατήρηση της αρχής του αναπαλλοτρίωτου της προσωπικής κατάστασης, της διασφάλισης της δημόσιας πίστης, της συνοχής της αστικής και ληξιαρχικής κατάστασης και τελικά της ασφάλειας δικαίου, χωρίς παράλληλα να παραβιάζεται το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Κρίθηκε, δηλαδή, ότι η ιατρική γνωμάτευση συνδρόμου δυσφορίας φύλου και μάλιστα μη αναστρέψιμου χαρακτήρα, καίτοι συνιστά κάποιο αναμφίβολα κοινωνικό στιγματισμό, εν τούτοις αποτελεί την εγγύηση ότι οι άνθρωποι δεν θα αλλάζουν εσφαλμένα το φύλο τους.

Επομένως, εύκολα προκύπτει απ' αυτήν την σύντομη επισκόπηση ότι η νομολογία της ελληνικής δικαιοσύνης είναι εναρμονισμένη με αυτήν του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και διασφαλίζει σε ικανοποιητικό βαθμό, χωρίς να χρειάζεται πρόσθετη παρέμβαση, τη διαδικασία νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου.

Όμως και η βασική μας αντίρρηση στα προβλεπόμενα στο παρόν εδράζεται στο σκεπτικό ακριβώς αυτής της σημαντικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Θεωρούμε ότι μια πλήρης και επιστημονικά τεκμηριωμένη διαδικασία επαναπροσδιορισμού του φύλου θα έπρεπε να περιλαμβάνει ως βασική προϋπόθεση κρίσης και απόδειξης μια εμπεριστατωμένη κρίση και γνωμάτευση από ειδικό ή ειδικούς γιατρούς ή και ψυχολόγους, ώστε να διαγιγνώσκεται και να τεκμηριώνεται και να αποδεικνύεται επομένως αυτή η ιδιαίτερη κατάσταση που προσδιορίζουμε ως επίμονη δυσφορία φύλου του αιτούντος, στη διόρθωση διεμφυλικού.

Η διαδικασία είναι πολύ σημαντική για τη ζωή του, ώστε να επαφίεται απλά και μόνο σε μία δήλωση βούλησης, με τα ελαττώματά της, για παράδειγμα, πλάνη, ιδίως σε άτομα νεαρής ηλικίας και την πιθανότητα μελλοντικής αλλαγής γνώμης.

Με αυτά τα δεδομένα, το σχέδιο-πρόταση νόμου που επεξεργαζόμαστε και καταθέτουμε στη διαβούλευση ορίζει μια συνολική και ασφαλή διαδικασία νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου, η οποία στηρίζεται σε συγκεκριμένες και σαφείς προϋποθέσεις.

Δικαστική απόφαση, ναι. Ιατρική ή ειδική επιστημονική γνωμάτευση, που κάνει διάγνωση της ενσυνειδητής επιλογής του ατόμου που αντιλαμβάνεται την κατάσταση που βιώνει ως δυσφορία φύλου. Αναπόσπαστη κρίσης μία φορά μόνο, χωρίς ενδεχόμενο αλλαγής γνώμης.

Δύο στάδια εξέτασης στο δικαστήριο σε σύντομο μεταξύ τους χρονικό διάστημα, για να επιτυγχάνεται η σχετική ταχύτητα της διαδικασίας μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης. Όριο ηλικίας τα δεκαοχτώ χρόνια, το έτος που, κατά τον νόμο, επέρχεται η ενηλικίωση του ατόμου.

Καταθέτω την πρότασή μας και τη θέτω από εδώ και πέρα σε δημόσια διαβούλευση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, προκειμένου να απαντήσω στο αρχικό ερώτημα της λογικής και της σκοπιμότητας της νομοθετικής σας πρωτοβουλίας, λέω ότι τα ελληνικά δικαστήρια και οι υφιστάμενοι εθνικοί νόμοι έχουν αντιμετωπίσει επαρκώς το ζήτημα, χωρίς τον προοδευτικό θόρυβο που εσείς προκαλείτε.

Με την απλουστευμένη, γρήγορη, μη κοστοβόρα, όπως λέτε, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς ψυχιατρική εξέταση, διαδικασία που επιχειρείτε να νομοθετήσετε, απλά και μόνο κλείνετε το μάτι σε μία κατηγορία ανθρώπων που αισθάνονται κακοποιημένοι και απροστάτευτοι, χωρίς όμως να τους προσφέρετε κάποια ουσιαστική προστασία, διότι η ουσιαστική προστασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η δικαστική απόφαση αυτή καθαυτή. Ουσιαστική προστασία προκύπτει ή δεν προκύπτει από εκεί και πέρα.

Μεταξύ άλλων όμως δεν προσφέρετε και ασφάλεια δικαίου απέναντι σε πιθανές καταχρηστικές ή δόλιες συμπεριφορές που θα μπορούσαν να προκύψουν, αφού η διαδικασία που εισάγετε εξαρτάται από μία απλή δήλωση βούλησης. Τις επιφυλάξεις της Εταιρείας Οικογενειακού Δικαίου τις ακούσαμε στη συζήτηση στην επιτροπή.

Σε μία χώρα που τα ιερά δεσμά του γάμου και η έγγαμη σχέση καταλύονται με εικονικά διαζύγια -αυτά δεν γίνονται στη Δανία, στην Ελλάδα γίνονται- για λόγους φορολογικών ελαφρύνσεων, δεν είναι πολύ απίθανο να προκύψουν φαινόμενα κατάχρησης διαδικασίας διόρθωσης φύλου με απλή δήλωση, ιδίως όταν προβλέπεται στο παρόν και η δυνατότητα αλλαγής γνώμης και επανόδου στο αρχικό φύλο. Θα τα πούμε εκτενέστερα και αύριο στα άρθρα.

Σήμερα μόλις το πρωί κάποιος δικηγόρος συνάδελφος με πήρε τηλέφωνο για να μου πει για την απορία ενός πελάτη του, που τον ρώτησε αν η διόρθωση φύλου με δήλωση θα μπορούσε να συνεπάγεται τη δυνατότητα απαλλαγής του από την καταβολή διατροφής στη σύζυγο. Έγινε και το καταθέτω.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Τι είναι αυτά τώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έγινε! Έγινε και πολύ φοβάμαι ότι θα γίνει ξανά.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς τα ξέρετε όλα. Το ξέρουμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ να κάνουν ησυχία, παρακαλώ.

Κύριε Παναγιωτόπουλε, μην απαντάτε. Συνεχίστε και κλείστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πραγματικά περιστατικά αναφέρω και μακάρι να είναι αυτό το τελευταίο, αλλά δεν νομίζω ότι θα είναι το τελευταίο.

Αυτό, όχι μόνο αποβαίνει σε βάρος της υπόθεσης των διεμφυλικών και των δικαιωμάτων τους, αλλά αποδεικνύει τις ελλείψεις, την προχειρότητα και την ανεπάρκεια με την οποία νομοθετείτε.

Κάνετε, όμως, και κάτι χειρότερο. Στο όνομα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στο όνομα της δήθεν προοδευτικότητας, προβαίνετε σε μια επικίνδυνη ιδεολογική ρευστοποίηση των βιολογικών φύλων του ανθρώπινου γένους, με συνεπείς αβέβαιες και ανυπολόγιστες και για την οικογένεια και για τα γονεϊκά πρότυπα και για τα δικαιώματα του παιδιού, που κατά τρόπο παράδοξο έρχεστε να ρυθμίσετε στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου με τον Εθνικό Μηχανισμό Αξιολόγησης Σχεδίου Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Οφείλω να πω ότι προ-υπήρχε αυτό το σχέδιο δράσης της Γενικής Γραμματείας Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων από τον Νοέμβριο 2014. Θα τα πω εκτενέστερα αύριο. Αυτό, λοιπόν, θα μπορούσε να επιφέρει μοιραία βλάβη στον κοινωνικό ιστό της χώρας.

Γι' αυτό τον λόγο ειδικά, αλλά και για όλο το πνεύμα του νομοθετήματος, που στηρίζεται στην ατομική δήλωση χωρίς προ-υποθέσεις επιστημονικής διάγνωσης, το άρθρο 3 δηλαδή, δεν

μπορούμε να δεχθούμε το νομοσχέδιό σας. Και αυτό δεν είναι φιλελεύθερη υποχώρηση, αλλά υπεύθυνη στάση.

Καταθέσαμε την ουσιαστική, συνολική και υπεύθυνη πρότασή μας και οριοθετήσαμε πραγματικές προϋποθέσεις για να υπάρχει μία ασφαλής, στέρεη και αποτελεσματική διαδικασία διόρθωσης, με σεβασμό στο ατομικό δικαίωμα, αλλά και την ασφάλεια του δικαίου.

Εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, ίσως και επειδή διακατέχετε από μία φυσική αποστροφή σε κάθε έννοια κανόνων, όρων ή προϋποθέσεων, νομοθετήσατε επιπόλαια και εσφαλμένα και γι' αυτόν τον λόγο οφείλουμε να καταψηφίσουμε επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή άκουσα τρεις φορές τον κ. Παναγιωτόπουλο να λέει «θα μιλήσουμε αύριο επί των άρθρων αναλυτικότερα», υπενθυμίζω ότι η συζήτηση είναι ενιαία, επί της αρχής και επί των άρθρων. Βεβαίως, στους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές, εφόσον υπάρξει χρόνος, θα δοθεί λίγος χρόνος για δευτερολογίες, οπότε θα μιλήσουν και επί του συγκεκριμένου άρθρου. Όμως, μη δοθεί λάθος εντύπωση ότι αύριο μιλάμε για τα άρθρα και σήμερα επί της αρχής. Είναι ενιαία η συζήτηση.

Προχωράμε με τον ειδικό αγορητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, τον κ. Κωνσταντίνο Μπαργιώτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τότε θα συζητηθεί η ένσταση αντισυνταγματικότητας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεννοήθηκα με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής, τον κ. Λαγό και δέχθηκε να μιλήσουν όλοι οι αγορητές και αμέσως μετά θα συζητηθεί η ένσταση αντισυνταγματικότητας. Με βάση το άρθρο 100, το Προεδρείο μπορεί να τηνβάλει οπότε θέλει, ύστερα από συνεννόηση. Άρα, θα συζητηθεί μετά τους αγορητές.

Κύριε Μπαργιώτα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που έχει σχέση με τα ανθρωπίνων δικαιώματα, που έχει σχέση στην πραγματικότητα με την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας, με τις εξελίξεις στον ευρωπαϊκό χώρο αλλά και στη χώρα, την εναρμόνιση με ευρωπαϊκές οδηγίες, με αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αλλά και πρόσφατες αποφάσεις της ελληνικής δικαιοσύνης, οι οποίες θέτουν ένα νέο πλαίσιο σε σχέση με την ταυτότητα φύλου και τη δυνατότητα διόρθωσης φύλου στους ανθρώπους που έχουν τέτοια επιλογή.

Ουσιαστικά, δηλαδή, αφορά το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού των διεμφυλικών ατόμων, δικαίωμα αυτονόητο για όλους τους πολίτες μίας ευνομούμενης χώρας, είτε πρόκειται για θρησκευτική, είτε για εθνική, είτε για σεξουαλική έκφραση. Το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού και της αυτοδιάθεσης είναι αυτό για το οποίο συζητάμε σήμερα.

Το νομοσχέδιο ούτε επαναστατικό είναι ούτε φέρνει κάποια τεράστια αλλαγή.

Στην πραγματικότητα, αναγνωρίζει ένα κενό και ρυθμίζει μία πραγματικότητα την οποία την ξέρουμε και τη ζούμε όλοι. Υπάρχουν στην κοινωνία άνθρωποι που βρίσκονται σε δυσαρμονία με το φύλο τους και επιθυμούν την αλλαγή ή πολλές φορές, ακόμα και όταν δεν ήταν δυνατή η αλλαγή του φύλου, ζούσαν με συμπεριφορές και τακτικές, οι οποίες αμφισβητούσαν το βιολογικό τους φύλο, με αποτέλεσμα να είναι θύματα και ρατσισμού και βίας και αποκλεισμών.

Έτσι, ουσιαστικά συζητάμε για τη ρύθμιση ενός θέματος, το οποίο άνοιξε από το 1997 για πρώτη φορά, με νόμο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ τότε, με μία τροπολογία, η οποία απλώς πρόσθετε δύο λέξεις σε έναν νόμο του 1976, που δεν περιείχε τίποτα για τους διεμφυλικούς και την αλλαγή φύλου. Άνοιξε, λοιπόν, το 1997 και εξελίχθηκε σε μία κατάσταση, που ούτε ρυθμισμένη είναι ούτε σαφές είναι το περιβάλλον της, ο τρόπος αλλαγής.

Για να πάω ένα βήμα πίσω στο πολιτικό θέμα, σήμερα συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο μέσα σε μία πρωτοφανή ένταση, που κατά τη γνώμη μου δεν θα έπρεπε να υπάρχει καν. Μόλις η Νέα Δημοκρατία εισήγαγε τη γνωστή μέθοδο που λέγεται «στρίβειν

δια της αντιπροτάσεως». Είναι μία υπαναχώρηση από τις θέσεις της, εξαιτίας της πίεσης που είχε στο εσωτερικό της και την οποία ένωσε από το περιβάλλον της.

Όμως, από την άλλη μεριά, νομίζω ότι για τον τρόπο με τον οποίο συζητείται και την ένταση με την οποία καταλήξαμε να συζητάμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πολύ μεγάλο βάρος έχει ο τρόπος με τον οποίο η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ειδικότερα ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα στην Κυβέρνηση χειρίζεται και χρησιμοποιεί από την αρχή αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τα νομοσχέδια.

Αυτό που κάνει στην ουσία έχει μια πολύ συγκεκριμένη τακτική. Κάθε φορά που χρειάζεται να αλλάξει η ατζέντα ή η συζήτηση, νομοσχέδια που καλώς ή κακώς αγγίζουν κοινωνικές ευαισθησίες και προκαταλήψεις μπαίνουν στην Ολομέλεια για να συζητηθούν, με αποτέλεσμα ο αναπόφευκτος θόρυβος, ο κουρνιαχτός -αν θέλετε- που σηκώνεται να γίνεται επικοινωνιακό όπλο στα χέρια του ΣΥΡΙΖΑ, εντός της Κυβερνήσεως, επαναλαμβανών.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το έχουμε δει και άλλες φορές. Το είδαμε και με την ιθαγένεια, το είδαμε με πολύ χαρακτηριστικό τρόπο με το σύμφωνο συμβίωσης που κόλλησε σε μνημονιακές επιταγές.

Κάθε φορά που αρχίζει να φαίνεται έντονα το τι είναι στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση, η οποία είναι ουσιαστικά ένας ιδεολογικός και πολιτικός -επιτρέψτε μου την έκφραση- αχταρμάς, είναι ένα πολιτικό, ένα αριστεροδεξιό συνονθύλευμα διαφορετικών, αποκλινουσών πραγματικών τάσεων και ιδεολογιών, στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ γίνεται η προσπάθεια με αυτά τα νομοσχέδια να κάνουμε αυτό που λέμε «μια αριστερή ρελάνς», ένα «αριστερό παράθυρο» το οποίο ενδεχομένως σβήνει τα προηγούμενα.

Αφού είδαμε, λοιπόν, από την Κυβέρνηση την πλήρη κάλυψη του κ. Καμμένου για τις αποφάσεις του με τον υπόκοσμο και τα κατορθώματά του εν τη αλλοδαπή, αφού οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ επανειλημμένως χειροκροτούν με ενθουσιασμό τα λεγόμενα και τη στάση του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, χωρίς κανέναν ενδοιασμό, ερχόμαστε σήμερα να κάνουμε αυτό που λέμε «αριστερή ρελάνς», να πούμε κάτι το οποίο είναι -και καλά- προοδευτικό.

Και αφού θυμόμαστε ξαφνικά, ανακτούμε τη γνωστή αλαζονεία -ορισμένων, όχι όλων- του ιδιοκτήτη -για να μην πω του εφευρέτη- του κινήματος ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως μόνοι, πρωτοπόροι και μοναδικοί εισηγητές δικαιωμάτων στη χώρα, κάνουμε ουσιαστικά αυτό που είπα στην αρχή, εισηγούμαστε ένα αυτονόητο νομοσχέδιο στο σύνολό του επί της αρχής τουλάχιστον, έτσι ώστε να έχουμε μια υπεκφυγή.

Το σενάριο είναι αλήθεια ότι δούλεψε πολύ καλά στις προηγούμενες περιπτώσεις, στα προηγούμενα νομοσχέδια, κυρίως γιατί καθυβριζόμενα τα κόμματα του δημοκρατικού χώρου -το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ- στήριξαν τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που έχουν σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα, σε αντίθεση με το υπερσυντηρητικό και ανοιχτά αντιδραστικό, όσον αφορά τα κοινωνικά δικαιώματα, συνεταίρο του ΣΥΡΙΖΑ στην Κυβέρνηση, τους ΑΝΕΛ.

Η στάση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, λοιπόν, είναι η εξής: Δήλωσε στην αρχή ότι η Κυβέρνηση δεν έχει άλλο άλλοθι, ότι αν δεν επιδιώσει τη συναίνεση στο εσωτερικό της, δεν μπορεί να βγάλει -ως διφυής προσωπικότητα- μαζί σε ό,τι αφορά τις περικοπές συντάξεων, μισθών, οικονομικών προνομίων και χώρια εκεί που θέλουμε να πουλήσουμε κοινωνικό πρόσημο.

Είμαστε θετικοί στο νομοσχέδιο, ήμασταν από την αρχή. Είμαστε θετικοί επί της αρχής.

Όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ από εδώ και πέρα πρέπει να αναζητεί στο εσωτερικό του πρώτα τις συναίνεσεις που χρειάζονται. Πρέπει να είναι καθαρό ότι το πολιτικό στίγμα αυτής της Κυβερνήσεως δεν είναι τη μια αυτό και την άλλη το άλλο, αλλά είναι το προϊόν, η συνισταμένη των δυο κομμάτων, της πολιτικής τους, της ιδεολογίας τους και της στάσης τους. Έτσι μόνο μπορεί να λειτουργήσει.

Για έναν πολιτικό χώρο σαν αυτόν που εκφράζω και εξ ονόματος του οποίου ομιλώ, οι κατηγορίες που έχουν να κάνουν με ανθρώπινα δικαιώματα, οι κατηγορίες για υπεκφυγές ή δειλίες δεν έχουν θέση. Θυμίζω ότι πρόκειται για τον πολιτικό χώρο, για την παράταξη που ξεκίνησε από την αποποινικοποίηση της μοιχείας,

όταν παρέλαβε κάποτε την κυβέρνηση, για να περάσει στη θέσπιση του πολιτικού γάμου, στην κατοχύρωση των ίσων δικαιωμάτων. Θυμίζω ότι πρόκειται για έναν χώρο που όταν χρειάστηκε, όπως χρειάστηκε στην αφαίρεση του θρησκευάματος από τις ταυτότητες, συγκρούστηκε με τους υπερσυντηρητικούς και εντός και εκτός της Εκκλησίας. Είχε μια τακτική, την οποία απομένει ακόμα να δούμε από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δεν μας έχει συνηθίσει σε τέτοιες συγκρούσεις. Θα το δούμε.

Η πολιτεία έχει υποχρέωση να μεριμνά για την προστασία των δικαιωμάτων όλων των πολιτών. Καθώς αναφέρθηκα στην Εκκλησία, είναι απολύτως σεβαστή και η άποψή της και η οδηγία και η ευλογία που ενδεχομένως θέλει να χορηγήσει στους πιστούς της. Όμως, η πολιτεία έχει υποχρέωση να καλύπτει, να νομοθετεί για όλους τους πολίτες, ανεξαρτήτως θρησκείας, πολιτικής τοποθέτησης, εθνικού αυτοπροσδιορισμού ή σεξουαλικής προτίμησης.

Έτσι, λοιπόν, είναι καθήκον μας να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, να εκσυγχρονίζουμε και να βελτιώνουμε το νομικό πλαίσιο της χώρας εκεί που χρειάζεται, όπως χρειάζεται σε αυτή την περίπτωση.

Σε ένα ώριμο δημοκρατικό περιβάλλον αυτά δεν γίνονται με συγκρουσιακές τακτικές ούτε επιδιώκοντας συγκρούσεις. Γίνονται αναζητώντας την οδό η οποία δεν θέτει σε κίνδυνο τη συνεκτικότητα της κοινωνίας και εγγυάται -αν θέλετε- αυτού του τύπου τις μεταρρυθμίσεις, τη λειτουργία τους και την εμπέδωσή τους.

Χρειάζεται, απλά ελληνικά, προσοχή, σοβαρότητα και βήματα τέτοια που μπορούν να γίνουν αποδεκτά από τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας, αν θέλουμε να τη βλέπουμε να προχωρά προς θετική κατεύθυνση. Όλοι κρίνουν από τη στάση τους εδώ και στην κοινωνία, ακόμα και οι κρυπτόμενοι -εδώ πρέπει να το πω και αυτό-, όσοι νομίζουν ότι βγαίνοντας από το κάδρο μπορούν να γλιτώσουν και να περάσουν αβρόχους ποσά.

Όλες αυτές τις αντιδράσεις που είπα προηγουμένως, που είναι υπέρ το δέον έντονες, νομίζω ότι τις ενισχύει σε πολύ μεγάλο βαθμό η αλλοτρίωση στην στάση του μικρού συνεταίρου της Κυβερνήσεως, του συντηρητικού κομματιού της, δηλαδή των ΑΝΕΛ. Ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται όλο αυτό το σύστημα των κοινωνικών νομοσχεδίων δημιουργεί αβεβαιότητα, δημιουργεί την αίσθηση ότι η Κυβέρνηση βρίσκεται σε αδυναμία να συζητήσει και να περάσει ή να επιβάλει, αν θέλετε, τέτοιου είδους νομοθετήματα, με αποτέλεσμα να ξεσηκώνονται ή να εντείνονται και να ενισχύονται οι αντιδράσεις.

Κάποιοι είναι απλώς ομοφοβικοί. Είναι δικαίωμά τους. Κάποιοι είναι θύματα παραπληροφόρησης. Οι πολλοί στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι, δυστυχώς, θύματα παραπληροφόρησης. Το νομοσχέδιο ρυθμίζει συγκεκριμένα δικαιώματα ανθρώπων που υπάρχουν, ζουν δίπλα μας και ζουν συνήθως στα όρια της κοινωνίας, με ευθύνη όλων των υπολοίπων. Έχουμε καθήκον να τους αναγνωρίσουμε τα δικαιώματα που έχουν.

Κάποιοι, όμως, δυστυχώς, είναι συνειδητά υπέρ της ομοιομορφίας. Κάποιοι ονειρεύονται κοινωνίες ομοίων. Βάλτε όποιο χρώμα θέλετε, κόκκινο, γκρι, μαύρο, δεν έχει σημασία. Κάποιοι ονειρεύονται κοινωνίες -«γκαζόν», στις οποίες ό,τι ξεχωρίζει αποκόπτεται και απομακρύνεται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Για την ισότητα μιλάμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Δεν μιλάω για εσάς.

Η ομοιοχρωμία, όμως, και η ισοπέδωση των διάφορων αποχρώσεων δεν ταιριάζει με τη δημοκρατία. Το δικαίωμα της αυτονομίας και του αυτοπροσδιορισμού του ατόμου είναι στη βάση της αντίληψης της αστικής, της δυτικής δημοκρατίας, αν θέλετε, και με αυτήν πρέπει να πορευτούμε.

Η αποσύνδεση της διόρθωσης του φύλου από τις ιατρικές πράξεις και βεβαιώσεις για τους ενήλικες είναι επιβεβλημένη. Νομίζω είναι ότι είναι κάτι το οποίο δεν χρειάζεται να αναλυθεί ιδιαίτερα και μόνο όσοι ζητούν προφάσεις το επικαλούνται.

Είναι επιβεβλημένη επίσης και η αποσαφήνιση της νομικής διαδικασίας. Κάναμε προτάσεις και συνεισφέραμε σε αυτό. Επιβεβλημένη είναι και η απλοποίηση της διαδικασίας. Εδώ νομίζω ότι θα μπορούσαν τα πράγματα να είναι καλύτερα, αλλά νομίζω, όπως είπα και προηγουμένως, ότι τα βήματα πρέπει να είναι προ-

σεκτικά. Δυστυχώς, η δικαστική εξουσία καθυστερεί και η γραφειοκρατία του ελληνικού δημοσίου είναι μεγάλη και αυτό ισχύει για όλους και όχι μόνο για τα διεμφυλικά άτομα. Νομίζω ότι εδώ μπορούμε κάποια στιγμή να ξαναδούμε τη διαδικασία και τα προβλήματα που ενδεχομένως θα δημιουργηθούν στο μέλλον.

Γνωρίζουμε πως η LGBT κοινότητα και οι εκπρόσωποι των διεμφυλικών αισθάνονται μερικώς μόνο δικαιωμένοι. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν ορισμένα θέματα όπως η αγαμία, η αναγνώριση του φύλου πριν τα δεκαπέντε και θέματα που έχουν να κάνουν με τη δικαστική οδό. Είναι θέματα που θα μπορούσαν να συζητηθούν, υπάρχουν ενστάσεις σε αυτό.

Όμως, πρέπει να παραδεχτούμε ότι το νομοσχέδιο ανοίγει και ρυθμίζει - με τον τρόπο που ρυθμίζει, με τις αδυναμίες που ρυθμίζει - ένα θέμα το οποίο δεν είχε καν συζητηθεί στην Ελλάδα τα προηγούμενα χρόνια. Νομίζω ότι σε αυτό το επίπεδο η κυβέρνηση πρέπει να είναι ανοικτή και όλοι οφείλουμε να είμαστε ανοικτοί στη συζήτηση για περαιτέρω βελτιώσεις. Νομίζω ότι και ο κύριος Πρόεδρος θα μας δώσει το δικαίωμα αύριο να τοποθετηθούμε σε οποιαδήποτε βελτίωση, αλλαγή ή τροποποίηση προκύψει σε κάποιο θέμα μπορεί να συζητηθεί ακόμα. Επιφυλάσσομαι και εγώ να κάνουμε προτάσεις ή τροποποιήσεις μέσα στην ημέρα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι ένα θέμα που επί της αρχής έχει τη συμφωνία και την έγκριση όλων των προοδευτικών πολιτών της χώρας, όλων των πολιτών που αντιλαμβάνονται την ανάγκη της αναγνώρισης των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των εξαιρέσεων, όλων των πολιτών της χώρας. Από αυτήν την άποψη είμαστε θετικοί. Θα ήταν βέβαια πολύ καλύτερο αν αυτού του τύπου οι παρεμβάσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα δεν γίνονταν με τον τρόπο που είπα, ως επικοινωνιακές - επιτρέψτε μου την έκφραση - χειροβομβίδες εκ μέρους της Κυβέρνησης, η μία τον Σεπτέμβριο και η άλλη μετά από δύο χρόνια και πάντως κολλημένη με μία ολίγον προβληματική πολιτική περίοδο, όπως είναι η αξιολόγηση που έρχεται.

Θα ήταν καλύτερα να είναι προϊόν μιας ευρύτερης συζήτησης και συγκλίσεων όλων των προοδευτικών κομμάτων. Δυστυχώς όμως η Κυβέρνηση ούτε την επιδίωξε ποτέ ούτε είναι σε θέση να την πραγματοποιήσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Μπαργιώτα, για την οικονομία του χρόνου.

Προχωρούμε με τον ειδικό αγορητή της Χρυσής Αυγής κ. Ευάγγελο Καρακώστα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Ευχαριστώ.

Θα ανέμενε κάποιος από την Κυβέρνηση ενός λαού ο οποίος πλήττεται βαθιά από την οικονομική ύφεση να εργαστεί με ζήλο και τη δέουσα προσοχή, εάν όχι για την επίλυση, τουλάχιστον για την ανακούφιση του ελληνικού λαού από τα σοβαρά προβλήματα του. Με το 40% σχεδόν των ελληνικών νοικοκυριών, όμως, να αντιμετωπίζουν τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, με τους ανέργους να ξεπερνούν το ενάμισι εκατομμύριο, η Κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου επιλέγει συνειδητά να επικεντρώσει το ενδιαφέρον της στην ψήφιση νομοθετικών εκτρωμάτων, τα οποία στρέφονται ευθέως κατά της ελληνικής κοινωνίας και του βασικότερου κυττάρου αυτής, της ελληνικής οικογένειας και στρέφονται κατά της θρησκευτικής πίστης της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων και κατ' επέκταση κατά του ίδιου του έθνους. Όπως συνέβη κατά το πρόσφατο παρελθόν με την ψήφιση από την Κυβέρνηση και τα κόμματα του δήθεν δημοκρατικού τόξου της ανέγερσης τζαμιού στον Βοτανικό και με το σύμφωνο συμβίωσης, έτσι και στην περίπτωση που συζητούμε σήμερα καθίσταται σαφές και ξεκάθαρο πως η Κυβέρνηση δεν υπηρετεί τους Έλληνες και τις Ελληνίδες, αλλά ξένα κέντρα εξουσίας, τα οποία επιδιώκουν τον κατακερματισμό της ελληνικής κοινωνίας, επί της ουσίας τον αφελληνισμό της, με απώτερο στόχο τον απόλυτο έλεγχο και τη χειραγώγηση της.

Οφείλω στο σημείο τούτο να επισημάνω τη σφοδρή αντίθεση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο, αντίθεση η οποία εκφράστηκε μέσω της προτροπής

της Εκκλησίας να αποσυρθεί το νομοσχέδιο για μια σειρά λόγους τους οποίους παραθέτει και επεξηγεί. Παντελής η αδιαφορία και η περιφρόνηση της Κυβέρνησης Τσίπρα - Καμμένου, μίας κυβέρνησης η οποία σπεύδει να νομοθετήσει όταν αυτό απαιτηθεί από ξένα κέντρα εξουσίας, όταν αυτό απαιτηθεί από εκπροσώπους ισχνών μειοψηφιών ή όταν αυτό απαιτηθεί από εκπροσώπους λαθρομεταναστών. Μήπως πρέπει η Εκκλησία της Ελλάδος να γίνει μη κυβερνητική οργάνωση για να τη λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας; Να μη μιλά λοιπόν η Κυβέρνηση για σεβασμό και διάλογο, να μη μιλά για δικαιώματα μειοψηφιών, διότι είναι εκείνη η οποία αρνείται τον διάλογο, αρνείται τον σεβασμό στα δικαιώματα της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού μας, η οποία, όσο κι αν σας εξοργίζει, παραμένει ελληνική και ορθόδοξη χριστιανική.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο - έκτρωμα προβλέπει τη δυνατότητα αλλαγής του καταχωρισμένου γενετήσιου φύλου ατόμου. Προβλέπεται λοιπόν ότι δυνάμει των επιχειρημάτων του σεβασμού και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα διεμφυλικά άτομα θα μπορούν με μια απλή αίτηση στο κατά τόπον αρμόδιο ειρηνοδικείο, στην οποία θα δηλώνουν το επιλεγθέν κύριο όνομα καθώς και το επιθυμητό φύλο, σε συνδυασμό με τη μυστικότητα της όλης διαδικασίας, να προβαίνουν σε αλλαγή του βασικού φυλετικού γενετήσιου προσδιορισμού τους. Με απλά λόγια, ένα πρόσωπο το οποίο γεννήθηκε άρρεν θα μπορεί να καταχωρηθεί στα ληξιαρχεία και σε όλες τις διοικητικές αρχές ως θήλυ και το αντίστροφο.

Υπενθυμίζουμε ότι στο άρθρο 4 του Συντάγματος διατυπώνεται η αρχή της ισότητας και γίνεται αναφορά σε Έλληνες και Ελληνίδες. Προϋποτίθεται συνεπώς η αρχή της διάκρισης των φύλων, αρσενικού και θηλυκού, τα οποία αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο για την υγιή κοινωνική οργάνωση. Ο Λουκάς, επί παραδείγματι, θα πηγαίνει στο ειρηνοδικείο, θα δηλώνει Λουκία και αυτό για την Κυβέρνηση είναι κάτι το εντελώς φυσιολογικό, διότι προστατεύεται το δικαίωμα του Λουκά να γίνει Λουκία. Και αν μεθαύριο ο Λουκάς δεν νιώθει Λουκία, αλλά νομίζει ότι είναι χελώνα καρέττα - καρέττα τι θα γίνει; Η Κυβέρνηση θα νομοθετήσει για να προστατεύσει το δικαίωμα του Λουκά να αισθάνεται χελώνα καρέττα - καρέττα;

Επί του περιεχομένου του νομοσχεδίου προκύπτει η πρόθεση του νομοθέτη να διευκολυνθούν τα επονομαζόμενα «διεμφυλικά» άτομα, τα οποία, όπως διακηρύσσετε και στην αιτιολογική έκθεση, πάσχουν από την λίαν προσφάτως κωδικοποιημένη νόσο, τη λεγόμενη «δυσφορία γένους».

Ο Λουκάς, λοιπόν, του παραδείγματος και μια ισχνή μειοψηφία με τα χαρακτηριστικά του Λουκά πάσχει από δυσφορία γένους και συνεπώς η Κυβέρνηση με αυτό το πρόσχημα σπεύδει να νομοθετήσει το δικαίωμα του Λουκά να αλλάξει ταυτότητα φύλου.

Το είπα στην πρώτη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής, το επαναλαμβάνω και εδώ: Υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών οι οποίοι στις τελευταίες εκλογές ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ και οι οποίοι πάσχουν πλέον από «δυσφορία γένους». Αυτοί δεν έχουν δικαιώματα; Γιατί η Κυβέρνηση δεν τα προστατεύει, νομοθετώντας το δικαίωμα να σπεύσουν στο κατά τόπον ειρηνοδικείο ή εκλογοδικείο ή όπου θέλετε τέλος πάντων, προκειμένου να μεταβάλουν την ψήφο τους; Βεβαίως, το ερώτημα είναι ρητορικό, καθώς το να αλλάξεις την ψήφο δεν είναι φυσιολογικό, αλλά το να αλλάξεις φύλο είναι φυσιολογικότατο, σύμφωνα με την Κυβέρνηση και τα κόμματα του δήθεν προοδευτισμού.

Όμως, επιπλέον, και παίρνοντας το θάρρος από την ευρεία κομματική αποδοχή του νομοθετικού αυτού εκτρώματος, πλην της Χρυσής Αυγής βεβαίως, η Κυβέρνηση προχώρησε και στη μεταβολή του ορίου ηλικίας από το οποίο μπορεί κάποιος να προχωρήσει στη μεταβολή φύλου. Τα δεκαεπτά έτη έγιναν δεκαπέντε. Τι πιο φυσιολογικό από αυτό; Στα δεκαπέντε κάποιος ή κάποια δεν έχει το δικαίωμα να ψηφίζει, δεν μπορεί να βγάλει δίπλωμα οδήγησης, όμως θα έχει το δικαίωμα να αλλάξει την ταυτότητα φύλου.

Το ζήτημα αυτό δεν είναι φυσικά καθόλου αστειό. Αρκεί να υπενθυμίσω σε όσους το υποτιμούν ένα γεγονός το οποίο συνέβη πρόσφατα, τον τελευταίο χρόνο, το οποίο προκάλεσε το δημόσιο αίσθημα και πλήθος αντιδράσεων από τους γονείς: Αναφέρομαι στην Εβδομάδα κατά της Τρανσφοβίας, η οποία διορ-

γανώθηκε στα σχολεία της χώρας υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας. Και επισημαίνω το παράδειγμα τούτο για να καταδείξω πόσο εύκολο είναι μέσω της βομβαρδιστικής προπαγάνδας να επηρεαστούν μικρά Ελληνόπουλα από εκείνους οι οποίοι εργάζονται μεθοδικά και συστηματικά για την καταστροφή της ελληνικής οικογένειας και κοινωνίας.

Κατά τη συζήτηση του νομοθετικού εκτρώματος στην αρμόδια επιτροπή αναφέρθηκε και σε θέσεις οι οποίες διατυπώθηκαν σε επιστημονική ημερίδα που διοργανώθηκε την Κυριακή 28 Μαΐου 2017 στο Αμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου Αθηνών με θέμα «Ταυτότητα φύλου, μια διεπιστημονική προσέγγιση». Η εισηγήτρια της κυβερνητικής πλειοψηφίας κατά τη γνώμη πρακτική της διεθνιστικής Αριστεράς δεν αντέκρουσε με επιχειρήματα τις θέσεις που διατυπώθηκαν, παρά μόνο τις χαρακτήρισε ως «ψευδοεπιστημονικές» και ως «παραλήρημα». Για τον λόγο αυτό κρίνω σκόπιμο να επαναλάβω τα βασικότερα σημεία τεκμηριωμένων επιχειρημάτων επιστημόνων, οι οποίοι φυσικά δεν έχουν καμμία σχέση με τη Χρυσή Αυγή, όπως ο κ. Σταύρος Μπαλογιάννης, ομότιμος καθηγητής Νευρολογίας, η κ. Καλλιόπη Προκοπάκη, ψυχίατρος παιδιών και εφήβων, η κ. Καλλιρόη Παντελίδου, καθηγήτρια Νομικής, ο κ. Απόστολος Νικολαΐδης, Κοσμήτωρ Θεολογικής Σχολής Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, οι οποίοι βεβαίως δεν διαθέτουν το επιστημονικό εκτόπισμα και την εμπειρία της εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά παρά ταύτα καταθέτουν με στοιχεία την άποψή τους, η οποία βεβαίως είναι αντίθετη προς εκείνα τα οποία υποστηρίζει η σταλινική χούντα ΣΥΡΙΖΑ - ANEL.

Ο ομότιμος καθηγητής Νευρολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τόνισε πως τα χαρακτηριστικά του φύλου ενός ανθρώπου είναι προεγγεγραμμένα, πέραν του γονιδιώματος, στον εγκέφαλο, πως πράγματι υπάρχουν πολλές διαφορές μεταξύ των δύο φύλων, όμως η πιο σημαντική διαφορά, η οποία αρχίζει από την ενδομήτρια ζωή, από τη στιγμή της οργανογένεσης του εγκεφάλου τον τέταρτο εμβρυϊκό μήνα, είναι στον καλούμενο «αμυγδαλοειδή πυρήνα». Καταληκτικώς ειπώθηκε πως από τη γέννηση μέχρι τον θάνατο αυτές οι διαφορές παραμένουν αναλλοίωτες και δεν μεταβάλλονται.

Παιδοψυχίατρος ανέλυσε στην εν λόγω ημερίδα τη διαταραχή ταυτότητας φύλου. Συγκεκριμένα ανέφερε πως τα διεμφυλικά άτομα υποστηρίζουν ότι η διαταραχή ταυτότητας φύλου αποτελεί φυσιολογική παραλλαγή και όχι ψυχιατρική διαταραχή. Εντούτοις, η παιδοψυχίατρος ανέφερε πως, σύμφωνα με τα δεδομένα δύο ετών λειτουργίας ειδικού πανεπιστημιακού κέντρου αλλαγής φύλου για εφήβους στη Φινλανδία, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων η δυσφορία φύλου παρουσιάστηκε στο πλαίσιο ευρύτερης σύγχυσης της προσωπικής ταυτότητας, σοβαρότατης ψυχοπαθολογίας και σημαντικών δυσκολιών στην ανάπτυξη των εφήβων. Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, η Αμερικανική Εταιρεία Ψυχιατρικής Παιδιών και Εφήβων δημοσίευσε κατευθυντήριες οδηγίες όπου χαρακτηρίζει τις θεραπείες της δυσφορίας φύλου αστήρικτες επιστημονικά και πιθανά επικίνδυνες.

Νομικός και καθηγήτρια ανώτατου ιδρύματος τόνισε πως το φύλο ανήκει στις σταθερές οι οποίες κατ' αρχάς δεν μεταβάλλονται και ακολουθούν το άτομο σε όλη του τη ζωή. Το φύλο, όπως και τα άλλα στοιχεία εξατομίκευσης, διέπεται από την αρχή της μη ελεύθερης επιλογής, της σταθερότητας και όχι της μεταβλητότητας. Ο κανόνας είναι ότι η κατάσταση σε φύλο δεν υπόκειται στην ελεύθερη επιλογή του προσώπου.

Τέλος, κοσμήτωρ Θεολογικής Σχολής κατά την ανάλυσή του, την οποία εσείς ως άθεοι περιφρονείτε και απαξιώνετε, αλλά δεν την απαξιώνουμε και δεν την περιφρονούμε εμείς όπως και η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, τόνισε πως η βιβλική αναφορά «εποίησε ο Θεός τον άνθρωπον, άρσεν και θήλυ» συνιστά θεμελιώδη ανθρωπολογική αρχή για την κατανόηση της δημιουργίας του ανθρώπου ως άρρενος και θήλεος. Η αρχή αυτή άρχισε να αμφισβητείται από τότε που η εκκοσμικευμένη κοινωνία θέλησε είτε να προτάξει το κοινωνικό φύλο έναντι του βιολογικού, είτε να αλλάξει την μέχρι πρότινος εμπειρία για το τι είναι φυσικό και το τι είναι αφύσικο, τι είναι κανονικό, τι είναι μη κανονικό, είτε να καταργήσει τα φύλα, αφήνοντας στον καθένα τη δυνατότητα να αυτοπροσδιορίζεται όχι με βάση το τι είναι,

αλλά με βάση το τι θα ήθελε να είναι.

Αυτά εις ό,τι αφορά το πρώτο μέρος του νομοθετικού εκτρώματος και τα της νοσηρής νομικής αναγνώρισης της ταυτότητας φύλου.

Το δεύτερο μέρος αφορά τη σύσταση ενός μηχανισμού εκπόνησης, παρακολούθησης και αξιολόγησης σχεδίων δράσης για τα δικαιώματα του παιδιού, ο οποίος μάλιστα φέρει καταχρηστικώς τον τίτλο «εθνικός».

Αφού, λοιπόν, η Κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου κάνει ό,τι περνά από το χέρι της προκειμένου να διαλύσει τον ιερό θεσμό της ελληνικής οικογένειας, ο οποίος κράτησε επί αιώνες ζωντανό το ελληνικό έθνος, παριστάνει ότι ενδιαφέρεται για τα δικαιώματα του παιδιού, μεταχειριζόμενη μεθόδους κομμουνιστικού παιδομαζώματος. Έρχονται εκείνοι οι οποίοι επέβαλαν τα μνημόνια, τη δυστυχία, την πείνα και την εξαθλίωση στα Ελληνόπουλα, να παραστήσουν τους θεματοφύλακες των δικαιωμάτων των παιδιών. Εάν πραγματικά σέβεστε και επιθυμείτε να προστατεύσετε τα δικαιώματα των Ελληνόπουλων, το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να τα απαλλάξετε από την καταστροφική σας παρουσία.

Δεν είναι, όμως, τα δικαιώματα των Ελληνόπουλων εκείνο που επιδιώκετε να προστατεύσετε. Αυτό είναι ένα προκάλυμμα του πραγματικού σας στόχου, ο οποίος είναι αφ' ενός να ελέγχονται τα μικρά Ελληνόπουλα από το αντεθνικό κράτος και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και αφ' ετέρου, η κρατική μέριμνα για τα παιδιά των λαθρομεταναστών. Αυτό εξάλλου προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση κατά την οποία αυτή η στρατηγική επιλογή εκφράζει την ουσιαστική δέσμευση της ελληνικής πολιτείας να διαμορφώσει αποτελεσματικές πολιτικές για το βέλτιστο συμφέρον κάθε παιδιού που ζει στη χώρα. Και περιγράφεται στα αντίστοιχα άρθρα, όπου το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής εμπλέκεται στον μηχανισμό για τα δικαιώματα του παιδιού. Επιπρόσθετα αναφέρεται ότι οι εμπλεκόμενοι φορείς κατά την καταγραφή των δράσεων τους οφείλουν να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις αποφάσεις και τις συστάσεις εθνικών και διεθνών οργάνων προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του παιδιού. Ποια είναι αυτά τα εθνικά και διεθνή όργανα; Από τον συνδυασμό των διατάξεων των προτεινόμενων άρθρων 10 και 12 προκύπτει το ασφαλές συμπέρασμα πως σαφώς και πρόκειται για μη κυβερνητικές οργανώσεις. Συνεπώς, ποιον νομίζετε ότι κοροϊδεύετε μιλώντας γενικά και αόριστα για δήθεν προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού;

Παραμιπτόντως, ο πατερούλης σας ο Στάλιν, τον οποίο εμφανέστατα νοσταλγείτε και τα εγκλήματά του αρνείστε, μόνο εσείς σε ολόκληρη την Ευρώπη, δεν θα ήταν καθόλου υπερήφανος για τα καμμάτά σας. Βλέπετε, ο πατερούλης σας έκανε ποινικό αδίκημα την ομοφυλοφιλία, η οποία μέχρι τότε θεωρείτο απλώς μια ασθένεια, με διάταγμα της 17^{ης} Δεκεμβρίου του 1933 και με νόμο της 7^{ης} Μαρτίου 1934. Σύμφωνα με το άρθρο 121 του σοβιετικού Ποινικού Κώδικα, ο οποίος έπαψε να ισχύει το 1993, η ομοφυλοφιλία τιμωρείτο με φυλάκιση μέχρι πέντε ετών, ενώ σύμφωνα με το 121 παράγραφος 2, σε περίπτωση άσκηση βίας ή απειλή βίας ή σε εκμετάλλευση - σχέση εξάρτησης ή σε αποπλάνηση ανηλίκου η φυλάκιση έφτανε τα οκτώ χρόνια.

Ο Νικολάι Κρίλένκο δε, κομισάριος του λαού για τη δικαιοσύνη, εξέφρασε τον Ιανουάριο του 1936 την επίσημη θέση του πατερούλη για την ομοφυλοφιλία, η οποία ήταν η εξής: «Η ομοφυλοφιλία ήταν ένα προϊόν της παρακμής των ταξικών εκμεταλευτών. Σε μια κοινωνία θεμελιωμένη πάνω σε υγιείς αρχές δεν υπάρχει καμμία θέση για τέτοιους ανθρώπους». Επίσης, οι σοβιετικές ιατρικές αρχές και οι νομικοί την περιέγραφαν ως εκδήλωση της ηθικής παρακμής της αστικής τάξης και σε όλα τα σοβιετικά βιβλία σεξοπαθολογίας η ομοφυλοφιλία αναφερόταν ως «ολέθρια σεξουαλική διαστροφή, μια ασθένεια η οποία πρέπει να θεραπευτεί».

Το παρόν νομοθετικό έκτρωμα, εντούτοις, αποτελεί και μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για να καταδειχθεί η υποκρισία της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης της Νέας Δημοκρατίας αλλά και του κόμματος Καμμένου, το οποίο συγκυβερνά.

Η Νέα Δημοκρατία στην πρώτη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής τόνισε διά του εισηγητή της, πως βλέπει κατ' αρχήν θετικά το νομοθέτημα, επισημαίνοντας ότι θα το ψηφίσει με μια

προϋπόθεση: να το ψηφίσουν και οι ΑΝΕΛ. Μετά τις σφοδρές αντιδράσεις της Εκκλησίας, βεβαίως, και της κοινωνίας, η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί αναδίπλωση, η οποία, όμως, δεν πείθει κανέναν. Με το πνεύμα του νομοσχεδίου η Νέα Δημοκρατία είναι σύμφωνη, υποταγμένη πλήρως και ολοκληρωτικά στις επιταγές των αντεθνικών διεθνιστικών κύκλων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κάθε άλλο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό καταλάβατε προηγουμένως;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Ήμασταν στην πρώτη επιτροπή. Ακούσαμε τον εισηγητή σας, ο οποίος άλλαξε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο, γιατί ο χρόνος σας τελειώνει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Και τώρα, βαθιά υποκριτές νεοδημοκράτες κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, κοροϊδεύετε την Εκκλησία, κοροϊδεύετε τους πάντες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το θέμα είναι η βούληση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Με το πνεύμα του νόμου συμφωνείτε, ναι ή όχι; Συμφωνείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καταλάβατε τίποτα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Χαιρετίσματα. Καλή συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καταλάβατε τίποτα, δυστυχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο. Κύριε Καρακώστα, οι ερωτήσεις θα γίνονται προς το Προεδρείο...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Καλή συγκυβέρνηση σας ευχόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): ...όχι προς τους συναδέλφους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Αυτοί πετάχτηκαν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εσείς ερωτάτε και απαντάτε εκ μέρους τους. Λοιπόν, συνεχίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Δεν διέκοψα κανέναν εγώ.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες από τη δική τους πλευρά εκλήθησαν να επιλέξουν μεταξύ πατρίδας και εξουσίας, να επιλέξουν μεταξύ ελληνικής κοινωνίας και ρουλέτας. Και επέλεξαν καθαρά και ξάστερα εξουσία και ρουλέτα!

Η Χρυσή Αυγή ως η μοναδική δύναμη εθνικής αντίστασης, η οποία εκφράζει τη θέληση της πλειοψηφίας, της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, καταψηφίζει το αντεθνικό αυτό τερατούργημα και καλεί και τους Βουλευτές των υπολοίπων κομμάτων, οι οποίοι διαθέτουν ψήγματα έστω εθνικής και κοινωνικής συνείδησης, να πράξουν το ίδιο.

Σε κάθε άλλη περίπτωση συνεργούν σε μια νοσηρότητα, η οποία στρέφεται ευθέως κατά της ελληνικής οικογένειας, κατά της ελληνικής κοινωνίας, κατά του ίδιου του ελληνικού έθνους. Και αντιστρόφως, η Χρυσή Αυγή καλεί τον ελληνικό λαό να τιμωρήσει όπως τους αξίζει εκείνους τους οποίους περιφρονούν τη θέλησή του και πρόκειται να ψηφίσουν αυτό το ανοσιούργημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν μιλήσει ο κ. Δελής, έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Υπουργός.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, τι θέλετε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω να παρουσιάσω τρεις τροπολογίες και μία νομοτεχνική βελτίωση, για να γνωρίζουν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, θα σας δώσω πέντε λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δύο λεπτά μου αρκούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εκτός από την τροπολογία με γενικό αριθμό 1264, που έχει ήδη γίνει δεκτή και την είχα παρουσιάσει στην επιτροπή, καταθέτουμε -και παρακαλώ να μοιραστεί στους συναδέλφους-, την τροπολογία με γενικό αριθμό 1267 η οποία αναφέρεται σε τροποποίηση του Πτωχευτικού Κώδικα. Συγκεκριμένα, δεν απαιτείται πλέον να περιληφθεί στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων ολόκληρο το κείμενο των εκτενών αποφάσεων, αλλά μία περίληψή του. Επίσης, στις διατάξεις που ενδιαφέρουν, το άρθρο 148 εφαρμόζεται τόσο για τις πτωχεύσεις, που είναι σε εξέλιξη όσο και για τις παλαιότερες πτωχεύσεις.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά την αύξηση του επιστημονικού προσωπικού του Ψυχιατρείου Κρατουμένων Κορυδαλλού. Έγινε μια μεγάλη προσπάθεια, και πλέον το Ψυχιατρείο του Κορυδαλλού στελεχώνεται με υψηλού επιπέδου επιστημονικό προσωπικό για την καλύτερη τέλεση των καθηκόντων του.

Η τρίτη τροπολογία, στην οποία θα αναφερθώ -είναι η με γενικό αριθμό 1275, για να γνωρίζουν οι συνάδελφοι- αφορά την επιτάχυνση στη βελτίωση του συστήματος έννομης προστασίας στο στάδιο των διοικητικών συμβάσεων. Η συγκεκριμένη αρμοδιότητα του Πενταμελούς Πολιτικού Εφετείου μεταφέρεται στο αντίστοιχο Διοικητικό Εφετείο για την καλύτερη οργάνωση και ενιαία κρίση όλων αυτών των υποθέσεων.

Επί του ζητήματος αυτού, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω για τα Πρακτικά και τη σύμφωνη γνώμη της αρχής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφέρω μια νομοτεχνική βελτίωση στο υπό κρίση νομοσχέδιο. Επί του άρθρου 3, στην παράγραφο 2, η αναφορά που γινόταν για ιατρικό συμβούλιο που θα συσταθεί με το σκοπό αυτό από το Γενικό Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐας Κυριακού» απαλείφεται και προστίθεται η εξής: «Συγκροτείται διεπιστημονική επιτροπή που συστήνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας για δύο (2) έτη, στην οποία μετέχουν α) ένας παιδοψυχίατρος, β) ένας ψυχίατρος, γ) ένας ενδοκρινολόγος, δ) ένας παιδοχειρουργός, ε) ένας ψυχολόγος και στ) ένας κοινωνικός λειτουργός με εξειδίκευση στο συγκεκριμένο ζήτημα.».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

«Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου- Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού»

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3

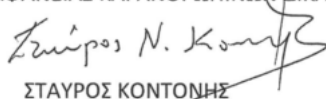
Στην παρ. 2 του άρθρου 3 η φράση «ιατρικού συμβουλίου που θα συσταθεί για τον σκοπό αυτό στο Γενικό Νοσοκομείο Παιδών «Π. και Α. Κυριακού» με απόφαση του διοικητικού του συμβουλίου» απαλείφεται και αντικαθίσταται από τη φράση:

«διεπιστημονικής Επιτροπής που συστήνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας για δύο (2) έτη, στην οποία μετέχουν α) ένας παιδοψυχίατρος, β) ένας ψυχίατρος, γ) ένας ενδοκρινολόγος, δ) ένας παιδοχειρουργός, ε) ένας ψυχολόγος και στ) ένας κοινωνικός λειτουργός με εξειδίκευση στο συγκεκριμένο ζήτημα.».

Αθήνα, 9 Οκτωβρίου 2017

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΙΖ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να κάνω μια διαπίστωση καθόλου ασήμαντη κατά τη γνώμη μας. Αν εξετάσει κάποιος προσεκτικά το νομοσχέδιο, την αιτιολογική του έκθεση, τη συζήτηση που ακολούθησε, διαπιστώνει ότι τελικά το πεδίο εφαρμογής του σημερινού νομοσχεδίου είναι ευρύτερο και δεν περιορίζεται μόνο σε εκείνες τις περιπτώσεις της λεγόμενης «δυσφορίας φύλου», που όντως υπάρχουν.

Αν ήθελε η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει υπαρκτά ζητήματα που αντιμετωπίζουν τα διεμφυλικά άτομα και τα μεσοφυλικά παιδιά, τότε θα υιοθετούσε την επιστημονικά τεκμηριωμένη, όσο και βαθιά ανθρώπινη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για την ολόπλευρη προστασία τους και για την ουσιαστική κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους.

Ποια είναι αυτή η θέση; Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αναγνωρίζει το δικαίωμα ενός διεμφυλικού ατόμου στην αλλαγή του αναγραφόμενου φύλου του στα νομικά του έγγραφα. Το αναγνωρίζει, δηλαδή, για τις περιπτώσεις εκείνες που για βιολογικούς, κοινωνικούς ή άλλους λόγους ένα άτομο βιώνει έντονη εσωτερική σύγκρουση ανάμεσα στα χαρακτηριστικά του φύλου του και στο φύλο που νιώθει ότι ανήκει.

Αυτή η ατομική επιλογή, όμως, χρειάζεται να βασίζεται σε ορισμένα αντικειμενικά, επιστημονικά κριτήρια. Για να μπορέσει το διεμφυλικό άτομο να αντιμετωπίσει αυτήν την ασυμβατότητα προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση, χρειάζεται να έχει γνώση όλων των παραμέτρων και όλων των συνεπειών που συνοδεύουν την ατομική του απόφαση.

Η γνώση αυτή πρέπει και μπορεί να μεταφερθεί μέσα από την επιστημονική και κοινωνική στήριξη του ατόμου. Δεν αρκεί η υποκειμενική εμπειρία. Αυτό βεβαίως ισχύει για όλα τα ζητήματα, πόσω μάλλον γι' αυτό. Η ατομική του απόφαση, δηλαδή, χρειάζεται να στηρίζεται σε μια δικαστική, επιστημονικά τεκμηριωμένη και κοινωνικά θεσμοθετημένη γνωμοδότηση, χωρίς να είναι απαραίτητη φυσικά η ιατρική επέμβαση.

Αυτή είναι η θέση μας, γιατί για το ΚΚΕ η νομική αναγνώριση αυτού του ατομικού δικαιώματος δεν μπορεί να έχει τυπικό χαρακτήρα. Το νομοσχέδιο, όμως, αυτό ακριβώς προβλέπει και μένει στην τυπική αναγνώριση αυτού του δικαιώματος. Σύμφωνα με τις διατάξεις του, αρκεί μια αυτοπρόσωπη δήλωση-αίτηση επί της οποίας θα στηριχθεί η δικαστική απόφαση αλλαγής του καταχωρημένου φύλου. Δεν προϋποθέτει καμιά επιστημονική γνωμάτευση. Οι μόνες προϋποθέσεις που προβλέπονται είναι η ύπαρξη δικαιοπρακτικής ικανότητας του ατόμου, δηλαδή η ηλικία των δεκαοκτώ ετών, καθώς και το να μην είναι το άτομο έγγαμο.

Στο νομοσχέδιο βεβαίως υπάρχουν και άλλες δύο ηλικιακές κατηγορίες, η κατηγορία των δεκαεπτά ετών όπου απαιτείται η γονική συναίνεση και επιπλέον η κατηγορία των δεκατριών, των δεκαπέντε και των δεκαέξι ετών, όπου εκτός από τη γονική συναίνεση απαιτείται επιπλέον και θετική γνωμάτευση ιατρικού συμβουλίου του Νοσοκομείου Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού». Πριν από λίγο ο Υπουργός το τροποποίησε αυτό σε διεπιστημονική επιτροπή.

Εμείς ρωτάμε, όπως ανάλογα ερωτήματα θέτουν και επιστημονικοί και άλλοι φορείς: Με βάση ποια κριτήρια θα κρίνει ο δικαστής, όταν αυτά δεν θεσμοθετούνται από το νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι πάει να λύσει αυτό το ζήτημα; Αλλά και η οικογένεια μπορεί να έχει από μόνη της τα κριτήρια και τα εφόδια για να χειριστεί ένα τόσο σύνθετο ζήτημα, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις νέων στην εφηβεία, χωρίς επιστημονική και κοινωνική στήριξη; Άρα, η επιστημονική γνωμοδότηση είναι αναγκαία για να αποτελεί την βάση της επακόλουθης δικαστικής απόφασης, ώστε να αποφεύγονται υποκειμενισμοί και αυθαιρεσίες.

Επειδή κάποιοι έχουν απορίες –όχι πάντα αθώες– οι γνωματεύσεις αυτές ασφαλώς και θα βασίζονται σε ορισμένα επιστημονικά κριτήρια διαφόρων κλάδων που σχετίζονται με την ολόπλευρη ψυχσωματική και κοινωνική ανάπτυξη κάθε ανθρώπου.

Όλες αυτές οι σχεδόν αυτονόητες και καθ' όλα λογικές προ-

ϋποθέσεις τέθηκαν από ορισμένους φορείς στη συνεδρίαση της επιτροπής και επισημαίνονται όλο και περισσότερο στον δημόσιο διάλογο και από επιστήμονες, αλλά και από επιστημονικούς φορείς, όπως η Παιδοψυχιατρική Εταιρεία Ελλάδος, της οποίας την επιστολή προς τη Βουλή καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δελής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όλα αυτά, λοιπόν, η Κυβέρνηση τα αγνοεί και τα προσπερνά ως μη απαραίτητα στο νομοσχέδιο της ή μάλλον τα αποδέχεται μερικώς για τις ηλικίες των δεκαπέντε και δεκαέξι ετών. Ναι, είναι η ίδια Κυβέρνηση που την ίδια στιγμή κατηγορεί για ιατροκοποίηση όποιον μιλάει για την επιστημονική αντιμετώπιση ενός ζητήματος ιδιαίτερα σύνθετου, που για τον ΣΥΡΙΖΑ βέβαια, όπως είπε και η εισηγήτρια του, είναι δήθεν σύνθετο –απλό το βλέπει– και λύνεται με μια απλή διοικητική πράξη.

Με την ευκαιρία, ας απαντήσει η Κυβέρνηση με ποια επιστημονικά κριτήρια τεκμηριώνεται ότι αυτή η ανάγκη της ιατρικής γνωμάτευσης ισχύει μόνο για τις περιπτώσεις ανήλικων δεκαπέντε και δεκαέξι ετών, ενώ στα δεκαεπτά, στα δεκαοκτώ, στα είκοσι αυτή η ανάγκη δεν υπάρχει.

Κοιτάξετε: Από τη στιγμή που αρνείστε και τις ελάχιστες κοινωνικές προϋποθέσεις, υποβαθμίζετε σχεδόν τελειώς την ανάγκη για μέτρα κοινωνικής στήριξης του ατόμου πριν και μετά την οποία επιλογή του και το αφήνετε κυριολεκτικά στη μοίρα του.

Γιατί τα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ένα διεμφυλικό άτομο ή ένα μεσοφυλικό παιδί λόγω του ρατσισμού, της προσβλητικής συμπεριφοράς, δεν αντιμετωπίζονται ουσιαστικά με μια απλή διοικητική ή δικαστική πράξη, ούτε εξασφαλίζεται η ουσιαστική επίλυση της ασυμβατότητας, η στήριξη από το οικογενειακό, συγγενικό, σχολικό, κοινωνικό περιβάλλον.

Εξάλλου, όλα αυτά δεν τα λέμε μόνο εμείς. Επιβεβαιώνονται και από συνεντεύξεις διεμφυλικών ατόμων, ακόμα και μετά την αλλαγή του φύλου στα νομικά τους έγγραφα.

Πώς θα κληθεί να τα αντιμετωπίσει όλα αυτά, χωρίς ολόπλευρη επιστημονική και κοινωνική στήριξη; Και αυτούς τους κοινωνικά προσδιορισμένους παράγοντες, τους τόσο απαραίτητους, τους στέλνετε στο πυρ το εξώτερο για να μην περιοριστεί δήθεν το ατομικό δικαίωμα.

Και, όμως, περιορισμός του ατομικού δικαιώματος είναι ακριβώς όταν δεν υπάρχει η κοινωνικά θεσμοθετημένη ευθύνη και ο κοινωνικός προσδιορισμός. Αποτελεί αυτό ιατροκοποίηση ή ψυχιατρικοποίηση του θέματος, περιορισμό ή έλεγχο του ατομικού δικαιώματος, όπως θέλει να το εμφανίζει η Κυβέρνηση; Ίσα-ίσα, αποτελεί τη μόνη ικανή και αναγκαία εκείνη προϋπόθεση για την ουσιαστική ανάπτυξη της προσωπικότητας που θα βασίζεται στην ψυχοκοινωνική στήριξη του ατόμου.

Το νομοσχέδιο, όμως, δεν αναφέρεται καν και δεν εξασφαλίζει φυσικά τις ελάχιστες, έστω, κοινωνικές προϋποθέσεις για να στηριχθεί το ατομικό δικαίωμα των διεμφυλικών ατόμων και για αυτό δεν αποτελεί ουσιαστική απάντηση στα προβλήματά τους.

Και έρχεστε την ίδια στιγμή και λέτε ότι με το νομοσχέδιό σας και με μια απλή αλλαγή του αναγραφόμενου φύλου στα νομικά έγγραφα, αντιμετωπίζονται ο ρατσισμός, οι προσβλητικές συμπεριφορές και η πολύμορφη βία προς αυτά τα άτομα. Είναι τουλάχιστον αφέλεια να το ισχυρίζεστε αυτό.

Μήπως το νομοσχέδιο θίγει τις κοινωνικές αιτίες που γεννούν τον ρατσισμό, τη μισαλλοδοξία, τη βία στη συγκεκριμένη περίπτωση, με βάση την ταυτότητα φύλου; Μήπως το νομοσχέδιο εισάγει κοινωνικές και επιστημονικές προϋποθέσεις για την κοινωνική στήριξη αυτών των ατόμων για να έχουν μια ομαλή κοινωνική ζωή; Στο κάτω-κάτω το νομοσχέδιό σας σε ποιο κοινωνικοοικονομικό σύστημα θα εφαρμοστεί; Δεν θα εφαρμοστεί στην κοινωνική πραγματικότητα της καπιταλιστικής ζούγκλας, όπου καλλιεργούνται και ανθούν ο ρατσισμός, ο φασισμός και η μισαλλοδοξία βία;

Και εδώ, στο σημείο αυτό, η Κυβέρνηση έχει ευθύνες, μεγάλες ευθύνες, γιατί με τον τυχοδιωκτικό, καιροσκοπικό τρόπο που ανοίγει αυτό το θέμα, δίνει πάσα για να αναπυχθούν οι πιο αντιδραστικές διαφωνίες με το θέμα του νομοσχεδίου.

Ακούσαμε και σήμερα τις αποκρουστικές, ανατριχιαστικές, μισάνθρωπες απόψεις που εκφράστηκαν από τη ναζιστική Χρυσή Αυγή, που έφτασε βέβαια και σε άλλη μια αντικομμουνιστική παράκρουση, η οποία επανέφερε στο σήμερα τις θεωρίες του Μεσαίωνα. Επίσης, τον τελευταίο καιρό ακούμε τις αντιδραστικές απόψεις διαφόρων φορέων γύρω από τις κοινωνικές σχέσεις των δύο φύλων, που αξιοποιούν, βέβαια, τον επίπλαστο και επιφανειακό τρόπο που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση ένα τόσο σύνθετο ζήτημα.

Και τολμάτε να ταυτίζετε την επιστημονικά τεκμηριωμένη θέση του ΚΚΕ με όλους αυτούς, ξαναξεσπώντας την ξινισμένη σούπα της θεωρίας των δύο άκρων; Σας ενοχλεί -το ξέρουμε- η επιστημονικά τεκμηριωμένη θέση του ΚΚΕ για την ολόπλευρη κοινωνική προστασία των μεσοφυσικών παιδιών και των διεμφυλικών ατόμων, γιατί απαντάει τόσο στις αντιεπιστημονικές απόψεις της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, που φτάνουν μέχρι και στην άρνηση του αντικειμενικού διαχωρισμού του άντρα από τη γυναίκα, όσο και στις αναχρονιστικές αντιλήψεις για τις κοινωνικές σχέσεις των φύλων και την οικογένεια που διακινούνται από άλλους φορείς.

Τα κατασκευασμένα κοινωνικά στερεότυπα για τα δυο φύλα -θυμίζουμε ότι το ΚΚΕ καταδικάζει από την ίδρυσή του ακόμα, εδώ και έναν αιώνα- νομίζετε ότι θα γίνουν το άλλοθι του ΣΥΡΙΖΑ για να κάνει εμπόριο αντιδραστικών ιδεών, οι οποίες απορρίπτονται ακόμα και από επιστημονικές ενώσεις; Και βάζετε ως διαχωριστική γραμμή τη στάση του κάθε κόμματος στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Σοβαρά; Τι νομίζετε; Θα θεωρηθείτε προοδευτική δύναμη επειδή φέρντε αυτό το νομοσχέδιο τη στιγμή που ετοιμάζεστε να στερήσετε από τους εργαζόμενους το δικαίωμα στην απεργία; Μήπως έγιναν ξαφνικά το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι προοδευτικά κόμματα όταν την ίδια στιγμή υιοθετούν τις πιο αντιδραστικές απόψεις για τα συνδικαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα; «Προστατεύουμε και διευρύνουμε με αυτό το νομοσχέδιο...» -επιμένει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι άλλες αστικές πολιτικές δυνάμεις- «...τα ατομικά δικαιώματα».

Θα το ξαναπούμε: Για να μπορέσει να ασκηθεί το ατομικό δικαίωμα, οποιοδήποτε ατομικό δικαίωμα, με ουσιαστικό και όχι απλώς τυπικό τρόπο, προϋποτίθενται ορισμένα κοινωνικά καθορισμένοι παράγοντες. Τα ατομικά δικαιώματα δεν ασκούνται ερήμην της κοινωνίας. Συνδέονται με τα κοινωνικά δικαιώματα και αλληλοτροφοδοτούνται.

Και για να έχουμε και καλό ρώτημα, μήπως εξαιρείτε τα διεμφυλικά άτομα από την επίθεση που έχετε εξαπολύσει στα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα; Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν πρωταγωνιστεί -παίρνοντας τη σκυτάλη, βέβαια, από τις προηγούμενες κυβερνήσεις- στο τσάκισμα των συλλογικών κοινωνικών δικαιωμάτων στην εργασία, στη μόρφωση, στην υγεία, στην πρόνοια, δικαιώματα -θυμίζουμε- κατακτημένα με αίμα και σκληρούς αγώνες;

Τελικά, η αντίληψή σας περί ατομικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι αστική ως το μεδούλι και γι' αυτό ρηχή και βαθιά υποκριτική. Είναι η αντίληψη και η πολιτική που ενώ εκθειάζει τα ατομικά δικαιώματα των διαστρεβλωμένων και ανορθολογικών κριτηρίων, όπως εδώ, την ίδια στιγμή υπονομεύει και αρνείται τον καθολικό και αδιαπραγμάτευτο χαρακτήρα των κοινωνικών δικαιωμάτων, τα οποία και ξεφορτώνεται στο όνομα των ατομικών δικαιωμάτων, αστική αντίληψη περί δικαιωμάτων που αντιπαραθέτει το ατομικό έναντι του κοινωνικού. Κι έτσι το όποιο ατομικό δικαίωμα αποκόπτεται από οποιοδήποτε κοινωνικό, ταξικό προσδιορισμό και γίνεται ένα δικαίωμα κολοβά, όποια νομοθεσία κι αν το στηρίζει.

Γι' αυτό και βλέπουμε το θεσμικό, το νομικό πλαίσιο, που στηρίζεται αποκλειστικά πάνω στην ατομικότητα, να παγιδύεται στις ίδιες του τις αντιφάσεις. Δείτε: Μια διατύπωση μόνο ενός άρθρου -του άρθρου 5- του νομοσχεδίου, για την κατοχύρωση του ατομικού δικαιώματος της νομικής αναγνώρισης αλλαγής φύλου, συγκρούεται -και μάλιστα μετωπικά- με ένα άλλο ατομικό δικαίωμα, με αυτό της γονικής μέριμνας. Συνεπώς, κανένα ατομικό δικαίωμα δεν ολοκληρώνεται έξω από τα συλλογικά, τα κοινωνικά δικαιώματα. Και επειδή δεν θέλετε, ούτε και μπορείτε να ικανοποιήσετε κοινωνικά δικαιώματα, καθολικά για όλες και για

όλους, υποκριτικά παρουσιάζετε ως υπερασπιστές των ατομικών δικαιωμάτων.

Θέλετε να δούμε το παράδειγμα της Μάλτας και της Αργεντινής που το προβάλλατε, μάλιστα, και ως παράδειγμα προς μίμηση; Σε αυτές τις χώρες την ώρα που για την αλλαγή της ταυτότητας φύλου στα νομικά έγγραφα αρκεί μόνο μια αίτηση, την ίδια στιγμή απαγορεύεται ουσιαστικά το δικαίωμα των γυναικών στην άμβλωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα δανειστώ και λίγο χρόνο από τη δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δευτερολογία δεν υπάρχει σήμερα, κύριε Δελή. Καμμία εξαίρεση επ' αυτού. Έδειξα ανοχή και στους άλλους. Προχωρήστε. Θα έχετε τη σχετική ανοχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, λοιπόν, δεν αποτελεί παρά επίφαση ευαισθησίας από την Κυβέρνηση και τα άλλα αστικά κόμματα που το στηρίζουν στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν είναι παρά ένα φτηνό εμπόριο αναγκών και δικαιωμάτων για να δώσετε φιλολαϊκό άλλοθι στην αντεργατική, αντιλαϊκή σας πολιτική. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν αξιοποιεί το νομοσχέδιο μόνο για να διαφημίσει τη δήθεν κοινωνική της ευαισθησία. Δίνει στην ουσία νομική υπόσταση και ισχύ στις πολυπροβληματικές αστικές θεωρίες περί κοινωνικού φύλου, θεωρίες που έχουν τις ευλογίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ΗΠΑ και όλων των αστικών επιτελείων.

Έτσι, με το νομοσχέδιό του ο ΣΥΡΙΖΑ έρχεται και υιοθετεί απερίφραστα τον πλήρη διαχωρισμό του βιολογικού με το κοινωνικό φύλο. Γίνεται, μάλιστα, και ο επίσημος πλάσις αυτών των θεωριών. Πρόκειται για θεωρίες που αποσπούν με έναν απόλυτο και αντιεπιστημονικό τρόπο τα βιολογικά χαρακτηριστικά του φύλου, που προσδιορίζονται, βεβαίως, αντικειμενικά από την αντίληψη που έχει το άτομο για το φύλο του. Έτσι, φτάνουν Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να αμφισβητούν ακόμα κι αυτόν τον διαχωρισμό άντρα-γυναίκα ως ένα αντικειμενικό γεγονός.

Πρόκειται για θεωρίες που παρουσιάζουν το φύλο σαν ένα καλούπι που φτιάχνει η κοινωνία κι επομένως είναι κάτι ρευστό, είναι κάτι μεταβαλλόμενο. Πρόκειται σε τελική ανάλυση για μια χυδαία, κραυγαλέα, αντιεπιστημονική διαστρέβλωση της ίδιας της κοινωνικής πραγματικότητας, της ίδιας της αντικειμενικής πραγματικότητας και πάει πολύ -μα πάρα πολύ- αυτός ο ανορθολογισμός να παρουσιάζεται εδώ ως προοδευτισμός. Ιδεαλισμός καραμπινάτος είναι και γι' αυτό είναι αντιδραστικός.

Ασφαλώς και οι αντιλήψεις της κοινωνίας αλλάζουν. Οι κοινωνικές αντιλήψεις, όμως, δεν διαμορφώνονται από την ατομική εμπειρία του καθενός και της καθεμιάς. Διαμορφώνονται κάθε φορά κάτω από πολύ συγκεκριμένες ιστορικές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές συνθήκες. Και σήμερα στην εποχή μας οι κοινωνικές αντιλήψεις διαμορφώνονται και κάτω από την επίδραση πολυπλόκαμων και ισχυρότατων ιδεολογικών μηχανισμών που εθίζουν στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, διαστρεβλώνουν χυδαία την αντικειμενική κοινωνική πραγματικότητα, προβάλλουν αντικοινωνικά πρότυπα με κύριο στόχο τους τη νεολαία.

Και αυτές οι περιβόητες θεωρίες της μετανεωτερικότητας, τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζει και ως επιστημονική εξέλιξη και πάνω στις οποίες στηρίζεται το νομοσχέδιο, βρήκαν πρόσφορο έδαφος την περίοδο της αντεπανάστασης. Πρόκειται για άκρως αντιδραστικές θεωρίες που δεν αφορούν μόνο τον προσδιορισμό του φύλου, μα όλες τις πλευρές της κοινωνικής ζωής και δείχνουν τον ξεπεσμό της αστικής ιδεολογίας. Υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει κανένα αντικειμενικό κοινωνικό κριτήριο για να προσδιορίσει το άτομο τη θέση του στην κοινωνία, μόνο το κριτήριο της υποκειμενικής άποψης για να μπλεχτούν οι συνειδήσεις στα δίχτυα του άκρατου υποκειμενισμού και στον αδιέξοδο ατομικό δρόμο αντιμετώπισης κοινωνικών ζητημάτων και με συμπαραλασμένες ατομικές ταυτότητες που θα γίνονται εμπόδιο για τη συνειδητοποίηση της ταξικής ταυτότητας, της ανάγκης της πάλης για τα σύγχρονα κοινωνικά δικαιώματα καθολικά για όλους και για όλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, παρακαλώ, κύριε Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και με το σημερινό νομοσχέδιο ο ΣΥΡΙΖΑ βάζει το δικό του λιθαράκι για να εμπεδώνεται στη συνείδηση και στον τρόπο ζωής η αναζήτηση ατομικής λύσης στα κοινωνικά προβλήματα και στα αδιέξοδα της καπιταλιστικής κοινωνίας. Επιστημονική προσέγγιση του θέματος γίνεται μόνο όταν συνδυάζονται και δεν διαχωρίζονται τα βιολογικά με τα κοινωνικά κριτήρια για τον φυλετικό προσδιορισμό και αυτό ακριβώς είναι που αρνείται το νομοσχέδιό σας. Μα, και αυτό ακριβώς αποτελεί τη βάση για τη θέση του ΚΚΕ.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και για τα άρθρα του θα τοποθετηθούμε στη διάρκεια της ψηφοφορίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαχριστόπουλος, ειδικός αγορητής των ΑΝΕΛ.

Ορίστε, κύριε Παπαχριστόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διαβάζω αυτολεξεί την απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Ευρώπης με αριθμό 2048/2015. Λέει, λοιπόν, η ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης με τον αριθμό που σας είπα: «Η οποία ψυχιατρική γνωμάτευση και οι χειρουργικές επεμβάσεις δεν θα πρέπει να αποτελούν προϋπόθεση για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου». Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, η Ελληνική Ψυχιατρική Εταιρεία λέει -και δεν νομίζω να είναι άλλη εταιρεία πιο κατάλληλη για να έχει άποψη γι' αυτό το νομοσχέδιο- ότι είναι «θέμα κοινωνικό και δικαιωμάτων των πολιτών η ταυτότητα φύλου».

Και παρακάτω αναφέρει: «Το νομοσχέδιο κινείται σε σωστή κατεύθυνση για τη διευθέτηση πολλών θεμάτων που αφορούν τους διεμφυλικούς και για την...» -προσέξτε τη λέξη- «...αποϊατρικοποίηση του θέματος». Η Ελληνική Ψυχιατρική Εταιρεία μιλάει για την αποϊατρικοποίηση του θέματος.

Πάμε παρακάτω. Θέλω, κατ' αρχάς, να θυμίσω τι σάλος είχε γίνει παλιότερα -πάμε πολύ παλιά- όταν μια γυναίκα τόλμαγε να πάρει διαζύγιο, ακόμα και στη δικιά μας τη χώρα. Δεν θέλω να σας θυμίσω τι γινόταν στις καθολικές χώρες, όπου η διάσπλη Σοφία Λόρεν περίμενε κάποιες δεκαετίες για να πάρει διαζύγιο. Τότε πάλι κάποιοι έλεγαν ότι θα διαλυθεί η οικογένεια, είναι κατά της θρησκείας και πάει λέγοντας. Σήμερα αυτό έχει ξεπεραστεί και δεν ασχολείται κανείς.

Δεύτερον, θέλω ακόμη να σας θυμίσω τον φοβερό σάλο με τον πολιτικό γάμο. Είχε ξεσηκωθεί το σύμπαν, όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου -εγώ δεν έχω κανέναν δισταγμό να αναδεικνύω τα όποια θετικά του οποιουδήποτε Πρωθυπουργού- «πέρασε» τότε τον πολιτικό γάμο. Σάλος απίστευτος είχε γίνει. Είχαν ξεσηκωθεί οι πάντες. Δεν διαλύθηκε καμμία οικογένεια. Δεν πειράχτηκε καμμία θρησκεία, καμμία εκκλησία.

Θέλω να θυμίσω ακόμη το θέμα του θρησκευάματος και των ταυτοτήτων. Για να είμαστε ειλικρινείς, τότε ελάχιστοι άνθρωποι από το ΠΑΣΟΚ είχαν μπει μπροστά. Ένας από αυτούς ήταν ο Μιχάλης ο Σταθόπουλος, ο σεβαστός καθηγητής πανεπιστημίου και ακαδημαϊκός. Πάλι είχε ξεσηκωθεί κόσμος. Πάλι γινόταν χαλασμός Κυρίου. Δικαιώθηκε, όμως, αυτή η επιλογή του Μιχάλη του Σταθόπουλου και της τότε Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ -δεν έχω κανέναν δισταγμό να το ομολογήσω- σε όλα τα ευρωπαϊκά φόρα, στα ανώτατα δικαστήρια και πάει λέγοντας.

Θέλω ακόμα να πω το εξής: Ο Πάπας Φραγκίσκος πρόσφατα πολύ, τώρα κοντά, δέχθηκε με αγάπη άτομα που κάποιοι στην Ελλάδα τα βλέπουν με περιφρόνηση και έδωσε μια χειροπιαστή απόδειξη πως η Εκκλησία θα πρέπει να προσεγγίζει κάποιους ανθρώπους που για «χ» λόγους έχουν μια ιδιαιτερότητα. Η αναφορά του Πάπα είναι συγκεκριμένη και μπορείτε να τη βρείτε. Είναι γραμμένη σε πάρα πολλά έντυπα. Μπείτε και θα τη δείτε.

Θέλω ακόμη να πω ότι χώρες, όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Γαλλία, η Γερμανία, η συντηρητική Ιταλία, έχουν λύσει εδώ και χρόνια αυτό το ζήτημα. Δεν μιλάω για Ολλανδία, Δανία, Σουηδία, γιατί αυτές θεωρούνται λίγο πιο προχωρημένες, όπου είναι επίσης λυμένο αυτό το ζήτημα.

Θέλω ακόμη να πω ότι αφορά μια πολύ μικρή μειονότητα Ελλήνων. Όμως, πιστεύω ότι η πραγματική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία δοκιμάζεται με τις μειονότητες, με τους λίγους ανθρώπους και τα δικαιώματά τους, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Διαβάζω, μάλιστα, ότι ένας μητροπολίτης λέει να μην πατήσει στην Εκκλησία όποιος Βουλευτής το ψηφίσει. Δικαίωμά του. Εγώ σέβομαι την Εκκλησία. Κι εγώ προσωπικά που σας μιλάω είμαι Χριστιανός Ορθόδοξος. Δεν βλέπω πού παραβιάζει κάτι το θρησκευτικό. Είναι καθαρά θέμα προσωπικών δικαιωμάτων. Αν πραγματικά οι ιεράρχες με καλή πρόθεση κοίταζαν τι ακριβώς λέει αυτό το νομοσχέδιο, πιστεύω ότι δεν θα σήκωναν τόσο θόρυβο. Σέβομαι, παρ' όλα αυτά, την άποψή τους, αλλά δεν τη συμμερίζομαι.

Έρχομαι στο Κόμμα των ΑΝΕΛ, που έγινε θέμα τι γίνεται με τους ΑΝΕΛ. Θα σας πω ευθέως. Δεν κρυβόμαστε. Εμείς έχουμε κατακτήσει σε τέτοια θέματα το δικαίωμα της ψήφου κατά συνείδηση. Το ξέρει όλος ο κόσμος. Πράγματι, υπάρχουν συνάδελφοι -και το λέω με σεβασμό- που έχουν μια τελείως διαφορετική άποψη για το θέμα. Το λέω και το εννοώ το «με σεβασμό». Δεν συμμερίζομαι, όμως, αυτήν την άποψη.

Κι αυτήν τη στιγμή -και το ξεκαθαρίζω κιόλας- μιλάω ως Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου κι όχι ως εκπρόσωπος της ομάδας μου -παρ' ότι είμαι Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας- για έναν απλούστατο λόγο. Εμείς έχουμε κάνει μια συμφωνία κυρίων -την οποία θα πω- που αφορά όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα και πέραν τούτου ψήφο κατά συνείδηση.

Θέλω, όμως, πριν φτάσω στην ψήφο κατά συνείδηση και δούμε τι ακριβώς ψηφίζει ο καθένας, να θυμίσω μερικά πράγματα. Έχω μπροστά μου, λοιπόν, τι συνέβαινε και τι προϋπόθεση υπήρχε για να αυτοπροσδιοριστεί -δικαίωμα για μένα πρωταρχικό- ένας πολίτης. Έπρεπε, λοιπόν, για να αλλάξει την ταυτότητά του, να παρουσιάσει χαρτιά ψυχιάτρου, να κάνει χειρουργικές επεμβάσεις. Δεν θέλω να τις εξειδικεύσω, τις ξέρετε όλοι. Μιλάμε για ακρωτηριασμό και για άλλα τέτοια. Είναι πρακτική που έχει καταδικαστεί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας. Ακούμε; Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας! Έχει καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ακούμε; Έχει καταδικαστεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, που μιλάει για βασανιστήριο. Ακούμε;

Και θέλω εδώ να πω ότι παρ' ότι δεν είχε έρθει αυτός ο νόμος, προς τιμήν τους οι δικαστές το 2016 και το 2017, προσαρμόστηκαν στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Κι εδώ πρέπει να κάνω μια παρένθεση και να παραπέμψω όλους όσοι έχουν αντίθετη άποψη -που ξαναλέω τη σέβομαι κι ας ακούγεται- να δουν τι έλεγε ο νόμος το 1976. Και όσοι έχουν ασθετική μνήμη, αυτόν τον νόμο δεν τον πέρασε καμμία αριστερή κυβέρνηση, τον πέρασε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Διαβάστε αυτόν τον νόμο με προσοχή. Θα δείτε, λοιπόν, μερικά στοιχεία τα οποία είναι πρωτόγνωρα για εκείνη την εποχή και για μια συντηρητική κυβέρνηση.

Κι έρχεται αυτός ο νόμος να διορθώσει δύο πράγματα. Αυτό που έλεγα πριν ότι: «Προϋπόθεση χειρουργικής διόρθωσης φύλου παραβιάζει την ευρωπαϊκή σύμβαση δικαιωμάτων του ανθρώπου, συμπλέοντας με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και τα δικαιώματα του ανθρώπου στην πρόσφατη απόφαση Garçon και Nicot κατά Γαλλίας». Δεκαεννιά χώρες του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν θεσπίσει την αλλαγή των εγγράφων ταυτότητας χωρίς χειρουργική επέμβαση. Αυτό έρχεται να διορθώσει ο σημερινός νόμος. Διότι ακούω κάτι για μόδες κλπ.. Κωμικά πράγματα! Το είπε και η εισηγήτρια, το είπαν κι άλλοι πολλοί. Αφορά ένα πολύ μικρό ποσοστό πολιτών -πολύ μικρό όμως- που όμως πρέπει να έχει δικαίωμα. Δεν θέλω εγώ να τα πω πάλι από την αρχή. Πρέπει να έχει αυτό το δικαίωμα.

Κι ακόμα θέλω να χαιρετήσω θετικά και κάτι άλλο. Έχω μπροστά μου όχι μία όχι δύο, αλλά δέκα αποφάσεις δικαστηρίων. Πριν ακόμα γίνει ο νόμος έχουν αποφασίσει ότι ο ακρωτηριασμός δεν έχει καμμία θέση και είναι απλή προσαρμογή στα ευρωπαϊκά δεδομένα. Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Δώδεκα είναι οι αποφάσεις!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δέκα έχω. Όμως, έχετε δίκιο, κύριε Αμυρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, τώρα αφή-

στε τον διάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Παπαχριστόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει ήταν καλοπροαίρετη διακοπή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είτε δέκα είτε δώδεκα, δεν αλλάζει. Η ουσία μένει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιώργο, έχω μπροστά μου και τις δέκα. Δεν έχω δώδεκα. Δεν έχω λόγο να σε αμφισβητήσω.

Δεν θέλω να τις διαβάσω, γιατί θα φάω πολύ χρόνο, αλλά όλες συνηγορούν ότι είναι μεσαιωνική αντιμετώπιση ο ακρωτηριασμός. Απλά ελληνικά μιλάμε! Είναι μεσαιωνική αντιμετώπιση για όσους δεν το έχουν καταλάβει. Δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτό το πράγμα. Και δεν μπορεί κάποιοι εδώ να είναι σοφότεροι απ' όλη την παγκόσμια κοινότητα. Κι ακούω απίστευτα πράγματα από το πρωί.

Σε ό,τι αφορά εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες, με πολύ σεβασμό και πολύ αγάπη, ήμουν μέσα δύομισι ώρες κι άκουγα με ιερή προσήλωση τους γονείς αυτών των παιδιών. Θα άξιζε να είναι όλοι οι Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου εκείνη την ημέρα εκεί να τους ακούσουν.

Ναι, μεν, βάζει ασφαλιστικές δικλείδες το νομοσχέδιο, και τη συγκατάθεση των γονιών και ιατρικό συμβούλιο και μερικά άλλα, αλλά εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε διαφοροποιηθεί και το έχω πει και στις τρεις επιτροπές. Θέλουμε να διανύει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του. Δηλαδή, να είναι δεκαεπτά ετών και μία ημέρα, φιλε Λάππα.

Ειλικρινά το λέω με πολλή συμπάθεια, πολλή αγάπη και πολλή κατανόηση και ξέρω πώς σκέφτηκε και ο κύριος Υπουργός ο οποίος είχε διατυπώσει την άποψη -το έχω μπροστά μου- να διανύει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του. Και μετά από αυτά που είδε, το διαφοροποίησε και έβαλε ασφαλιστικές δικλείδες. Με σεβασμό το λέω.

Άκουσα σήμερα τον άνθρωπο που πρωτοστάτησε για το θρήσκευμα και τις ταυτότητες, τον Μιχάλη Σταθόπουλο. Είπε ακριβώς όσα λέει το νομοσχέδιο. Είπε ότι είναι στη θετική κατεύθυνση. Είναι θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν είναι τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο. Τον άκουσα να είναι λίγο χαλαρός στο θέμα της ηλικίας. Αυτό κάνουμε και εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες. Και αυτό δεν θέλω να εκληφθεί σαν αντιπαράθεση, γιατί ακούω για δεδηλωμένες και κωμικά πράγματα.

Δεν χρειάζεται να είσαι συνταγματολόγος. Μόνο με πρόταση μομφής και ψήφο εμπιστοσύνης χάνεται η δεδηλωμένη. Αυτό να το καταλάβουν κάποιοι που ονειρεύονται ρήξη ανάμεσα στους Ανεξάρτητους Έλληνες και την Κυβέρνηση. Δεν υπάρχει, δεν υπήρχε και δεν θα υπάρξει τέτοια ρήξη. Αυτό να το έχετε καλά στο μυαλό σας.

Τελειώνοντας, θέλω να πιστεύω και πραγματικά το πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί. Εγώ προσωπικά -γιατί είναι η προσωπική μου άποψη- θα χαιρόμουν, αν μπορούσα να ψηφίσω και το άρθρο 3. Δυστυχώς, με δεσμεύει το θέμα της ηλικίας και θα αναγκαστώ μόνο αυτό το άρθρο να το καταψηφίσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Θα το καταψηφίσουν οι ΑΝΕΛ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ προσωπικά.

Ξαναείπα ότι επί της αρχής -το έχουμε πει πολλές φορές, να μην το ξαναπώ- ότι δεν υπάρχει καμμία διχογνωμία. Το άρθρο ψηφίζεται από όλους τους Βουλευτές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Παπαχριστόπουλε, και για την τήρηση του χρόνου.

Πριν καλέσω στο Βήμα τον κ. Σαρίδη, θα ήθελα να πω κάτι για ένα λεπτό. Δεν νομίζω ότι υπάρχει καμμία πτέρυγα που να μην καταδικάζει τον υποχρεωτικό ακρωτηριασμό. Υπάρχουν, όμως, κάποια από αυτά τα άτομα που επιθυμούν να κάνουν πλαστική επέμβαση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένα λεπτό. Δεν ξέρετε τι θέλω να πω.

Αυτό χρειάζεται εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και εξειδικευμένο κέντρο. Μπορεί να κάνω λάθος, αλλά δεν γνωρίζω δημόσιο νοσοκομείο του Εθνικού Συστήματος Υγείας που να έχει αυτό το εξειδικευμένο κέντρο και αυτό το εξειδικευμένο προσωπικό. Και αν υπάρχει, θα είναι ένα.

Άρα, αν δεν υπάρχει στον δημόσιο τομέα, όπου βεβαίως καλύπτεται από τη γενική νομοθεσία της δωρεάν νοσοκομειακής περίθαλψης, και πρέπει να πάει στον ιδιωτικό τομέα σε εξειδικευμένο κέντρο εντός ή εκτός Ελλάδας, αν αυτό δεν καλυφθεί από έξοδα που θα εγκρίνει το Εθνικό Σύστημα Υγείας ή το αντίστοιχο ταμείο -προσέξτε- είναι δώρο άδωρον. Διότι πόσες οικογένειες είναι τόσο πλούσιες για να καλύψουν μια τέτοια επέμβαση για το παιδί τους; Συνήθως, είναι ελάχιστες και αναγκάζονται τα άτομα αυτά -δεν θα πω τη λέξη- να καταφύγουν σε κάτι που ούτε τα ίδια το θέλουν.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Δεν μιλάμε για χειρουργική επέμβαση στους ανήλικους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, είπα εκτός ΕΣΥ.

Άρα, αυτό νομίζω ότι μέχρι αύριο είναι μια προϋπόθεση που, είτε κάποιος ψηφίσει υπέρ του νομοσχεδίου είτε κατά, να τη δούμε. Και αν δεν καλύπτεται -κρατώ μια επιφύλαξη μήπως καλύπτεται- από τη νομοθεσία, θα πρέπει να καλυφθεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ζητήθηκε και από τους φορείς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα πρέπει να το δει ο Υπουργός ενδεχομένως με τον Υπουργό Υγείας και τον Υπουργό Κοινωνικής Ασφάλισης. Θα έρθει η κ. Αχτσιόγλου για μία τροπολογία. Απλά, ήθελα να θέσω αυτό τον προβληματισμό στην Αίθουσα.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα και τα πολιτικά αφηγήματα που τα συνόδευσαν άλλαξαν πολλά και σημαντικά πράγματα στη χώρα μας. Μεταξύ αυτών που άλλαξαν ριζικά ήταν και ο τρόπος με τον οποίο εξετάζουν οι πολίτες τις εκάστοτε νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης.

Το κυρίαρχο πολιτικό αφήγημα που παρουσίαζαν και υποστήριζαν με έντονο και απόλυτο τρόπο τα εγχώρια πολιτικά κόμματα για να εξηγήσουν τις αποφάσεις των μνημονιακών κυβερνήσεων, πως δηλαδή επειδή εκβιάζονται από τους θεσμούς αναγκάζονται για το καλό της χώρας να υποκύπτουν και τελικά να νομοθετούν πράγματα που δεν θέλουν, υποχρέωσε τους Έλληνες να είναι πιο προσεκτικοί, να φροντίζουν πια να διερωτώνται συγκεκριμένα πράγματα, προτού εκφράσουν τη γνώμη τους για ένα νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς, τους απασχολεί η πατρότητά του και γι' αυτόν τον λόγο αναρωτιούνται κάθε φορά: «Αυτό το νομοσχέδιο τίνος είναι; Το έγραψε Έλληνας ή μήπως γράφτηκε κάπου έξω στην Ευρώπη;»

Για την πατρότητα του σημερινού νομοσχεδίου δεν χωρά καμμία απολύτως αμφιβολία. Το νομοσχέδιο αυτό δεν γράφτηκε από τους δανειστές, το νομοσχέδιο αυτό δεν στάλη με e-mail από τους Βρυξέλλες, το νομοσχέδιο αυτό δεν παραδόθηκε αμετάφραστο στις υπηρεσίες της Βουλής από τα τεχνικά κλιμάκια της τριόκας.

Το νομοσχέδιο είναι 100% ελληνικό. Συνεπώς, δεν θα υπάρχει καμμία δικαιολογία σε όσους σκέφτονται να το ψηφίσουν και θα το ψηφίσουν, πως το επέβαλαν οι θερμοί.

Αφού, λοιπόν, διαπιστώσαμε την πατρότητα του νομοσχεδίου, ας εξετάσουμε και την ιδεολογική του ταυτότητα. Αυτό είναι κάτι που έχουμε την πολυτέλεια να μπορούμε να το αναζητήσουμε αποκλειστικά και μόνο στα αμιγώς, δηλαδή στα 100% ελληνικά νομοσχέδια, όπως είπαμε ότι είναι το σημερινό. Γιατί στα άλλα, σε εκείνα που μπαίνει και η τρόικα στη συγγραφική ομάδα, δίπλα στην ένδειξη «ιδεολογική ταυτότητα» συνήθως σημειώνουμε μνημονιακή ευκαιρία για μικροκομματικές τροπολογίες. Αυτή είναι η αλήθεια.

Αναζητώντας, λοιπόν, την ιδεολογική ταυτότητά του, διάβασα την ανάλυση του κ. Τσακαλώτου, σύμφωνα με την οποία «το ση-

μερινό νομοσχέδιο είναι ταυτόχρονα αμιγώς φιλελεύθερο, αλλά και ριζοσπαστικά σύγχρονο και αριστερό».

Και φυσικά, πάντα σύμφωνα με τον κ. Τσακαλώτο, «το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί τρανή απόδειξη, όχι μόνο της ριζοσπαστικής, αριστερής συνείδησης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τις ικανότητάς του να διαχειριστεί τα μνημόνια, με τρόπο που να αφήσει ένα προοδευτικό αποτύπωμα στην κοινωνία».

Ομολογώ ότι η προσπάθεια του κ. Τσακαλώτου να προσδώσει ένα ιδεολογικό υπόβαθρο και να εντοπίσει ιδεολογικά ερείσματα στη νομοθετική πρωτοβουλία ενός άλλου Υπουργείου και όχι εκείνου του οποίου προΐσταται ο ίδιος ήταν συγκινητική και δικαιολογημένη.

Από τη στιγμή που δεν μπορεί να βρει στα νομοσχέδια του δικού του Υπουργείου τίποτα από αυτά τα αριστερά, τα ριζοσπαστικά, τα προοδευτικά, σκέφτηκε να μιλήσει για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προσεγγίζοντάς το ιδεολογικά. Και με την ειλικρίνεια που τον διακρίνει εντόπισε τους λόγους, για τους οποίους όλες οι ιδεολογίες, αριστερές και φιλελεύθερες, συγκλίνουν υπέρ του περιεχομένου του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Δυστυχώς για εσάς και για τον κ. Τσακαλώτο, αλλά και για όλους τους προσπαθούν να επιχειρηματολογήσουν υπέρ της άποψης πως το παρόν θέμα έχει ιδεολογικό υπόβαθρο, δεν μπορείτε να αλλάξετε τη γενική αντίληψη των συμπολιτών μας, πως δηλαδή γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα δεν υπάρχει ιδεολογική ταυτότητα.

Δεν χωρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδεολογική προσέγγιση σε αυτό το θέμα. Είναι ζήτημα αμιγώς κοινωνικό και καθόλου ιδεολογικό. Είναι αποκλειστικά -θα έλεγα- βαθιά κοινωνικό θέμα και ως τέτοιο απασχολεί τους Έλληνες, κυρίως γιατί πρόκειται για κάτι που η ελληνική κοινωνία το βιώνει στον πυρήνα της, στον θεσμό δηλαδή της οικογένειας. Ως εκ τούτου, κανείς από τους συμπολίτες μας, όταν συζητά για αυτό το συγκεκριμένο θέμα, δεν το προσεγγίζει ως ιδεολογικό, αλλά ως κοινωνικό.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτό το νομοσχέδιο δεν σας το επέβαλαν ούτε οι δανειστές ούτε όμως και η αριστερή σας ιδεολογία. Η σχετική με τη φύση των δικαιωμάτων ιδεολογική συζήτηση κρατάει εκατόν πενήντα χρόνια στην Αριστερά, όπως διατυπώνει στο άρθρο του ο κ. Τσακαλώτος και θα κρατήσει άλλα τόσα -λέω εγώ- όπως αποδεικνύει, άλλωστε και η άρνηση του αν μη τι άλλο συνεπούς, στις ιδέες του, Κομμουνιστικού Κόμματος. Ούτε στη διεθνή ούτε στην ιστορική ούτε και στην εγχώρια Αριστερά θα βρείτε επιχειρήματα, γιατί πολύ απλά δεν έχει καταλήξει καν κάπου ο συγκεκριμένος διάλογος.

Το γεγονός πως ο κ. Τσακαλώτος επιχείρησε μάταια να δώσει αριστερό ιδεολογικό πρόσημο σε ένα νομοσχέδιο, που αντικειμενικά απευθύνεται σε ένα αμιγώς κοινωνικό ζήτημα, αποδεικνύει τη φτώχεια της επιχειρηματολογίας σας.

Ισχυριστήκατε πως δήθεν έγινε ένας ευρύτατος διάλογος, πως υπήρξε γόνιμη η δημόσια διαβούλευση και πως το θέμα το εξαντλήσαμε εδώ και ενάμιση χρόνο τώρα. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι ανυπόστατοι. Δείτε μας έστω ένα σημείο του νομοσχεδίου που να είναι αποτέλεσμα αυτού του διαλόγου, του γόνιμου κοινωνικού διαλόγου! Μπορείτε να μας αναφέρετε ένα σημείο, μια διάταξη του νομοσχεδίου που να αποδεικνύει πως λάβατε υπ' όψιν έστω και μια από τις δεκάδες σοβαρές και τεκμηριωμένες παρατηρήσεις που σας έχουν κάνει αντιστοίχως δεκάδες φορείς και κοινωνικές ομάδες;

Δεν ασχοληθήκατε με καμιά από τις προτάσεις που έγιναν. Δεν δώσατε σε καμιά από τις δικαιολογημένες προειδοποιήσεις καμμία βαρύτητα. Δεν ακούσατε ούτε την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ούτε μιλήσατε ποτέ με τους Έλληνες παιδοψυχιάτρους. Για άλλη μια φορά νομοθετείτε για τους Έλληνες, χωρίς τους Έλληνες.

Πώς μπορείτε να ισχυρίζεστε πως έγινε διάλογος, όταν ζητάτε από παιδοψυχιάτρους να συνυπογράψουν τον προοδευτικό σας νόμο, τη στιγμή που δεν τους έχετε ρωτήσει αν συμφωνούν με αυτόν;

Αυτός είναι, λοιπόν, ο ριζοσπαστικός νόμος που σας χαρακτηρίζει ως πολιτική παράταξη. Αυτό είναι το αποτέλεσμα ενός γόνιμου δημοσίου διαλόγου, που κάνατε μόνοι σας και μεταξύ σας.

Την επιστολή των παιδοψυχολόγων τη διαβάσατε, ή σας αρκεί η επιστημονική επάρκεια του κ. Τσακαλώτου;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι λέει; Είναι αντίθετη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, διαβάστε τη!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Εδώ την έχουμε, μπροστά μας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση ταυτότητας που εσείς περνάτε, επειδή πέσατε θύματα των μνημονιακών σας εκβιασμών και αναγκαστήκατε να κάνετε νεοφιλελεύθερες κυβιστήσεις, βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε έξαρση. Αυτή ακριβώς η έξαρση στην κρίση ταυτότητας που βιώνετε, ευθύνεται και για την άστοχη και επικίνδυνη επιλογή σας να ασχοληθείτε τη δεδομένη χρονική στιγμή για την ελληνική κοινωνία, με ένα πολύ σοβαρό ζήτημα για έναν πολύ λανθασμένο λόγο και με έναν πολύ λανθασμένο τρόπο.

Αποπειραθήκατε να δικαιολογήσετε την πρωτοβουλία σας, κάνοντάς λόγο για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σας το αποδείξαμε, όμως και μέσα από τις επιτροπές με παραδείγματα, πως το παρόν νομοσχέδιο ουδεμία σχέση έχει με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεν προσπατείτε σε τίποτα αυτούς τους ανθρώπους. Αντιθέτως, τους στοχοποιεί.

Η διατύπωση, μάλιστα, των διατάξεων του είναι τόσο πρόχειρη που αποτελεί κίνδυνο, όπως άλλωστε όλοι σας το επισημαίνουν, παρουσιάζοντας δεκάδες παραδείγματα πιθανών μελλοντικών καταστάσεων, κατά τις οποίες θα δημιουργηθούν πολλά προβλήματα, χωρίς κανέναν απολύτως λόγο.

Από την άλλη, δεν μπορέσατε να μας παρουσιάσετε ούτε μια περίπτωση κατά την οποία ο συγκεκριμένος νόμος θα προσφέρει λύση σε συγκεκριμένο πρόβλημα.

Με λίγα λόγια, δεν υπάρχει επιστημονικός ή κοινωνικός φορέας που να μην σας έχει προειδοποιήσει πως ο συγκεκριμένος νόμος είναι διάτρητος και πως όχι μόνο δεν λύνει κανένα πρόβλημα, αντιθέτως, δημιουργεί καινούργια.

Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπόψη όλα τα παραπάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα πως το σημερινό νομοσχέδιο εξυπηρετεί έναν και μόνο σκοπό και το κάνει μάλιστα και με λανθασμένο τρόπο. Προσπαθήσατε, πάνω στην κρίση ταυτότητας που περνάτε, να δείτε πόσο αριστεροί είστε. Το μόνο που καταφέρατε, όμως, ήταν να επιφέρετε ένα ακόμα πλήγμα στην κοινωνική συνοχή.

Σε μία περίοδο που η οικονομική κρίση δοκιμάζει καθημερινά τις ανθρώπινες σχέσεις, που η ελληνική οικογένεια πλήττεται πανταχόθεν, που η φτώχεια και η ανεργία δημιουργούν συγκρουσιακές συνθήκες ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες, σε αυτήν τη χρονική συγκυρία η Κυβέρνηση θεώρησε σκόπιμο και πίστεψε πως είναι προς το συμφέρον των πολιτών να νομοθετήσει πρόχειρα για ένα κοινωνικό θέμα που διχάζει, που δεν έχει συζητηθεί και το οποίο δεν λύνεται με νόμους χωρίς να έχει προηγηθεί ένας ειλικρινής δημόσιος κοινωνικός διάλογος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ παρουσίασε το σημερινό νομοσχέδιο -και πολύ σωστά- ως μία απλούστευση της διαδικασίας που ισχύει ήδη και σήμερα. Μέχρι τώρα αποφεύγατε να το παραδεχτείτε αυτό πως, δηλαδή, δεν είστε εσείς που για πρώτη φορά ασχοληθήκατε, δεν είστε εσείς που έρχεστε να φτιάξετε κάτι καινούργιο, κάτι από την αρχή. Είστε αυτοί που έρχεστε να υπεραπλουστεύσετε τις ισχύουσες διατάξεις.

Τελικά, έστω και την τελευταία στιγμή, εδώ στην Ολομέλεια παραδέχεστε επιτέλους πως το δήθεν τεράστιο πρόβλημα, το οποίο πάτε να λύσετε, το έχει δημιουργήσει η δήθεν ριζοσπαστική σας πρωτοβουλία. Και οι υπεραπλουστεύσεις, ξέρετε, αυτές στηρίζονται στην ιδεοληψία σας. Σε καμμία περίπτωση δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα αυτών για τους οποίους νομοθετείτε και δήθεν κόπτεστε.

Οι αναφορές δε στη στάση της Ένωσης Κεντρώων αποδεικνύουν την αγωνία σας να αποκρύψετε το εξής αδιαμφισβήτητο γεγονός: Το νομοσχέδιο αυτό δεν έχει καμμία σχέση με την προστασία αυτών των ανθρώπων.

Η Ένωση Κεντρώων σε κάθε ευκαιρία δήλωνε πως θα σταθεί δίπλα στον αγώνα αυτών των ανθρώπων ενάντια στη βία, τον κοινωνικό αποκλεισμό, την κακοποίηση και την εκμετάλλευση. Ποτέ

δεν είπαμε πως θα στηρίξουμε παράλογα πράγματα, μόνο και μόνο για να προσποιηθούμε πως ενδιαφερόμαστε.

Είναι παράλογο στα δεκαπέντε να αντιμετωπίζουμε το θέμα ως ψυχιατρικό, ενώ στα δεκαεπτά ως μία απλή απόφαση, την οποία μάλιστα στα δεκαοκτώ μπορείς να την αλλάξεις και να την πάρεις πίσω. Είναι παράλογο και ψεύτικο το να ισχυριζόμαστε πως θα λυθούν τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων μέσα σε μια μέρα με ένα μαγικό χαρτί.

Θα σταματήσει το κράτος να είναι ανάλητο; Θα σταματήσει η γραφειοκρατία να είναι κυνική; Θα υποχρεωθούν οι ρατσιστές να πάνε πίσω; Είναι παράλογο και ψεύτικο το να ισχυριζόμαστε πως θα λυθούν τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων μέσα σε μια μέρα με ένα μαγικό χαρτί.

Μα, τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί δεν έχουν λυθεί τα προβλήματα των άλλων συμπολιτών μας, που και εκείνοι από τη δική τους την πλευρά κρατούν μια δικαστική απόφαση στο χέρι; Πόσοι είναι αυτοί, ξέρετε; Είναι δεκάδες χιλιάδες που εκλιπαρούν, που φωνάζουν, που θυμώνουν κάθε στιγμή έξω από Υπουργεία, έξω από δήμους, έξω από τις περιφέρειες, ακόμα και έξω από τη Βουλή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να πείσει πως το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα μεγάλο βήμα προόδου και πως μόνο αυτός προσπαθεί να προστατέψει τα ανθρώπινα δικαιώματα και όποιος δεν συμφωνεί μαζί του είναι εναντίον του. Αυτή η συγκεκριμένη λογική, που διατυπώνεται επανειλημμένως σε αυτή την Αίθουσα, είναι επικίνδυνη για τη δημοκρατία.

Εμείς, ως Ένωση Κεντρώων, δεν υποκύπτουμε στον εκβιασμό, απορρίπτουμε το ψευτοδilemma «ή είσαι μαζί μας ή είσαι με τους άλλους». Είμαστε με τη λογική, με τη μετριοπάθεια, με τη συνεννόηση και τον ρεαλισμό.

Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, εμείς ως Ένωση Κεντρώων θεωρούμε πως το νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί, γιατί η κακή του ποιότητα προκαλεί την ελληνική κοινωνία, την οδηγεί σε συζητήσεις, που καμμία σχέση δεν έχουν με το αν αυτοί οι άνθρωποι έχουν ανάγκη προστασίας από την πολιτεία και για το πώς θα σταματήσει η βία και ο αποκλεισμός που υφίστανται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν έχει καμμία σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πρόκειται για μία κατάθεση ενός πιστοποιητικού αριστερών φρονημάτων και ριζοσπαστισμού. Αλλαγές με πρόχειρους και κακογραμμένους νόμους χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της κοινωνίας δεν γίνονται. Δεν θα αλλάξει τίποτα για αυτούς τους ανθρώπους. Αντιθέτως –επαναλαμβάνω– θα στοχοποιηθούν. Κανένα πρόβλημα της καθημερινότητάς τους δεν πρόκειται να λυθεί με έναν νόμο και με μια δικαστική απόφαση.

Κλείνω την τοποθέτησή μου με ένα σχόλιο για όσα ειπώθηκαν για την Εκκλησία όλες αυτές τις μέρες και με βάση αυτό το νομοσχέδιο. Κάθε φορά που καταφέρατε εναντίον της ορθοδόξιας, καταφέρατε κατά της Ελλάδας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Πού το λέει αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Και επειδή πληροφορήθηκα πως κάποιοι επιμένουν –το πληροφορήθηκα μόλις πριν από λίγο– να μας φέρουν ξανά την ανεύθυνη τροπολογία που ανοίγει τον δρόμο για τον τουρκικό αναθεωρητισμό και αφήνει ελεύθερο το πεδίο δράσης του τουρκικού προξενείου, σας ενημερώνω πως θα εισηγηθώ την αποχώρηση της Ένωσης Κεντρώων από την Αίθουσα. Όσοι έχουν γράψει αυτή την τροπολογία και όσοι την ψηφίσουν είναι ανθέλληνες και κάνουν ζημιά στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για ένα λεπτό τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για ένα λεπτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχουμε καταθέσει την τροπολογία, όπως έχει εμπλουτιστεί και όπως έχει τροποποιηθεί, σχετικά με το άρθρο 758 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως απάντηση σε όσα είπε ο κύριος συνάδελφος! Την έχουμε καταθέσει και ζητάω να μοιραστεί στους συναδέλφους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για τη νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου και τον Εθνικό Μηχανισμό για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Τη συζήτηση, όπως είναι φυσιολογικό βέβαια, τη μονοπώλησε το πρώτο μέρος σχετικά με την ταυτότητα φύλου.

Αφορά μία ομάδα συμπολιτών μας, τους trans, τους διεμφυλικούς και το δικαίωμά τους στον αυτοπροσδιορισμό σε ό,τι έχει να κάνει με το φύλο τους, δηλαδή τη νομική δυνατότητα διόρθωσης φύλου με δικαστική απόφαση μόνο με δήλωση, χωρίς να είναι προαπαιτούμενο η χειρουργική επέμβαση ή άλλες ιατροφαρμακευτικές επεμβάσεις.

Γιατί χρειάζεται κάτι τέτοιο, γιατί είναι σημαντικό; Γιατί δίνει τη δυνατότητα σε μία ομάδα συμπολιτών μας να αποφύγουν την περιθωριοποίηση, την ταπείνωση, τον στιγματισμό, τον αποκλεισμό, επειδή άλλο λένε τα χαρτιά τους και άλλο αισθάνονται οι ίδιοι. Με τον τρόπο αυτό μπορούν επιτέλους να ταυτίσουν την αντίληψη για τον εαυτό τους με την καταγραφή τους στα μητρώα της πολιτείας.

Έτσι, δίνεται η ευκαιρία να βελτιωθεί καταλυτικά η επαγγελματική, η εκπαιδευτική, η κοινωνική τους ένταξη. Πώς θα γίνει αυτό; Με το να έχει το δικαίωμα μία trans γυναίκα να νοικιάσει ένα σπίτι χωρίς να τη λοξοκοιτάζει ο ιδιοκτήτης, γιατί τα στοιχεία ταυτότητας δεν ταιριάζουν με αυτό που βλέπει ή με το να πηγαίνει σε μία δημόσια υπηρεσία χωρίς να την περιγελούν για τα στοιχεία της ταυτότητάς της.

Βλέπετε, το στερεότυπο που υπάρχει, ότι η μόνη δουλειά που μπορεί να κάνει μία trans γυναίκα είναι η εργασία που σχετίζεται με το σεξ και με το περιθώριο γενικότερα, είναι έμφυτη. Δεν τους δίνεται η ευκαιρία να έχουν μία δουλειά στο φως της ημέρας. Σύμφωνα και με την υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα θεμελιώδη δικαιώματα, την FRA, μόνο το 49% των trans στην Ευρώπη έχουν αμειβόμενη εργασία. Φανταστείτε πόσο είναι το ποσοστό αυτό στην Ελλάδα.

Υπάρχει λοιπόν ένας φαύλος κύκλος που πρέπει να σπάσει. Η εικόνα που έχουν πολλοί για τα trans άτομα προέρχεται από το γεγονός ότι ζουν στο περιθώριο. Ζουν στο περιθώριο γιατί δεν είχαν τις ευκαιρίες στην εκπαίδευση, στη δουλειά, στην κατοικία και δεν είχαν αυτές τις ευκαιρίες, επειδή η πολιτεία δεν τους έδινε τη δυνατότητα να έχουν τα κατάλληλα έγγραφα. Αυτόν τον φαύλο κύκλο έρχεται να σπάσει το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

Επίσης, με το νομοθέτημα αυτό ευθυγραμμίζεται σε κάποιο βαθμό η χώρα μας με το ψήφισμα 2048/2015 της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, με τίτλο «Διακρίσεις σε βάρος των διεμφυλικών ατόμων στην Ευρώπη».

Παραεμπιπτόντως, αυτήν την εβδομάδα γίνεται η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης. Κανονικά εκεί θα έπρεπε να είμαι τώρα, όπως και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έμεινα στην Αθήνα γι' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Την Πέμπτη μάλιστα συζητιέται στο Συμβούλιο της Ευρώπης –και όπως φαίνεται θα υπερψηφιστεί, αφού πέρασε ομόφωνα από την Επιτροπή– το ψήφισμα για την εξάλειψη των διακρίσεων απέναντι σε intersex άτομα, στα διαφυλικά ή μεσόφυλα, δηλαδή άτομα που γεννιούνται με σεξουαλικά χαρακτηριστικά που δεν είναι αποκλειστικά ανδρικά ή γυναικεία.

Προτείνεται, με βάση το ψήφισμα, να δίνεται η δυνατότητα και στα intersex άτομα να αυτοπροσδιορίζονται και όχι απαραίτητα στο δίπολο άνδρας-γυναίκα, αλλά να υπάρχει κενή ή τρίτη κατηγορία, κάτι που πρέπει να λάβουμε και εμείς σοβαρά υπόψη και στο παρόν νομοσχέδιο και θα καταθέσουμε σχετική τροπολογία.

Όμως, ας δούμε και τον αντίλογο: Γιατί ένα νομοσχέδιο τριών σελίδων, που λέει κάποια αυτονόητα, δημιουργεί τέτοιες αντιδράσεις; Διότι κάποιοι φοβούνται ότι η νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου θα ενθαρρύνει «αποκλίσεις» (κατά τη γνώμη τους) συμπεριφορές, επειδή θα διευκολύνει την άσκηση ενός δικαιώματος. Φοβούνται ότι εάν διευκολυνθεί αυτή η ένταξη των trans στο κοινωνικό γίγνεσθαι, θα υπάρξει κατάχρηση. Όμως, η

φύση δεν μας ρωτάει, δεν είναι ασπρόμαυρη, αρσενικό 100% ή θηλυκό 100%.

Τι κάνουμε, λοιπόν, σε αυτές τις ενδιάμεσες περιπτώσεις; Θα πρέπει να τις καταδικάζουμε μια ζωή στο περιθώριο, να μην μπορούν να σπουδάσουν, να μην μπορούν να βρουν δουλειά, να μην μπορούν να βρουν σπίτι, να ταπεινώνονται και να στιγματίζονται δημοσίως, να είναι θύματα διακρίσεων, μπουλινγκ και ρητορικής μίσους και τελικά να καταλήγουν πολλά άτομα σε αυτοκτονίες, μη μπορώντας να αντέξουν;

Αυτά, δηλαδή, είναι ανεκτά από την κοινωνία μας και δεν είναι ανεκτό να μπορούμε να τους βγάλουμε από το αδιέξοδο, αναγνωρίζοντας τον αυτοπροσδιορισμό τους; Να βγουν από το περιθώριο. Και αν βγουν από το περιθώριο, μπορούν να γκρεμιστούν τα κοινωνικά στερεότυπα.

Για παράδειγμα, στο Συμβούλιο της Ευρώπης έχουμε βουλευτριά από το Βέλγιο, που είναι trans, την Petra de Sutter. Όσο και αν φάνηκε περίεργο στην αρχή, κανείς πια δεν μένει στο ότι είναι trans, αλλά στο πόσο καλή είναι στη δουλειά της. Πλήρης ένταξη, πλήρης ενσωμάτωση στην κοινωνία.

Άλλο παράδειγμα, που μπορεί να το ξέρετε. Ο Βρετανός Άλαν Τούρινγκ, ο γνωστός πατέρας της επιστήμης των υπολογιστών και από τους αφανείς πρωταγωνιστές της νίκης των συμμάχων στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, γιατί αποκρυπτογράφησε την κρυπτογραφική μηχανή των Γερμανών, την ENIGMA, ήταν ομοφυλόφιλος. Τη δεκαετία του 1950, πριν από εβδομήντα χρόνια, θεωρούνταν άρρωστος. Του επέβηλαν ορμονοθεραπεία. Αυτοκτόνησε στα σαράντα δύο του χρόνια το 1954 και το 2009 η Βρετανική Κυβέρνηση με τον Γκόρντον Μπράουν απολογήθηκε γι' αυτήν τη συμπεριφορά της.

Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός που στηρίζεται στον ευρωπαϊκό Διαφωτισμό έχει κάνει βήματα. Όμως, δεν πρόκειται για έναν αγώνα ταχύτητας. Είναι ένας συνεχής αγώνας αντοχής -μάλιστα ο Άλαν Τούρινγκ ήταν και μαραθωνοδρόμος και παλαιό να πάει στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1948 στο Λονδίνο- ένας δρόμος αντοχής με πολλές στρόφες. Καθήκον δικό μας είναι να μην τα παρατάμε, να μην φοβόμαστε, να βάλουμε τον άνθρωπο στο κέντρο των αποφάσεων.

Μια και είμαστε στον αθλητισμό και επειδή είδαμε και εκπροσώπους του αθλητισμού να κάνουν κάποιες ατυχείς αναρτήσεις και επειδή πολλές φορές ακούω το επιχείρημα στο θέμα της ταυτότητας φύλου σχετικά με τους αθλητικούς αγώνες -τι θα γίνει, πώς θα λαμβάνουν μέρος, θα τιναχθούν όλα στον αέρα- θα ήθελα να πω το εξής: Το αθλητικό κίνημα, λοιπόν, σας πληροφορώ ότι είναι πιο μπροστά.

Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, θεωρώντας ότι κανένας δεν πρέπει να αποκλείεται από το αθλητικό κίνημα, εξέτασε σε συγκεκριμένο συνέδριο το θέμα των trans αθλητών και αθλητριών. Τον Νοέμβριο του 2015 έβγαλε συγκεκριμένη οδηγία για trans αθλητές και αθλήτριες, ώστε να μην υπάρχει το αθέμιτο πλεονέκτημα στους αγώνες.

Με λίγα λόγια, η οδηγία αυτή λέει, για όσους δηλώνουν διόρθωση φύλου στην ταυτότητά τους, ότι οι men trans άνδρες, δηλαδή αυτοί που διόρθωσαν τα στοιχεία από γυναίκα σε άνδρα, συμμετέχουν χωρίς περιορισμούς σε ανδρικά αγωνίσματα, οι δε trans γυναίκες, αυτοί που διόρθωσαν από άνδρα σε γυναίκα, συμμετέχουν αφού έχει γίνει έλεγχος ορμονών τον τελευταίο χρόνο, δηλαδή να έχουν τεστοστερόνη κάτω από ένα συγκεκριμένο όριο.

Επίσης, πριν από πέντε μήνες είχα συμμετάσχει σε ένα συνέδριο, του Συμβουλίου της Ευρώπης πάλι, στην Κύπρο, όπου αναφέρθηκαν και συζητήθηκαν εκεί τα θέματα της διαφορετικότητας και της καθολικής συμμετοχής στον αθλητισμό, όπου παρουσιάστηκαν παραδείγματα από διάφορες χώρες. Και μάλιστα, να σας πω ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης από το 2012 έχει εκδώσει εγκύριο, με τίτλο «Ένταξη της ΛΟΑΤ κοινότητας στον αθλητισμό», με καλές πρακτικές, όπου βλέπεις ακόμα και σωματεία ή διοργανώσεις για τα μέλη της ΛΟΑΤ κοινότητας, ώστε να καταρριφθούν τα διάφορα στερεότυπα.

Κλείνοντας με τα του αθλητισμού, να σας πω και μια προσωπική εμπειρία. Προ ημερών κάποιος, επειδή κουβεντιάσαμε το θέμα, μου είπε: «Κι εσύ, βρε Μανρωτά, θα το ψηφίσεις; Εσύ, που

έχεις σηκώσει την ελληνική σημαία;». Η απάντησή μου ήταν ότι γι' αυτό ακριβώς θα το ψηφίσω. Όταν σήκωνα την ελληνική σημαία, το έκανα για όλους τους Έλληνες. Δεν θυμάμαι να το έκανα για όλους τους Έλληνες εκτός από τους trans, εκτός από τους Ρομά, εκτός από τους καθολικούς ή τους μουσουλμάνους.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά στον δημόσιο διάλογο, πολύ σπέκουλα, πολύ παραπληροφόρηση και από δημοσιογράφους και δυστυχώς και από πολιτικούς. Η λοιδορία και ο λαϊκισμός έκαναν πάρτι. Διάβασα με προσοχή και τα υπομνήματα των φορέων και το υπόμνημα των πολυτέκνων, που με ψύχραιμο τρόπο, χωρίς υπερβολές και φανατισμό, εκφράζει κάποια επιχειρήματα. Σεβαστά.

Όμως, το ερώτημα που εγείρεται είναι: Αν βάλουμε στη ζυγιά, από τη μία τις δυνατότητες κατάχρησης του νόμου από λίγους και από την άλλη τη λύτρωση που θα προκύψει από την ορθή χρήση για τους πολλούς, προς τα πού θα γείρει η απόφαση; Κι εξάλλου εδώ είμαστε για να παρακολουθούμε την εφαρμογή του. Κι όταν υπάρχει επιστημονική τεκμηρίωση, υπάρχουν και τα εχέγγυα.

Επιτρέψτε μου να πω εδώ και δυο λόγια για την παρέμβαση της Εκκλησίας. Προφανώς, με προτροπή των πιο ακραίων ιεραρχών έκανε μια άμεση παρέμβαση, προτρέποντας την Κυβέρνηση να το αποσύρει και τα κόμματα να μην ψηφίσουν το νομοσχέδιο, με το επιχείρημα ότι αποτελεί μια ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής οικογένειας.

Δεν κινδυνεύει, όμως, η ελληνική οικογένεια από το δικαίωμα της αξιοπρέπειας μιας μερίδας συνανθρώπων μας. Πολύ περισσότερο κινδυνεύει, παραδείγματος χάριν, από την κακή μας οδική συμπεριφορά, τα τροχαία δυστυχήματα που ξεκληρίζουν και βυθίζουν στο πένθος χιλιάδες οικογένειες κάθε χρόνο.

Και επειδή ακριβώς η Εκκλησία αγκαλιάζει τους κατατρεγμένους και τους περιθωριοποιημένους, επειδή διδάσκει και κάνει πράξη την αγάπη και την αλληλεγγύη και τα τελευταία χρόνια το έχουμε δει αυτό να γίνεται έντονα με το φιλανθρωπικό της έργο σε δύσκολους, σε χαλεπούς καιρούς για τη χώρα μας, νομίζω ότι θα έπρεπε να δει με μεγαλύτερη συμπάθεια και μεγαλοθυμία το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Στο πλαίσιο ενός συνεχούς διαλόγου Πολιτείας-Εκκλησίας, με πολύ σεβασμό ακούμε την άποψή της. Όμως, το να θέλει να επιβάλλει στο νομοθετικό σώμα ενός κοσμικού ακόμα, ελπίζω, κράτους την άποψή της ως δεσποζούσα, νομίζω ξεπερνάει τον ρόλο της.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και του ΣΥΡΙΖΑ)

Σε ένα κοσμικό κράτος τα θρησκευτικά δόγματα δεν μπορεί να είναι πάνω από τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κρατάμε από τη στάση της Εκκλησίας την πνευματικότητα, την αγάπη και την αλληλεγγύη προς τον κατατρεγμένο, που είναι το αιώνιο παράδειγμα της και με αυτό πυξίδα, προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους σημερινούς κατατρεγμένους.

Όμως, η ανθρωποκεντρική προσέγγιση που επιδιώκει πάντα η Εκκλησία, τουλάχιστον οι φωτισμένοι ιερωμένοι της, συμβαδίζει στην πραγματικότητα με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Η ανθρωποκεντρική προσέγγιση για μεν την πολιτεία λέγεται «δικαιώματα», για δε την Εκκλησία λέγεται «αλληλεγγύη». Η διαφορά προκύπτει μόνο από την οπτική. Η Εκκλησία το γενικεύει και εκεί βλέπει πρόβλημα. Η πολιτεία το εξατομικεύει και εκεί βλέπει λύση. Δεν είναι πάντως, κακό να διαφωνούν ενίοτε η Πολιτεία με την Εκκλησία, αρκεί να γίνεται αυτό σε ένα πλαίσιο διαλόγου, όπου για να είναι γόνιμος, δεν θα πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο οι ακραίοι, ένθεν κακείθεν.

Δεν είμαι αφελής. Ξέρω, βέβαια, ότι η Εκκλησία έχει και πολιτική δύναμη, έχει ψήφους. Και γι' αυτό θα δείτε απουσίες ή αλλαγή στάσης από διάφορους πολιτικούς σήμερα και αύριο, πολιτικοί που είναι προοδευτικοί μέχρι να κτυπήσει η καμπάνα.

Εν κατακλείδι, οι φιλελεύθεροι, (τους οποίους πολύ αγάπησε ξαφνικά ο ΣΥΡΙΖΑ τελευταία, είτε με άρθρα -είδαμε χθες του κ. Τσακαλώτου-, είτε με ομιλίες σήμερα) βλέπουν το ανθρώπινο δικαίωμα εκεί που οι συντηρητικοί βλέπουν την κοινωνική απειλή.

Επίσης, οι φιλελεύθεροι, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, βλέπουν την ιδιωτική πρωτοβουλία και τις ίσες ευκαιρίες εκεί που εσείς βλέπετε μόνο κράτος και «ημέτερους», γιατί δεν μπορεί να υπάρχει φιλελευθερισμός α λα καρτ. Είμαστε μια κοινωνία κατά βάθος συντηρητική, μία κοινωνία όπου τα συνθήματα κερδίζουν τα επιχειρήματα, ο λαϊκισμός κερδίζει τον ορθολογισμό, τα στερεότυπα κερδίζουν τα δικαιώματα.

Σήμερα, μια μειοψηφική ομάδα συμπολιτών μας καταπιέζεται, ταπεινώνεται, στιγματίζεται και περιθωριοποιείται εξαιτίας κενών του νόμου, που τώρα επιχειρείται να καλυφθούν. Η δημοκρατία στηρίζεται στις πλειοψηφίες για να προστατεύει και τα δικαιώματα των μειοψηφιών. Και αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα τέτοιο παράδειγμα. Η διαχωριστική γραμμή μεταξύ προόδου και συντήρησης, που κάποτε τη βάζαμε ανάμεσα στην Αριστερά και τη Δεξιά, έχει μετατοπιστεί. Αυτή η διαχωριστική γραμμή σήμερα είναι μεταξύ μιας φιλελεύθερης αντίληψης ατομικών δικαιωμάτων και μιας συστημικής, παραδοσιακής αντίληψης νομενκλατούρας: Τα δικαιώματα απέναντι στα δόγματα, είτε ιδεολογικά, είτε θρησκευτικά, είτε οικονομικά, φιλοσοφικά και άλλα. Από τη μια μεριά αυτό που βάζει στο κέντρο τον άνθρωπο και από την άλλη μεριά αυτό που βάζει στο κέντρο το σύστημα. Το ανοιχτό, εξωστρεφές εναντίον του κλειστού-φοβικού. Αυτή είναι σήμερα η διαχωριστική γραμμή μεταξύ προόδου και συντήρησης και αυτή η διαχωριστική γραμμή διατρέχει οριζόντια όλους τους πολιτικούς χώρους.

Υπερψηφίζουμε, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο όπως εδώ και καιρό έχουμε προαναγγείλει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ.

Θα ήθελα να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι έχουν προβληθεί αντιρρήσεις συνταγματικότητας από την πλευρά της Χρυσής Αυγής και θα εφαρμόσουμε την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής, όπερ σημαίνει ότι έχουν δικαίωμα να μιλήσουν ο λέγων κ. Ιωάννης Λαγός, ο αντιλέγων κ. Σπυρίδωνας Λάππας και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι αρμόδιοι Υπουργοί, ο καθένας για πέντε λεπτά της ώρας.

Ο κ. Λαγός έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Κατ' αρχάς να τονίσουμε ότι ως Χρυσή Αυγή τασσόμαστε φυσικά με την απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας. Γιατί πριν από λίγο ακούσαμε κάποιους «προοδευτικούς» να λοιδορούν ουσιαστικά την Εκκλησία μας και να μη σέβονται την απόφαση, ενώ αν είναι για το 0,001%, όπως μας είπε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ προηγουμένως, τις αποφάσεις αυτές τις δεχόμαστε, γιατί για αυτούς νομοθετούμε σήμερα σύμφωνα με τα δικά σας λεγόμενα. Όμως, για την Εκκλησία, που εκπροσωπεί το 98% περίπου των Ελλήνων πολιτών, ακούμε να λέγεται ότι δεν πρέπει να λαμβάνει θέση. Κάνετε μεγάλο λάθος. Πρέπει να παίρνει θέση η Εκκλησία, πρέπει να παίρνει θέση η Ορθοδοξία, γιατί είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, είτε το θέλετε, είτε δεν το θέλετε.

Έτσι, λοιπόν, όπως λέει και η Ιερά Σύνοδος, το φύλο του ανθρώπου δεν είναι επιλέξιμο. Το φύλο του ανθρώπου αποτελεί ένα δώρο Θεού, το οποίο δεν μπορεί να μεταβάλλεται, αλλά πρέπει να αξιοποιείται μόνο.

Εν συνεχεία και πηγαίνοντας τώρα στο κυρίως ζητούμενο της αίτησης αντισυνταγματικότητας την οποία καταθέτει η Χρυσή Αυγή, έχουμε να πούμε ότι, πρώτον, δεν είναι δυνατόν άτομα στην ηλικία των 15 ετών να αποφασίζουν, να παίρνουν μια συνταρακτική απόφαση για το υπόλοιπο της ζωής τους -επαναλαμβάνω, στην ηλικία των 15 ετών-, όταν τα δεκαπεντάχρονα δεν έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν, δεν έχουν δικαίωμα να βγάλουν δίπλωμα οδήγησης, δεν έχουν δικαίωμα να δουν μια ταινία στην τηλεόραση δίχως τη γονική συναίνεση. Όμως έχουν δικαίωμα να ονομαστούν οι άντρες γυναίκες και το αντίστροφο! Είναι αδιανόητο! Και φυσικά να τονίσω ότι το θέμα της Χρυσής Αυγής δεν είναι τα 15 χρόνια να γίνουν 18 ή 22 ή 25. Εμείς διαφωνούμε κάθετα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και δεν συμφωνούμε με τίποτα. Απλώς το λέμε για να αναδείξουμε για άλλη μια φορά την

προχειρότητα που διακατέχει την Κυβέρνηση και τον τρόπο με τον οποίο φέρνουν νομοθετήματα, για να παραστήσουν τους προοδευτικούς, ενώ οι Έλληνες πεινάνε.

Επίσης, θέλουμε να πούμε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου, βλέπουμε ότι ο δικαστής, ο οποίος κανονικά θα έπρεπε να έχει τον ρόλο του να ελέγχει και να κρίνει αν αυτή η αίτηση που γίνεται ευσταθεί, αν υπάρχουν κριτήρια για να γίνει αυτή η αλλαγή φύλου, ουσιαστικά δεν έχει καμμία δικαιοδοσία πλέον παρά μόνο να υπογράψει τα απαραίτητα έγγραφα, προκειμένου σε πέντε λεπτά ο άντρας να έχει γίνει γυναίκα και το αντίθετο.

Επίσης, θα θέλαμε να πούμε ότι όλο το νομοσχέδιο -άρθρα 1 έως 7- έρχεται σε τέλεια αντίθεση με το άρθρο 21 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο προκαλείται νόθευση της οικογένειας ως θεμελίου της συντήρησης και προαγωγής του έθνους. Αυτό φυσικά έρχεται σε αντίθεση και με το άρθρο 1389 του Αστικού Κώδικα που αναφέρεται στη νόμιμη συζυγική οικογένεια και αυτή μόνο αποτελεί πεδίο υποχρεώσεων και δικαιωμάτων στο πλαίσιο του κράτους και των θεσμών.

Αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο έρχεται σε τέλεια αντίθεση με το άρθρο 21 του Συντάγματος. Το καταπατά βάναυσα.

Επίσης, μ' αυτό που νομοθετείτε εσείς σήμερα μ' αυτό το επαίσχυντο νομοσχέδιο, μ' αυτό το έκτρωμα, δίνεται διά της πλαγίας οδού η δυνατότητα σε ομοφυλόφιλα ζευγάρια να έρχονται σε «γάμο», γιατί θα μπορεί κάλλιστα να γίνει αλλαγή φύλου του ενός εκ των δύο, προκειμένου αυτοί να δημιουργήσουν δήθεν οικογένεια. Οικογένεια δεν είναι καμμία άλλη, σύμφωνα με το ελληνικό Σύνταγμα, παρά μόνο η σύζευξη ενός άντρα με μία γυναίκα και εν συνεχεία η δημιουργία οικογένειας.

Επίσης, θα θέλαμε να πούμε κάτι για το άρθρο 5 του Συντάγματος, το οποίο τονίζει ότι ο καθένας έχει ελευθερία στην Ελλάδα και μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, όμως δεν πρέπει να προσβάλλει τα χρηστά ήθη του τόπου μας και των ανθρώπων που κατοικούν στην Ελλάδα. Αυτό εδώ είναι ο ορισμός της καταπάτησης και της βεβήλωσης των χρηστών ηθών της πατρίδας μας.

Ως Χρυσή Αυγή, λοιπόν, έχουμε να τονίσουμε ότι και να ψηφίσετε αυτό το εκτρωματικό νομοσχέδιο, εμείς εν συνεχεία θα κάνουμε όλες τις νόμιμες διαδικασίες, θα προσφύγουμε στα δικαστήρια, θα γίνουν κινήσεις απαραίτητες και είμαστε βέβαιοι ότι αυτό το έκτρωμα το οποίο σήμερα εσείς ψηφίζετε, θα καταπέσει είτε μέσα στη Βουλή -που δεν το πιστεύω, γιατί είστε πολύ «προοδευτικοί» εδώ- είτε στα δικαστήρια από τους δικαστές μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Λάππας έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βλέπω την πρόταση αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε η Χρυσή Αυγή. Ποια άρθρα παραβιάζει το νομοσχέδιο, λέει η Χρυσή Αυγή; Το άρθρο 2 που κατοχυρώνει ίσως με τον πιο προοδευτικό και δημοκρατικό τρόπο σ' όλη την Ευρώπη, ίσως και σ' όλον τον κόσμο, την αξία του ανθρώπου, την αξιοπρέπεια δηλαδή, το άρθρο 4 περί ισότητας των Ελλήνων αδιακρίτως φύλου, φυλής κλπ., το άρθρο 5 για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και το άρθρο 21 που αναφέρεται στην οικογένεια.

Κύριε Πρόεδρε, όλα αυτά τα άρθρα κατ' αρχάς εμπίπτουν στον ευαίσθητο χώρο των ατομικών δικαιωμάτων. Πρέπει να πω στο ελληνικό Κοινοβούλιο ότι τα ατομικά δικαιώματα δεν εξαρτώνται από προϋποθέσεις ούτε μπορεί να είναι προϊόντα διακρίσεων. Είναι απροϋπόθετα, κύριε Πρόεδρε. Ξέρετε γιατί; Διότι από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα οπεί αέναη αυτή εξέλιξη της σχέσης εξουσίας και εξουσιαζομένων, πολιτευμάτων εξουσίας και κοινωνίας, ό,τι κατακτάται κάθε φορά υπέρ του ατόμου λέγεται ατομικό δικαίωμα, με την έννοια ότι είναι μία άμυνα του πολίτη απέναντι σε οποιαδήποτε αυταρχική στάση του κράτους. Δεν εξαρτάται από προϋποθέσεις. Είναι απροϋπόθετη, όπως λέμε, η απόλαυση των συμφερόντων και των ατομικών δικαιωμάτων. Αυτά άλλωστε θα τα πω στην ομιλία μου και προς απάντηση στον κ. Δελή, ο οποίος ανέπτυξε μία περιεργή αντίληψη.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι το νομοσχέδιο αυτό αναφέρεται στον χώρο των ατομικών δικαιωμάτων και προστατεύει την ισότητα, την αξιοπρέπεια και την ίση μεταχείριση ανεξαρτήτως

φύλου, φυλής και άλλων κριτηρίων. Προστατεύεται, λοιπόν, ο σκληρός πυρήνας των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τονίζω τη λέξη «θεμελιωδών», κύριε Πρόεδρε, για να ακούσουν και οι κύριοι της Χρυσής Αυγής που τα θεμελιώδη δικαιώματα τα έχουν κάτω κάτω από την μπότα τους σε καθημερινή βάση απέναντι σε συνανθρώπους μας στην ελληνική κοινωνία. «Θεμελιώδη» σημαίνει, κύριε Πρόεδρε, ότι τα ατομικά δικαιώματα που έχουν θεσπιστεί στο ελληνικό Σύνταγμα είναι απ' αυτά τα οποία είναι απαράγραπτα και δεν μπορούν να τροποποιηθούν, δεν μπορούν να καταργηθούν παρά μόνο από φασιστικά και δικτατορικά καθεστώτα. Οι ναζί τη δεκαετία του '40 είχαν καταργήσει ή αναστείλει την υλοποίηση και την εφαρμογή ατομικών δικαιωμάτων. Σε μία δημοκρατική και ευνομούμενη κοινωνία απαγορεύεται να μιλάμε για τροποποίηση ή αλλοίωση ή καθ' οιονδήποτε τρόπο αναστολή εφαρμογής των άρθρων που κατοχυρώνουν τα ατομικά δικαιώματα.

Δοθείσης της ευκαιρίας, θα έλεγα ότι τα ατομικά δικαιώματα της ισότητας, της ίσης μεταχείρισης, του αυτοπροσδιορισμού, που είναι βασική έννοια που αναφέρεται στη βούληση του ενδιαφερομένου και διατρέχει όλο το νομοσχέδιο -και αυτό είναι ακριβώς που πρέπει να τονίζουμε- ακριβώς αποτυπώνονται στα άρθρα τα οποία υποτίθεται ότι παραβιάζονται, σύμφωνα με την πρόταση αυτή. Είναι το άρθρο 2 για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, το άρθρο 4 για την ισότητα.

Διαβάστε, κύριοι της Χρυσής Αυγής, το άρθρο του Ρήγα Φεραίου, αφού τόσο πολύ έιστε άνθρωποι του έθνους και της Ελλάδας: «Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι ανεξαρτήτως τινός διακρίσεως».

Διαβάστε το πρώτο Σύνταγμα της Επιδαύρου, στο άρθρο Γ', το πρώτο μετεπαναστατικό σύνταγμα, όπου οι άνθρωποι απολαμβάνουν ισότητας επίσης άνευ δυσμενούς θέσεως, κλάσεως ή αξιώματος. Αυτά έλεγαν οι επαναστατημένοι Έλληνες, κάτι το οποίο για εσάς είναι ψιλά γράμματα. Τα λέτε εδώ μέσα, αλλά όταν βγείτε από την Αίθουσα και απέναντι στους συνανθρώπους μας, αυτά για εσάς είναι ψιλά γράμματα. Εκεί είναι η δική σας μπότα που τσαλαπατά και την προσωπικότητα και τα δικαιώματα των συνανθρώπων μας.

Το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, στην εισηγητική έκθεση, τι κάνει; Κατοχυρώνει αυτά τα ατομικά δικαιώματα που σας είπα. Παράλληλα, όμως, πρέπει να πάρουμε και μια απόφαση σαν κράτος, σαν κοινωνία και σαν Κοινοβούλιο. Όταν ως χώρα αυτοβούλως -δεν μας πίεσε κανένας- ενστερνιζόμαστε και προσερχόμαστε σε ευρωπαϊκές ή διεθνείς συμβάσεις, θα ερχόμαστε εδώ να τις ανααιρούμε -και αυτό απευθύνεται στη Νέα Δημοκρατία κυρίως-, λέγοντας ότι αυτό δεν είναι σωστό ή υπερβολικό ή οτιδήποτε άλλο; Αυτές οι διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις έχουν καταστεί εσωτερικό δίκαιο και μάλιστα υπερνομοθετικής ισχύος. Δηλαδή, εάν συγκρουστεί μια διάταξη του ελληνικού νόμου με αυτές τις συμβάσεις υπερισχύει, κύριε Πρόεδρε, η άποψη της διεθνούς ή της ευρωπαϊκής σύμβασης βάσει της οποίας προσήλθαμε. Αυτό σημαίνει υπερνομοθετική ισχύ. Τι λέτε για αυτό, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τα είπαμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα είπατε έτσι όπως τα είπατε.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, πέρα από τα ευρωπαϊκά όργανα και δικαστήρια, τα οποία πρέπει να σεβόμαστε απολύτως για τον λόγο που σας είπα, έχουμε ανάμειξη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Έχουμε πρόσφατη εισήγηση του ΟΗΕ, το 2013, που λέει ότι εάν διατηρήσουμε τον ν.344/1976 και υποχρεώνουμε αυτόν που θα αλλάξει φύλο να κάνει ιατρική επέμβαση ή εγχείρηση κλπ., αυτό συνιστά βασανιστήριο, ακρωτηριασμό και απαγορεύεται. Η χώρα μας κινδυνεύει να καταδικαστεί για μια ακόμη φορά σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πρέπει να πάρουμε απόφαση, λοιπόν, ότι αυτά θα τα τηρούμε απαρεγκλίτως.

Επίσης, έγινε μια αναφορά από τον λέγοντα της ένστασης αντισυνταγματικότητας για το δεκαπεντάχρονο, ότι δήθεν δεν έχει τη γονική μέριμνα κλπ.. Είναι ρητή η διάταξη στον νόμο ότι για τον ανήλικο των 15 και 16 ετών προβλέπονται σοβαρές δικλίδες ασφαλείας και προστατευτικές μάλιστα. Το πρώτο είναι η σύμφωνη γνώμη των γονέων, δηλαδή η γονική μέριμνα. Δεύτερον, να υπάρχει όχι πλέον απλή γνωμοδότηση του νοσοκομείου Παί-

δων, αλλά διεπιστημονική, πιο ευρεία και με μεγαλύτερη εκπροσώπηση των επιστημόνων που αφορούν το παιδί και τρίτον, είναι η δικαστική απόφαση. Η δικαστική απόφαση, κύριοι της Χρυσής Αυγής, είναι απλή αποτύπωση των εγγράφων; Είναι δικαστηριακή κρίση, που σημαίνει ότι είναι δικανική πεποίθηση βάσει εγγράφων, με μάρτυρες κλπ.. Αυτό σημαίνει δικαστική κρίση. Αλλά πού να τα καταλάβετε εσείς αυτά; Είναι ψιλά γράμματα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, όλα αυτά που λέει το νομοσχέδιο κατοχυρώνονται στο ελληνικό Σύνταγμα και στις διεθνείς συμβάσεις, αλλά πλέον έχουμε και την πολύ ευτυχή συγκυρία να προηγούνται της νομοθέτησης ελληνικά δικαστήρια. Δώδεκα αποφάσεις του ειρηνοδικείου σχετικά με την αλλαγή φύλου έχουν καταστεί αμετάκλητες πλέον. Διατρέχουν όλο το σώμα του δικαίου πνεύματος της ελληνικής κοινωνίας. Για αυτά τι λέμε; Το προσπερνάμε από δίπλα δηλαδή;

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι είναι η πρώτη φορά που έρχεται η ελληνική πολιτεία να επιβεβαιώσει μια νομολογιακή ρύθμιση. Τριάντα επτά χρόνια είμαι δικηγόρος και πάντα η νομολογία ακολουθούσε ερμηνεύοντας, αποδεχόμενη ή μη τον νόμο. Τώρα τη έχουμε, κύριε Πρόεδρε; Έρχεται ο Έλληνας νομοθέτης να αποτυπώσει σε νομοθέτημα όσα δέχεται η ελληνική νομολογία. Στην ομιλία μου μετά θα πω τι έχει πει αυτή η περιφημη απόφαση του ειρηνοδικείου τότε, η 418 του 2016 και οι άλλες έντεκα που ακολουθήσαν. Είναι πραγματικά μια διακήρυξη ανθρωπισμού, φιλανθρωπίας, ισότητας και ίσης μεταχείρισης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο, που αφορά τους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Ο πάστορας Martin Niemoller είπε ότι αν δεν διαμαρτυρηθείς επειδή σήμερα δίνονται οι Εβραίοι, οι κομμουνιστές, οι ομοφυλόφιλοι και οι καθολικοί, θα έρθει μια μέρα η σειρά μας -και αυτό αφορά όλους εμάς, όχι εσάς- και δεν θα βρισκαί κανένα δίπλα μας να μας υποστηρίξει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Φορτσάκη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε σήμερα ένα θέμα το οποίο είναι κατεξοχήν κοινωνικό και ανθρώπινο και δευτερευόντως πολιτικό, ιδεολογικό ή νομικό θέμα.

Εμείς αναπτύξαμε τις απόψεις διά του εισηγητού μας, ο οποίος εξήγησε πολύ καλά ότι δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι τα άτομα εκείνα τα οποία βιώνουν μια διαταραχή πρέπει να βρουν την ειρήνη που δικαιούνται και πρέπει η πολιτεία να τους παρέχει αυτήν τη δυνατότητα με το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο και βεβαίως δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση ότι αυτό το νομικό πλαίσιο δεν μπορεί να περιλαμβάνει προϋποθέσεις όπως είναι ο ακρωτηριασμός ή όπως είναι η στέρωση κλπ.. Αυτό λοιπόν δεν το συζητάμε. Είναι εντελώς καθαρό και σαφές. Εξάλλου, σε αυτό που λέει η Εκκλησία, ότι έχει δώσει ο Θεός δώρο στον άνθρωπο το φύλο του, είναι το πρόβλημα. Είναι να βρούμε ποιο ακριβώς είναι το φύλο. Επομένως, σε αυτά τα ζητήματα δεν υπάρχει αμφιβολία.

Εκεί που εμείς αναπτύξαμε ενστάσεις και γι' αυτό καταθέσαμε και τη σχετική πρόταση είναι ότι αυτή η δυνατότητα του καθενός να βρει τον εαυτό του μέσα από μία νόμιμη και γρήγορη και αποτελεσματική οδό θα πρέπει να συνοδεύεται και από ορισμένες εγγυήσεις, οι οποίες θα διασφαλίζουν το δημόσιο συμφέρον. Το δημόσιο συμφέρον τι είναι; Είναι πρώτα - πρώτα το άτομο το οποίο εκφράζεται να εκφράζει τη βούλησή του κατά τρόπον ανόθευτο, δηλαδή, η βούλησή του να είναι η πραγματική του βούληση και δεύτερον, να μπορεί και η πολιτεία να κρατά ένα ληξιαρχείο με τη συνοχή και την ασφάλεια που επιβάλλεται.

Αυτά τα έχει πει το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο δίκασε την υπόθεση. Αναφέρθηκαν οι αξιότιμοι ομιλητές μέχρι τώρα στην απόφαση Garçon, η οποία τα λέει σαφώς μέσα.

Εμείς πιστεύουμε ότι ως προς το ζήτημα της αρχής δεν υπάρχει, φυσικά, κανένα θέμα αντισυνταγματικότητας. Και νομίζουμε ότι ακόμα και όσον αφορά το θέμα του παιδιού, δηλαδή του παιδιού των δεκαπέντε χρόνων, είναι προφανώς κατά τη δική μας την αντίληψη ανώριμο να προβεί στη δήλωση στην οποία καλείται να προβεί προκειμένου να μπορεί να βρει τον εαυτό του. Εμείς λέμε ότι ένα παιδί πρέπει να φτάσει τουλάχιστον τα δεκαο-

κτώ του χρόνια για να μπορέσει να ωριμάσει μέσα του ο εαυτός του. Αυτό το ξέρουμε και από τις δηλώσεις της παιδοψυχιατρικής εταιρείας, η οποία τα γράφει αναλυτικά στις ανακοινώσεις τις οποίες εξέδωσε πάνω στο θέμα.

Σε καμία περίπτωση, όμως, το ζήτημα δεν είναι νομικό. Η ένσταση αντισυνταγματικότητας είναι μια ένσταση νομική, η οποία δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί πολιτικά ή ιδεολογικά, επομένως δεν μπορούμε να τη δεχτούμε. Θεωρούμε ότι είναι ένας τρόπος να αποφευχθεί η συζήτηση επί της ουσίας και γι' αυτό δεν θα τη στηρίξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Κύριε Θεοχαρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την ένσταση αντισυνταγματικότητας, είναι φανερό ότι αυτά τα οποία περιλαμβάνει μέσα και η τοποθέτηση η οποία έγινε προηγουμένως, αυτές οι εθνικιστικές, ρατσιστικές, ομοφοβικές θέσεις είναι οι ίδιες αντισυνταγματικές και δεν υπάρχει καμία ένσταση αντισυνταγματικότητας επί της αρχής.

Είναι απέναντι στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, απέναντι στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων -ένα από αυτά συζητούμε και σήμερα- και συνεπώς δεν θα μπω σε καμία συζήτηση επί της ουσίας μιας πρότασης η οποία φανερά δεν έχει καμία βάση. Δεν είναι αντισυνταγματικό επί της αρχής το νομοσχέδιο. Αντίθετα, πρόκειται για ένα ακόμη παραλήρημα της Χρυσής Αυγής με εθνικιστικές, ομοφοβικές και ρατσιστικές θέσεις.

Επί της ουσίας θα μιλήσουμε στην τοποθέτησή μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Αμυράς έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ούτε μία ούτε δύο, αλλά δώδεκα αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις δικαστηρίων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης αποφάσισαν ότι δεν μπορεί να γίνει διόρθωση στα χαρτιά της ταυτότητας φύλου ενός προσώπου μέσα από τον καταναγκαστικό ακρωτηριασμό και τη στείρωση, δηλαδή, την αναγκαστική χειρουργική επέμβαση. Άρα, δεν υπάρχει για μας θέμα αντισυνταγματικότητας και νομίζω ότι μπορούμε να προχωρήσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνούμε με τους προλαλήσαντες ότι θέμα αντισυνταγματικότητας δεν υπάρχει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πάρετε τον λόγο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για το θέμα της αντισυνταγματικότητας που ετέθη.

Οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση)

Είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής αριθμός Βουλευτών.

Συνεπώς, η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Στο σημείο αυτό θα μπορούμε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Η κ. Κοζομπόλη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι βεβαρημένο αρνητικά και θετικά. Έχει, δηλαδή, ένα φορτίο και από τις δύο πλευρές και αυτό είναι ένα βάρος. Και τα δύο φορτία αδικούν το σχέδιο νόμου, προκαλούν σύγχυση. Η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία δεν χρειάζεται ούτε αφορισμούς ούτε στολίδια. Χρειάζεται ψύχραιμη προσέγγιση για να δούμε το σχέδιο νόμου στις πραγματικές του διαστάσεις.

Τι ακριβώς καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Την απλοποίηση του υπάρχοντος ήδη από το

1976 νομοθετικού πλαισίου για τη νομική αναγνώριση της δυνατότητας επαναπροσδιορισμού φύλου ενός προσώπου.

Η επαναδιατύπωση του νομοθετικού πλαισίου γίνεται σύμφωνα με τις συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης, ώστε να παρέχονται επιπλέον εγγυήσεις αξιοπρέπειας, κυρίως μυστικότητας της διαδικασίας και ασφάλειας δικαίου, με βάση όσα γίνονται δεκτά ήδη από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων. Γιατί πολλοί, ηθελημένα ή όχι, αγνοούν ότι οι ληξιαρχικές μεταβολές καταχωρισμένου φύλου γίνονται με δικαστικές αποφάσεις εδώ και χρόνια, από το έτος 1976, χωρίς να έχει δημιουργηθεί κανένα από τα προβλήματα που σήμερα εμφανίζονται να «απειλούν» την κοινωνική συνοχή ή να την προκαλούν, όπως η δήθεν αποφυγή της στρατιωτικής θητείας, το άβατον του Αγίου Όρους, η αποφυγή πληρωμών χρεών, η απόκρυψη της παραβατικότητας, η ανατροπή του οικογενειακού δικαίου ή οι αναντίστοιχες με το φύλο αθλητικές επιδόσεις. Τα παραπάνω είναι μια προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων.

Ήδη η νομολογία έχει αρχίσει να προσαρμόζεται σ' αυτό που σήμερα νομοθετούμε. Είναι χαρακτηριστικά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της 418/2016 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, όπου η αιτούσα τη διόρθωση της ληξιαρχικής πράξης γέννησης δεν είχε προβεί σε χειρουργική αλλαγή φύλου.

«Κατά την κρίση του δικαστηρίου...» -λέει μέσα η απόφαση στο σκεπτικό της- «...τούτο δεν πρέπει να θεωρηθεί πρόβλημα για τις αιτούμενες αλλαγές στη ληξιαρχική πράξη γέννησης. Συγκεκριμένα...» -συνεχίζει η απόφαση- «...η υποχρεωτική στείρωση -χειρουργική αλλαγή φύλου με αφαίρεση γεννητικών οργάνων από θήλυ σε άρρεν και αντίστροφα σαν αναγνώριση της αλλαγής φύλου στα διεμφυλικά άτομα κρίνεται υπερβολική απαίτηση και είναι πρακτική που παραβιάζει το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, σύμφωνα με την οποία καθένας έχει το δικαίωμα στον σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής ζωής, του οίκου του και των επικοινωνιών του. Επίσης, οι παραπάνω υποχρεώσεις προσκρούουν...» -συνεχίζει η απόφαση στο σκεπτικό της- «...στο δικαίωμα για ισότητα και μη επιβολή διακρίσεων των άρθρων 2 και 26 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα.» Αυτά όσον αφορά στο σκεπτικό της απόφασης.

Δεν αντιλήφθηκα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και νομίζω ότι κανένας σας δεν αντιλήφθηκε να προκλήθηκε διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής εξαιτίας της παραπάνω απόφασης και ίσως και άλλων που αγνώω. Θα ήθελα, μάλιστα, την απόφαση αυτή του δικαστηρίου να την καταθέσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Παναγιώτα Κοζομπόλη - Αμανατίδη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι διαφορετικές απόψεις είναι απολύτως σεβαστές. Όμως, το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού του ατόμου ανήκει στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και οι στοιχειώδεις κανόνες της δημοκρατίας επιτάσσουν ότι η διαφορετική άποψη απ' όπου και αν προέρχεται δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπονομεύει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και δεν πρέπει να λειτουργεί διχαστικά στο σώμα της κοινωνίας.

Συντάσσομαι, λοιπόν, με την άποψη ότι το σχέδιο νόμου για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου είναι ένα βήμα για τον σεβασμό θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διευκολύνεται το δικαίωμα διόρθωσης φύλου χωρίς να υποβάλλονται οι ενδιαφερόμενοι σε εξευτελιστική ή βάνανυση μεταχείριση και έρχεται να προστατεύσει στην πραγματικότητα μια ομάδα ανθρώπων, που πολλοί από εμάς υποκριτικά θέλουμε αυτήν την πραγματικότητα να την αγνοούμε, να κάνουμε πως δεν βλέπουμε συνανθρώπους μας και να τους καθιστούμε αόρατους. Ας μη συνεχίσουμε με αυτόν τον τρόπο.

Θα ολοκληρώσω την παρέμβασή μου με τον τρόπο που καταλήγει την έκθεσή της για το θέμα αυτό που συζητάμε σήμερα η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Καταλήγει η έκθεση: «Η ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού δεν είναι λόγος ούτε για πανηγυρισμούς ούτε για απογοήτευση. Δεν αποτελεί παρά ένα βήμα -μικρό αλλά απολύτως αναγκαίο- προς εξάλειψη των ρατσιστικών προκαταλήψεων και την πλήρη ενσωμάτωση των τρανς προσώπων στην ελληνική κοινωνία.»

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου Αργολίδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Φορτσάκης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είπα και πρωτίτερα, όταν μίλησα για την αντισυνταγματικότητα, συζητούμε σήμερα εδώ ένα θέμα κατ' εξοχήν ανθρωπινό και κοινωνικό και δευτερευόντως πολιτικό και ιδεολογικό.

Λυπάμαι πάρα πολύ που η Κυβέρνηση δεν ακολούθησε την οδό αυτή, διότι, δυστυχώς η συζήτηση και η δημόσια διαβούλευση που έγιναν, ήταν πολύ περιορισμένες, αλλά χρησιμοποίησε ένα ζήτημα εξαιρετικά ευαίσθητο περισσότερο για να καλύψει εσωτερικά της ζητήματα παρά για να λύσει το πρόβλημα, το οποίο είναι πράγματι υπαρκτό παρ' ότι μικρός αριθμός πολιτών -ευτυχώς!- υποφέρει απ' αυτό.

Είπα και πριν ότι δεν υπάρχει κανείς -κατά τη δική μας άποψη- ο οποίος να αμφισβητεί το ατομικό δικαίωμα του καθενός ο οποίος αισθάνεται ότι ανήκει σε ένα φύλο διαφορετικό από εκείνο στο οποίο φαίνεται να τον έχει προσδιορίσει η φύση, να κάνει τα απαραίτητα για να μπορεί να ισορροπήσει και πως πρέπει το νομικό θεσμικό πλαίσιο να του δίνει τη δυνατότητα αυτή.

Θυμίζω ότι στη χώρα μας εδώ και πολλά χρόνια επιτρέπεται η αλλαγή φύλου μέσα στο πλαίσιο των αλλαγών που προβλέπει ο νόμος για τις ληξιαρχικές πράξεις, πλην, όμως, ως προϋπόθεση είχε τεθεί να υπάρχει και αλλαγή των βιολογικών χαρακτηριστικών, κάτι το οποίο θεωρήθηκε από τη νομολογία -και την ελληνική αλλά και τη διεθνή- ως αντιβαίνον στα ανθρώπινα δικαιώματα, πράγμα το οποίο, βεβαίως, ήταν σωστό. Κι αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο συζητάμε την καινούργια ρύθμιση, όπου έχουμε διαχωρισμό ανάμεσα στην κοινωνική και τη βιολογική ταυτότητα.

Το πρόβλημα το οποίο τίθεται, νομίζω ότι το έχει αντιμετωπίσει και κατά κάποιο τρόπο προδιαγράψει η απόφαση Γαρçon του Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στην απόφαση Γαρçon έγινε δεκτό ότι δεν μπορεί να υπάρξει προϋπόθεση η οποία να αναφέρεται στον ακρωτηριασμό ή τη στέρωση των ατόμων τα οποία ζητούν την αλλαγή φύλου. Από την άλλη πλευρά, όμως, έγινε δεκτό ότι πρέπει να υπάρχει διασφάλιση των δημοσίων συμφερόντων, τα οποία δημόσια συμφέροντα έγκεινται πρώτα απ' όλα στη διασφάλιση ότι το άτομο θα εκφράζει τη βούλησή του ελεύθερα, χωρίς περισπασμό και χωρίς επιρροές και δεύτερον, ότι το κράτος, η πολιτεία θα διασφαλίσει τη λειτουργία ενός ληξιαρχείου το οποίο θα έχει συνοχή και ασφάλεια.

Στις ρυθμίσεις οι οποίες γίνονται εδώ, δυστυχώς αγνοήθηκαν όλα εκείνα τα οποία έχουν πετύχει χώρες πολύ προοδευτικές, οι οποίες τα ίδια ζητήματα τα ρυθμίζουν προς την ίδια κατεύθυνση, αλλά διασφαλίζοντας αυτά τα οποία ζήτησε το δικαστήριο του Στρασβούργου.

Ειδικότερα αναφέρομαι στη γαλλική ρύθμιση, την οποία θεωρώ εξαιρετικά προοδευτική -είναι ένας νόμος του 2016- η οποία επιτρέπει την αλλαγή φύλου με δήλωση την οποία κάνει το ενδιαφερόμενο άτομο και η οποία στη συνέχεια προκαλεί δικαστική απόφαση. Η δήλωση αυτή γίνεται από άτομο το οποίο είναι ενήλικο ή χειραφετημένος ανήλικος, δηλαδή ανήλικος που έχει γίνει δεκτό ότι είναι χειραφετημένος με βάση δικαστική απόφαση, υπό τον όρο ότι πληρούνται τρία στοιχεία, τα τρία στοιχεία τα οποία οι νομικοί αναγνωρίζουν στους όρους «nomen», «tractatus» και «fama». «Nomen» σημαίνει ότι το άτομο το διεμφυλικό πρέπει ήδη να έχει αποδεχθεί και να ανακοινώνει για τον εαυτό του ένα όνομα του αντιθέτου φύλου. Το «tractatus» σημαίνει ότι

θα πρέπει το άτομο αυτό να είναι ήδη γνωστό στο περιβάλλον του το οικογενειακό, στο περιβάλλον του το φιλικό, στο περιβάλλον του το επαγγελματικό ως άτομο του άλλου φύλου. Το «fama» σημαίνει ότι θα πρέπει να έχει γίνει αποδεκτή αυτή η αλλαγή από το περιβάλλον του, έτσι ώστε και το περιβάλλον του να το αναγνωρίζει ως άτομο του άλλου φύλου.

Αυτές οι προϋποθέσεις δεν είναι σωρευτικές. Μπορεί, δηλαδή, να συντρέχουν οι κυριότερες από αυτές και όχι όλες μαζί. Και έρχεται το δικαστήριο, το γαλλικό Πρωτοδικείο, να διαπιστώσει, με βάση απόδειξη η οποία προβάλλεται με κάθε μέσο, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές κατά το κύριο μέρος τους -επιναλαμβάνω, όχι σωρευτικά- και στη συνέχεια κάνει μία ουσιαστική κρίση για την αλλαγή του φύλου, η οποία αλλαγή του φύλου δεν επιτρέπεται να ξαναγίνει προς την άλλη κατεύθυνση. Είναι οριστική.

Δυστυχώς, εδώ η Κυβέρνηση επέλεξε μία εντελώς διαφορετική οδό, με μία απλή δήλωση την οποία κάνει το άτομο και η οποία δήλωση δεν διασφαλίζει ότι η πραγματική βούληση του ατόμου εκφράζεται στη δήλωση την οποία κάνει. Αυτό είναι πολύ πιο, αν θέλετε, εμφανές στους ανήλικους, σε αυτούς που είναι δεκαεπτά χρονών ή σε αυτούς που είναι δεκαπέντε χρονών.

Υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα, το οποίο δεν μπορούμε να αγνοούμε. Όταν ένα παιδάκι έχει πρόβλημα φύλου, το πρόβλημα είναι πραγματικό και το καταλαβαίνουμε. Επίσης, καταλαβαίνουμε ότι οι γονείς του παιδιού, το ίδιο το παιδί και η κοινωνία που το περιβάλλει έχουν κάθε λόγο και κάθε συμφέρον το θέμα αυτό να λυθεί το ταχύτερο. Πρέπει, όμως, αυτή η διασφάλιση της δυνατότητας της γαλήνης του παιδιού και της οικογένειάς του, να διασφαλίζεται συγχρόνως και με την βεβαιότητα ότι η βούληση του παιδιού εκφράζεται χωρίς υπερβολική επιρροή από το περιβάλλον του.

Αυτό σε ένα δεκαπεντάχρονο δεν μπορεί να γίνει για δύο λόγους:

Πρώτον, γιατί δεν έχει ωριμάσει το παιδί μέσα του αρκετά. Ξέρουμε από την ψυχιατρική ότι γύρω στα δεκαοχτώ, δεκαεννέα, ακόμα και στα είκοσι, στο τέλος της εφηβείας, κατασταλάζει το άτομο για το ποιος είναι πραγματικά, για την ταυτότητά του.

Δεύτερον, δεν μπορεί να γίνει χωρίς να υπάρξει και μία διαπίστωση -ψυχοδιαγνωστική διαπίστωση, όχι ιατρική υπό την έννοια της υποβοήθησης ή της αλλαγής- την οποία ψυχοδιαγνωστική διαδικασία το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τη δέχεται και υπογραμμίζει ότι δεν είναι απαγορευμένη. Αντιθέτως, επιβάλλεται να γίνεται, για να μπορούμε να έχουμε ένα αποτέλεσμα πραγματικό.

Νομίζω, λοιπόν, ότι χρειάζεται να υιοθετήσουμε τρία στοιχεία, που δεν υπάρχουν στο παρόν νομοσχέδιο. Πρώτον, να έχουμε μία ψυχοδιαγνωστική διαδικασία. Δεύτερον, να έχουμε μία διαπίστωση ότι συντρέχουν ορισμένες πραγματικές προϋποθέσεις, αντίστοιχες με αυτές που έχει βάλει ο γαλλικός νόμος. Και τρίτον, ότι μία δικαστική απόφαση η οποία να είναι απόφαση επί της ουσίας και όχι τυπική, όπως είναι η ελληνική ρύθμιση που συζητάμε αυτή τη στιγμή. Διότι σήμερα ο δικαστής, όταν έρθει μπροστά του το αίτημα, δεν μπορεί παρά να το δεχθεί για λόγους τυπικούς. Δεν μπορεί, όμως, να εκφέρει καμία κρίση επί της ουσίας.

Αν, όμως, είχαμε μία ρύθμιση αυτού του τύπου, εγώ θα ψήφιζα ευχαρίστως τη ρύθμιση αυτή. Όμως, έτσι όπως εμφανίζεται, είναι ελλιπής, δεν διασφαλίζει βασικές προϋποθέσεις και γι' αυτόν τον λόγο δεν θα μπορέσω να την ψηφίσω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Λαγός έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Θα ξεκινήσω, αναφέροντας κάποια πράγματα από μία έρευνα. Δεν είναι της Χρυσής Αυγής αυτά. Απλά θα τα διαβάσουμε για να τα δείτε. Είναι από την Αμερικανική Παιδιατρική Εταιρεία.

Ξεκινάω, λοιπόν, και λέμε τις διαπιστώσεις που έχουν κάνει.

Διαπίστωση πρώτη: Η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών

που πάσχουν από διαταραχή ταυτότητας φύλου -το ποσοστό αγγίζει ακόμα και το 98%- θεραπεύεται χωρίς καμμία άλλη παρέμβαση, μόνο με την είσοδο του ατόμου στην εφηβεία και την επίδραση των φυσικών ορμονών.

Διαπίστωση δεύτερη: Τα άτομα που υφίστανται αυτές τις θεραπείες έχουν είκοσι φορές μεγαλύτερο ποσοστό αυτοκτονιών, ακόμα και στη Σουηδία που είναι η πλέον ανεκτική χώρα σε όλα αυτά.

Διαπίστωση τρίτη: Τα μαθήματα έμφυλων ταυτοτήτων στα σχολεία προκαλούν σύγχυση στους νεαρούς μαθητές, που λόγω της ηλικίας τους είναι επιρρεπείς στο σιδήποτε. Σαν συνέπεια, όλο και περισσότερα παιδιά οδηγούνται στις «κλινικές φύλου» και φυσικά λαμβάνουν ορμόνες, εκτός από την πλύση εγκεφάλου την οποία υφίστανται. Αυτές είναι κάποιες διαπιστώσεις της Αμερικανικής Παιδιατρικής Εταιρείας.

Και ερχόμαστε στην κυριότερη για εμένα, που είναι το επιστέγασμα όλων αυτών: Το να πιστεύεις ότι είσαι το αντίθετο φύλο συνιστά ψυχολογική διαταραχή. Ονομάζεται «διαταραχή ταυτότητας φύλου» και θέλει ψυχιατρική υποστήριξη και όχι φάρμακα. Και εδώ είναι η ουσία των πραγμάτων. Εγώ παλιά ήξερα ότι εάν κάποιος ξηπουσε κάποιο πρωί και έκανε τον Μέγα Ναπολέοντα, τον πήγαιναν στο ψυχιατρείο, τον καθίζανε κάτω και κοίταζαν να τον συνφέρουν. Τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο που ένας άντρας δηλώνει ότι είναι γυναίκα ή το αντίστροφο και αυτό ερχόμαστε να το επικροτήσουμε μέσα στην ελληνική Βουλή και μάλιστα να νομοθετήσουμε γι' αυτό.

Αυτά που συμβαίνουν είναι αδιανόητα. Σε παλαιότερες εποχές -όχι πολύ πιο παλαιές, πριν από λίγα χρόνια, πριν από δύο-τρεις δεκαετίες- όλα αυτά θα ήταν στη σφαίρα της φαντασίας. Και έχουμε έρθει σήμερα εμείς εδώ να νομοθετούμε γι' αυτά τα ζητήματα, χωρίς να ντρεπόμαστε γι' αυτό το οποίο κάνουμε, σε μία εποχή που η ελληνική κοινωνία περνάει δύσκολες καταστάσεις, σε μία εποχή που το ελληνικό έθνος διώκεται από παντού, σε μία εποχή που ακούμε εδώ τους ινστρούχτορες της Κυβέρνησης να καταφέρνονται εναντίον της Ορθοδοξίας. Μάλιστα, ακούσαμε προηγουμένως και τον αγορητή των ΑΝΕΛ να συμφωνεί με τον Πάπα, αλλά όχι με την Ορθοδοξία. Όχι με τον Πάπα θα συμφωνήσετε, αλλά και με τους εξωγήινους, εάν είναι να περάσετε αυτά τα νομοθετήματα.

Αυτά, τα οποία γίνονται είναι αδιανόητα!

Και εδώ θα κάνω μία μικρή παρένθεση, για να πω ότι μάλλον υπήρχε μία άτυπη συμφωνία στη συγκεκριμένη ημέρα, μάλλον υπήρχε μία όμορφη συμφωνία η οποία έγινε μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, γιατί είχαν πρόβλημα. Γιατί βλέπουμε σήμερα τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον Κοντονή, να φέρνει με μεγάλη χαρά, μέσα σε όλη αυτή την αναμπουμπούλα που δημιουργήθηκε, και την τροπολογία για τις τουρκικές ενώσεις που θέλουν να δημιουργήσουν στην Ξάνθη.

Είναι μία τροπολογία, την οποία πήρατε πίσω άρον - άρον πριν από λίγες ημέρες. Και εκεί υπήρχε η υποκριτική στάση των ΑΝΕΛ ότι δήθεν αντιδρούν και της Νέας Δημοκρατίας. Θα δούμε σήμερα εάν θα την ψηφίσουν ή όχι. Εγώ, βέβαια, πιστεύω ότι θα την ψηφίσουν, γιατί είναι σε πολύ δύσκολη θέση. Και η συμφωνία ποια ήταν; Διότι αυτά πρέπει να λέμε για να ξυπνάει ο ελληνικός λαός και να τα καταλαβαίνει. Να μην στείλουν τον Καμμένο στην εξεταστική επιτροπή, να «κάνουν γαργάρα» το όλο ζήτημα, να τον καλύψει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ξέροντας ότι έχουν πάρα πολλές γκρίνιες στο εσωτερικό τους και μετά από λίγες ημέρες να έρθει η τροπολογία αυτή. Και πλέον ως δια μαγείας οι ΑΝΕΛ δεν έχουν καμμία αντίρρηση! Πλέον οι ΑΝΕΛ συμφωνούν να περάσει η τροπολογία αυτή, η ίδια τροπολογία για την οποία πριν από δεκαπέντε ημέρες έλεγαν ότι είναι απαράδεκτη για τα εθνικά ζητήματα στη Θράκη μας! Η ίδια τροπολογία είναι.

Και ήρθε ο Κοντονής σήμερα με ύφος χιλίων καρδινάλιων και με υπερφάνεια να την πετάξει σε έναν προηγούμενο ομιλητή, ο οποίος έλεγε ότι είναι ντροπιαστική αυτή η τροπολογία. Αυτοί είστε!

Δεν υπάρχει, λοιπόν, συμφωνία εδώ; Δεν υπήρξε συγκεκριμένη κάλυψη για τον Καμμένο για το ζήτημα αυτό ή μας περνάτε όλους για κορόιδα;

Και επειδή έχετε κάνει εδώ κάποια ψηφίσματα-«τραβεστί» και

τα περνάτε όπως είναι, μην νομίζετε ότι θα βρίσκετε παντού κορόιδα για να κάνετε αυτά τα πράγματα. Και μην τολμήσετε να πάτε έξω στην ελληνική κοινωνία. Εκεί δεν μπορείτε να κυκλοφορήσετε, δεν θα μπορείτε να πάτε πουθενά.

Επίσης, να τονίσουμε ότι δεν είναι δυνατόν για ένα ποσοστό -όπως έλεγαν προηγουμένως οι εισηγητές του ΣΥΡΙΖΑ, θα το πω για άλλη μία φορά- 0,001% -έτσι είτε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να νομοθετείτε, αλλά όλα τα κόμματα της «προοδευτικής» ελληνικής Βουλής τα τέσσερα εκατομμύρια Χριστιανών Ορθόδοξων που έκαναν δημοψήφισμα και μάζεψαν υπογραφές για να αναγράφεται το θρήσκευμα στις ταυτότητές μας να τα αγνοήσετε!

Αυτοί είστε, ψεύτες! Και αφήστε τώρα αυτά, ότι δήθεν ενδιαφέρεστε για τα ζητήματα και για τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Ενδιαφέρεστε ίσως για τους προβληματικούς, ενδιαφέρεστε για τις δήθεν τουρκικές μειονότητες, για κάποιους που λένε ότι υπάρχει βουλγαρική μειονότητα. Για κάποιους τέτοιους ενδιαφέρεστε και όχι για τους Έλληνες.

Και αυτά για πηγαίνετε να τα πείτε στα hot-spots που έχετε δημιουργήσει. Πηγαίνετε να πείτε στους φίλους σας τους λαθρομετανάστες ότι ψηφίζετε τέτοια νομοσχέδια. Θα γελάσει ο κόσμος!

Σε μία κοινωνία, λοιπόν, η οποία ισοπεδώνεται, πόσο εγωιστικό και πόσο ισοπεδωτικό είναι να χάνουμε τα πάντα, να χάνουμε την πλήρη σχέση μας με τη θρησκεία, με την Ορθοδοξία μας, να βγαίνουν άτομα που να λένε «έχω γεννηθεί μεν άντρας αλλά θα ήθελα να είμαι γυναίκα» ή το αντίστροφο κι εμείς να λέμε ότι σε αυτούς ανήκει το σώμα τους και μπορούν να το κάνουν ό,τι θέλουν. Φανταστείτε αυτοί οι άνθρωποι σε τι ψυχική διαταραχή βρίσκονται, ώστε να μην αντιλαμβάνονται και να μην θέλουν να είναι καν το φύλο που τους έχει δώσει η φύση. Φανταστείτε αυτός ο άνθρωπος, ο οποίος δεν κοιτάει τίποτα άλλο παρά μόνο να κάνει το γινάτι του -για να το πούμε έτσι λαϊκά- τι θα υπερασπιστεί από εδώ και πέρα στη ζωή του. Θα υπερασπιστεί αρχές, αξίες, ιδανικά; Μα, δεν ενδιαφέρεται για τίποτα. Δεν ενδιαφέρεται καν για το φύλο με το οποίο γεννήθηκε. Είναι δυνατόν να ενδιαφερθεί για άλλα ιδανικά; Είναι δυνατόν να ενδιαφερθεί για το κοινό καλό; Είναι δυνατόν να ενδιαφερθεί για την πατρίδα και το έθνος; Φυσικά και όχι. Είναι παρτάκηδες, άτομα -σας λέω και πάλι- τα οποία χρήζουν ψυχιατρικής βοήθειας. Και να τους τη δώσουμε των ανθρωπών! Όχι, όμως, να κάθεται μια ελληνική Βουλή να νομοθετεί για αυτό το πράγμα!

Αναφέρθηκα και προηγουμένως, αλλά θα το πω και άλλη μια φορά τώρα εδώ στην ομιλία μου, στο εξής: Είναι δυνατόν ένας ειρηνοδίκης, ένας δικαστής να υπογράψει και ένας άντρας να αλλάξει και να γίνεται γυναίκα; Είναι δυνατόν να έχουμε φθάσει σε αυτό το σημείο και να συζητάμε αυτά τα ζητήματα με σοβαρότητα στην ελληνική Βουλή; Αυτά τα οποία συζητάμε είναι αδιανόητα. Όμως, έχουμε φθάσει εδώ και με μια γραφειοκρατική διαδικασία κάποιος από «Κώστας» θα ονομάζεται «Ευλαμπία».

Αυτά θα είχαν πολλή πλάκα και θα ήταν πολύ κωμικό να τα λέγαμε, αν το τραγικό της υποθέσεως δεν ήταν πολύ μεγαλύτερο από το κωμικό. Διότι έχουμε μια κωμικοτραγική κατάσταση, στην οποία -επαναλαμβάνω- δυστυχώς, το τραγικό είναι πολύ μεγαλύτερο του κωμικού.

Και βλέπουμε, λοιπόν, μια Χρυσή Αυγή να κάθεται μόνη της και να εναντιώνεται σε όλα αυτά τα πράγματα. Βλέπουμε μια υποκριτική στάση και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και των υπολοίπων κομμάτων της αντιπολίτευσης, κάποιον που δεν τα ψηφίζουν. Διότι η Νέα Δημοκρατία μάς είπε εδώ, «Η αλλαγή του φύλου να μην γίνεται στα δεκαπέντε, αλλά στα δεκαοχτώ και να μην μπορεί να αλλάξει δυο φορές φύλο, αλλά μόνο μια φορά. Εκεί είναι, λοιπόν, η διαφοροποίησή της. Όχι επί της ουσίας, αλλά κάποιες συγκεκριμένες διαφορές που πρέπει να υπάρξουν. Αυτή είναι η διαφωνία της Νέας Δημοκρατίας.

Επίσης, εδώ και έναν χρόνο τουλάχιστον υπάρχει η φωνή όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης που λέει ότι αυτή η καταστροφική συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ πρέπει να πέσει και να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές. Αυτό λένε όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Να, η μεγάλη ευκαιρία που σας δίνεται! Δεν ψηφίζετε αυτό το έκτρωμα-νομοσχέδιο και η Κυβέρνηση έχει πέσει. Αφήστε, λοιπόν, την ψεύτικη αντιπολίτευση για τίποτα οπαδούς σας

που μπορείτε να τους κοροϊδεύετε. Επί της ουσίας δεν κάνετε καμμία αντιπολίτευση. Μαζί τα ψηφίζετε όλα. Και αν κάποια στιγμή δεν υπάρχουν οι δήθεν πατριώτες των ΑΝΕΛ να ψηφίσουν ένα νομοσχέδιο, το στηρίζει η Νέα Δημοκρατία με το ΠΑΣΟΚ, τη Δημοκρατική Συμπράταξη και ό,τι άλλο. Και όταν οι ΑΝΕΛ βλέπουν ότι περνάει από τους άλλους, κάνουν τους επαναστάτες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά το εξής: Ιδού η ευκαιρία να πέσει η Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή, σήμερα και αύριο να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές!

Και κάτι άλλο: Αφού η Νέα Δημοκρατία διαρρηγγύνει τα ιμάτια της και φωνάζει εδώ πέρα ότι δεν δέχεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα μας πουν οι εκπρόσωποί της ευθέως εάν όταν έρθουν στην κυβέρνηση -εάν έρθουν- εάν αναλάβουν την εξουσία θα καταργήσουν αυτό το επαίσχυντο νομοσχέδιο; Να μας το πουν! Όμως, δεν θα μπορέσουν. Δεν τολμάνε, γιατί είναι και αυτοί γαντζωμένοι και πηγαίνουν πίσω από τη νέα τάξη πραγμάτων.

Άκουσα προηγουμένως τον εισηγητή από το Ποτάμι, τον κ. Μαυρωτά, να λέει σε μια αποστολή του λόγου του μεταξύ διαφόρων άλλων, «Σήκωσα την ελληνική σημαία...» -και μπράβο του που το έκανε σε αγώνες που συμμετείχε- «...για όλους τους Έλληνες». Ποιοι είναι «όλοι οι Έλληνες»; Έχουμε καταλάβει τι γίνεται; Υπάρχουν και οι Έλληνες που καίνε την ελληνική σημαία. Υπάρχουν και οι Έλληνες που μισούν την Ελλάδα. Υπάρχουν οι Έλληνες που πολεμούν την Ορθοδοξία. Για αυτούς του Έλληνες σηκώσαμε τη σημαία; Μα, αυτοί οι Έλληνες, βλέποντας να σηκώνεται υπερήφανα η ελληνική σημαία, τρελαίνονται, εναντιώνονται και αγανακτούν.

Γι' αυτό, ας προσέχει τι λέει καθένας και ας ξέρουμε τι γίνεται. Διότι ίσως ο συγκεκριμένος κύριος να έχει αγνές προθέσεις, αλλά δεν είναι έτσι η υπόλοιπη ελληνική κοινωνία σήμερα. Η Ελλάδα δέχεται πιέσεις από παντού και κυρίως από το εσωτερικό της. Εκεί είναι οι μεγαλύτεροι εχθροί της Ελλάδος και όχι στα σύνορά μας, οι εξωτερικοί εχθροί.

Επαναλαμβάνω -και θα τελειώσω με αυτό- ότι σε μία εποχή στην οποία όλα αλλάζουν, σε μία εποχή στην οποία όλα είναι ρευστά, σε μία εποχή στην οποία είναι πραγματικά τερατώδη αυτά τα οποία γίνονται, φανταστείτε πόσο «επικίνδυνος» είναι ένας άνθρωπος ο οποίος έχει αρχές, αξίες και ιδανικά. Φανταστείτε πόσο «επικίνδυνος» είναι σε μία τέτοια εποχή ένας άνθρωπος ο οποίος φωνάζει και μάχεται για την πατρίδα του, για τη γαλανόλευκη, για την Ορθοδοξία. Φανταστείτε μετά από τόσες διώξεις και κυνηγητό που έχουμε δεχθεί, ποιες είναι οι πιέσεις και πόσο πραγματικά «επικίνδυνοι» μπορεί να είμαστε για αυτό το σάπιο σύστημα.

Πραγματικά είμαστε επικίνδυνοι, γιατί σε μία εποχή που αλλάζει ο άντρας το φύλο και γίνεται γυναίκα, η γυναίκα γίνεται άντρας, το όνομα το αντρικό γίνεται γυναικείο, που δεν πιστεύει κανείς σε τίποτα, υπάρχουν Έλληνες πατριώτες, υπάρχουν Έλληνες εθνικιστές, οι οποίοι μάχονται μόνοι τους μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά με τη σύμπραξη πάρα πολλών, χιλιάδων Ελλήνων εκτός του ελληνικού Κοινοβουλίου, οι οποίοι μάχονται για πατρίδα και για θρησκεία! Το ίδιο θα συνεχίσουμε να κάνουμε όποιο και να είναι το κόστος, όποιο και να είναι το τίμημα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Αχτσιόγλου για να παρουσιάσει μία τροπολογία.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μία τροπολογία που φέρνουμε αφορά τη μετονομασία, τον ορθό χαρακτηρισμό ενός πόρου που αυτήν τη στιγμή παρακρατείται από τον ΟΑΕΔ για τον λογαριασμό ΛΑΕΚ, που είναι ο Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση και αποδίδεται εν συνεχεία στα ινστιτούτα των κοινωνικών εταίρων, καθώς επίσης και στο Ελληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, στον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού κ.λπ..

Το πρόβλημα είναι ότι αυτήν τη στιγμή αυτός ο πόρος ονομάζεται «κρατική επιχορήγηση», με αποτέλεσμα οι δικαιούχοι να πρέπει να τηρήσουν μία σειρά από ρυθμίσεις ειδικές που ισχύουν στις περιπτώσεις που υπάρχει κρατική χρηματοδότηση και να υπάρχει πρόβλημα στο να εκταμιευθούν τα χρήματα αυτά, στο να εγκριθούν τα εντάλματα, δηλαδή, για να πληρωθούν οι άνθρωποι που εργάζονται στα ινστιτούτα των κοινωνικών εταίρων, αλλά και να εκπονηθούν τα προγράμματα κατάρτισης και απασχόλησης όπως θα έπρεπε.

Με τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό που γίνεται πλέον με τη διάταξη που εισάγουμε, αποκαθίσταται ο αληθής χαρακτήρας των ποσών που αποδίδονται ως πόρος που παρακρατείται και αποδίδεται. Σημειώνω ξανά, ότι πρόκειται για καθαρές περιπτώσεις που είναι εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων. Δηλαδή, δεν υπάρχει οποιαδήποτε εμπλοκή κρατικής χρηματοδότησης. Αποσβεΐται ο κίνδυνος παρακώλυσης της διαδικασίας απόδοσης του πόρου από τον ΟΑΕΔ στους σχετικούς δικαιούχους και έτσι αντιμετωπίζονται μία σειρά από πρακτικά προβλήματα, μεταξύ των οποίων η αδυναμία πληρωμής των εργαζομένων που απασχολούνται στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και στα ινστιτούτα τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Γερμενής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Μετά το σύμφωνο συμβίωσης έρχεται η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ να νομοθετήσει για τη διευκόλυνση των διευφυλικών ατόμων, κοινώς τρανσέξουαλ, έτσι ώστε να μπορούν με ιδιαίτερη ευκολία να προβαίνουν στην αλλαγή του φύλου τους στα ληξαρχεία.

Αυτή τη διαδικασία -για να καταλάβουν και οι Έλληνες που μας ακούν- θα γίνεται με μία απλή αίτηση στο ερηνοδοκείο, με πλήρη μουσικότητα, δήθεν για να προστατευτούν τα προσωπικά δεδομένα, δεν θα απαιτείται καμμία ιατρική εξέταση και βεβαίωση βάσει της οποίας θα εξασφαλίζεται η ψυχική υγεία του ατόμου που επιθυμεί την αλλαγή φύλου.

Συνεπώς ο αρμόδιος δικαστής δεν θα διαθέτει καμμία επιστημονική πιστοποίηση, για να μπορέσει να σχηματίσει άποψη για την αίτηση, παρά το γεγονός ότι η «δυσφορία γένους», για την οποία γίνεται λόγος, έχει προσφάτως καταγραφεί από τη Διεθνή Στατιστική Ταξινόμηση Νόσων. Δηλαδή, ο δικαστικός λειτουργός, ο αρμόδιος δικαστής ως νέος Πιλάτος θα νίπτει τα χέρια του μπροστά σε μία αίτηση ενός ανθρώπου που θέλει να γίνει άντρας ή θέλει να γίνει γυναίκα. Δηλαδή, η θέση του αρμόδιου δικαστή θα είναι καθαρά διεκπεραιωτική. Θα βάζει μία υπογραφή ο άνθρωπος φαρδιά-πλατιά εάν θέλει να είναι άντρας ή γυναίκα κάποιος.

Τα επακριβή αίτια της διαταραχής αυτής δεν έχουν προσδιοριστεί και υπάρχει σημαντική αντιπαράθεση σχετικά με το ζήτημα αυτό. Μέχρι πρόσφατα η διαταραχή ταυτότητας φύλου αντιμετωπιζόταν αποκλειστικά ως περίπτωση ψυχιατρικής διαταραχής. Αποδίδονταν, δηλαδή, αποκλειστικά σε ψυχολογικά αίτια. Οι έρευνες για τον επακριβή προσδιορισμό των αιτιών της διαταραχής ταυτότητας φύλου βρίσκονται σε διαρκή εξέλιξη και πολλές έρευνες πρέπει να πραγματοποιηθούν, προκειμένου να κατανοηθούν πλήρως τα επακριβή αίτια της.

Άρα επιστημονικά δεν υπάρχει επαρκής τεκμηρίωση αναφορικά με αυτήν τη διαταραχή σε αντίθεση με τις περιπτώσεις «αμφίβολου φύλου» όπου τα αίτια εξακριβώνονται με κλινικά και εργαστηριακά ευρήματα και απαιτείται άμεσος και ειδικός χειρισμός.

Για άλλη μία φορά, τσουβαλιάζετε ανθρώπους και νομοθετείτε κατ' αυτόν τον τρόπο. Συνεπώς, η πιστοποίηση για τη διαταραχή ταυτότητας φύλου, που θα είναι απαραίτητη για τους ανήλικους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος, θα βασίζεται απλά σε μία έντονη και επίπονη ταυτοποίηση του ατόμου με το άλλο φύλο, με αδιευκρίνιστα αίτια.

Με το είδος της διαπαιδαγώγησης των νέων Ελλήνων, όπως το προωθεί η Κυβέρνησή σας, κινδυνεύει η αλλαγή φύλου να γίνει μόδα. Εδώ όλοι γνωρίζουμε πόσο ευαίσθητοι και ιδιαίτερα επιρρεπείς είναι οι νέοι στις νέες τάσεις. Έχετε ακόμη χρόνο να αποσύρτε αυτό το νομοσχέδιο. Σκεφτείτε το καλά μέχρι να ψηφιστεί.

Με απλά λόγια, παρατηρούμε, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, ότι μπαίνουμε σε μία πρωτοφανή εποχή καταρράκωσης των βασικών ηθικών αξιών. Όλο αυτό το αίσχος δόθηκε στον βωμό της υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αυτή η επίκλησή σας στα ανθρώπινα δικαιώματα, που εσείς οι δόθηκαν αριστεροί πιπιλάτε σαν καραμέλα για να κάνετε την πολιτική σας σπέκουλα και να γίνετε αρεστοί στους όμοιούς σας, μαστιάζει τις κοινωνίες και τα έθνη σε όλο τον δυτικό κόσμο. Δεν φαίνεται όμως να δείχνετε τον ίδιο ζήλο, όταν τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών καταπατούνται καθημερινώς εξαιτίας φλεγόντων ζητημάτων, όπως είναι το ασφαλιστικό, η υγεία, ακόμα και η διαβίωση.

Πού πήγε η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, η δωρεάν υγεία, η δωρεάν παιδεία; Πας σε δημόσια νοσοκομεία και κινδυνεύεις από ένα σωρό λοιμώξεις. Πολλοί χειρουργοί αδυνατούν να πάρουν το ρίσκο μιας επέμβασης με τόσες ελλείψεις και στελέχωση ιατρικού προσωπικού και υγειονομικού υλικού. Στη δε παιδεία υπάρχουν τεράστια κενά σε εκπαιδευτικούς και τεράστιες ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και εσείς αρέσκεστε μόνο στην προαγωγή έκφυλων τάσεων, στην αλλοίωση των βιβλίων της ιστορίας και σε μία θρησκευτική πανσπερμία.

Η Κυβέρνηση της δόθηκε «πρώτης φοράς αριστεράς» αποδείχθηκε μία Κυβέρνηση φοροεισπρακτική. Μειώσατε μισθούς και συντάξεις, φέρατε τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, αφήνοντας τις ελληνικές περιουσίες στα νύχια των τοκογλύφων. Με λίγα λόγια, νομοθετείτε σύμφωνα με το παλιό ρητό, όχι «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», αλλά «νόμος είναι το δίκιο του τοκογλύφου». Όταν δεν νομοθετείτε με αυτό το σκεπτικό, φέρνετε νόμους της άρρωστης ιδεοληψίας σας.

Οι κυβερνήσεις κατ' εμάς θα πρέπει να νομοθετούν με σκοπό την εξυγίανση των κοινωνικών παθολογιών, με βάση την ηθική. Όσο κι αν ορισμένοι δυσανασχετήσουν, είναι αδιαμφισβήτητο ότι τον κώδικα ηθικής ενός έθνους τον διαμορφώνει η ιστορία του, ο πολιτισμός του, οι παραδόσεις, η θρησκεία του. Στην Ελλάδα τα ιστορικά, πολιτιστικά και θρησκευτικά στοιχεία είναι υπέρ της σαφούς διάκρισης των φύλων σε αρσενικό και θηλυκό. Άλλωστε, η αρχή διάκρισης των φύλων, σύμφωνα με το ελληνικό Σύνταγμα στο άρθρο 4 παράγραφος 2, κατοχυρώνει την αρχή της ισότητας και συγκεκριμένα λέει: «Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις». Η παραπάνω θέση αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για την κοινωνική οργάνωση, όπως απεφάνθη πρόσφατα το ανώτατο γαλλικό δικαστήριο μετά την απόρριψη αίτησης για αναγνώριση ουδέτερου φύλου. Παρ' όλα αυτά, όπως φαίνεται, εσείς σε λίγο -και ακούστηκε από την επιτροπή- θα φέρετε προς ψήφιση και το ουδέτερο φύλο.

Να ξέρετε πάντως ότι οι Έλληνες πολίτες, ανεξαρτήτως πολιτικής πεποιθήσης, αισθάνονται πως τέτοιου είδους πολιτικές πρωτοβουλίες και διαδικασίες προσβάλλουν τα χρηστά ήθη. Στο άρθρο 5 του Συντάγματος, και ειδικότερα στην παράγραφο 1, γίνεται ρητή αναφορά ως εξής: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη». Συνεπώς, αυτές οι νομοθετικές πρωτοβουλίες παραβιάζουν και συνάμα προσβάλλουν τα χρηστά ήθη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' όλα αυτά, εσείς δεν φαίνεστε να προβληματίζεστε. Για ποιον λόγο άλλωστε; Μας έχετε συνηθίσει όχι μόνο σε προσβολή των ηθών, αλλά και στην προσβολή της νοημοσύνης μας. Πέραν τούτου, είναι γνωστό ότι επιχειρείτε με μανία να εμψυχήσετε στους Έλληνες νέα ήθη τα οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να ταυτιστούν με την παράδοσή μας.

Επιτίθεστε στον θεσμό της οικογένειας. Λέτε, λοιπόν, με αυτήν την πρωτοφανή και επικίνδυνη διάταξη ότι ο δεκαπεντάχρονος ή η δεκαπεντάχρονη θα έχουν δικαίωμα να αλλάξουν το φύλο τους, εφόσον προσκομίσουν ιατρική γνωμάτευση από ένα ειδικό ιατρικό συμβούλιο.

Επί της ουσίας, οι έφηβοι, που τυχόν παρουσιάζουν δείγματα

σεξουαλικού αποπροσανατολισμού, θα πηγαίνουν στους γονείς τους και θα τους ανακοινώνουν την πρόθεσή τους να προβούν σε αυτήν την αλλαγή. Όμως, τους γονείς, που τυχόν διαφωνούν με αυτήν την επιλογή -και δικαίως κατά την ορθή λογική μας- πώς τους προστατεύετε; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι πιθανόν θα δημιουργηθούν ρήγματα στις οικογένειες, που ενδεχομένως θα βιώσουν αυτές τις καταστάσεις; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η ζωή και οι επιλογές των παιδιών λειτουργούν διαδραστικά και στη σχέση του ζεύγους και στη σωστή αρμονία της οικογένειας; Προφανώς, δεν σας ενδιαφέρει. Αν αυτή η πράξη του νέου ή της νέας είναι μία επανάσταση της εφηβείας για την οποία μετά θα μετανιώσουν;

Νομοθετείτε στο πόδι και τελειώς πρόχειρα. Η άποψή σας για τον θεσμό της οικογένειας φαίνεται άλλωστε και με το πώς φορολογείτε τους τρίτεκνους και τους πολύτεκνους, καθώς και από τα κίνητρα που δεν δίνετε στους νέους, ώστε να δημιουργήσουν οικογένειες και να κάνουν παιδιά.

Εμείς θεωρούμε ότι τα παιδιά είναι το μέλλον της πατρίδος μας και του έθνους. Εμείς δηλώνουμε ξεκάθαρα την πλήρη αντίθεσή μας σε αυτήν την νομοθετική σας πρωτοβουλία, η οποία πρωτοβουλία χαρακτηρίζεται από τον εκφυλιστικό τρόπο σκέψης, που εσείς αντιλαμβάνεστε στον κόσμο.

Η Χρυσή Αυγή προτρέπει τους Έλληνες που μας ακούνε να αντισταθούν στα νέα ήθη που εισάγει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ και σε όσους σήμερα ψηφίσουν το νομοσχέδιο.

Εμείς υπερασπιζόμαστε τον θεσμό της οικογένειας και προτρέπει τους νέους να κάνουν οικογένειες παρά τις δυσκολίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γερμενή, ολοκληρώστε. Βάλτε τελεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, με τις όποιες δυνάμεις διαθέτουμε θα σταθούμε δίπλα τους, παλεύοντας για την επανάκαμψη των ελληνικών αξιών και ιδεών, για κοινωνικά δυνατούς ανθρώπους και για ένα νέο ελεύθερο έθνος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Τριαντάφυλλος Μηταφίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Η Ρόζα Λούξεμπουργκ μας έχει αφήσει μία παρακαταθήκη: «Η ελευθερία νοείται πάντοτε ως ελευθερία για αυτόν που σκέφτεται διαφορετικά». Αυτό ισχύει και για τη σημερινή συζήτηση. Όμως, θα ήθελα να ξεκινήσω με κάτι που ακούστηκε σε αυτήν την Αίθουσα κατά την ακρόαση των φορέων. Είναι η αγωνία της ομάδας των «Υπερήφανων Γονέων»: «Δεν μπορούμε να καταδικάσουμε ένα παιδί να υποστεί όλο τον κοινωνικό αποκλεισμό με όλες τις γνωστές συνέπειες μέχρι τα δέκα επτά του χρόνια. Μην ξεχνάμε και τις αυτοκτονίες που σημειώνονται στους εφήβους ειδικά σε αυτές τις περιπτώσεις. Είναι κάτι που γενικά ως γονείς έχουμε βιώσει μαζί με τα παιδιά μας και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συνεχιστεί, δηλαδή το να περάσουν πάρα πολύ δύσκολα χρόνια μέχρι να τελειώσει το σχολείο και να υποστούν όλα αυτά».

Ήταν πάρα πολύ δύσκολες οι χρονιές της εφηβείας, επειδή δεν μπορούσαμε να πείσουμε τον διευθυντή, τους καθηγητές να φέρονται στο παιδί, όπως θα έπρεπε», σημείωσε ο εκπρόσωπος των «Υπερήφανων Γονέων». Την περασμένη εβδομάδα δέχθηκα ένα τηλεφώνημα από ένα σχολείο, από τον διευθυντή ενός αθηναϊκού σχολείου. Μαθητής που συνοδευόταν από τον πατέρα του εμφανίστηκε για να ανανεώσει την εγγραφή του, ζητώντας να δηλώσει άλλο φύλο από αυτό που ανέφερε το πιστοποιητικό γέννησής του.

Νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο, που δεν είναι ούτε επαναστατικό, αλλά αφορά μία κατηγορία συμπολιτών μας που έχουν υποστεί το πιο βάρβαρο καθεστώς διακρίσεων, έρχεται παρά τη μεγάλη καθυστέρησή του -και όχι για λόγους που οφείλονται στη σημερινή Κυβέρνηση- να καλύψει μία πραγματική ανάγκη.

«Παιχνιδίσματα, εφευρήματα για να σκορπάμε την ώρα μας, ανορθολογισμός και αντιεπιστημονικός διαχωρισμός των χαρακτηριστικών του φύλου με την ταυτότητα φύλου, συγκρότηση συμπαραλασμένων ταυτοτήτων με βάση, για παράδειγμα, το φύλο, ώστε να διαμορφώνονται επιπλέον εμπόδια για τη συνειδη-

τοποίηση της ταξικής ταυτότητας.» Το πρώτο μέρος, όπως ξέρετε, το αναγνωρίζετε, αποτελεί τμήμα των δηλώσεων του Αρχιεπίσκοπου Ιερώνυμου. Το δεύτερο, δυστυχώς, είναι από τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ.

Είναι γνωστό ότι κάθε ανελεύθερο δόγμα και καθεστώς μπορεί να επικαλείται ό,τι θέλει, πλην όμως τα γεγονότα «σμπαραλιάζουν» -τι ρήμα κι αυτό, ε;- την υποκρισία τους. Αυτές οι θέσεις ανάγονται σε αντιλήψεις, ακλόνητες υποτίθεται, αλλά και διάτρητες, αν κρίνουμε απ' όσα αποκαλύπτει η επιστημονική έρευνα που σε όλους τους αριθμούς και τις πτώσεις ακούσαμε, ιδιαίτερα από τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ. Στην Ευρώπη, αλλά και σε άλλες γωνιές του πλανήτη οι αυστηροί θεματοφύλακες των χριστιανικών αξιών βρίσκονται σε πανικό, όταν αποκαλύπτονται σωρηδόν περιπτώσεις αποπλάνησης ανηλίκων από ενήλικους ιερείς, περιπτώσεις που οδηγούνται, όπως ξέρετε, και στα δικαστήρια.

Να θυμίσω, επίσης, τι συνέβη με τους φασίστες και τους ναζί, τη σφαγή των ομοφυλόφιλων εθνικοσοσιαλιστών απ' τους χιτλερικούς, που δεν ήταν παρά στάχτη στα μάτια για την ανέφελη συνύπαρξη και αλληλοβοήθειά τους με την Παπική Εκκλησία. Η τελευταία, βέβαια, πολλά χρόνια μετά ανακάλυψε το Ολοκαύτωμα, όχι μόνο των Εβραίων βέβαια, αλλά των Γερμανών κομμουνιστών, των ομοφυλόφιλων και των Ρομά, κατόπιν εορτής, όπως πάντοτε.

Σε έναν άλλο «παράδεισο», τον σταλινικό, η ομοφυλοφιλία ήταν ποινικά κολάσιμη, παρά το γεγονός ότι η Οκτωβριανή Επανάσταση, που τα εκατό χρόνια της συμπληρώθηκαν φέτος και της οποίας τα διδάγματα είναι απαραίτητα, είχε νομιμοποιήσει το δικαίωμα στην επιλογή σεξουαλικού συντρόφου. Μάλιστα το 1930, διαβάζω από τη Μεγάλη Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια, ο Σερέισκι, ειδικός σε ιατρικά θέματα, γράφει: «Η σοβιετική νομοθεσία δεν αναγνωρίζει τα αποκαλούμενα εγκλήματα ενάντια στην ηθική. Οι νόμοι μας διέπονται από την αρχή της προστασίας της κοινωνίας και επομένως, επιτρέπουν την τιμωρία μόνο σε εκείνες τις περιπτώσεις που οι νεαροί ανήλικοι είναι αντικείμενο σεξουαλικής εκμετάλλευσης».

Βέβαια, τρία χρόνια αργότερα, την περίοδο πια της επικράτησης του σταλινισμού, ποινικοποιείται ξανά η ομοφυλοφιλία. Αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: το 1974 συλλαμβάνεται για δεύτερη φορά -είχε συλληφθεί για πρώτη φορά το 1968- ένας πασίγνωστος, όπως ξέρετε, σοβιετικός σκηνοθέτης, αρμενικής καταγωγής, ο Σεργκέι Παρατζάνοφ -μας έχει δώσει αυτό το αριστουργηματικό έργο: «Οι σκιές των λησμονημένων προγόνων», θα καταδικαστεί, παρακαλώ, σε πέντε χρόνια φυλάκιση για ομοφυλοφιλία και θα απελευθερωθεί έναν χρόνο μετά, χάρη στις διενείς αντιδράσεις.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Και θέλω να κλείσω...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Στην Οκτωβριανή Επανάσταση είμαστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και σιγά σιγά προχωράμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι έγινε; Υπάρχουν παράλληλες αγορές και από κάτω;

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Βεβαίως, έχουμε σχολιασμούς. Τους ενοχλεί, όπως πάντα, η αναφορά στην Οκτωβριανή Επανάσταση.

Οι αναφορές αυτές που έκανα στην ιστορία, αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι πολύ χρήσιμες, ιδιαίτερα για τους εξ αριστερών υποτίθεται κριτικούς μας, υποτίθεται, οι οποίοι έχουν αναλάβει βέβαια τον ρόλο του αριστερού εισαγγελέα και κάθε φορά μας φιλοδωρούν με του κόσμου τους χαρακτηρισμούς. Εμείς, λοιπόν, ανταποκρινόμαστε σε μία πραγματική κοινωνική ανάγκη, την οποία θεραπεύουμε σήμερα με το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε για τον σεβασμό του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τύχη αγαθή, διαδέχομαι στο Βήμα το συνάδελφο κ. Μηταφίδη, ο οποίος έκανε μία πολύ διδακτική ομιλία για το πώς επί Στάλιν ποινικοποιήθηκε η ομοφυλοφιλία. Φαντάζει ένα από τα εγκλήματα της σταλινικής περιόδου. Δείτε πώς τα φέρνει η ζωή, κύριε Υπουργέ! Το είπε ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ σε σας, που δώσατε μάχη το καλοκαίρι για να μην πάτε στο συνέδριο στην Εσθονία και αναγνωριστούν τα εγκλήματα του Στάλιν. Λες και το ήξερε! Για σας, συστημένος ήταν.

Ας δούμε τι μάθαμε, λοιπόν, από τον συνάδελφο κ. Μηταφίδη, ο οποίος πράγματι είναι γνωστός στη Βουλή, γιατί υπερασπίζεται το καθεστώς Μαδούρο. Δεν ξέρω αν το μάθατε. Ο Μαδούρο πέτυχε το αμίμητο. Έβαλε capital controls, ενώ έχει δικό του νόμισμα. Εδώ μας λέγατε με δικό μας νόμισμα δεν μπορεί γίνει capital control. Ο Μαδούρο το πέτυχε κι αυτό. Με δικό του νόμισμα, capital controls. Το λέω για να καταλάβετε πώς οι ονειρώξεις και οι φαντασιώσεις σας, σας οδηγούν σε τραγωδίες. Μία από αυτές τις ονειρώξεις είναι αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ.

Πάμε, κύριε Υπουργέ, να το δούμε από την αρχή. Πρώτα απ' όλα, σας κατηγορούμε, και εγώ προσωπικά εντόνων, για τρομερά μεγάλη υποκρισία -βλέπω την κ. Γιαννακάκη εκεί-, για τρομερά μεγάλη υποκρισία. Δήθεν έχετε έρθει εδώ και νομοθετείτε, γιατί ενδιαφέρεστε για τα ανθρώπινα δικαιώματα των διεμφυλικών, τους οποίους θέλετε να προστατεύσετε, όπως είπε πριν ο κ. Λάππας στην ένσταση αντισυνταγματικότητας με ένα πολύ διαπρύσιο ύφος, για τα ανθρώπινα τους δικαιώματα.

Με συγχωρείτε, οι άνθρωποι αυτοί τι θέλουν στην ουσία και τι πρόκειται να ρυθμίσουν με ένα τέτοιου τύπου νομοσχέδιο, που υποτίθεται σας ενδιαφέρουν αυτοί οι άνθρωποι; Την ομαλή κοινωνική τους ένταξη, αυτό υποτίθεται ότι θέλετε να κάνετε.

Η ομαλή κοινωνική τους ένταξη, κύριε Υπουργέ, εξυπηρετείται όταν καταφέρνουν να κάνουν ένα νομοσχέδιο πρώτης πολιτικής σημασίας ζήτημα πολιτικών συγκρούσεων στην Ελλάδα, μεταξὺ Κυβερνήσεων, Εκκλησίας, Αντιπολιτεύσεων, Ανεξαρτήτων Ελλήνων και οποιονδήποτε άλλων; Φυσικά και όχι. Φυσικά και όχι! Οι άνθρωποι αυτοί θα μπορούσαν να ελπίζουν σε μία ομαλή κοινωνική ένταξη, όπως όλοι θα θέλαμε, εάν είχατε επιτύχει να έχετε σήμερα ένα νομοσχέδιο το οποίο θα επιτύχανε συναίνεση και χαμηλούς τόνους. Εσείς όμως, πουθενά δεν ενδιαφερθήκατε γι' αυτό. Γιατί εσείς το νομοσχέδιο το φτιάξατε όσο πιο αριστοτεχνικά μπορούσατε, για να ικανοποιήσετε το εσωκομματικό σας ακροατήριο και να ισορροπήσετε τους πανηγυρισμούς για την ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού από τη μία με τη δήθεν προάσπιση των δικαιωμάτων των διεμφυλικών.

Άρα κύριε Κοντονή, εδώ αξίζει η ρήση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού «ουαί υμίν φαρισαίοι υποκριταί». Δεν σας ενδιαφέρουν καθόλου αυτοί και τα ανθρώπινα τους δικαιώματα. Τα ψηφαλάκια σας νοιάζουν στην αριστερά. Αυτή είναι η ουσία.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Για εσωτερικά προβλήματα πρέπει να κοιτάξετε στο κόμμα σας.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πάμε τώρα σε αυτό που ακούσαμε προηγουμένως.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να μιλήσω. Μιλάνε δέκα ταυτόχρονα από κάτω. Σταματάω. Προστατέψτε με επιτέλους. Χρήζω προστασίας κι εγώ. Τι να κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, παρακαλώ.

ΣΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούσαμε τον κ. Παπαχριστόπουλο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων να λέει ότι είναι «κωμικές οι αντιδράσεις στο νομοσχέδιο». Επί λέξει, το κράτησα πραγματικά. Δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ, δύο τουλάχιστον συνάδελφους του, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, τον κ. Δημήτριο Καμμένο και τον κ. Κατσίκη, τους χαρακτήρισε κωμωδία. Ότι οι δύο συνάδελφοί του των Ανεξαρτήτων Ελλήνων αντιδρούν σε κάτι κωμικό. Όμως, ο κ. Παπαχριστόπουλος δεν είχε να μας δώσει μια λογική εξήγηση γιατί οι Ανεξάρτητοι Έλληνες μέχρι πριν από μία εβδομάδα δήλωναν δημοσίως, στη Βουλή, στις επιτροπές και παντού ότι είναι αντίθετοι σε αυτό το νομοσχέδιο και ξαφνικά ανακάλυψαν πόσο σπουδαίο νομοθέτημα είναι. Τι άλλαξε μέσα σε μία εβδομάδα; Προφανώς

άλλαξε η κάλυψη που παρέχει κ. Τσίπρας στον κ. Καμμένο για το θέμα Γιαννουσάκη, για το θέμα Μαρινάκη, για το θέμα της ρουλέτας και του καζίνο. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία γι' αυτό. Καταλαβαίνει και το τελευταίο καφενείο της χώρας ότι γίνεται μία πολιτική ανταλλαγή.

Προσέξτε, όμως, αυτό έχει ενδιαφέρον. Υπάρχει μία νομοτέλεια, ξέρετε, στο σύμπαν, η οποία τα βλέπει από ψηλά και μας κάνει και λίγο πλάκα. Ο Πάνος Καμμένος αποφάσισε να απόσχει της συζήτησεως. Ναι μεν έκανε το deal με τον Τσίπρα και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες από το «όχι» πήγαν στο «ναι», αλλά ο ίδιος ο Πάνος Καμμένος εξαφανίστηκε. Δεν θέλει να είναι στο κάδρο. Προσέξτε που πήγε! Πήγε στη Βραζιλία, για να ενδυναμώσει την αμυντική μας συνεργασία με τη Βραζιλία, κύριε Υπουργέ. Θυμίζω ότι η Βραζιλία είναι η κατ' εξοχήν χώρα που γίνονται εγχειρίσεις αλλαγής φύλου. Ούτε σημειώνω να το είχε και να πάει στη Βραζιλία σε αυτό το νομοσχέδιο για να κρυφτεί ο Πάνος Καμμένος που πούλησε όλους τους ψηφοφόρους, για να σωθεί από τη ρουλέτα και το καζίνο!

Πάμε και στο τελευταίο. Εκκλησία: Διαβάζω πάρα πολλά άρθρα -θα μου επιτρέψετε να πω- ρατσιστικά εναντίον της Εκκλησίας της Ελλάδος για το πώς τόλμησε η Εκκλησία να εκφράσει άποψη γύρω απ' αυτό το νομοσχέδιο. Δηλαδή, ζούμε σε μία χώρα όπου μπορούν να εκφράζουν άποψη για τα θέματα που συζητάμε άπαντες, σεβόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα των διεμφυλικών -και καλά κάνουμε, σας λέω- αλλά αρνούμαστε το δικαίωμα στην Εκκλησία, σ' έναν ορθόδοξο ιεράρχη, στην Ιερά Σύνοδο, να εκφράσει άποψη πρωτίστως για ζητήματα που την αφορούν, δηλαδή για τα ζητήματα της πίστεως.

Ακούω και το αμίμητο επιχείρημα, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι: «να, τώρα τα άλλα κόμματα υπό τον φόβο της Εκκλησίας...» -δηλαδή για τις ψήφους- «...αλλάζουν τη στάση τους και θα είναι προσεκτικά, για να μην τα βάλουν με την Εκκλησία», δηλαδή ότι εμείς που πιστεύουμε -και ασφαλώς εφόσον είμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί και πιστεύουμε, σεβόμαστε κατά το πρώτον τις απόψεις της Εκκλησίας, διότι είμαστε μέλη αυτής της Εκκλησίας ως ορθόδοξοι χριστιανοί- ενδιαφερόμαστε για τις ψήφους, ενώ εσείς που είστε διακηρυγμένοι άθεοι οι περισσότεροι, που ο κ. Τσίπρας έχει δηλώσει ο ίδιος σε συνέντευξη ότι είναι άθεος, πήγε στο Άγιο Όρος -τώρα δεν του επέτρεψαν να πάει, ευτυχώς- και έμεινε -λέει- δέκα λεπτά με την εικόνα μόνος του. Το θυμάστε;

Δηλαδή, συγγνώμη: Εγώ που είμαι ορθόδοξος χριστιανός, αν σέβομαι την άποψη της Εκκλησίας, το κάνω για τις ψήφους και ο Τσίπρας, δηλωμένος άθεος, που πήγε δέκα λεπτά και έμεινε με την εικόνα της Παναγίας, στην οποία δεν πιστεύει, δεν το κάνει για τις ψήφους, αλλά το κάνει γιατί είδε το φως το αληθινό;

Ποιον κοροϊδεύετε; Άθεοι είστε και δεν έχετε κανένα δικαίωμα ως άθεοι να μιλάτε για την Εκκλησία. Για την Εκκλησία να μιλάμε εμείς που τη σεβόμαστε και την αγαπάμε. Εσείς δεν έχετε καμμία δουλειά με την Εκκλησία.

Για να τελειώνουμε, λοιπόν, αφού είστε άθεοι, να το υποστηρίξετε, όχι να είστε άθεοι εδώ και να πηγαίνει ο Αρχηγός σας στην εορτή για το Άγιο Πνεύμα και να αφήνει και το περιστέρι. Δεν γίνονται και τα δύο, κύριοι! Αν είσαι άθεος, κύριε Κοντονή, να βγεις να το υπερασπιστείς. Όχι και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ, κατά την παλαιά παροιμία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα για να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει τις δικές τις προτάσεις. Οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας είναι σύμφωνες με την τελευταία απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Δεν έχει κανέναν λόγο η δική μας χώρα να ξεπεράσει αυτήν την απόφαση. Δεν έχει κανέναν λόγο η δική μας χώρα να πρωτοτυπήσει πέραν αυτής της αποφάσεως.

Καταθέσαμε τις απόψεις μας και ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν, εάν επιζητείτε τη συναίνεση και την πραγματική προστασία αυτών των ανθρώπων, να τις κάνετε αποδεκτές. Όμως, δεν θα τις κάνετε. Ξέρετε γιατί; Διότι αν τις κάνετε, θα χάσετε την ευκαιρία να έχετε αριστερό πρόσημο και να κάνετε παιχνίδι. Το παιχνίδι σας το χαλάσαμε. Κάνετε παιχνίδι μόνο με τον Καμμένο και τους Ανεξάρτητους Έλληνες, που στο κάτω κάτω της γραφής έχουν

και μία ρουλέτα να κουβαλήσουν στους ώμους τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα κάνω θεολογική συζήτηση με τον κ. Γεωργιάδη για τα θέματα που έθεσε περί Ιεράς Συνόδου, αθεΐας κ.λπ.. Απλώς θα ήθελα να του εξηγήσω ορισμένα πράγματα.

Κύριε Γεωργιάδη, όπως σας είπα και ο συνάδελφος κ. Μηταφίδης προηγουμένως, εμείς είμαστε με την Οκτωβριανή Επανάσταση. Δεν είμαστε με τον Στάλιν!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το ξέρουμε. Το έχουμε καταλάβει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό το κατάλαβαν μέχρι και οι Εσθονοί Βουλευτές και μας έστειλαν συγχαρητήρια επιστολή. Εσείς εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, το έχετε καταλάβει; Σε τελευταία ανάλυση, από τους Εσθονούς δεν περίμενα να ξέρουν τόσα πολλά που εσείς δεν ξέρετε.

Δεν ξέρετε ότι από το 1968 σ' αυτήν τη χώρα υπήρχε ένα κόμμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας Εσωτερικού, το οποίο έδινε αγώνα για σοσιαλισμό με ελευθερία, δημοκρατία και ανθρωπινό πρόσωπο και ότι ήταν αυτό το κόμμα το οποίο υπερασπιζόταν τις κινητοποιήσεις σ' όλη την Ευρώπη για δημοκρατικά και ανθρωπινά δικαιώματα;

Επομένως, εμείς δεν υποστηρίξαμε τίποτα περισσότερο από το ότι ο κομμουνισμός και ο σοσιαλισμός είναι μία απελευθερωτική ιδεολογία, η οποία δυσφημίστηκε εκείνα τα χρόνια της σταλινικής παρέκκλισης, η οποία μάλιστα είναι και δεξιά παρέκκλιση, γιατί πέραν των όσων άλλων, βάζει τις σχέσεις παραγωγής πάνω από τις κοινωνικές σχέσεις.

Όμως, αυτά είναι ψιλά γράμματα για εσάς. Εσείς έχετε στερεότυπα, «σταλινισμός και κομμουνισμός είναι ένα». Ε, από το 1968 το ξέρουν οι πάντες ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει, τουλάχιστον στη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχαρόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Για ποιόν λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ειπώθηκε κάτι για τον Πρόεδρό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, δεν έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Πρέπει να βάλουμε σε τάξη κάποια πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Προσωπικό διά αντιπροσώπου δεν γίνεται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δέκα δευτερόλεπτα. Είπε το όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, υπάρχει η έννοια της ισηγορίας μεταξύ των συναδέλφων. Δεν έχετε τον λόγο. Ο κ. Θεοχαρόπουλος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα πάρετε τον λόγο μετά και θα απαντήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Τώρα πρέπει να δώσω την απάντηση, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είναι ντροπή να μην του δώσετε τον λόγο! Κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να απαντήσει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Λαζαρίδη, θα πάρετε τον λόγο μετά.

Κύριε Θεοχαρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ. Ίσως να μπορέσει να απαντήσει και στη συνέχεια ο Εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ γιατί θα υπάρξουν και άλλες τοποθετήσεις

στο συγκεκριμένο θέμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα στη λίστα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το θέμα που συζητούμε σήμερα δεν είναι παρά ένα βήμα για την κατάργηση των διακρίσεων και την κατοχύρωση θεμελιωδών δικαιωμάτων των διεμφυλικών και μεσοφυλικών προσώπων.

Η χώρα μας, όμως, χρειάζεται περισσότερα, ταχύτερα βήματα και πιο άμεσα αντανακλαστικά για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν χωρούν καθυστερήσεις εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου, ασυνείδητη ή συνειδητή σιωπή και ο εγκλωβισμός σε στερεότυπα που συντηρεί στην ελληνική κοινωνία τις προκαταλήψεις και τις συμπεριφορές απαξίωσης. Πρέπει επιτέλους να καταστεί απολύτως σαφές ότι η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου είναι ένα αυτονόητο δικαίωμα μιας κατηγορίας ανθρώπων.

Η θέσπιση της διαδικασίας διόρθωσης του φύλου στο ληξιαρχείο και στα επίσημα έγγραφα των διεμφυλικών ατόμων, προκειμένου να αναγνωριστεί η ταυτότητα φύλου σύμφωνα με το πώς αυτοπροσδιορίζονται τα άτομα αυτά και όχι μετά από χειρουργική επέμβαση, είναι αυτονόητη προοδευτική αλλαγή, με βάση και τις προϋποθέσεις που τίθενται στο σχέδιο νόμου.

Η συγκεκριμένη αλλαγή που νομοθετούμε σήμερα αποτελεί ένα βήμα για την παύση της παραβίασης των ανθρωπίνων και ατομικών δικαιωμάτων μιας κατηγορίας συνανθρώπων μας που υφίστανται ρατσιστικές διακρίσεις, βία ψυχολογική και πολλές φορές σωματική, μισαλλοδοξία, προκαταλήψεις και άλλες συμπεριφορές που δεν συνάδουν με κράτη δικαίου. Πρόκειται για μία αλλαγή σύμφωνη με ένα σύνολο κανόνων, νόμων, εκθέσεων και ευρωπαϊκών ψηφισμάτων που δεν χρειάζεται να τους ανάλυσω. Έχουν ήδη αναφερθεί πολλές φορές.

Γι' αυτό υποστηρίζουμε και θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, όπως ακριβώς ψηφίσαμε το σύμφωνο συμβίωσης και τη δυνατότητα ανέγερσης τζαμιού για την άσκηση θρησκευτικών ελευθεριών, δηλαδή όλες τις περιπτώσεις υπεράσπισης βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η προάσπιση αυτών των δικαιωμάτων, που είναι κατοχυρωμένα στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, είναι βασική θέση αρχής του δικού μας χώρου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι αντιδράσεις των κομμάτων σε αυτό το νομοσχέδιο είναι αποκαλυπτικές, τόσο όσο προς την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όσο και ως προς τη Νέα Δημοκρατία. Ο κ. Τσίπρας με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο ξεκαθάρισε ότι έχει ταχθεί με τον εταίρο του, τον κ. Καμμένο. Στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης τον χαρακτήρισε «πατριωτική κεντροδεξιά».

Για άλλη μία φορά, όμως, αποδεικνύεται ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έγινε στη βάση καμμίας προγραμματικής συμφωνίας. Όσον αφορά για το τι συμβαίνει; Ο κ. Τσίπρας κάλυψε προσωπικά τον κ. Καμμένο για να μην γίνει εξεταστική. Σε αντάλλαγμα άλλαξε η ψήφος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων επί της αρχής για την ταυτότητα φύλου. Αυτό έγινε και το έχουν καταλάβει όλοι.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα, λοιπόν, βρίσκονται στον βωμό σκοπιμοτήτων, από μία Κυβέρνηση η οποία παρουσιάζεται χωρίς ένα σύνολο αρχών και αξιών, προγραμματικών θέσεων που θα έχουν μία συνάφεια. «Σε κάλυψα χθες, ψηφίζεις σήμερα». Αυτή είναι η λογική για να μην χαθεί η καρέκλα. Αυτός είναι κυνισμός, αγαπητοί συνάδελφοι της εξουσίας.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θέλετε να σας το ξαναπώ; Αυτός είναι κυνισμός!

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Κι εσείς είπατε ότι δεν θα το ψηφίσετε επί της αρχής, αν δεν έχουμε πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το να αλλάξετε την ψήφο σας τη μία μέρα, το να αλλάζει και ο Πρωθυπουργός σας...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ποιος την άλλαξε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ΑΝΕΛ και ο Πρωθυπουργός σας, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Άλλαξε την ψήφο του ο Πρωθυπουργός; Τι λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το να έρχεται εδώ την προηγούμενη μέρα, να στηρίζει την εξεταστική επιτροπή και την άλλη μέρα να αλλάζει η ψήφος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι είναι αυτά που λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Πρώτη φορά τα ακούτε αυτά; Από μένα τα ακούτε; Τώρα; Αυτό έγινε στην πραγματικότητα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ψηφίζουν κατά συνείδηση!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Σας το λέω εγώ που στηρίζω επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό. Δεν έχω καμμία -θέλω να σας πω- ούτε στείρα αντιπολιτευτική τακτική απέναντί σας ούτε καμμία εμπάθεια. Σας το λέω όμως γιατί αυτό συνέβη στην πραγματικότητα. Οι αντιδράσεις σας είναι αποκαλυπτικές.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Κι εσείς είπατε ότι δεν θα το ψηφίσετε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα συνεχίσουμε να καταγγέλλουμε αυτήν την υποκρισία. Ταυτοχρόνως, όμως, δεν θα αφήσουμε να συνεχίζονται στη χώρα μας οι ανισότητες και οι διακρίσεις εναντίον μειοψηφιών και ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Πριν προχωρήσω και πω γι' αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω το εξής, επειδή με προκαλέσατε πριν για την ιστορία του χώρου. Γιατί πράγματι η Νέα Δημοκρατία δεν γνωρίζει, δεν είχε σχέση η ίδια στο ΚΚΕ εσωτερικού και στην ανανεωτική αριστερά.

Να σας πω κάτι, κυρίες Κοντονή; Τι σχέση έχει η Κυβέρνησή σας με την ανανεωτική αριστερά; Τι σχέση έχουν οι πολιτικές που ασκείτε στο θέμα του κράτος δικαίου; Τι σχέση έχουν οι Υπουργοί σας; Να σας πω συγκεκριμένα ονόματα Υπουργών; Να μην σας πω για τη συγκυβέρνησή σας. Να σας πω για συγκεκριμένα ονόματα Υπουργών που με τη συμπεριφορά τους δεν έχουν καμμία σχέση με τις αρχές και τις αξίες της ανανεωτικής αριστεράς;

Συνεπώς βεβαίως και αυτές οι αρχές, οι οποίες δεν έλαβαν υπ' όψιν το πολιτικό κόστος -και αυτό είναι αλήθεια και γι' αυτό δεν πρέπει να κοιτάμε το πολιτικό κόστος σε τέτοιες διαδικασίες- δεν έχουν ακολουθηθεί από τον δικό σας χώρο, ιδίως στο πλαίσιο της Κυβέρνησης, διότι κρίνεστε πλέον από τη διακυβέρνηση του τόπου.

Αυτό, όμως, το νομοσχέδιο έγινε επίσης αφορμή να πέσουν τα προσώπια όχι μόνο της συγκυβέρνησης, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, η οποία πρόθυμα συνδιαλέγεται με εκπροσώπους των οργανώσεων αυτών, δεσμεύεται ότι θα τους στηρίξει στην ψήφο τους και στη συνέχεια δεν μπορεί να αποφύγει τις ακραίες συντηρητικές καταβολές της.

Αποδεικνύει και σήμερα η Νέα Δημοκρατία ότι δεν αλλάζει. Παραμένει βαθιά συντηρητική δύναμη που δεν αποδέχεται ούτε τις αυτονόητες αλλαγές υπεράσπισης θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ισχύουν στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης. Δεν μπαίνω καθόλου στον σχολιασμό της κατάθεσης ξεχωριστών προτάσεων από τη Νέα Δημοκρατία, με προφανή σκοπό την αποφυγή ψήφισης του νομοσχεδίου.

Βαρέθηκε ο κόσμος, αγαπητοί συνάδελφοι της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από τακτικές και από παιχνίδια. Να μιλήσουμε επιτέλους ξεκάθαρα.

Είμαστε αντιμέτωποι με συντηρητισμό σε πολλές πολιτικές. Άκουσα πριν τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Γεωργιάδη, του οποίου η γραμμή κυριάρχησε απ' ό,τι φαίνεται στη Νέα Δημοκρατία. Κρίμα, όμως, γιατί δείχνετε και στη Νέα Δημοκρατία ότι απέχετε από ένα ευρωπαϊκό φιλελεύθερο κόμμα σε αυτό το ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Βέβαια, για να είμαι ειλικρινής, είμαστε αντιμέτωποι με τον συντηρητισμό και άλλων κομμάτων στο ελληνικό Κοινοβούλιο, κομμάτων που θεωρούν ότι η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, η προσαρμογή σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου «προσβάλλει τον πατριωτισμό και το θρησκευτικό φρόνημα της τεράστιας πλειοψηφίας του λαού»ας". Τι ακούμε, πραγματικά! Ευρωπαίοι αλά κάρτ. Δεν γίνεται! Δεν μπορούμε να είμαστε Ευρωπαίοι αλά κάρτ.

Πέρα όμως από τους τακτικισμούς, από τα πολιτικά παιχνίδια, η σημερινή συζήτηση στη Βουλή αποκαλύπτει κάτι βαθύτερο: ότι τελικά οι ιδεολογικές διαφορές δεν είναι μόνο αυτές που αφορούν στο ποιος είναι «ο φίλος του λαού» και ποιος όχι. Σε αυτήν τη διάκριση κρύβονται πολλοί. Αλλά είναι και αυτές που αφορούν μία αντιδημοφιλή ατζέντα, η οποία αφορά σε θέματα εθνικισμού, ρατσισμού, δικαιωμάτων. Εκεί που το φανταστικό υπερισχύει της πολιτικής ορθότητας, εκεί που οι διακρίσεις, το μίσος και ο συντηρητισμός νικούν την αλήθεια.

Σήμερα, λοιπόν, αποκαλύπτεται μία σοβαρή διάκριση ιδεών που υπερβαίνει ακόμα και αυτήν της Αριστεράς με τη Δεξιά, της υπαρκτής διάκρισης μεταξύ Αριστεράς και Δεξιάς. Είναι η διάκριση της ανοιχτής και της κλειστής κοινωνίας. Εμείς στην πράξη αποδεικνύουμε ότι είμαστε υπέρ της ανοιχτής κοινωνίας.

Οι ΑΝΕΛ αποδεικνύουν για άλλη μία φορά ότι είναι ένα κόμμα με αναχρονιστικές θέσεις, τις οποίες βέβαια μπορείτε, κύριοι συνάδελφοι, να αλλάζετε μόνο για να προφυλάξετε τον Πρόεδρό σας από τη διαδικασία της εξεταστικής επιτροπής. Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκαυρνά με αυτό το κόμμα. Αυτό από μόνο του τα λέει όλα.

Βέβαια τι να πει κανείς για τον συντηρητισμό της Νέας Δημοκρατίας; Ο κ. Μητσοτάκης, αντίθετα με την πλειοψηφία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, ψήφισε το σύμφωνο συμβίωσης όταν δεν ήταν Αρχηγός του κόμματός του και ήταν μία κίνηση γενναία για τον χώρο σας.

Σήμερα η πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας επιβάλλει τη θέση της στον Πρόεδρο πλέον κ. Μητσοτάκη, ο οποίος δεν ψηφίζει. Οι ηγεσίες, όμως, δεν πρέπει να καθοδηγούνται από τα κόμματά τους, αλλά να καθοδηγούν. Κρίμα! Όσοι από τους κοινωνικά φιλελεύθερους πολίτες σας παρακολουθούσαν με ενδιαφέρον, σήμερα πραγματικά απογοητεύονται από αυτήν τη συντηρητική στάση. Οι μάσκες πλέον έχουν πέσει για όλους.

Εμείς αντίθετα με τον κ. Τσίπρα, που έχει ταχθεί με τον κ. Καμμένο, και με τον κ. Μητσοτάκη, που έχει ταχθεί στην πράξη με συντηρητικές θέσεις, τασσόμαστε σταθερά με τις δικές μας προοδευτικές θέσεις, με την υπεράσπιση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό πράττουμε.

Οι πολίτες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και ιδίως οι προοδευτικοί πολίτες, επιθυμούν λύσεις και ακόμη και αν σοκάρονται στην αρχή, πράγμα απόλυτα φυσιολογικό γιατί κάθε νέο ξαφνιάζει και κάθε αλλαγή συναντά μία αντίσταση αυτοπροστασίας, στο τέλος επεξεργάζονται και αποδέχονται το αυτονόητο, την ανάγκη, δηλαδή, να προστατευθεί η διαφορετικότητα.

Το νομοσχέδιο είναι αναμφισβήτητο στη σωστή κατεύθυνση και αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα για την κατάργηση των διακρίσεων και την καταπάτηση των δικαιωμάτων των διεμφυλικών ατόμων.

Παρ' όλα αυτά, όπως έχει ήδη ειπωθεί, το νομοσχέδιο παραμένει αποσπασματικό, δεδομένου ότι δεν αντιμετωπίζονται σε βάθος και αρκετά άλλα ζητήματα, όπως η σύνδεση της νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου με την εξωτερική εικόνα. Εγείρονται σοβαρές επιφυλάξεις σχετικά με το κατά πόσο η εξωτερική εμφάνιση ως στοιχείο προς εξέταση καταργεί τον αυτοπροσδιορισμό, καλλιεργώντας έδαφος για προκαταλήψεις και ενδεχόμενες αυθαιρεσίες.

Να αναφέρω τι λέει και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, αν και είμαι σίγουρος ότι το γνωρίζετε, κυρίες Υπουργέ. «Συναφώς η φράση «εκφράσεις φύλου» φαίνεται περιεκτικότερη από την εξωτερική εικόνα του προσώπου». Αυτό λέει η ίδια η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Η φράση «έκφραση φύλου» χρησιμοποιήθηκε πρώτα στην οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση αλλαγής των προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα και είναι καταλληλότερη. Το λέω για να αναφέρω όχι μόνο τη δική μας θέση σ' αυτά τα ζητήματα, αλλά και τη θέση που εκφράστηκε από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας είμαστε ξεκάθαροι και ειλικρινείς. Το νομοσχέδιο αποτελεί ένα βήμα, αλλά είμαστε ακόμα στην αρχή. Ο δρόμος είναι μακρύς. Ακόμα και αν υπήρχαν σχετικές βελτιωτικές προτάσεις στο νομοσχέδιο, η καθημερινότητα αυτών των ατόμων δεν θα άλλαζε αυτόματα. Απαιτείται μια πλή-

ρης και ολοκληρωμένη στήριξη, που δεν θα αφήνει στην άκρη λόγου χάρι τις δυνατότητες απασχόλησης και επαγγελματικής κατάρτισης, αλλά και την υποστήριξη σε επίπεδο εκπαίδευσης των πολιτών για αλλαγή νοοτροπίας, που θα οδηγήσει σε μια πραγματικά σύγχρονη και προοδευτική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναμφισβήτητο το νομοσχέδιο που συζητάμε αποτελεί ένα βήμα υπέρβασης των διακρίσεων που σε πολλές χώρες της Ευρώπης και γενικότερα του δυτικού κόσμου έχει ήδη γίνει.

Η Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει σταθερή θέση για τα ανθρωπιά δικαιώματα, όπως σταθερή είναι και η θέση μου ότι πρέπει να νομοθετούμε μακριά από τις λογικές ενός αδιέξοδου πολιτικού κόστους και τις λογικές του ετεροπροσδιορισμού. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν θα συνεχίσουμε να καταγγέλλουμε την υποκρισία της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου είναι αυτονόητη αλλαγή σε μια ευρωπαϊκή χώρα και αποτελεί βασική μας θέση στο πλαίσιο της προάσπισης των δικαιωμάτων. Τέτοιες προοδευτικές αλλαγές πρέπει να προχωρούν και να μην καίγονται στον βωμό οποιασδήποτε τακτικής.

Η δική μας στάση σταθερά υπηρετεί την αλλαγή νοοτροπιών και την αποβολή παθογενειών στη χώρα μας. Ψηφίσαμε το σύμφωνο συμβίωσης, ψηφίσαμε να γίνει το τέμενος για το δικαίωμα άσκησης θρησκευτικών ελευθεριών και το ίδιο θα πράξουμε και στο θέμα της νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου.

Δεν κρυβόμαστε πίσω από δικαιολογίες λόγω του πολιτικού κόστους, όπως πράττουν άλλα κόμματα. Δεν θυσιάζουμε αρχές και αξίες σταθερές για εμάς. Η δική μας στάση δεν επιτρέπει υποχωρήσεις, αλλά συνεχή αγώνα υπέρ των δικαιωμάτων και το όραμα μιας ανοιχτής κοινωνίας απαγκιστρωμένης από φοβικές αντιλήψεις, μιας κοινωνίας που θα εξασφαλίζει την κοινωνική συνοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο για ένα λεπτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο παρά το γεγονός ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης είναι υπέρ του νομοσχεδίου, γιατί έθεσε δύο ζητήματα, τα οποία είναι ζητήματα ηθικής τάξης και θέλω να μη μείνουν σε εκκρεμότητα.

Το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είχε προγραμματιστεί να ψηφιστεί τον Ιούλιο. Λόγω των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η χώρα με ένα σωρό νομοθετικά ζητήματα, για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, μετατέθηκε.

Αν είχε ψηφιστεί, κύριε Θεοχαρόπουλε -σας το λέω καλόπιστα- τον Ιούλιο, θα μιλούσατε για συναλλαγή.

Δεύτερον και βασικό, από τις 21 Ιουνίου η Κυβέρνηση είχε πάρει θέση για τις περίφημες τηλεφωνικές συνδιαλέξεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας και είχαμε τοποθετηθεί με παρηρησία ενώπιον της Βουλής και είπαμε ότι δεν συντρέχει κανένας λόγος για περαιτέρω. Διότι ο άνθρωπος δεν έκανε τίποτα περισσότερο παρά να προτρέπει έναν πολίτη, ο οποίος έλεγε ότι διαθέτει στοιχεία, να τα δώσει στη δικαιοσύνη. Αυτό έγινε από τις 21 Ιουνίου. Γιατί τα συνδέετε σήμερα; Επειδή συγκυριακά ήρθε το νομοσχέδιο αυτό;

Να σας ρωτήσω κάτι που είναι πολύ πιο σοβαρό. Είχαν εκφραστεί οι ΑΝΕΛ, έχετε κάποια δήλωση του κόμματος -διότι Βουλευτές και σήμερα έχουν αντίρρηση, το είπαν οι άνθρωποι- για την καταψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής; Έχετε κάποια δήλωση τους; Και μετέβαλαν στάση; Αυτό είπατε σήμερα εδώ. Σας παρακαλώ, λοιπόν, για τέτοια θέματα να είστε λίγο πιο ακριβείς.

Για το άλλο ζήτημα που θέσατε, ότι έχουν πέσει οι μάσκες κ.λπ., με αυτόν τον πομπώδη τρόπο που χρησιμοποιείτε, να σας πω το εξής. Το κόμμα σας στην επιτροπή είπε ότι δεν θα ψήφιζε το νομοσχέδιο αν δεν το ψήφισαν οι ΑΝΕΛ. Έτσι εσείς αντιλαμβάνεστε τον κοινοβουλευτικό διάλογο κι έτσι κάνετε μικροπολιτικά παιχνίδια σε βάρος του Συντάγματος και του Κανονισμού; Και κατηγορείτε άλλους;

Δικαίως κατηγορείτε τη Νέα Δημοκρατία σήμερα και θα τα πούμε κι εμείς και τα έχουμε πει ήδη. Όμως, εσείς τι κάνατε; Κάνατε το χειρότερο. Λέγατε «συμφωνώ, αλλά δεν το ψηφίζω, επει-

δή δεν ξέρουμε τι θα κάνουν οι ΑΝΕΛ». Αυτή ήταν η στάση σας. Όχι μικροκομματική, αλλά καφενειακή στάση.

Και το τελευταίο. Κύριε Θεοχαρόπουλε, εμείς δεν στερούμε σε κανέναν το δικαίωμα να μιλάει εξ ονόματος της ανανεωτικής αριστεράς αν ο ίδιος θεωρεί ότι μπορεί να το κάνει. Θέλετε να το κάνετε; Να το κάνετε. Απλώς επειδή έχετε επιλέξει να είστε στο ΠΑΣΟΚ, αφήστε λίγο αυτό το θέμα σε εκείνους που διαχειρίζονται κι έχουν μια ιστορική διαδρομή στην ανανεωτική αριστερά. Μην προσβάλετε, λοιπόν και την ιστορία εκτός των άλλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώταρος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχετε τον λόγο, κύριε Θεοχαρόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μετά θα μου δώσετε κι εμένα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν μου δώσατε την ευκαιρία να απαντήσω στον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Μετά θέλω τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όποτε θέλετε μπορείτε να πάρετε τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Λαζαρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μισό λεπτό μία απάντηση να δώσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο να απαντήσω στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Θεοχαρόπουλε, έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι δύο λεπτά. Δεν έχετε δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κι έθεσε ο Υπουργός κάποια ερωτήματα. Δύο λεπτά θέλω για να απαντηθούν, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Θεοχαρόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πραγματικά άκουσα με έκπληξη την τοποθέτησή σας και την επίθεση σε μία παράταξη, τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, που σας έχει πει ότι σήμερα, όπως και άλλες φορές σε άλλα νομοσχέδια, θα έχει τη στάση την οποία δεν είχε παλιά ο ΣΥΡΙΖΑ σε πολλά νομοσχέδια όταν ήταν στην Αντιπολίτευση. Δεν μπαίνω σε αυτή τη λογική, όμως. Συγκεκριμένα θα σας πω.

Σας μίλησα ξεκάθαρα. Σας είπα ότι οι ΑΝΕΛ ήρθαν στις επιτροπές και είπαν ότι δεν θα ψηφίσει για τα θέματα των δικαιωμάτων, όπως και την τροπολογία για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Το είπε ξεκάθαρα, τοποθετήθηκε στις επιτροπές.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι είναι αυτά που λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, μάθετε να ακούτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι ψέματα είναι αυτά που λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ακούει ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, ακούστε.

Συνεχίστε, κύριε Θεοχαρόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ΑΝΕΛ, κύριε Πρόεδρε, ξεκάθαρα τοποθετήθηκαν στις επιτροπές και είπαν ότι δεν ψηφίζουν κάποια θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ήρθε στη συνέχεια ο Πρωθυπουργός εδώ στην Ολομέλεια και τους κάλυψε στην εξεταστική επιτροπή. Την επόμενη μέρα το πρωί υπήρχε η δήλωση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ότι τελικά θα ψηφίσουν στα θέματα της ταυτότητας φύλου και των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Αυτή είναι η διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Θεοχαρόπουλε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τα είπατε αυτά στην αγόρευσή σας.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Σε ποια Επιτροπή το είχαν πει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Στην Επιτροπή για τη συζήτηση...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Δεν γίνεται τώρα να λέγονται αυτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε με να μιλήσω.

Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω κι άλλο χρόνο, όσο δικαιούμαι. Ο κύριος Υπουργός πρέπει να μάθει να ακούει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, καταλήξτε όμως.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να μάθετε να λέτε αλήθειες, όχι ψέματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αλήθειες δεν λέτε εσείς και ταλαιπωρείτε τον κόσμο, κύριε Υπουργέ και στο κράτος δικαίου και σε όλα τα ζητήματα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λέτε ψευτίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Σας επιστρέφω τους χαρακτηρισμούς όλους. Χαρακτηρίζουν κι εσάς κι από τη στιγμή που εκφράζετε την Κυβέρνηση, και την Κυβέρνησή σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να μας φέρετε τη δήλωση των ΑΝΕΛ που λέει ότι δεν ψηφίζουν το νομοσχέδιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα πάρετε απαντήσεις όσο κι αν φωνάζετε.

Όσον αφορά το ζήτημα σε σχέση με τη στάση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, εμείς έχουμε ψηφίσει όλα τα νομοσχέδια εδώ για τα ανθρωπίνων δικαιώματα κύριε Υπουργέ. Όλα! Κι έχουμε πει ότι θα δίνουμε και δώσαμε –ήμουν εδώ στη Βουλή– ένα μήνυμα προς την κοινωνία για να κατανοήσει ότι περνάμε με τη δική μας ψήφο αυτά τα νομοσχέδια.

Αν εσείς αυτό το θεωρείτε μικροκομματική τακτική και όχι αυτή τη συναλλαγή μεταξύ του κόμματός σας και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, τότε πραγματικά δεν σας καταλαβαίνει η κοινωνία.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας, θα ήθελα να μιλήσω για τον χώρο της ανανεωτικής αριστεράς. Πραγματικά, κύριε Υπουργέ, το μόνο που δεν θα μας πείτε είναι ότι είστε ο εκπρόσωπος της ανανεωτικής αριστεράς σε αυτή την Κυβέρνησή σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, θα σας το πούμε, βεβαίως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού το δέχομαι. Όμως, οι πολιτικές σας χαρακτηρίζουν. Να σέβεστε τους χώρους όταν μιλάτε.

Το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Αριστερά και διάφορες άλλες δυνάμεις ανασυγκροτούν το χώρο της κεντροαριστεράς. Σε αυτά να έχετε έναν σεβασμό, γιατί η δημοκρατία αυτό απαιτεί...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η ανανεωτική αριστερά δεν είναι κεντροαριστερά...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Λαζαρίδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προηγουμένως ρώτησε ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας πού είναι ο Πρόεδρός μας, ο Πάνος Καμμένος. Είναι σε προγραμματισμένο ταξίδι και λείπει στο εξωτερικό.

Η συζήτηση αυτή ήταν να γίνει την Πέμπτη, αν θυμάστε, κύριε Υπουργέ. Ήταν προγραμματισμένη για την Πέμπτη και όχι για σήμερα. Εκτάκτως μπήκε σήμερα.

Αντιθέτως, ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας θα έπρεπε να μας απαντήσει γιατί ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, απέδρασε από τη συζήτηση που έγινε για το αίτημα εξεταστικής επιτροπής, ο οποίος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας δεν έκατσε ούτε καν να ψηφίσει. Σε αυτό θέλουμε μία απάντηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, για ένα λεπτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σε αυτό που είπα, απάντηση δεν πήρα από τον κ. Θεοχαρόπουλο. Του είπα το εξής, ότι το νομοσχέδιο αυτό ήταν προγραμματισμένο να ψηφιστεί τον Ιούλιο. Αν είχε ψηφιστεί τον Ιούλιο, θα είχε κανένα θέμα συναλλαγής; Θα ήταν συναλλαγή –σας το λέω εγώ– αν οι ΑΝΕΛ είχαν πει ότι δεν θα το ψήφισαν και, τελικά, για λόγους που εσείς κρίνετε και προβάλλετε, το ψηφίζουν.

Επομένως, κύριε Θεοχαρόπουλε, συναλλαγή δεν υπάρχει. Το κόμμα των ΑΝΕΛ είπε την άποψή του επί της αρχής και επί των άρθρων και συναλλαγή δεν υπάρχει. Αυτό είναι το πρώτο, για να το ξεκαθαρίσουμε.

Συμφωνούμε σε αυτό; Φαντάζομαι, συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μην κάνετε διάλογο, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν συμφωνούμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν συμφωνείτε.

Τι θέλετε να μου πείτε, κύριε Θεοχαρόπουλε; Σας τόνισα ότι η Κυβέρνηση από τις 21 Ιουνίου είχε θέσει το ζήτημα το οποίο είχε ανακύψει με τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Υπάρχει καμμία συναλλαγή; Συνδέσαμε εμείς τη θέση μας με την ψήφιση κάποιου νομοσχεδίου;

Τα λέτε αυτά μόνο και μόνο για να πείτε κάτι συνωμοσιολογικό, ότι κακώς συμβαίνει, κάτι να εφεύρετε. Πείτε, λοιπόν, χωρίς πολλές κουβέντες ότι ψηφίζετε το νομοσχέδιο και αφήστε τα όλα τα άλλα, κύριε Θεοχαρόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, να απευθύνεστε στο Σώμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τα άλλα είναι η προμετωπίδα για να κρυφτείτε από αυτά τα οποία είχατε πει στην επιτροπή, τα οποία τα θυμόμαστε και για τα οποία είχαν βγει καταγγελίες εις βάρος του κόμματός σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Παναγιώταρος έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, ακόμα δεν το ψηφίσατε το νομοσχέδιο και αρχίσατε να το εφαρμόζετε. Μοιράσατε μία τροπολογία, η οποία στο τέλος λέει «Αθήνα, 6 Οκτωβρίου 2017, η Γενική Διευθύντρια, Γεώργιος Μπούτσος». Είστε ασυγκράτητοι! Το δίνω στα Πρακτικά για τα περαιτέρω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, γιατί μιλούσατε για το 1968, για το τι έκανε τότε το ΚΚΕ Εσωτερικού κ.λπ.. Το 1989 δεν ήσασταν σε παρέλαση με, δεν ξέρω ποια, νεολαία στη Βόρεια Κορέα του παππού του Κιμ Γιονγκ Ουν –ή όπως λέγεται εκεί που τους ομοφυλόφιλους τους σκοτώνουν με αντιαεροπορικά, που τους κόβουν στη μέση; Ή κάνω λάθος, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, για να ξέρουμε τι γίνεται;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κάποιο λάθος κάνετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Δεν κάνω κανένα λάθος. Στη Βόρεια Κορέα ήσασταν και κάνατε παρέλαση. Διότι οι μόνες παρελάσεις που σας άρεσαν να κάνετε ήταν με τις κομμουνιστικές νεολαίες και τα gay parade, γιατί τις άλλες τις απεχθάνεστε και τις σιχαίνετε.

Ακούμε τους διαξιφισμούς των πάσης φύσεως αριστερών, κομμουνιστών, της ανανεωτικής αριστεράς, της Δημοκρατικής Αριστεράς, της κεντροαριστεράς και λοιπών. Να δούμε τι έλεγε το ένδαλμά σας, ο Τσε Γκεβάρα –θα το καταθέσουμε και αυτό στα Πρακτικά– για τους ομοφυλόφιλους όταν τους πήγαιναν σε διάφορα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Κούβα του Κάστρο.

Είχε μία ταμπέλα απ' έξω και έλεγε: «Η δουλειά θα σας κάνει άντρες» κλπ.

Το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά για τα περαιτέρω, για να δούμε την υποκρισία της Αριστεράς, όπου αλά καρτ γίνεστε ανθρωπιστές, αλά καρτ σταλινικοί, αλά καρτ οτιδήποτε άλλο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τη στιγμή που η πατρίδα κυριολεκτικά χάνεται λόγω δημογραφικού, που τα στοιχεία είναι τραγικά, ο πληθυσμός μειώνεται τόσο πολύ, με γεωμετρική πρόοδο, εσείς με όλα όσα έχετε ψηφίσει μέσω των μνημονίων συνθλίβετε τον θεσμό της οικογένειας με όποιον τρόπο μπορείτε και έρχεστε υποκριτικά και μιλάτε για δικαιώματα.

Είστε εσείς που ψηφίσατε μαζί με τη Νέα Δημοκρατία και τα λοιπά κόμματα του «συναγματούχου τόξου», όπως λέτε, την απόδοση ιθαγένειας σε όποιον μπαίνει λαθραία στην πατρίδα μας, ψηφίσατε τα τζαμιά, ψηφίσατε τα σύμφωνα συμβίωσης, ψηφίσατε, ψηφίσατε και σήμερα όλοι μαζί το ψηφίζετε, ασχέτως εάν φωνάζετε και μαλώνετε μεταξύ σας.

Το ωραιότερο είναι ότι ενώ κόπτεστε για τα δικαιώματα, όπως λέτε, των προσφύγων- των λαθρομεταναστών λέμε εμείς– στην κυριολεξία τα έχετε κάνει να μην πω τι, για αυτό σας κατακρίνουν και σας κοροϊδεύουν όλοι. Τους έχετε και τους στοιβάζετε και δεν ξέρετε τι σας γίνεται, ενώ έχετε εισπράξει δισεκατομμύρια ευρώ κονδύλια από παντού για τα συγκεκριμένα ζητήματα.

Ακούσαμε πριν την εισήγηση του ΣΥΡΙΖΑ να λέει, μεταξύ άλλων, για τη δέσμευση που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ προς μία κατηγορία συπολιτών μας και αναφερόταν και στον ρατσισμό και στη μισαλλοδοξία κάποιων –κάτι που ακούσαμε από όλους– εις βάρος αυτών.

Αυτό, βέβαια, που συμβαίνει αυτή τη στιγμή και αυτόν τον καιρό είναι ότι ο μόνος ρατσισμός και η μισαλλοδοξία είναι εις βάρος των Ελλήνων πολιτών και κανενός άλλου.

Ακούσαμε να σχολιάζει η εισήγηση του ΣΥΡΙΖΑ και να λέει σχετικά με την παιδική ηλικία και τα διάφορα δικαιώματα. Απαντούμε: Για να υπάρχει παιδική ηλικία και για να υπάρχουν παιδιά θα πρέπει να υπάρχουν οικογένειες. Εσείς με όλα αυτά που ψηφίζετε, είτε με έμμεσο είτε με άμεσο τρόπο, το μόνο που επιθυμείτε και απεργάζεστε είναι η εξαφάνιση της ελληνικής οικογένειας.

Ακούσαμε πολλούς εισηγητές και ομιλητές, όσους συμφωνούν με το εν λόγω νομοσχέδιο, να λένε ότι υπάρχουν πάμπολλες τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων στην Ελλάδα ή ότι υπάρχει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Αλήθεια, με τις χιλιάδες τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων υπέρ των δανειοληπτών εις βάρος των τραπεζών γιατί δεν κάνετε τίποτε απολύτως και τις πετάτε στον κάλαθο των αχρήστων και ασχολείστε με δέκα - δώδεκα, οι οποίες έχουν να κάνουν με εντελώς συγκεκριμένους ανθρώπους;

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναφέρει πολλά πράγματα, όπως το ότι άνθρωποι οι οποίοι αδυνατούν να πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους δεν πρέπει να συλλαμβάνονται και να φυλακίζονται. Εσείς πράττετε το ακριβώς αντίθετο στην πατρίδα μας, όπου βλέπουμε με τον νόμο Παρασκευόπουλου να βγαίνουν από τη φυλακή βιαστές, δολοφόνοι, παιδεραστές ή οτιδήποτε άλλο και να παραμένουν μέσα διάφοροι, οι οποίοι οφείλουν στο κράτος.

Μιλήσατε για ατομικά δικαιώματα και απαντούμε ότι είστε υποκριτές. Γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί συμπολίτες μας οι οποίοι δεν ήθελαν να παραλάβουν τον ΑΜΚΑ για θρησκευτικούς λόγους, αλλά δεν τους το επιτρέψατε αυτό. Για τους λαθρομετανάστες, όμως, ψηφίσατε νόμους και τροπολογίες, ώστε χωρίς ΑΜΚΑ να μπορούν και να περιθάλπονται και να βρίσκουν δουλειά ή οτιδήποτε άλλο.

Ήσασταν, είστε και θα είστε υποκριτές. Ξορκίζετε, όπως λέτε, τον ακρωτηριασμό. Και εάν δείτε ποιο πρωτοστατούν στις διάφορες εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, θα δείτε διάφορους τύπους ή τύπισσες οι οποίοι έχουν κάτι τρύπες να στα μάγουλα, στη μύτη, στα μάτια, στο στόμα, έχουν πε-

τσοκοπεί έτσι γιατί είναι η μόδα τους και μιλάνε για τον ακρωτηριασμό.

Μιλάτε για να ξορκίσετε τον ακρωτηριασμό εσείς που υπερασπίζεστε τους λαθρομετανάστες, τους σουνίτες, τους ισλαμιστές, αυτούς που πετσοκόβουν χέρια, πόδια, κεφάλια για ψύλλου πήδημα! Είναι εντελώς υποκριτικό αυτό.

Ακούσαμε και τον κ. Κοντονή να μιλά για τις αυτοκτονίες κάποιων από το μπουλίνγκ. Αλήθεια, με τους χιλιάδες οι οποίοι έχουν αυτοκτονήσει -λείπει τώρα ο κ. Κοντονής- τι γίνεται, κύριε Κοντονή; Αυτοί δεν έχουν ψυχή; Οι οικογένειές τους δεν έχουν ψυχή; Μόλις χθες ένα στέλεχος της Πολεμικής Αεροπορίας αυτοκτόνησε!

Και προχωράτε. Μιλήσατε διάφοροι από εσάς για τον σεβασμό. Μόνο που ο σεβασμός, αγαπητοί κύριοι και κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ, των ΑΝΕΛ και των λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων, κερδίζεται, δεν επιβάλλεται ούτε νομοθετείται.

Τι εικόνα μπορούμε να έχουμε για τα τρανς άτομα, για τα οποία ακούσαμε να λέει; Εσείς μόνοι σας με τις πράξεις σας δεν δίνετε το δικαίωμα σε έναν τρίτο να τους σεβαστεί αυτούς, διότι υπερασπίζεστε με νύχια και με δόντια τα διάφορα ανήθικα gay parade, όπου οι διάφορες «τσαπερδοποπισωσφυρίχτρες» χοροπηδάνε και ξεφτιλίζουν τον οποιονδήποτε ομοφυλόφιλο ο οποίος έχει μία σχετική αξιοπρέπεια. Το μόνο που έχετε κατά νου στο πίσω μέρος του μυαλού σας για τα μικρά παιδάκια είναι αυτό εδώ -και το καταθέτουμε στα Πρακτικά-, διότι αυτά συμβαίνουν στα gay parade.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό είναι το όνειρό σας, έτσι να δημιουργήσετε μία κοινωνία, αποχαυνωμένη, ανήθικη, ξεχαρβαλωμένη.

Όσο για τη Νέα Δημοκρατία, επί της ουσίας θα ψηφίσει. Γι' αυτό είμαστε σίγουροι, διότι πέντε πάνω, πέντε κάτω, τώρα ένας χρόνος διαφορά ηλικίας δεν λέει τίποτα. Δεν έχετε το θένος να παραδεχθείτε ανοιχτά, καθαρά και ξάστερα ότι συμφωνείτε επί της ουσίας με όλα όσα φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να συνεχίσω για λίγο.

Ξέρετε γιατί δεν το κάνετε αυτό; Διότι η βάση σας είναι συντριπτικά αντίθετη με όλα όσα εσείς ψηφίζετε και τους ταίζετε με σανό, με κουτόχορτο -και δεν ξέρω με τι άλλο- και προσπαθείτε να τους πείσετε ότι δεν είναι έτσι όπως φαίνονται τα πράγματα, αλλά είναι εντελώς διαφορετικά.

Ακούσαμε να ομιλείτε και για την Εκκλησία. Ναι, όσο υποκριτές είναι οι άθεοι, άλλο τόσο υποκριτές είναι και οι μασόνοι και όλοι όσοι από τη μία λένε άλλα και από την άλλη πράττουν άλλα.

Μίλησε και ο κ. Κακλαμάνης πριν, όταν ήταν Προεδρεύων, σχετικά με το ότι θα πρέπει να βρεθεί μια φόρμουλα να τυγχάνουν δωρεάν περίθαλψης όλοι όσοι θέλουν να κάνουν αλλαγή φύλου, διότι δεν υπάρχει αυτό στην πατρίδα μας. Ναι; Με τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών που δεν έχει ασφαλιστική ενημερότητα γιατί οφείλει και δεν έχει δωρεάν περίθαλψη, τι γίνεται; Τίποτα για αυτούς. Αυτοί στο πηγάδι!

Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες είπε μεταξύ άλλων ο αγορητής ότι ρήξη μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ δεν υπάρχει. Ναι, γιατί το τρενάκι σας έπεσε πάνω στην καρέκλα και έχει γαντζωθεί εκεί και δεν φεύγετε με τίποτα.

Η επιστήμη είναι ξεκάθαρη και για τους ανήλικους και για τους ενήλικες. Καταθέτω στα Πρακτικά τι λέει η Παιδοψυχιατρική Εταιρεία Ελλάδος, για να δούμε τι ισχύει και από επιστημονικής απόψεως.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να μη μιλήσουμε για τα προβλήματα καθημερινότητας που κάποιοι προσπαθείτε να τα εκφυλίσετε.

Όσον αφορά τον αθλητισμό, βγήκε ο αγορητής του Ποταμιού

και είπε «μα, υπάρχει ειδική φόρμουλα». Κάποιος μπορεί να έχει γίνει από άντρας από γυναίκα, αλλά στον αθλητισμό θα παραμένει άντρας ή γυναίκα, αναλόγως του τι είναι. Μα, τότε από μόνοι σας αυτοαναιρείστε.

Όσον αφορά τη στράτευση, ή τη σύνταξη, ή τα διαζύγια, ή ακόμα και πιο απλά πράγματα, πόσες τουαλέτες θα χρειάζεται σε λίγο καιρό να έχουν τα μαγαζιά; Αντρών, γυναικών, ουδετερόφυλων, άφυλων, ή κάτι άλλο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, τελειώνετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Και μέσα σε όλα -τελειώνω- φέρνετε και την τροπολογία για την Τουρκική Ένωση Ξάνθης. Ίσως τελικά όλη αυτή η συζήτηση να ήταν το «παράθυρο» για να περάσετε αυτή την πολύ σοβαρή τροπολογία, η οποία είναι πολύ πιο σοβαρή από ό,τι συζητούμε αυτή τη στιγμή. Ένα και ένα κάνουν δύο.

Τελειώνοντας, όσους νόμους και αν ψηφίσετε, γνωρίζετε ότι δεν είναι φυσιολογικό τίποτα από όλα όσα φέρνετε. Προσπαθείτε να διαλύσετε το ιερό τρίπτυχο «πατρίς - θρησκεία - οικογένεια», αλλά επειδή ο θεός έκανε καλά τη δουλειά του, εποίησε τον άνθρωπο και τη γυναίκα και ο μόνος παντοδύναμος πάνω στη γη είναι ο θεός και η φύση, ό,τι και να κάνετε, θα αποτύχετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κουτσούμπας έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφάνηκε κατά τη σημερινή συζήτηση μία συστηματική αλλά αποτυχημένη προσπάθεια από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ -και τελευταία ακούγοντας τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Συμπράταξης- να γίνει ένας πολιτικός διαχωρισμός -για λόγους πολιτικούς και επικοινωνιακούς-, ότι από τη μια πλευρά «είμαστε εμείς οι προοδευτικοί» και από την άλλη «εσείς οι συντηρητικοί», «εμείς οι οποίοι προστατεύουμε τα ατομικά δικαιώματα, είμαστε υπέρμαχοι, και εσείς, η πλευρά η από εδώ, οι οποίοι αγνοείτε τις ανάγκες των ανθρώπων και τα ατομικά δικαιώματα αυτών».

Είναι υποκριτική αυτή η στάση -θα έλεγα- πολύ περισσότερο όταν διαφαίνεται -πιστεύω να το είδαν διαβάζοντας το νομοσχέδιο- από το ίδιο το νομοσχέδιο ότι παραπέμπει σε διατάξεις του 1976, του 1979, του 2007 και του 2013, όπου έμπρακτα αποδεικνύεται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας το ενδιαφέρον της και για τα ατομικά δικαιώματα αλλά και για την προστασία όλων των ανθρώπων αυτής της κοινωνίας.

Βεβαίως υπάρχει ένα συγκεκριμένο θέμα αυτή τη στιγμή και αυτό το θέμα είναι το εξής: Υπάρχει ένα κοινωνικό πρόβλημα; Υπάρχει. Αυτό το κοινωνικό πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο νομικά;

Η Κυβέρνηση με αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, νομίζω, για μία ακόμη φορά, πρόχειρα και βεβιασμένα, για λόγους επικοινωνιακούς, επικίνδυνα φέρνει αυτές τις διατάξεις, οι οποίες θα μπορούσαν να πούμε ότι είχαν τη δυνατότητα να επιλύσουν τα προβλήματα σε μία κοινωνία που συνεχώς μετεξελίσσεται, αλλά δυστυχώς που γεννά και καινούρια προβλήματα.

Θεωρώ ότι αυτή η κίνηση της Κυβέρνησης και αυτή η προσπάθεια να μας διαχωρίσει σε συντηρητικούς και προοδευτικούς πέφτει στο κενό, είναι αποτυχημένη προσπάθεια. Εγώ αποδέχομαι αυτό που λέγεται από την πλευρά τόσο του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου -και το λέω προσωπικά, γιατί μιλάω αυτήν τη στιγμή ως Βουλευτής- αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ, και να, δηλώνω ότι είμαι συντηρητικός, ότι είμαι δεξιός όταν προστατεύω την κοινωνία, όταν έχω συνταγματική υποχρέωση να προστατεύσω την οικογένεια, την παιδική ηλικία, τη μητρότητα. Ναι, είμαι υπό αυτήν την έννοια συντηρητικός και δεξιός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πέρα από αυτά, όμως, ας δούμε τι θέλουμε να πετύχουμε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, τι προσπαθεί να πετύχει η Κυβέρνηση. Σε μία δύσκολη εποχή για την ελληνική κοινωνία προσπαθεί να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη, να μετατοπίσει την πολιτική ατζέντα. Και, θα έλεγα, ότι μέχρι ενός σημείου, κυρίες

και κύριοι συνάδελφοι, -εγώ να το αναγνωρίσω προσωπικά και πάλι, για να μην πάρω το βάρος της παράταξής μου- το πετυχαίνει. Το πετυχαίνετε, κύριε Κοντονή, αλλά ξέρετε μέχρι πότε; Ξέρετε λοιπόν μέχρι πότε το πετυχαίνει; Μέχρι αύριο το μεσημέρι, που θα λήξει η συζήτηση του νομοσχεδίου. Μετά η κοινωνία θα επανέλθει στα πραγματικά της προβλήματα. Μέχρι σήμερα και εσείς και στο Μαξίμου θα χαίρεστε ότι πετύχατε τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης. Από εκεί και πέρα θα ξεχαστεί το θέμα, γιατί είναι ένα θέμα στο οποίο εσείς προσπαθήσατε να δώσετε μεγαλύτερη βαρύτητα όχι από αυτήν που έχει, αλλά από αυτήν που έπρεπε να επιδείξουμε σαν νομοθετικό σώμα. Γιατί η κοινωνία -αλλά υποκρίνεστε- το έχει εντοπίσει το θέμα, το έχει στοχαστεί, το έχει περιβάλει και δεν το αντιμετωπίζει με τρόπους άγριους, όπως εσείς θέλετε να πείτε.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μερικές παρατηρήσεις-απόψεις, που μου έκαναν εντύπωση και έχω υποχρέωση να τις αναφέρω, ενός διακεκριμένου ανώτατου δικαστικού, για να σας πω πέραν του προχείρου του νομοσχεδίου που είναι το επικίνδυνο αυτό.

Υπάρχουν διατάξεις του Συντάγματος που μας λένε τα εξής: Το άρθρο 21 παράγραφος 1 ότι «η οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του κράτους». Είναι αυτό που σας είπα προηγουμένως, ότι έχω συνταγματική υποχρέωση να προστατεύσω την κοινωνία και την οικογένεια. Η διάταξη θέτει υπό την προστασία του κράτους τον γάμο και την οικογένεια ως δύο διακριτικούς θεσμούς. Γάμος είναι μόνο η ένωση άνδρα και γυναίκας και δεν νοείται ούτε επιτρέπεται να χαρακτηρίζονται ή ρυθμίζονται με νόμο ή άλλη διάταξη θεσμικού οργάνου σαν γάμος συμφωνίες ιδίως ατόμων ιδίου φύλου. Η διάταξη του Συντάγματος ούτε αποκλείει ούτε επιβάλλει την έκδοση νόμου -ήταν σαφής, εκεί πράγματι έχετε δικίο- που να ρυθμίζει τέτοιες συμφωνίες. Όχι όμως που να μπορούν να χαρακτηριστούν ως γάμος.

Θα παρατηρήσατε ότι στις δύο τελευταίες παραγράφους έχω χρησιμοποιήσει τη λέξη γάμος. Πού το πάω; Θα το πάω στο επικίνδυνο. Την οικογένεια πώς την ορίζει το Σύνταγμα; Οικογένεια είναι οι σύζυγοι, οι σύντροφοι με παιδιά χωρίς γάμο ή οι σύζυγοι με γάμο και παιδιά. Αυτή είναι η έννοια της οικογένειας κατά το Σύνταγμα, εκτός αν έχουμε αλλάξει το Σύνταγμα. Δεν ξέρω αν το αλλάξατε τους τελευταίους πέντε μήνες που λείπω εγώ και δεν το γνωρίζω. Αν το αλλάξατε, τότε πράγματι, σωστά, έχετε δικίο εσείς.

Και βεβαίως υπάρχει το άρθρο 5 παράγραφος 1, κύριε Υπουργέ, που λέει για τα δικαιώματα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή του τόπου. Πράγματι πρέπει να προστατεύσουμε την προσωπικότητα του ανθρώπου αλλά, όπως λέει το Σύνταγμα, υπό κάποιους περιορισμούς: Εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα του άλλου και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα και τα χρηστά ήθη. Το έχετε αυτό υπ' όψιν; Να δείτε πού θα φτάσουμε. Και βεβαίως αντιβαίνει στα χρηστά ήθη και είναι συνταγματικά ανεπίτρεπτη η νομική συνένωση προσώπων του ίδιου φύλου που να ρυθμίζεται σαν γάμος.

Και θα λέει ο κ. Κοντονής «Μα, τι λέει ο κ. Κουτσούμπας; Πάλι στον γάμο το πάει; Πού το πάει;». Θα σας πω, κύριε Κοντονή. Υπάρχει και το άρθρο 2 παράγραφος 1, όπου πράγματι είναι πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου. Πού το πάω; Στο άρθρο 4 παράγραφος 3 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ανοίγετε την πόρτα ώστε η συμβίωση των ατόμων να γίνει γάμος μετά από λίγο και θα το δείτε ότι θα αντιμετωπίσουμε προβλήματα και στον Αστικό Κώδικα και στις ποινικές διατάξεις.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι θα αποτελεί θεσμικό απόστημα με βλαπτικές συνέπειες στην κοινωνία και στην οικογένεια να αποτελέσει το παρόν νομοθέτημα την πόρτα χαρακτηρισμού της συμβίωσης ως γάμου και της τεκνοθεσίας ανηλίκων. Εκεί θα οδηγηθούμε και θα είσατε υπεύθυνοι για τους ανέμους που σπέρνετε και θα θερίσουμε θύελλες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Παπανάτσιου έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θέλω να στηρίξω δύο τροπολογίες που υπάρχουν.

Η πρώτη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1271 και ειδικό 109. Έχει να κάνει με τη νέα δομή που θα εξετάζει τις εισαγγελικές παραγγελίες. Δίνουμε μία παράταση μέχρι τις 31 Οκτωβρίου. Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 του άρθρου 17Α του ν.2523/1997, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από την παράγραφο 1 του άρθρου 103 του ν.4485/2017, η φράση «έως τις 30.9.2017» αντικαθίσταται από τη φράση «έως τις 31.10.2017» και η φράση «.....από την 1-10-2017» αντικαθίσταται από τη φράση «οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου ισχύουν από την 1^η Νοεμβρίου 2017». Μέχρι τότε θα είμαστε έτοιμοι, για να ξεκινήσει η καινούργια δομή.

Η δεύτερη τροπολογία είναι η με γενικό αριθμό 1272 και ειδικό 110 και αφορά τη λοταρία. Τα χρηματικά έπαθλα της λοταρίας, που έχουν θεσπιστεί στην παράγραφο 1 του άρθρου 70 του ν. 4446/2016, δεν κατάσχονται, δεν υπόκεινται σε κανενός είδους παρακράτηση και δεν συμψηφίζονται με τυχόν οφειλές του δικαιούχου προς το ελληνικό δημόσιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κυριαζίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι η πρώτη φορά που εδώ γίνεται προσπάθεια, όσον αφορά τη νομοθέτηση, η εξαίρεση να καταστεί κανόνας, συνάδελφε που μόλις κατήλθες του Βήματος.

Η άνευ αυστηρών διαδικαστικών και άλλων προϋποθέσεων αλλαγή του φύλου, ως αυτή προωθείται με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, δημιουργεί τεράστια νομικά, κοινωνικά και ηθικά προβλήματα. Η κατά πλάσμα μεταβολή των βιολογικών χαρακτηριστικών ενός προσώπου, όταν η ανάγκη της μεταβολής αυτήν δεν είναι ιατρικώς επιβεβλημένη ή έστω πιστοποιημένη, δεν είναι ζήτημα που άπτεται της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων. Ναι μεν ο αυτοπροσδιορισμός του προσώπου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του είναι δικαιώματα συνταγματικώς κατοχυρωμένα, δεν είναι όμως συνταγματικώς ανεκτός ο παραλογισμός διατάξεων που ανάγουν μία βιολογική πραγματικότητα σε αντικείμενο ελεύθερης αλλαγής και ενίοτε συναλλαγής. Προεχόντως οφείλω να επισημάνω ότι δεν υπάρχει στο δικαίό μας, κατά την έννοια που έχει αναφερθεί από πολλούς συναδέλφους, ατομικό δικαίωμα προσδιορισμού του φύλου, ως λόγου χάρη αυτό συνάγεται και από τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1455 του Αστικού Κώδικα.

Ως είπα και στην αρμόδια επιτροπή, το φύλο τυγχάνει μια φυσιολογική διάκριση μεταξύ των ανθρώπων, η οποία ενδιαφέρει όχι μόνο τα άτομα μεταξύ τους και τις σχέσεις που αυτά ιδρύουν, αλλά και την πολιτεία. Αυτό ενδιαφέρει την πολιτεία γιατί η ιδιότητα συγκεκριμένου φύλου είναι συνυφασμένη τόσο με την άσκηση ή την απαγόρευση άσκησης ορισμένων δικαιωμάτων όσο και με τη νομική κατάσταση του προσώπου και τα ιδιαίτερα εκείνα χαρακτηριστικά που εν γένει το ταυτοποιούν και το διακρίνουν ως υποκείμενο του δικαίου. Κατά τούτο, δεν είναι δυνατόν η βούληση ενός ατόμου, τον ουσιαστικό νομικό έλεγχο της οποίας και καταργείτε, να προτάσσεται της φύσεως του πράγματος, ως επισημαίνουν έγκριτοι καθηγητές της Νομικής Σχολής, να προτάσσεται δηλαδή αυτής ταύτης της φύσης και μάλιστα να δύναται να επέρχεται μια μεταβολή στον νομικό κόσμο, όταν αυτή η μεταβολή δεν καθίσταται τουλάχιστον ιατρικώς διαπιστωμένη. Άλλωστε η σεξουαλική προτίμηση και ο εξ αυτής τρόπος ζωής δεν συνιστά «φύλο», πράγμα που όλοι μας πρέπει να συνειδητοποιήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δικαστήρια της πατρίδας μας δεν αρνήθηκαν τη διόρθωση του καταχωρημένου φύλου, όταν υφίσταται αντικειμενική ανάγκη να ενεργηθεί αυτό. Όταν δηλαδή υφίσταται αντικειμενική δυσφορία γένους, αληθής βούληση του προσώπου και αναντιστοιχία ιατρικώς βεβαιωμένη, τότε είναι δυνατό να γίνει.

Κατά τούτο δεν αντιλαμβάνεται κανείς το εξής: Γιατί με τόσο ευχέρεια θέλετε να θεσπίσετε τις υπό ψήφιση διατάξεις, καθώς το μόνο που προσθέτουν είναι προβλήματα ως εκ της πρωτόγνωρης για τα ελληνικά χρονικά διαδικασίας που θεσπίζουν; Μόνο πέντε κράτη του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν ανάλογες προβλέψεις, όταν τα υπόλοιπα τριάντα οκτώ ακολουθούν διαδικασίες διάγνωσης, τις οποίες και καταργείτε. Κατά τούτο, δεν μπορείτε να μας μιλάτε για μια ευρωπαϊκή πραγματικότητα, προκαλώντας τη νοημοσύνη της κοινωνίας και σκανδαλίζοντας τους πολίτες, τους οποίους και δείχνετε να αγνοείτε.

Παρά ταύτα, η Κυβέρνηση προσπαθεί, εντελώς διαστρεβλωτικά, να πείσει την κοινωνία ότι οι εξαμβλωματικές διατάξεις που φέρνει προς ψήφιση προασπίζουν τα ατομικά δικαιώματα και ότι το νομοσχέδιο κινείται σε ένα φιλελεύθερο πλαίσιο. Όποιος έχει άποψη που κινείται αντίθετα προς την κατεύθυνση των διατάξεων που προτείνετε τον χαρακτηρίζετε ως ακροδεξιό ή υπερσυντηρητικό. Όταν η φωνή αυτή είναι από το ΚΚΕ μάς λέτε ότι δεν το περιμένετε αριστερό κόμμα να μην συστρατεύεται με την αυθεντία σας. Όταν όμως η φωνή αντίδρασης έρχεται από την κυβερνητική πλειοψηφία, της κ. Γεννιά παραδείγματος χάριν, τότε τι είναι;

Κατά πρωτόγνωρο τρόπο προσπαθείτε να φимώσετε τον κοινοβουλευτικό διάλογο, προβαίνετε σε ανοίκειους χαρακτηρισμούς «ακούστηκαν και σήμερα», αλλά δεν ακούτε τον προβληματισμό. Δεν ακούτε τι σας λένε οι φωνές που αντιδρούν. Και δεν ακούτε γιατί προσπαθείτε εντελώς προπαγανδιστικά να μας πείσετε ότι κάθε φωνή διαμαρτυρίας ή αμφισβήτησης είναι προϊόν σκοταδισμού και ανελευθερίας, ακόμη κι όταν αυτή αρθρώνεται από έγκριτους νομικούς και ειδικούς του οικογενειακού δικαίου, που ακούστηκαν κατά τη συζήτηση των φορέων.

Έρχομαι τώρα στην ουσία: Στο άρθρο 1 κάνετε μία διακήρυξη, την οποία στο άρθρο 3 αναιρείτε. Ενώ, δηλαδή, μας λέτε ότι το πρόσωπο έχει δικαίωμα σεβασμού της προσωπικότητάς του με βάση τα χαρακτηριστικά του φύλου του, τα οποία χαρακτηριστικά βέβαια, κατά την κοινή πείρα και λογική, είναι αμείγως βιολογικά και άπτονται της φυσικής κατάστασης του προσώπου, ως αναφέρετε στην παράγραφο 2 του άρθρου 2, έρχεστε μετά και μας λέτε ότι αυτά τα χαρακτηριστικά αλλάζουν ανάλογα με τη βούληση του προσώπου. Είναι, όμως, αυτό ζήτημα βούλησης ή αληθούς πραγματικότητας; Εν πάση περιπτώσει, γιατί η αναντιστοιχία των χαρακτηριστικών αυτών να μην βεβαιώνεται ιατρικώς; Είναι δυνατόν να αλλάζει το φύλο έτσι, χάριν γούστου, όταν δεν υπάρχει κάποιος τρίτος αντικειμενικός κριτής και μάλιστα γνώστης της ιατρικής επιστήμης, ο οποίος να βεβαιώνει ότι πράγματι υφίσταται η ασυμφωνία που πρέπει να λυθεί;

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Δεν αλλάζει το φύλο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Σας ακούσαμε και θα τα πούμε στη συνέχεια.

Μας λέτε ότι δεν απαιτείται να βεβαιώνεται ότι το πρόσωπο έχει υποβληθεί σε οποιαδήποτε ιατρική επέμβαση και κυρίως ότι δεν απαιτείται η οποιαδήποτε προηγούμενη εξέταση ή ιατρική αγωγή που σχετίζεται με τη σωματική ή ψυχική του υγεία. Γιατί; Δηλαδή, πώς ο δικαστής θα διαπιστώσει την ανόθευτη και τυχόν αντικειμενικώς αναγκαία προϋπόθεση για την αλλαγή του φύλου, εάν δεν γνωρίζει αν ο αιτών χαίρει σωματικής ή ψυχικής υγείας;

Στο σημείο αυτό θα σας επισημάνω ότι η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής μεταφέρει τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σημειώνοντας ότι η απαίτηση ψυχοδιάγνωσης δεν θίγει ευθέως την ψυχοσωματική ακεραιότητα των προσώπων.

Επομένως, πού είναι το πρόβλημα; Τι εξυπηρετείται από τη διάταξη που φέρνετε και καταργείτε άκριτα τη μέχρι σήμερα νομολογία; Προφανώς, προς βλάβη του κοινωνικού αλλά και του δημόσιου συμφέροντος, θέλετε να ικανοποιήσετε ένα συγκεκριμένο ακροατήριο, καταλύοντας τη λογική και εισάγοντας καινά δαιμόνια, που σκοπό έχουν τον θρυμματισμό του θεσμού της οικονόμειας και της ομαλής κοινωνικής συμβίωσης.

Έκανα αρκετές παρατηρήσεις κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, στις οποίες δεν έλαβα καμμία απάντηση από τον κύριο Υπουργό. Σήμερα ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να μας λέει ότι ο Στάλιν ήταν δεξιός. Τι θα ακούσουμε ακόμα! Μεταφέροντας εκ

νέου και τον σχετικό προβληματισμό μου, θα αναφερθώ σε ορισμένες εξ αυτών. Κατά πρώτον, γιατί να υφίσταται δικαίωμα εκ νέου μεταβολής; Εάν, λοιπόν, μεταβληθεί για δεύτερη φορά το φύλο σημαίνει ότι η αρχική βούληση ήταν νοθευμένη, πεπλανημένη ή προϊόν αστεισμού, είτε η αναγκαιότητα αυτής δεν ήταν ιατρικώς και κοινωνικώς αναγκαία. Ακριβώς για τον λόγο αυτό, όμως, προκύπτει ότι η διαδικασία που εισάγει το νομοσχέδιο είναι προβληματική.

Αλήθεια, εδώ κανείς δεν μας είπε και δεν απάντησε στο εξής: αφού η διαδικασία οδήγησε θεωρητικά στην αποκατάσταση της δυσφορίας γένους, γιατί να δημιουργείται εκ νέου δυσφορία γένους και ξανά πάλι νέα αλλαγή; Αλήθεια, πόσες φορές θα αλλάξει το όνομα του προσώπου; Δηλαδή, κατά τη διάρκεια της ζωής του κάποιος θα έχει τη δυνατότητα να προσδιοριστεί τρεις φορές με διαφορετικό όνομα. Τι να πρωτοπεί κανείς;

Αλήθεια, γιατί να μεταβάλλεται το κύριο όνομα ελευθέρως, όταν η αλλαγή ονοματοδοσίας απαιτεί ειδική επί τούτο δικαστική κρίση; Πώς θα ταυτοποιείται το πρόσωπο μέσα από τις διαδοχικές αλλαγές; Και να μην θα αλλάξει το ΑΦΜ και ο ΑΜΚΑ, όπως λέτε, αλλά τι θα γίνει με την περιουσιακή κατάσταση του προσώπου και τις μεταβολές, λόγου χάριν στα Υποθηκοφυλακεία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τελειώστε, κύριε Κυριαζίδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εάν το πρόσωπο δεν μεταβάλει τα στοιχεία καταχώρησης, θα έχουν προβλήματα με τη διαχείριση των ακινήτων κ.λπ. Τι θα γίνει με τις δικαστικές αρχές; Θα έχει πρόσβαση η Αστυνομία στη σχετική πληροφορία αλλαγής φύλου και ονόματος; Σύμφωνα με αυτά που έχετε προβλέψει, τέτοια δυνατότητα δεν υφίσταται, λόγω της ακατανόητης μυστικότητας που θεσπίζετε.

Άρα καταλήγουμε ότι όλα αυτά που αναφέρετε, έχουν άλλο σκοπό και είναι κενού γράμματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είστε σαφής, κύριε Κυριαζίδη. Βάλετε τελεία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και αλήθεια, τι θα συμβεί στις περιπτώσεις εκείνες που λόγω της αναντιστοιχίας μεταξύ βιολογικού και διορθωμένου φύλου η ζωή δημιουργήσει καταστάσεις όπου διατηρούμενης της αναπαραγωγικής ικανότητας υπάρξει εν τέλει τεκνογονία; Δηλαδή, όταν λόγου χάριν ένα θήλυ στην φύση μεταβληθεί σε άρρεν και εν τέλει τεκνοποιήσει, πώς θα καταχωρηθεί στην οικεία ληξιαρχική πράξη η φυσική μητέρα, όταν αυτή λόγω «δυσφορίας γένους» που της είχε αποδοθεί με την διαδικασία, τελικά είναι άρρεν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και λέω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχετε ώρα που τελειώνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ανέφερε η εισηγήτρια σας ότι αυτά όλα είναι κατά δόσεις. Είναι η πρώτη σήμερα, είναι η δεύτερη δόση και πάμε για την τρίτη, που σκοπό έχει να δίνεται η δυνατότητα -από πλευράς νομοθετικής- στα ομόφυλα ζευγάρια να υιοθετούν.

Αυτό το νομοσχέδιο, με τις παράλογες αυτές διατάξεις, δεν μπορεί να τύχει της θετικής ψήφου μου και το καταψηφίζω στο σύνολό του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Κασιδιάρης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Πάντως οι άνθρωποι δεν είναι άρρωστοι να θέλουν ψυχοδιάγνωση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Έτσι καθορίζεται επιστημονικά. Αν η Παγκόσμια Κοινότητα Υγείας συμφωνεί με εσάς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ! Συνεχίζετε την αγόρευση από κάτω, κύριε Κυριαζίδη;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Άκουσα προηγουμένως με αγανάκτηση τον Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ να εγκαλεί την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής και να μνημονεύει μάλιστα και τον Ρή-

για Φεραίο, όπου δεν έχετε ιδέα ούτε ποιος ήταν ούτε τι πίστευε ο Ρήγας Φεραίος. Τον μνημονεύετε μία ημέρα που έρχεται εδώ προς ψήφιση ένα νομοθέτημα εθνομηδενιστικό, εν πολλοίς εθνοπροδοτικό. Αναφέρομαι στην ουσιαστική αναγνώριση της Τουρκικής Ενώσεως Ξάνθης, η οποία είναι το πρώτο βήμα ενός σχεδίου της παγκοσμιοποίησης και των εχθρών του ελληνισμού, που θέλει να οδηγήσει σε κοσσοβοποίηση την ελληνική Θράκη.

Λοιπόν, δύο λόγια για την ιστορία, διότι είστε ανιστόρητοι και δεν έχετε ιδέα, δεν ξέρετε τι σας γίνεται πραγματικά. Θα πω δύο λόγια για τον Ρήγα Φεραίο, ο οποίος μετά από πολυήμερα βασανιστήρια από τους Τούρκους του Βελιγραδίου στραγγαλίστηκε και ρίχτηκε στον Δούναβη μαζί με τους επτά Έλληνες συντρόφους του. Έγραφε στον Θούριο του τα εξής λόγια, τα οποία σήμερα θα διώκονταν με βάση τον αντιρατσιστικό νόμο. Τα διαβάζω, λοιπόν, γιατί είναι πολύ σημαντικά λόγια και πρέπει να διαβαστούν στην ελληνική Βουλή την ημέρα που ψηφίζεται η εθνοπροδοτική τροπολογία για τις τουρκικές ενώσεις:

«Με μια καρδιά όλοι, μια γνώμη, μια ψυχή, χτυπάτε του τυράννου, την ρίζα να χαθεί. Να ανάψουμε μια φλόγα, σε όλην την Τουρκία, να τρέξει από την Μπόσνα, και ως την Αραπιά. Ψηλά στα μπαϊράκια, σηκώστε τον σταυρόν, και σαν αστροπελεκία, χτυπάτε τον εχθρόν. Ανδρείοι Μακεδόνες, ορμήσετε για μια, και αίμα των τυράννων, ρουφήξετε σαν θεριά».

Αυτά τα λόγια είναι τα λόγια του Ρήγα Φεραίου, που σήμερα είναι τριάντα πέντε χρόνια φυλακή με βάση τον αντιρατσιστικό νόμο. Να ανάψουμε φλόγα και να κάψουμε την Τουρκία και το αίμα των τυράννων να ρουφήξουμε σαν θεριά. Αυτά τα λόγια είπε ο Ρήγας Φεραίος. Μην τον μνημονεύετε, λοιπόν. Εκτίθεστε. Αποδεικνύετε πόσο ανιστόρητοι είστε. Εμείς έχει τύχει να διαβάσουμε λίγο την ελληνική ιστορία. Δεν διεκδικούμε δάφνες, βεβαίως. Δεν είμαστε άριστοι ιστοριογνώστες. Μελετήσαμε, όμως, την ιστορία της πατρίδας μας και σας εγκαλούμε σήμερα, διότι τα νομοθετήματα αυτά τα οποία φέρνετε εδώ προς ψήφιση, έχουν έναν και μοναδικό στόχο: Τον εθνομηδενισμό και την καταστροφή της Ελλάδος.

Θα κλείσω αυτήν την ιστορική μου αναφορά, λέγοντάς σας ότι το Θούριο, αυτά τα λόγια που διάβασα, τα τραγουδούσαν οι ιερολοχίτες που είχαν επιζήσει από τη μοιραία αλλά και ηρωική μάχη του Δραγατσανίου και πήγαιναν να εκτελεστούν από τον τουρκικό στρατό και τον τουρκικό όχλο.

Κι εσείς σήμερα που τολμάτε και μνημονεύετε τον Ρήγα και τολμάτε και εγκαλείτε τη Χρυσή Αυγή, ψηφίζετε νομοσχέδιο υπέρ της Τουρκίας, με στόχο την καταστροφή της χώρας μας.

Η Χρυσή Αυγή είναι ένα κόμμα πιστό στην παράδοση. Εις ό,τι αφορά τα ζητήματα της ηθικής και της οικογένειας είμαστε ένα κόμμα συντηρητικό, γι' αυτόν το λόγο και καταψηφίζουμε φανατικά. Καταψηφίζουμε φανατικά τα σημερινά νομοθετήματα, τα οποία στρέφονται ενάντια στον ιερό θεσμό της οικογένειας.

Βρισκόμαστε στην τελική φάση του περιβόητου δόγματος Κίσινγκερ. Ως γνωστόν, πριν από μερικές δεκαετίες αυτή η «μεγάλη μορφή» του Εβραϊοσιωνισμού είχε εξηγήσει ότι ο Έλληνας πρέπει να χτυπηθεί στις παραδοσιακές του αξίες, στην ιστορία και τον πολιτισμό του, ούτως ώστε να μην μπορέσει να κυριαρχήσει στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο. Ακόμα κι αν κάποιος τόλμησε να πουν ότι αυτά τα λόγια είναι ψευδεπίγραφα, η πράξη αποδεικνύει ότι αυτό το σχέδιο σε βάρος του Ελληνισμού έχει τεθεί εν ισχύ.

Η Ελλάς, λοιπόν, βάλλεται σήμερα. Βάλλεται διότι, έχει κάνει το έγκλημα να είναι ομοιογενής κατά 98% σε βάση εθνική και θρησκευτική. Σε αυτό το κράτος είμαστε ομοιογενείς, κατά 98% είμαστε Έλληνες και χριστιανοί ορθόδοξοι. Χτυπούν, λοιπόν, τον Ελληνισμό, μέσω των παρανόμων μνημονιακών κυβερνήσεων, στους τρεις πυλώνες του: στην πατρίδα, τη θρησκεία και την οικογένεια. Η πατρίδα οδηγείται σε μεγάλο βαθμό αλλοιώσεως, εθνοφυλετικής αλλοιώσεως, μέσω της πλημμυρίδας των λαθρομεταναστών υπέρ των οποίων, επίσης, νομοθετείτε νομοθετήματα παράνομα με βάση τον αντιρατσιστικό νόμο. Διότι εδώ υπάρχει ένας ξεκάθαρος ρατσισμός σε βάρος των Ελλήνων. Όταν ο Έλληνας δεν έχει να φάει και η Κυβέρνηση επιλέγει να δίνει σπίνια και μετρήσει σε λαθρομετανάστες, εδώ υπάρχει ξεκάθαρος και βάνουσος ρατσισμός σε βάρος των Ελλήνων.

Επίσης, η πατρίδα βάλλεται σε επίπεδο εδαφικό. Υπάρχει σχέδιο, όπως προανέφερα, τουρκοποίησης, κοσσοβοποίησης και εν συνεχεία τουρκοποίησης της Θράκης. Η σύνταξη της σημερινής κατάπτυστης εθνοπροδοτικής τροπολογίας, που θέλει να βάλει φρένο στις δίκαιες, επιστημονικά και νομικά τεκμηριωμένες αποφάσεις του Αρείου Πάγου που απαγορεύουν την παράνομη δράση και λειτουργία τουρκοενώσεων στο ελληνικό έδαφος, έχει έναν συγκεκριμένο σκοπό: την άλωση του Ελληνισμού, την άλωση της πατρίδος σε επίπεδο εδαφικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ**)

Εκτός από την πατρίδα βάλλεται ξεκάθαρα και η θρησκεία. Ομονόησαν όλα τα κόμματα της Βουλής και εψήφισαν τη δημιουργία ισλαμικού τεμένους. Ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία, χέρι χέρι με τους μεγαλοεργολάβους, οι οποίοι ανέλαβαν την ανέγερση του τεμένους, ψήφισαν αυτό το έκτρωμα στο οποίο αντιστέκεται η Χρυσή Αυγή. Κάναμε δυναμικές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Δεκάδες κλούβες, διμοιρίες ΜΑΤ απέκλεισαν το χώρο των συγκεντρώσεών μας. Θα συνεχίσουμε, όμως, με κάθε μέσο που το Σύνταγμα μας παρέχει, να αντιστεκόμαστε στην ισλαμοποίηση της Ελλάδος.

Κι επειδή είναι της μόδας σήμερα και μιλάτε για εξευρωπαϊσμό, μιλάτε για το ευρωπαϊκό κεκτημένο, σας θυμίζω ότι σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες και η μπουργκα είναι παράνομη και η ισλαμική μαντίλα μπορεί να απαγορευθεί σε χώρους εργασίας. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο άμεσα θα ψηφίσει η Χρυσή Αυγή όταν θα διοικήσει αυτή τη χώρα, γιατί, από ό,τι λέτε κι εσείς, πρέπει να εξευρωπαϊστούμε.

Το ίδιο γίνεται, βεβαίως, και με τους φράχτες στα σύνορα των ευρωπαϊκών κρατών, κάτι που εσείς σε καμμία περίπτωση δεν έχετε σκοπό να πράξετε.

Χτυπιέται η θρησκεία και σε άλλο επίπεδο. Στο βιβλίο των θρησκευτικών, το οποίο έτυχε να ξεφυλλίσω και να παρατηρήσω πως πρόκειται για ένα έκτρωμα, παρουσιάζει τον Χριστό και την Παναγία ως ινδιάνους Απάτσι. Έχει ειδικά κεφάλαια για τον Ιουδαϊσμό με το Άστρο του Δαυίδ, την τορά, το κιπά, το Πεσάχ, την επτάφωτη λυχνία, τις διδασκαλίες των ραβίνων λες και θέλουμε να διαπαιδαγωγήσουμε νέους σιωνιστές και όχι νέους Έλληνες. Το ίδιο, βεβαίως, και με το Ισλάμ. Έχει κεφάλαια για τον Αλλάχ, για το κοράνι, το ραμαζάνι, το τζαμί, το μουεζίνη λες και θέλουμε να κάνουμε καινούριους γενίτσαρους εδώ, σε αυτήν τη χώρα και όχι να διαπαιδαγωγήσουμε ελληνόπαιδες.

Βέβαια, βάλλεται η ελληνική οικογένεια, με το περιβόητο σύμφωνο συμβίωσης. Ο κ. Μητσοτάκης το ψήφισε με χέρια και πόδια, βεβαίως. Σήμερα εμφανίζεται η Νέα Δημοκρατία και κοροϊδεύει ότι δήθεν θα αντιδράσει, ότι δήθεν θα καταψηφίσει αυτό το νομοθέτημα περί αλλαγής φύλου. Δεν γίνεται, όμως -το λέω αυτό για τους εκπροσώπους και τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας-, τη μία να είναι με τους φορείς των τρανσέξουαλ και την άλλη να είναι με τους εκπροσώπους της Εκκλησίας της Ελλάδος. Δεν μπορείς να είσαι και με τους τρανσέξουαλ και με τον Αρχιεπίσκοπο της Ελλαδικής Εκκλησίας. Δεν μπορείς να είσαι και με το τζαμί και με την Εκκλησία. Πρέπει να πάψει επιτέλους αυτή η υποκρισία.

Η Χρυσή Αυγή καταψηφίζει φανατικά τα σημερινά αντεθνικά νομοθετήματα.

Υπάρχει, βέβαια, και ένα πολύ σημαντικό σημείο στο οποίο πρέπει να σταθούμε και αυτό δεν είναι άλλο από την κινητοποίηση της Εκκλησίας, δεν είναι άλλο από τα λόγια που είπαν οι Αγιορείτες, οι οποίοι μας κάλεσαν να αντισταθούμε. Και εμείς θα υπακούσουμε στο κέλευσμα αυτό, θα υπακούσουμε στην προτροπή τους και θα αντισταθούμε, γιατί, όπως πολύ σωστά είπαν οι Αγιορείτες μοναχοί, η ιερή κοινότητα του Αγίου Όρους, αν δεν αντισταθούμε σήμερα που βάλλεται η Ελλάδα, τότε θα σηκωθούν οι πρόγονοί μας από τους τάφους.

Τασσόμαστε, λοιπόν, στο πλευρό της ιεραρχίας και καλούμε την Εκκλησία της Ελλάδας να πρωτοστατήσει σε λαοσυνάξεις, σε δυναμικές κινητοποιήσεις, όπως έγινε επί των ημερών του μακαριστού Χριστόδουλου, όταν ο ελληνικός εθνικός ύμνος ακούστηκε στις μεγάλες πόλεις της χώρας από το στόμα εκατομμυρίων Ελλήνων.

Η Χρυσή Αυγή, στο πλευρό της Εκκλησίας, θα δώσει τον μεγάλο αγώνα. Και η νίκη θα είναι δική μας, η νίκη θα είναι της Ελλάδας και ο Ελληνισμός θα επιβιώσει, παρά τα αντίθετα σχέδια όλων των μνημονιακών εθνομηδενιστικών κυβερνήσεων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας ξεκινήσω με ένα ζήτημα πολιτικό - μεθοδολογικό, το οποίο νομίζω ότι θα απασχολήσει.

Έχει υπάρξει μία δήλωση από την πλευρά του εισηγητού των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ότι δεν πρόκειται να υπερψηφίσουν το θέμα της ανηλικότητας. Αυτό περιλαμβάνεται στο άρθρο 3. Όπως γνωρίζετε, δεν είναι δυνατό να υπάρξει επιμέρους καταψήφιση διατάξεων, που σημαίνει ότι όταν καταψηφίζεις ένα άρθρο, καταψηφίζεις το σύνολό του, όχι μία παράγραφο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Το άρθρο εννοείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως. Μιλώ για το άρθρο τώρα. Ξέρετε, χωρίς το άρθρο 3 δεν υπάρχει νομοσχέδιο. Όλο το νομοσχέδιο είναι το άρθρο 3.

Εμείς εννοείται, λοιπόν, ότι θα καταψηφίσουμε το άρθρο 3. Απευθύνω, όμως, κατευθείαν ερώτημα και προς το Ποτάμι και προς τη Δημοκρατική Συμπαράταξη: Με δεδομένο ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δήλωσαν ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουν το άρθρο 3, η δική τους στάση ποια θα είναι; Διότι εδώ για μία ακόμα φορά η Κυβέρνηση αλιεύει πλειοψηφίες στη Βουλή.

Μάλιστα εδώ συμβαίνουν τα εξής: Έχουμε τοποθέτηση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ότι θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο. Πόσοι ομιλητές έχουν εγγραφεί; Ένας, ο κ. Κατσίκης, ο οποίος έχει δηλώσει ότι θα το καταψηφίσει.

Εδώ δεν θα παίζουμε τις κουμπάρες. Όταν λέμε εμείς για κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, κοινοβουλευτική Πλειοψηφία σημαίνει -και μην υποτιμάτε, κύριε Κοντονή, το πολιτικό ζήτημα- «έχω 151». Αυτό είναι κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Αν έχουμε μετά δήλωση κι εν συνεχεία έρχονται όλοι οι Βουλευτές του κόμματος και δεν το ψηφίζουν, ποια κοινοβουλευτική Πλειοψηφία; Αυτό έχει σημασία για το πώς συγκροτείται κάθε φορά η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και για τη στάση των πολιτικών δυνάμεων.

Έρχομαι, όμως, στο τι ρυθμίζει αυτό το νομοσχέδιο. Είναι νομοσχέδιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Αυτό λέτε;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Έτσι λέμε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μάλιστα. Αφού είναι νομοσχέδιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα πρέπει όλοι να είμαστε πολύ προσεκτικοί -η Νέα Δημοκρατία είναι πολύ προσεκτική- και θα πρέπει όλοι να σκεφτόμαστε πολύ τη στάση μας. Δεν μπορεί να παραβιάσουμε ανθρώπινα δικαιώματα. Συμφωνούμε σε αυτό.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι ομοφοβικό δικαστήριο; Είναι δικαστήριο που παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα; Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι τέτοιο; Κάνει αυτό το πράγμα;

Καταθέτω -δυστυχώς είναι μόνο για τους γαλλομαθείς, γιατί δεν την βρήκα σε ελληνική μετάφραση- το σύνολο της συγκεκριμένης αποφάσεως. Το κρίσιμο σημείο της συγκεκριμένης αποφάσεως μνημονεύεται και στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαυρουδής Βορίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέει, λοιπόν, ότι σε αντίθεση προς την προϋπόθεση της στειρώσεως, -που δέχεται ότι παραβιάζει ανθρώπινα δικαιώματα- η υποχρέωση προηγούμενης ψυχοδιάγνωσης της «δυσφορίας γένους», δεν θίγει ευθέως τη σωματική ακεραιότητα των προσώπων, δεδομένου ότι η προηγούμενη ψυχοδιάγνωση είναι μεταξύ των προϋποθέσεων νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου των διεμφυλικών στη πολύ μεγάλη πλειοψηφία των σαράντα τριών κρατών-μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου η αναγνώριση είναι δυνατή. Το δικαστήριο δέχθηκε ότι η εν λόγω προϋπόθεση έχει σκοπό να προστατεύσει τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων, ώστε να μην εμπλακούν κατά πλάνη τους σε μια δια-

δικασία νομικής μεταβολής της ταυτότητάς τους.

Πώς, λοιπόν, έρχεστε και λέτε ότι εις εκπλήρωσιν αυτής της αποφάσεως, που μιλάει ουσιαστικά για ιατρικό πιστοποιητικό και ψυχοδιάγνωση, εσείς εξαρτάτε τη συγκεκριμένη αλλαγή, τη συγκεκριμένη διόρθωση μόνο από μια δήλωση βουλήσεως; Εξηγήστε το αυτό από πλευράς ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Και δικαστική κρίση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, αλλά δεν γίνεται, κύριε Λάππα, όλα τα καλά μαζί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό λέει το νομοσχέδιο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δηλαδή άμα το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λέει κάτι είναι θέσφατο και ιερών Ευαγγέλων και άμα λέει κάτι άλλο, ε, είναι μια δικαστική κρίση...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γιατί λέει κάτι άλλο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί λέει κάτι άλλο. Γιατί αυτό που κάνετε, κύριε Κοντονή...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πού το λέει;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επιτρέψτε μου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λέει ότι επιβάλλεται; Αν το λέει, να μας το πείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν λέει ότι επιβάλλεται, αλλά δεν μπορεί να ξεφύγετε από το πραγματικό ζήτημα. Και ποιο είναι το πραγματικό ζήτημα; Τι νομοθετείτε εδώ; Νομοθετείτε μια διαδικασία που ήδη υπάρχει; Δεν γνωρίζετε ότι υπάρχει αυτή η διαδικασία; Το γνωρίζουμε. Μονομελές πρωτοδικείο, διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας, αίτηση και εν συνεχεία δικαστική κρίση για το ζήτημα της ληξιαρχικής μεταβολής του φύλου. Δεν υπάρχει σήμερα; Δεν γίνεται; Δεν βγαίνουν αποφάσεις; Βεβαίως. Τι θέλετε να προσθέσετε; Θέλετε να αποκρούσετε ενδεχομένως πράγματι μεγάλο τμήμα της νομολογίας των δικαστηρίων, η οποία ζητούσε πράγματι τη χειρουργική επέμβαση στο ζήτημα αυτό. Και θέλετε να πάτε ένα στάδιο πριν. Σωστό.

Δεν είναι, όμως, έτσι που το λέτε, γιατί αυτή τη στιγμή, με την απλή δήλωση βουλήσεως, σε μια μυστική συνεδρίαση, σε μια κάμαρα με έναν δικαστή εμφανίζεται ο όποιος -όχι ο διεμφυλικός, ο οποίος- και λέει: «Εγώ επιθυμώ την αλλαγή φύλου». «Την επιθυμείτε, κύριε»; «Μάλιστα». Καταχωρίζεται, λοιπόν, μπαίνει σφραγίδα και πάει στο ληξιαρχείο. Αυτό είναι. Αυτό λέει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο; Εάν λέγατε, δηλαδή, ότι απαιτείται ιατρική διάγνωση της συγκεκριμένης κατάστασης, που μάλιστα το βασικό επιχείρημα των διεμφυλικών ατόμων είναι ότι δεν είναι προϊόν της βουλήσεώς τους...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Τι λέτε τώρα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Η δήλωση;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν είναι προϊόν της βουλήσεώς τους! Φυσικά! Είναι προϊόν μιας καταστάσεως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Η δήλωση; Τι λέτε τώρα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μην υπερδευόμαστε τι λέμε τώρα. Για αυτό ακριβώς μιλάνε για «δυσφορία». Η «δυσφορία» δεν είναι αποτέλεσμα το ότι σγκώθηκε ένας μία μέρα και αποφάσισε ότι δυσφορεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Είναι βίωμα αυτό. Αφήστε το.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ακριβώς, κύριε Λάππα.

Άρα, αυτό δεν πρέπει να διαγνωστεί; Φυσικά. Τι κάνετε τώρα; Στην πραγματικότητα δεν ρυθμίζετε κανέναν δικαίωμα, κύριε Κοντονή. Αυτό λέγεται «νομικός ακτιβισμός». Είναι ενταγμένο στα πλαίσια μιας ιδεολογίας που λέγεται «δικαιωματισμός». Δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στην πραγματικότητα είναι ενταγμένο σε μια αντίληψη εκρίζωσης και αποσύνθεσης των ταυτοτήτων. Άλλο είναι να αντιμετωπίσεις το συγκεκριμένο ζήτημα, άλλο να φερθείς με σεβασμό στους συγκεκριμένους ανθρώπους, άλλο να διαγνώσεις και να αντιμετωπίσεις το πρόβλημα και άλλο τελείως αυτό το οποίο κάνετε τώρα. Για αυτόν τον λόγο και δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Και για να δείτε τις αντινομίες, άκουσα κάτι άλλο: Η Εκκλησία

δεν δικαιούται να ομιλεί. Ερωτώ ευθέως...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ποιος το είπε; Κανένας δεν το είπε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το άκουσα από πολλούς. Ο τελευταίος που άκουσα να το λέει -αφού μου λέτε «κανένας»-...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Κρίνεται κιόλας! Κρίνεται, όπως κρινόμαστε όλοι μας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όλοι κρινόμαστε.

Μισό λεπτό. Με ρωτάτε ποιος το είπε. Ο τελευταίος που άκουσα να το λέει λέγεται Κώστας Ζαχαριάδης και είναι συντονιστής της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας. Ο άνθρωπος αυτός είπε: «Πώς παρεμβαίνει η Εκκλησία σε αυτή τη συζήτηση»; Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι. Σωστά; Άρα, να ποιος το λέει. Η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα το λέει. Το ποιος το λέει, απαντήθηκε. Το λέτε εσείς οι συγκεκριμένοι.

Έρχομαι, όμως, στο επόμενο: Για τα ζητήματα βιοηθικής, που αναμφισβήτως αυτό είναι ένα τέτοιο ζήτημα, η Εκκλησία δεν έχει λόγο; Μάλιστα, αν διαβάσετε, δεν έχει φανατικό λόγο, δεν συμερίζεται απόψεις που ακούστηκαν σε αυτήν την Αίθουσα εδώ, αλλά τοποθετείται πάνω στο θέμα με έναν τρόπο ορθολογικό, συγκροτημένο, με έναν τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει πραγματικά και την αντίληψη, φυσικά, τη χριστιανική -γιατί αυτή υπερασπίζεται η Εκκλησία- και απλά λειτουργικά ζητήματα. Έρχεστε, λοιπόν, και λέτε: Η Εκκλησία δεν δικαιούται να ομιλεί, αλλά όλοι οι υπόλοιποι δικαιούνται. Όλοι έχουν δικαίωμα να μιλήσουν, αλλά όχι η Εκκλησία.

Τελειώνω, λέγοντας το εξής, για να δείτε πόσα ζητήματα δημιουργούνται. Ελάτε να δείτε αν αλλάζει -προσέξτε- σε περίπτωση ατόμου που έχει τέκνα. Τι λέτε εκεί; Δεν αλλάζει εδώ η ληξιαρχική πράξη ως προς την πατρότητα ή τη μητρότητα. Το φύλο έχει αλλάξει, αλλά από πού προέρχεται η πατρότητα ή η μητρότητα, αυτό δεν έχει αλλάξει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Βορίδη, ο-λοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πώς, λοιπόν, θα προσδιορίζεται αυτός ο οποίος έχει καταχωρηθεί -προσέξτε- ότι γεννήθηκε με πατέρα τον τάδε και μετεβλήθη εν συνεχεία το φύλο κι έγινε γυναίκα; Αυτός εξακολουθεί να έχει πατέρα τον τάδε, δεν αλλάζει αυτή η ληξιαρχική πράξη, έχει αλλάξει, όμως, το φύλο του. Άρα, τι έχει τώρα; Και προσέξτε, αυτά μυστικά δε, διότι χάνεται η προηγούμενη ληξιαρχική πράξη για να μην έχει συνέχεια.

Αυτό είναι το νομοθέτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εισηγήστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μόνο που δεν έχουμε αλλαγή φύλου.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Αλλαγή καταχώρησης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διόρθωση, λοιπόν. Καταχώρηση. Μην στενοχωριστείτε γι' αυτό. Μακάρι όλη μας η διαφορά να ήταν αυτή. Θα την λύναμε σε ένα δευτερόλεπτο.

Άρα, στην πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο δεν τίθεται κανένα ζήτημα δικαιωμάτων, κανένα απολύτως ζήτημα δικαιωμάτων. Στην πραγματικότητα τίθεται ζήτημα μιας πολιτικής εκμετάλλευσης κι ενός νομικού ακτιβισμού στα πλαίσια του δικαιωματοσμού.

Παρεμπιπτόντως, κυρίες Υπουργέ -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- επειδή μας μιλήσατε για την παράδοση της Αριστεράς, μεταξύ Λένιν, Στάλιν, Μάο, Πολ Ποτ, Κάστρο, Ερυθρών Χμερ, Βορείου Κορέας και Μαδούρο, μπορείτε να μου βρείτε κάποιον που δεν έχει παραβιάσει τα ανθρώπινα δικαιώματα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φωτεινή Βάκη έχει τώρα τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας προσεγγίσουμε και κάπως θεωρητικά το θέμα.

Σε μια Ευρώπη, λοιπόν, που εσχάτων κλίνει επ' ακροδεξιά και τα φώτα της έχουν αρχίσει να δύουν, σε μια Ευρώπη που μελανές κηλίδες λεκιάζουν τον χάρτη της δημοκρατίας και οι κληρονόμοι αποποιοούνται την κληρονομία της νεωτερικότητας και του

διαφωτισμού, ας γίνει η σημερινή συζήτηση για το νομοσχέδιο και μια άσκηση μνήμης και μια αφορμή να ξαναθέσουμε τα αυτονόητα.

Πρώτο άρθρο της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη κάπου εκεί στον μακρινό 18^ο αιώνα:

Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι και ελεύθεροι. Η ανθρωπινή φύση δεν είναι γεγονός, είναι δέον, είναι πρόταγμα. Έχουμε ίσα δικαιώματα δυνάμει της ίδιας μας της φύσης.

Τα δικαιώματα, επομένως, δεν δίνονται αλλά κάρτ δεν επιδέχονται συμψηφισμούς, δεν αφορούν τις επιμέρους ιδιότητες της φυλής, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, της τάξης. Δεν δόθηκαν, όμως, και αμαχητί εν είδει εντολών χαραγμένων στην πέτρινη πλάκα της νεωτερικότητας. Η ιστορία των δικαιωμάτων είναι αιμοσταγής και μήτρα τους είναι οι αγώνες και οι επαναστάσεις. Η ιστορία των δικαιωμάτων είναι η καθημερινή διεκδίκησή τους, όταν το πρόσωπό τους πολτοποιείται από σιδηροδρομικές υπανθρώπων, που διαιρούν τους συνανθρώπους μας με βάση το χρώμα του δέρματος τους.

Το παρόν νομοσχέδιο υπαγορεύεται από το αναπαλλοτρίωτο και απαράβιαστο ατομικό δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού ως προς την έμφυλη ταυτότητα. Η δημοκρατία του φύλου είναι συνώνυμη της αναγνώρισης της αξιοπρέπειας του ανθρώπινου προσώπου σε ένα κράτος δικαίου που αίρει τους διαχωρισμούς ανάμεσα σε ορατούς και αόρατους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού έρχεται από πολύ μακριά, από την Αμερικανική Επανάσταση, που έγινε το εναρκτήριο λάκτισμα κατάργησης της δουλείας και το παρόν νομοσχέδιο κατοχυρώνει το δικαίωμα της ατομικής ελευθερίας ως προς την έμφυλη ταυτότητα. Σκοπεί, λοιπόν, στη χειραφέτηση από μια άλλη δουλειά, από τη δουλειά της βιολογίας.

Η βιολογία ως ειμαρμένη, από την οποία ουδείς μπορεί να διαφύγει, ως θεμέλιος λίθος διαίρεσης των φυλών σε ανώτερες και κατώτερες, έγραψε τις πιο μαύρες σελίδες της ιστορίας. Δεν είναι, λοιπόν, μοίρα η βιολογία για συμπολίτες μας που το παρουσιαστικό τους δεν συνάδει με το φύλο που καταχωρίστηκε στο ληξιαρχείο και στα επίσημα έγγραφά τους, για συμπολίτες μας που ο βιολογικός προκαθορισμός τους έγινε «στενός κορσές» μέσα στον οποίον ασφυκτιούν, έγινε μαρτύριο διχασμού, στίγμα και ανάθεμα, για συμπολίτες μας που η αναντιστοιχία βιολογικού και κοινωνικού φύλου, είναι και φαίνεται, γονότυπου και φαινότυπου τούς έκανε μη αναγνωρίσιμους από την πολιτεία.

Για ποια ισονομία και ισοπολιτεία μιλάμε, όταν για τα διεμφυλικά άτομα δεν είναι αυτονόητο ένα αεροπορικό ταξίδι, δεν είναι αυτονόητη μια συναλλαγή ρουτίνας σε μια υπηρεσία ή σε μια τράπεζα; Διότι όταν η ταυτότητά τους δεν συμφωνεί με την εμφάνισή τους, δίδονται ως κλέφτες. Υπάρχουν τέτοια περιστατικά. Για ποια ανοιχτή και δημοκρατική κοινωνία συζητούμε όταν διεμφυλικός σημαίνει εξωση, αποκλεισμός, απώλεια αξιοπρέπειας, εγκατάλειψη του σχολείου, βία, κακοποίηση, παρενόχληση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σοκ και δέος προκάλεσε η αλλαγή του ορίου ηλικίας ως προς το δικαίωμα της νομικής αναγνώρισης ταυτότητας φύλου. Αντιπαιδαγωγικό και σκανδαλώδες χαρακτηριστικό το δικαίωμα δεκαπεντάχρονων εφήβων να δικαιούνται αλλαγής ταυτότητας στα νομικά έγγραφα με γονεϊκή συναίνεση και απόφαση του Επιστημονικού Συμβουλίου των Παίδων.

Θα ήθελα να ρωτήσω αν ακούσατε με προσοχή τις τραγικές μαρτυρίες γονέων στην ακρόαση φορέων της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής, τις αφηγήσεις σε πρώτο πρόσωπο για τον Γολγοθά της καθημερινότητας αυτών των παιδιών, για τα οποία η εφηβεία γίνεται ο εφιάλτης του αποκλεισμού και η έναρξη της κατάθλιψης. Είναι παιδιά που κάποια από αυτά εγκαταλείπουν το σχολείο, διότι δεν αντέχουν να είναι αποδιοπομπαίοι τράφη, είναι παιδιά που αυτασκλητηριάζονται για να αυτοτιμωρηθούν που ξέφυγαν από τις νόρμες της ομάδας, είναι παιδιά που έκαναν απόπειρες αυτοκτονίας.

Θα ήθελα, όμως, να ρωτήσω και το εξής: Η Βουλή των Ελλήνων έδωσε δικαίωμα ψήφου στα δεκαεπτά έτη. Οι έφηβοι, λοιπόν, έχουν δικαίωμα ψήφου, αλλά όχι αυτοπροσδιορισμού; Μπο-

ρούν να αποφασίζουν για την τύχη της χώρας τους, αλλά όχι για τους εαυτούς τους;

Παραμιπτόντως στην καθολική Ιρλανδία, που απαγορεύει τις αμβλώσεις, το δικαίωμα νομικής αλλαγής ταυτότητας φύλου δίνεται ένα χρόνο νωρίτερα, στα δεκατέσσερα.

Το παρόν νομοσχέδιο εισάγει δύο επιπλέον σημαντικές διατάξεις σε σχέση με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, οι οποίες επίσης είναι άξιες μνείας.

Καταργεί ως προαπαιτούμενα της νομικής αλλαγής ταυτότητας φύλου το υποχρεωτικό χειρουργικό νυστέρι, που τραυματίζει σώμα και προσωπικότητα. Καταργεί, όμως, και την ψυχιατρική γνωμάτευση που υποκρύπτει την πρόσληψη του διεμφυλικού ατόμου ως μη κανονικού, παραπέμποντας σε ζοφερές διαιρέσεις άλλων εποχών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής της Βουλής. Κάποιοι από ενός αίφνης ανακαλύψατε ένα νέο κριτήριο νομοθέτησης που παρωδεί το Κοινοβούλιο και συνιστά και μνημείο καιροσκοπισμού. Θα καταψήφιζετε νομοσχέδια ανεξαρτήτως περιεχομένου, εφόσον αυτά δεν ταγγάνουν της συναίνεσης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Θεωρώ ότι το εν λόγω κριτήριο στο παρόν νομοσχέδιο για το φύλο γίνεται φύλο συκής της ιδεολογικής σας γύμνιας και της μετατροπής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε μια ακροδεξιά ρητορεία που έχει πάρει προ πολλού διαζύγιο από τα ατομικά δικαιώματα, που πρώτος υπερασπιζόταν ο κλασικός φιλελευθερισμός.

Παρά τους ευσεβείς σας πόθους επομένως, το παρόν νομοσχέδιο φαίνεται να είναι το ιδεολογικό τεστ ορίων αντοχής της δικής σας παράταξης. Μήπως αφορά τελικά την ταυτότητα φύλου του δικού σας κόμματος; Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων δεν εξαντλείται σε selfies με τις κοινότητες διεμφυλικών, δεν είναι σοφίσματα κάποιων επιτηδίων και πονηρών που θέλουν να φοροδιαφύγουν, να απαλλαγούν από τη στρατιωτική τους θητεία ή να άρουν το άβατο του Αγίου Όρους, όπως ακούστηκε από Βουλευτές πολέμιους του νομοσχεδίου.

Δεν διασαλεύουν τη δημόσια τάξη επίσης, όπως ακούστηκε από συνάδελφο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αν κάτι διασαλεύει τη δημόσια τάξη, ξέρετε, δεν είναι τα δικαιώματα, αλλά είναι τα κηρύγματα μίσους και ρατσισμού, η λεκτική βία που ταξινομεί και διαιρεί τους ανθρώπους σε πολίτες άλφα και βήτα κατηγορίας, σε ανθρώπους και υπανθρώπους. Είναι οι αποκλεισμοί από τη δημόσια σφαίρα και οι προπηλακισμοί.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν μας το υπαγόρευσε μόνο η ανάγκη να συμμορφωθούμε προς το Συμβούλιο της Ευρώπης, που ούτως ή άλλως ζητά την άρση των διακρίσεων κατά των διεμφυλικών, αλλά και το ότι «μένουμε Ευρώπη και είμαστε Ευρωπαίοι» δεν εξαντλείται μόνο στο ότι μένουμε στην ευρωζώνη και είμαστε υπέρ του ευρώ. Έχει να κάνει και με το να είμαστε Ευρωπαίοι και ως προς τα δικαιώματα και τους θεσμούς.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν το εισηγούμαστε για να υποδυθούμε τους ευαίσθητους και τους φιλόανθρωπους. Το παρόν νομοσχέδιο για το φύλο δεν είναι το φύλο συκής που θα καλύπτει επιμελώς την οικονομική κρίση και τη δυσπραγία. Δεν ζουν μόνο με ψωμί οι λαοί. Θέλουν ψωμί, θέλουν και δικαιώματα. Το παρόν νομοσχέδιο δεν το φιλοτέχνησαν οι παροικούντες στην ακαδημαϊκή Ιερουσαλήμ των σπουδών φύλου, που κάποιοι απέρριψαν ως κανονιστική μυθοπλασία το βιολογικά καθορισμένο φύλο, διαγιγνώσκοντας τον κοινωνικά κατασκευασμένο και ρευστό χαρακτήρα, τον πληθυντικό χαρακτήρα των ταυτοτήτων. Υπάρχουν κι αυτές οι θεωρίες.

Το νομοσχέδιο το γέννησαν τα στοιχειωδώς δημοκρατικά δικαιώματα της ισονομίας και της ισοπολιτείας, δικαιώματα που ακυρώνουν καθημερινά ιστορίες της διπλανής πόρτας, που δεν βρίσκουν παραλήπτη και προβολείς, ιστορίες ανεργίας, εξώσεων, απολύσεων, τραυματισμού του σώματος και της ψυχής, προκατάληψης και δυσπιστίας, αποκλεισμών κι ενός βίου αβιώτου, ακόμα και για τα στοιχειώδη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω με μία φράση της προέδρου των διεμφυλικών στην ακρόαση των φορέων στη Βουλή. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε άλλο κατοπινητικό λόγο. Τον ακούμε κάθε Κυριακή από τα μικρόφωνα της Εκκλησίας. Πρώτος

όμως ο Χριστιανισμός είναι που μίλησε για την ισότητα όλων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως επιμέρους κατηγορημάτων τους, ενώπιον του Θεού. Και βεβαίως, το κήρυγμα του Ευαγγελίου είναι κήρυγμα αγάπης προς τον πλησίον. Η Εκκλησία χαρακτηρίζει τα δικαιώματα παιχνιδίσματα. Αντιμετωπίζει το δικαιωματισμό περίπου ως ασθένεια που έχει προσβάλει την Κυβέρνηση και ζητά την απόσυρση του νομοσχεδίου, διότι το φύλο δεν επιλέγεται, αλλά δίδεται ως θεία δωρεά.

Αν το φύλο το δίνει η φύση ή ο θεός για την Εκκλησία, η πολιτεία δίνει τα δικαιώματα. Και στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες νομοθετεί η πολιτεία με βάση την αρχή της πλειοψηφίας και όχι με βάση τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου.

Εφόσον για την «πολιτεία του Θεού» δεν είναι επιλέξιμοι αυτοί οι συμπολίτες μας, όσοι επιλέγουν φύλο και δεν δέχονται αυτό που τους δόθηκε, αλλά ούτε και για τον επίγειο παράδεισο του σοσιαλισμού, αφού το κοινωνικό φύλο αντιφάσκει προς τον αντικειμενισμό που ενστερνίζεται το κομμουνιστικό κόμμα, ας επιτρέψει η Βουλή την είσοδο αυτών των ατόμων σε μία πολιτεία που θα τους καθιστά αναγνωρίσιμους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διαμάχη περί του νομοσχεδίου δεν είναι ανάμεσα στον ευρωπαϊσμό και τον αντιευρωπαϊσμό. Δεν είναι ανάμεσα στον εκσυγχρονισμό και την παράδοση. Είναι μία διαμάχη που έρχεται από πολύ μακριά, από την «εφηβεία» της ευρωπαϊκής ιστορίας. Είναι η διαμάχη ανάμεσα στον διαφωτισμό και τον σκοταδισμό.

Με την ελπίδα ότι δεν θα επαληθευτεί τον 21^ο αιώνα μία φράση του Ιμμάνουελ Καντ τρεις αιώνες πριν «ζούμε στην εποχή του Διαφωτισμού, αλλά όχι σε μία διαφωτισμένη εποχή», με την ελπίδα ότι οι καμπάνες δεν θα ηχούν πένθημα και το ασεβές για κάποιους φως του Διαφωτισμού θα κάνει ορατούς κάποιους συνανθρώπους μας, σας καλώ να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο που εμφορείται από τις αρχές της δημοκρατίας και εδράζεται στον σεβασμό και την αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Βάκη.

Τον λόγο έχει για δεκαπέντε λεπτά ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής κ. Μιχαολιάκος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι ζητούμενο και βασική φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι ο αυτοπροσδιορισμός και ο σεβασμός του δικαιώματος του ατόμου να αυτοπροσδιορίζεται.

Επί του θέματος, εμείς δηλώνουμε ότι είμαστε Έλληνες εθνικιστές και εσείς δεν σέβεστε το δικαίωμά μας να αυτοπροσδιοριζόμαστε. Προς τι, λοιπόν, η επίκλησή σας σε αυτή την αρχή, όταν πρώτοι εσείς για πολιτικούς λόγους, επιλεκτικά, την παραβιάζετε;

Είμαστε Έλληνες εθνικιστές. Δεν είμαστε ούτε φασίστες ούτε ναζιστές. Όπως και εσείς είστε κομμουνιστές και πρέπει να το ομολογήσετε και όχι να συχνάζετε στα διάφορα διεθνή φόρουμ και να παριστάνετε τους δημοκράτες.

Πριν, όμως, αναφερθώ στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να ασχοληθώ με τη στάση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Πριν λίγες ημέρες, η Νέα Δημοκρατία είχε διαμηνύσει με τον τίτλο «άλλοθι τέλος» ότι δεν θα ψηφίζει νομοσχέδια όταν αποστασιοποιείται ένας κυβερνητικός εταίρος, ακόμα και αν συμφωνεί.

Επίσης είπε προηγουμένως ένας εκ των αγορητών της Νέας Δημοκρατίας ότι η Κυβέρνηση δεν έχει την πλειοψηφία των εκατό πενήντα ένα από τη στιγμή που Βουλευτές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έχουν διαχωρίσει τη θέση τους και έχουν δηλώσει ότι θα καταψηφίσουν το νομοσχέδιο.

Χρεάζεται, όμως, πολύ θράσος για να το πει αυτό ένας εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, όταν είναι δεδομένο ότι με τις ψήφους της Νέας Δημοκρατίας δόθηκε κυβερνητική πλειοψηφία στην Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα αναφέρω κάποιες χαρακτηριστικές περιπτώσεις, με κορυφαία εκείνη της 14^{ης} Αυγούστου 2015, όταν η Κυβέρνηση δεν είχε την πλειοψηφία, διότι είχαν φύγει δεκάδες Βουλευτές από τις τά-

ξεις της, που αργότερα έκαναν άλλο κόμμα και ως γνωστόν πολιτεύτηκαν, και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ψήφισαν «να» στο μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί, λοιπόν, ήταν που έδωσαν την κυβερνητική πλειοψηφία στον ΣΥΡΙΖΑ και δεν σταμάτησαν στο μνημόνιο, στον Αύγουστο του 2015.

Είχαμε άλλες τρεις περιπτώσεις: Το νομοσχέδιο για το σύμφωνο συμβίωσης, όπου και εκεί αρκετοί Βουλευτές -οι μισοί σχεδόν- της Νέας Δημοκρατίας υπερψήφισαν το σύμφωνο συμβίωσης, τη ρύθμιση για το «αμαρτωλό» Μέγαρο Μουσικής, που επίσης την ψηφίσατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά βεβαίως και το νομοσχέδιο για το ισλαμικό τέμενος, που και εκεί ψηφίσατε υπέρ των θέσεων της κυβερνητικής πλειοψηφίας.

Πώς, λοιπόν, επικαλείστε ότι η Κυβέρνηση δεν έχει την κυβερνητική πλειοψηφία, όταν στις δύσκολες στιγμές έρχεστε εσείς αρωγοί της; Και πώς είναι δυνατόν να αμφισβητείτε αυτό το πράγμα, όταν υπάρχουν πολλοί πρόθυμοι συμπαρασάτες, ειδικά σε τέτοιου τύπου νομοσχέδια, όποτε αυτά τίθενται;

Όταν ο συναγωνιστής Βουλευτής Ιωάννης Λαγός έθεσε το θέμα της αντισυνταγματικότητας, είπε ότι δεν είναι δυνατόν ένα παιδί δεκαπέντε ετών να έχει γνώμη, να έχει δικαιопραξία. Και απαντήσατε ότι αυτό καλύπτεται και είναι συνταγματικό.

Εάν κάποτε, όσοι είναι νομικοί από εδώ μέσα -και χωρίς να είναι κάποιος νομικός το αντιλαμβάνεται εύκολα- αντιληφθείτε σε τι είπατε «να», τότε πραγματικά θα πρέπει να φρίττετε.

Όμως φάνηκε και από αυτό το αίτημα περί αντισυνταγματικότητας ότι μέσα στη Βουλή υπάρχουν δύο κόμματα. Υπάρχει το κόμμα των πολιτικών κομμάτων και υπάρχει και το κόμμα του ελληνικού λαού, η Χρυσή Αυγή! Όλοι εναντίον!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Μάλιστα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Λάμπας, έφτασε στο σημείο να πει ότι ακόμη και το 1821 έγινε υπέρ των δικαιωμάτων των τρυνσέξουαλ! Μήπως έχετε μπερδέψει τα πράγματα, επειδή οι κλέφτες φορούσαν φουστάνελες;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Αυτό κατάλαβα, κύριε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Λάθος καταλάβατε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Όπως κατάλαβα αυτό που είπατε ότι πρέπει να σεβόμαστε τις δικαστικές αποφάσεις. Όμως, εσείς δεν σεβέστε το δικό μας τεκμήριο της αθωότητας και μας έχετε κατηγορούμενους, όταν δικαζόμαστε. Όχι εσείς προσωπικά, αλλά το κόμμα σας και γενικά πολλοί «προοδευτικοί» -εντός πολλών εισαγωγικών- κονδυλοφόροι και ομιλητές.

Είπε, επίσης, άλλος αγορητής της Νέας Δημοκρατίας ότι κάνατε το νομοσχέδιο όσο μπορείτε πιο αριστερό. Διαφωνώ απολύτως! Όσο πιο πολύ φιλελεύθερο, θα έλεγα, διότι είναι γνωστό ότι επί των ημερών της Σοβιετίας και του πατερούλη Στάλιν η ομοφυλοφιλία θεωρείτο ποινικό αδίκημα και έπαιρναν την άγουσαν οδόν προς Σιβηρίαν οι ομοφυλόφιλοι.

Ακόμη είπε ο αγορητής της Νέας Δημοκρατίας ότι «σεβόμαστε την Εκκλησία». Να δούμε πώς σεβόνται την Εκκλησία. Και το πώς σεβόνται την Εκκλησία φαίνεται ξεκάθαρα από την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία θέλει να είναι «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ»!

Η Εκκλησία είναι ξεκάθαρη: Δεν δέχεται την αλλαγή φύλου. Η Νέα Δημοκρατία στην πρότασή της λέει ότι δέχεται την αλλαγή φύλου με όριο ηλικίας τα δεκαοκτώ έτη και μάλιστα, προσθέτει με δυνατότητα διόρθωσης μία φορά, χωρίς ενδεχόμενο αλλαγής γνώμης και το δικαστήριο να εξετάζει σε δύο στάδια την υπόθεση.

Επομένως επί της ουσίας συμφωνεί με την αρχή και το πνεύμα του νομοσχεδίου η Νέα Δημοκρατία, απλά έχουν αντίρρηση ότι δεν πρέπει να γίνεται αυτό στην ηλικία των δεκαπέντε ετών.

Το πώς γεννιόμαστε και το πώς υπάρχουμε σε αυτόν τον κόσμο οπωσδήποτε είναι δώρο θεού και όποιος το αμφισβητεί, αμφισβητεί την ίδια τη φυσική πραγματικότητα, τους ίδιους τους φυσικούς νόμους και κατ' ουσίαν συντελεί στο να διαπραχθεί μια ύβρις, κατά τα αρχαία ήθη και έθιμα.

Θα ήθελα, επίσης, στο σημείο αυτό να απαντήσω και στον Υπουργό της Κυβερνήσεως, ο οποίος, θέλοντας να διαχωρίσει

τη θέση του από τα εγκλήματα τουμπολσεβικισμού, μεταξύ των οποίων και ο διωγμός των ομοφυλόφιλων, είπε ότι «εμείς είμαστε εναντίον του Στάλιν». Και είπε ότι από το 1968 υπήρχε ένα κόμμα, το ΚΚΕ Εσωτερικού, που αγωνιζόταν για σοσιαλισμό με ελευθερία.

Θα θυμίσω ότι αυτό το κόμμα που αγωνιζόταν για σοσιαλισμό με ελευθερία, εννοούσε την ελευθερία του ως εξής: Να έχει την έδρα του στη Ρουμανία του Νικολάε Τσαουσέσκου. Ωραίος δημοκράτης ο Τσαουσέσκου!

Και μάλιστα, αρκετοί από τους πρωταγωνιστές της κυβερνήσεως αυτής, όταν αργότερα ο Λεωνίδας Κύρκος θέλησε να φτιάξει ένα πραγματικά ευρωκομμουνιστικό κόμμα και έκανε την ΕΑΚ, προτίμησαν να διαχωρίσουν τη θέση τους, για να κρατήσουν το σφυροδρέπανο!

Αυτά τα γνωρίζουμε. Είμαστε πολύ λίγοι σε αυτόν τον τόπο και ο καθένας γνωρίζει τον άλλον.

Μέσα στο πλαίσιο αυτού του νομοσχεδίου έρχεται και μια τροπολογία, η οποία με πονηρό και κρυφό τρόπο ούτε λίγο ούτε πολύ προσπαθεί να νομιμοποιήσει την Τουρκική Ένωση Ξάνθης. Αυτή η τροπολογία θα οδηγήσει πραγματικά σε άσχημες περιπέτειες την πατρίδα μας.

Θα έπρεπε να ξέρουν αυτοί οι οποίοι την κατέθεσαν, βασιζόμενοι σε απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ότι υπάρχει και άλλη καταδίκη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τη Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού που έχουν κάνει οι φιλοσκοπιανοί.

Ανοίγουν, λοιπόν, πολλά μέτωπα. Οδηγούν τη χώρα σε περιπέτειες. Κατ' ουσίαν κατά παράβαση του συνταγματικού χάρτη πάνε να αναγνωρίσουν εθνικές μειονότητες στην πατρίδα μας.

Φτάσαμε στο σημείο, μια και αναφέρομαι στη Θράκη, να έχουμε χάρισει κυριολεκτικά στην τουρκική προπαγάνδα το σύνολο του μουσουλμανικού πληθυσμού της Θράκης, ο οποίος αποτελείται από οτιδήποτε άλλο εκτός από τουρκογενείς. Υπάρχουν Τσερκέζοι, οι οποίοι είχαν μεταναστεύσει εκεί, υπάρχουν Ρομά οι οποίοι είναι μουσουλμάνοι, υπάρχουν και οι καθαρότατοι Έλληνες Πομάκοι, τους οποίους όμως -και αυτό δεν είναι ευθύνη της Αριστεράς, είναι της Δεξιάς, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους- χάρισαμε στην Τουρκία. Αυτοί οι άνθρωποι είχαν μείνει πιστοί στο οθωμανικό καθεστώς, έγραφαν με αραβικούς χαρακτήρες και τους μάθαμε εμείς να γράφουν στη τουρκική γλώσσα με λατινικούς χαρακτήρες και να ευθυγραμμιστούν με το κεμαλικό κράτος. Αυτή είναι μια μεγάλη ευθύνη του ελληνικού κράτους, της Δεξιάς, του Κέντρου, όλων όσοι κυβέρνησαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Από εκεί και πέρα, όμως, να το φθάσουμε στο σημείο να ορτάζονται τα Ελευθέρια στην Ξάνθη και να παρελαύνει γυμνάσιο θηλέων με ισλαμικές μαντίλες, αυτό αποτελεί ντροπή. Και θα έπρεπε να κάνει περισσότερο προσεκτικούς αυτούς που έφεραν την τροπολογία, η οποία οδηγεί, παραβιάζοντας και την απόφαση του Αρείου Πάγου, στην αναγνώριση της Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης. Μάλιστα, στα Ελευθέρια της Ξάνθης παρήλασαν μαθήτριες με ισλαμικές μαντίλες!

Και για να είναι σήμερα ελληνικό αυτό το κομμάτι της Θράκης μόνο -γιατί θα μπορούσε να είναι και η Ανατολική Θράκη και η Ανατολική Ρωμυλία- χύθηκε αίμα εκλεκτό στον Β' Ελληνοβουλγαρικό Πόλεμο, όπου έχυσε το αίμα του ο Ταγματάρχης Βελισσαρίου, ο απελευθερωτής των Ιωαννίνων, καθώς και ο τελευταίος κατευθείαν απόγονος του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ο Γεώργιος Κολοκοτρώνης, στη μάχη της Κρέσνας. Έχυσαν το αίμα τους για να είναι ελεύθερη η Θράκη και σήμερα στην Ξάνθη παρελαύνουν με ισλαμικές μαντίλες και δηλώνουν με θράσος Τούρκοι, παραβιάζοντας τη Συνθήκη της Λωζάνης.

Πώς φθάσαμε, όμως, ως εδώ; Διότι όλα αυτά τα οποία συζητούμε σήμερα για δήλωση φύλου και τα λοιπά θα ήταν μέχρι πριν λίγα χρόνια κυριολεκτικά αδιανόητα. Θα ήταν εξωφρενικά.

Οι εκπρόσωποι της «νέας Αριστεράς», του ΣΥΡΙΖΑ, είναι άριστοι τακτικιστές και κατά τούτο αξίζουν συγχαρητηρίων. Χρησιμοποιούν τη λεγόμενη «τακτική του σαλαμίου», γνωστή κομμουνιστική μέθοδο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της «τακτικής του σαλαμίου» είναι ό,τι έγινε στην Ουγγαρία το 1945. Θα τονίσω ότι υπήρχαν μόνο δύο χιλιάδες κομμουνιστές στην Ουγγαρία και

έφθασαν το 1949 να την κυβερνούν.

Αναφερόμενος στο πώς κατόρθωσαν αυτό το πράγμα ο ηγέτης τους, ο Ράκοσι, είχε πει σε μια διάλεξή του το 1952: «Αν κάναμε μια φανερή...» -αναφερόμενος στη «μέθοδο του σαλαμιού»- «...κατά μέτωπο επίθεση, για να εξοντώσουμε όλους μας τους αντιπάλους και να πετύχουμε τους στόχους μας, τι θα συμβεί; Απλούστατα, οι εχθροί μας θα ενωθούν εναντίον μας. Ποια είναι, λοιπόν, η καλύτερη τακτική; Να αποφύγουμε τη γενική κατά μέτωπον επίθεση και να αρχίσουμε τη βαθμιαία εξουδετέρωση των αντιπάλων. Θα καταλύσουμε ολότελα το αστικό κράτος, θα καταστρέψουμε θεσμό προς θεσμό φθείροντας κάθε φορά και έναν υπερασπιστή του». Αυτό προσπαθεί με κάθε τρόπο ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ας σκεφτούμε, λοιπόν, ότι πριν φτάσουμε σε αυτό το εξωφρενικό νομοσχέδιο, το οποίο διαλύει κυριολεκτικά το θεμέλιο του έθνους, το οποίο είναι ο ιερός θεσμός της οικογενείας, είχαμε το δημόσιο κάψιμο της σημαίας, που έβγαιναν στις τηλεοράσεις οι εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ και άλλοι προοδευτικοί παράγοντες και το υπερασπιζόνταν σαν δικαίωμα, είχαμε την κατάργηση πρόσφατα της επάρσεως της γαλανόλευκης από τα σχολεία, είχαμε μία συστηματική και μεθοδική προπαγάνδα και διαστρέβλωση της εθνικής μας ιστορίας.

Και το σημερινό νομοσχέδιο δείχνει αυτό που επανειλημμένα έχει τονίσει η Χρυσή Αυγή, ότι η χρεοκοπία δυστυχώς δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά είναι και πολιτική, είναι και ηθική, είναι κοινωνική. Ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε αυτή τη χρεοκοπία σε όλα τα πεδία είναι οι Έλληνες επιτέλους να ξεσηκωθούν για μια νέα χρυσή αυγή του ελληνοισμού.

Η χρεοκοπία, λοιπόν, αγγίζει πολλά πράγματα. Τι επιδιώκουν, όμως, οι σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ με το νομοσχέδιο αυτό; Χαρακτηριστικό είναι αυτό το οποίο γράφει το νομοσχέδιο, ότι ως ταυτότητα φύλου νοείται ο εσωτερικός και προσωπικός τρόπος με τον οποίο το ίδιο το πρόσωπο βιώνει το φύλο του ανεξάρτητα από το φύλο από το οποίο καταχωρίστηκε κατά τη γέννησή του με βάση τα βιολογικά του χαρακτηριστικά. Καμμία σημασία, λοιπόν, τα βιολογικά χαρακτηριστικά.

Τα παράδοξα τα οποία μπορούν να προκύψουν από το νομοσχέδιο αυτό εάν υπερψηφιστεί -που θα υπερψηφιστεί- είναι πολλά: Υιοθεσία παιδιών από δύο ομοφυλόφιλους, που ένας θα δηλώνει άνδρας και ο άλλος θα δηλώνει γυναίκα, αποφυγή της στρατιωτικής θητείας και πάρα πολλά άλλα. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο-τέρας.

Η Χρυσή Αυγή θα αντισταθεί και θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο αυτό καταγγέλλοντας, όμως, και την υποκριτική στάση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία δεν λέει «όχι» και δίνει μια δική της πρόταση που και αυτή περιέχει την αλλαγή φύλου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Γρέγος για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι σε πλήρη ταύτιση με τον Γενικό Γραμματέα της Χρυσής Αυγής και με τους υπόλοιπους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και κυρίως σε πλήρη ταύτιση με κάθε εθνικά σκεπτόμενο Έλληνα πολίτη.

Σε πολλές συγκεντρώσεις και σε ομιλίες χαρακτηρίζουμε τις πολιτικές σας σαν εθνομηδενιστικές και προδοτικές και αυτό το αποδεικνύετε πρώτα απ' όλα εσείς οι ίδιοι, με πολλούς τρόπους, με τη σημερινή τροπολογία, με τη μη υιοθέτηση της ΑΟΖ, με την εισβολή εκατομμυρίων λαθρομεταναστών ισλαμιστών στη χώρα, με τη στήριξη εχθρικών χωρών, όπως είναι η Τουρκία και η Αλβανία, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όποια και αν είναι αυτή και άλλα πολλά.

Εντός ολίγων ημερών θα δούμε τον αριστερό Πρωθυπουργό Τσίπρα να υποβάλει ταπεινά τα σέβη του στον νέο Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, αυτόν που θεωρούσε κίνδυνο και τον έβριζε πριν τις εκλογές. Έτσι έκανε, φυσικά, και με τους Ευρωπαίους τοκογλύφους και μάλιστα και κάποια στελέχη χαρακτηρίζαν τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών σαν ρατσιστή και

ομοφοβικό.

Αυτή είναι η Αριστερά, η αριστερά της εξουσιομανίας, η αριστερά της διαφθοράς -εδώ να υπενθυμίσουμε και το σκάνδαλο της «Frarort», που κάποια στιγμή πρέπει να ανοίξει- η αριστερά της κόνοντας και κυρίως η αριστερά της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του Συντάγματος.

Γιατί; Καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι το να μην μπορείς να κυκλοφορήσεις με ασφάλεια στους δρόμους και να διπλοκλειδώνεις στο σπίτι σου. Καταπάτηση είναι να φορολογείσαι συνέχεια για ένα ακίνητο που απέκτησες με κόπο και θυσίες. Καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι να πληρώνεις κανονικά τις εισφορές σου σαν εργαζόμενος και όταν πρέπει να πάρεις τη σύνταξή σου, να περιμένεις πάρα πολλά χρόνια και να πρέπει να επιβιώσεις έτσι.

Είστε ψεύτες, είστε υποκριτές, είστε καιροσκόποι, είστε πλέον πολύ λίγοι, αλλά προξενείτε πολύ μεγάλη ζημιά.

Άκουσα πριν έναν ασπρομάλλη Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ να μιλάει για επαναστάσεις. Αυτός ο κύριος, λοιπόν, ψήφισε μνημόνια και όλα τα μέτρα σε βάρος των Ελλήνων πολιτών και έχει το θράσος να μιλάει και για επαναστάσεις.

Ακόμα και ο τρόπος που έρχεται για ψήφιση αυτό το νομοσχέδιο φανερώνει τον σκοπό για τον οποίο κάποιοι εγκέφαλοι το συνέταξαν και το κατέθεσαν. Έρχεται σαν ένα ακόμα κομμάτι στα σχέδια της εθνομηδενιστικής Κυβέρνησης - μορφώματος ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, όπως και εκείνα της ιθαγένειας, του αντιρατσιστικού νόμου -μόνο για Έλληνες θα πούμε εδώ, δεν αφορά αλλοδαπούς, όπως έχουμε αποδείξει- του νόμου για το τζαμί, το σύμφωνο συμβίωσης και άλλα παρόμοια.

Στόχος και αυτού του νομοσχεδίου, όπως και των υπολοίπων, δεν είναι φυσικά η προσχηματική τακτοποίηση κάποιων ατόμων με συγκεκριμένες ιδιαιτερότητες. Κάτι τέτοιο το καλύπτει το Σύνταγμά μας με άρθρα που αφορούν την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Στόχος των κομμάτων του αντεθνικού τόξου, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ANEL, Ποτάμι κ.λπ., είναι να πλήξουν καίρια για μία ακόμα φορά τις ιδέες και τις αξίες των Ελλήνων. Έννοιες όπως η πατρίδα, η θρησκεία, η οικογένεια, θεωρούνται από αυτές τις πολιτικές δυνάμεις φασιστικές, ρατσιστικές, ομοφοβικές και άλλα τέτοια φαιδρά. Αυτές οι ιδέες και αξίες πρέπει να πολεμηθούν, σύμφωνα με αυτούς, προκειμένου η Ελλάδα να παραδοθεί χωρίς αντιστάσεις στο αδηφάγο και αιμοσταγές κτήνος που ονομάζεται πολυπολιτισμός και παγκοσμιοποίηση.

Η Χρυσή Αυγή είναι η μόνη δύναμη που αντιστέκεται σε αυτά τα σχέδια, ενίοτε και η επίσημη Εκκλησία, όπως συμβαίνει και σήμερα. Βεβαίως όλοι γνωρίζουν το μεγάλο μίσος που τρέφει αυτή η Κυβέρνηση απέναντι στην ορθοδοξία και τον ελληνοισμό. Νόμοι όπως αυτός, όπως της ιθαγένειας, ο αντιρατσιστικός, μπορούν βεβαίως να καταργηθούν άμεσα από μια εθνική κυβέρνηση, αλλά η ζημιά έχει γίνει ήδη.

Οφείλουμε όμως να μην ξεχάσουμε ποτέ ποιοι ψήφισαν αυτούς τους νόμους και να αποδοθούν οι ανάλογες ευθύνες. Το να μαυρίσει ο λαός τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, των ANEL, του Ποταμιού, της Νέας Δημοκρατίας είναι σχετικά εύκολο. Η κατάσταση όμως που δημιουργείται με τέτοια νομοθετήματα μερικές φορές είναι μη αναστρέψιμη.

Γι' αυτό και σε κάθε βήμα οι Βουλευτές του αντεθνικού τόξου θα πρέπει ναιώθουν την αντίδραση του λαού, ενός λαού που πάντα εξαπατούν, για χάρη φυσικά της βουλευτικής αποζημίωσης και της καρέκλας. Έτσι ήταν και έτσι συνεχίζει να είναι το διεφθαρμένο πολιτικό κατεστημένο, αυτό το πολιτικό κατεστημένο που μόνο η Χρυσή Αυγή πολεμά.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος που θα προκύψει από αυτό το νομοσχέδιο είναι η ενδεχόμενη υιοθεσία από ομοφυλόφιλα ζευγάρια. Έχει εκφραστεί ήδη μία τέτοια πρόθεση. Βεβαίως, η ιδιωτική ζωή του καθενός είναι επιλογή του και είναι απολύτως σεβαστό. Το να υιοθετήσει όμως ένα ομοφυλόφιλο ζευγάρι ένα παιδί αποτελεί την κορωνίδα της διαστροφής και γι' αυτό και μόνο η πρόθεση για κάτι τέτοιο θα πρέπει να επιφέρει πρωτίστως την κοινωνική κατακραυγή και βεβαίως, αν είναι δυνατόν, να θεωρείται και αξιόποινη πράξη. Κανένα παιδί δεν θα πρέπει να πέσει θύμα τέτοιων καταστάσεων και η επαγρύπνηση των αρχών και της κοινωνίας

κυρίως, πρέπει να είναι συνεχής. Η ανοχή σε τέτοιες καταστάσεις σημαίνει συνενοχή.

Την ώρα που το κυβερνητικό μόρφωμα πολεμά λυσσαλέα τις πολύτεχνες οικογένειες και φορολογεί άδικα τους Έλληνες πολίτες, τη στιγμή που δεν πήρε το παραμικρό μέτρο προκειμένου να λύσει το τεράστιο πρόβλημα της υπογεννητικότητας, τη στιγμή που πλημμυρίζει την πατρίδα μας με εκατομμύρια λαθρομετανάστες, φέρνει κι αυτό το νομοσχέδιο, που εμπεριέχει την απίστευτη πρόκληση αλλαγής φύλου από τα δεκαπέντε έτη, με κάποιες δήθεν δικλίδες ασφαλείας.

Είναι πραγματικά γελοίο και οξύμωρο, αλλά και συνάμα τραγικό, τη στιγμή που σύμφωνα με τον νόμο ένας δεκαπεντάχρονος δεν υπηρετεί στον στρατό, δεν αγοράζει τσιγάρα ή ποτά, δεν μπορεί να πάρει άδεια οδήγησης για οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο, δεν μπορεί να ανοίξει τραπεζικό λογαριασμό, δεν μπορεί να παντρευτεί φυσικά, δεν μπορεί να εκδώσει πιστωτική κάρτα, δεν μπορεί να ψηφίζει, δεν μπορεί να αγοράσει ή να νοικιάσει διαμέρισμα, δεν μπορεί να κάνει εκατοντάδες σημαντικά ή λιγότερο σημαντικά πράγματα.

Και μάλιστα η ενδεχόμενη αλλαγή φύλου σε τέτοιες ηλικίες προφανώς θα γίνεται μία φορά, είναι απόφαση ζωής και δεν αλλάζει. Έγκριτοι επιστήμονες αποφάνθηκαν ότι ακόμα και στις περιπτώσεις αλλαγής φύλου σε μεγαλύτερη ηλικία θα χρειαζόταν μια πολύ μεγαλύτερη ψυχολογική προετοιμασία, κάτι το οποίο δεν προβλέπεται.

Βεβαίως δεν θα περιμέναμε και τίποτα καλό από το μόρφωμα ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Γνωστή η τακτική τους, γνωστοί οι στόχοι τους, γνωστά τα τραγικά αποτελέσματα των επιλογών και των θέσεων τους. Το να επικαλούνται βέβαια τα ανθρώπινα δικαιώματα οι θαυμαστές του Στάλιν, του Κεμάλ, του Τσαουσέσκου, του Χότζα, του Μαδούρο αποτελεί, αν μη τι άλλο, πρόκληση. Εξάλλου για την Αριστερά ανθρώπινα δικαιώματα έχουν μόνο οι ομοϊδεάτες τους. Οι άλλοι όλοι πρέπει να πολεμηθούν. Γι' αυτό είναι πρόκληση οι μιούρδες που ακούγονται περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Απέναντι λοιπόν στο αντεθνικό και εθνομηδενιστικό τόξο, ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και λοιπών κομμάτων και υπολειμμάτων κομμάτων, με τη στήριξη του ελληνικού λαού και την ξεκάθαρη θέση μας λέμε ένα μεγάλο «όχι» σε αυτό το έκτρωμα και καλούμε τον ελληνικό λαό να σταθεί στο πλάι μας σε αυτόν τον αγώνα.

Κορυφαίο δικαίωμα των παιδιών είναι να μεγαλώνουν και να αναπτύσσονται σε μια φυσιολογική οικογένεια και με τη σειρά τους να γίνονται γονείς και να μεγαλώνουν και αυτοί φυσιολογικά παιδιά.

Ψευδοπροοδευτικοί και δήθεν δημοκράτες, κάτω τα χέρια από τα παιδιά, κάτω τα χέρια από τους θεσμούς και τις αξίες του έθνους μας!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νότης Μητράκης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό από την Πέμπτη 9 Νοεμβρίου 2017 ως την Παρασκευή 10 Νοεμβρίου 2017 και από το Σάββατο 18 Νοεμβρίου 2017 ως την Τρίτη 21 Νοεμβρίου 2017. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο Βουλευτής Χίου κ. Ανδρέας Μιχαηλίδης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους από 11 Οκτωβρίου 2017 έως 12 Οκτωβρίου 2017. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρία Παπαρήγα, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Οποιοδήποτε το νομοσχέδιο, που φέρνει η Κυβέρνηση, δημιουργεί ένα αίσθημα ανακούφισης και ευφορίας σε αυτούς που έχουν ανάγκη αλλαγής, διόρθωσης της ταυτότητας φύλου λόγω δυσφορίας φύλου ή αφορά τα μεσοφυλικά άτομα, τα οποία κυριολεκτικά έχουν χαθεί στο νομοσχέδιο.

Όλη η συζήτηση είναι για τα διεμφυλικά και όχι τυχαία.

Επίσης είναι θετικό ότι έχει καταργηθεί ως προϋπόθεση αυτή η απαίσια υποχρέωση της χειρουργικής επέμβασης με όλες τις σύννοδες συνέπειές της. Ως εκεί φτάνει.

Από εκεί και πέρα, το σχέδιο νόμου συνιστά νομική αυταπάτη. Θα μου πείτε ότι ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος νόμος είναι που καλλιεργεί τη νομική αυταπάτη. Αυτό φαίνεται στο πώς τοποθετείστε, και μάλιστα αντιπαραθετικά και αφ' υψηλού, στην επίμονη θέση, τη δικιά μας για κοινωνική, επιστημονική στήριξη και πριν γίνει η διόρθωση φύλου, ούτως ώστε η επιλογή να είναι συνειδητή -και δεν θα τα πω λεπτομερειακά, τα έχουν αναλύσει άλλοι Βουλευτές του ΚΚΕ- και μετά.

Γιατί η δυσφορία φύλου δεν λύνεται αυτόματα με τη διόρθωση της ταυτότητας. Δημιουργεί κλίμα, βοηθάει και ως ένα βαθμό μπορεί να χτυπήσει και τον κοινωνικό ρατσισμό, που πρέπει όλοι να συμβάλλουμε και να τον πολεμήσουμε, αλλά δεν λύνει το ζήτημα, διότι το βιολογικό στοιχείο υπάρχει στα θέματα της υγείας και σε μια σειρά άλλα τέτοια θέματα στα οποία θέλουν οι άνθρωποι συγκεκριμένη στήριξη.

Βέβαια αυτά που λέμε εμείς έχουν και δημοσιονομικό κόστος, γιατί σημαίνει ότι μέσα στις κοινωνικές δομές πρέπει να υπάρχει εξειδικευμένο προσωπικό, συλλογικότητα και όχι ένας κ.λπ.. Αυτά, βεβαίως, ξαναλέω ότι δεν έχουν καμμία σχέση με την ψυχιατρικοποίηση του προβλήματος.

Αν και να σας πω κάτι; Αυτή είναι η προσωπική μου γνώμη και δεν θέλω να δεσμεύσω την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ. Εγώ ακούγοντας ορισμένες, ευτυχώς λίγες ομιλίες, που αναφέρθηκαν σε αυτά τα θέματα -ιδιαίτερα στην επιτροπή της Βουλής και όχι εδώ- πρέπει να σας πω ότι αυτές οι απόψεις έχουν ανάγκη ψυχιάτρου και ψυχανάλυσης. Αναφέρομαι μόνο σε ορισμένες απόψεις που ακούστηκαν εδώ. Εκεί χρειάζεται ψυχίατρος, όχι στους διεμφυλικούς, αλλά υποχρεωτικά σε αυτές τις απόψεις που ακούστηκαν και νομίζω ότι ο καθένας μπορεί να καταλάβει.

Γιατί αυτό το νομοσχέδιο καλλιεργεί την ατομική πλάνη και την αυταπάτη; Γιατί στηρίζεται φιλοσοφικά, όπως λέει, στο ατομικό βίωμα. Το ατομικό βίωμα είναι στοιχείο που πρέπει να το πάροουμε υπόψη στη συγκεκριμένη περίπτωση; Σαφώς, σαφέστατα. Όμως, άλλο πράγμα το «παίρνω υπ' όψιν το ατομικό βίωμα», που, αν θέλετε, αφορά μια ομάδα και μπορεί να είναι περισσότεροι από όσοι εμείς νομίζουμε, γιατί συνήθως αυτά δεν γίνονται και γνωστά.

Όμως, το ατομικό βίωμα δεν αρκεί για να γίνει σχέδιο νόμου και νόμος αύριο. Αλίμονο, αν ο κάθε νόμος για οποιοδήποτε ζήτημα στηρίζονταν στο ατομικό βίωμα. Δεν γίνεται. Ούτε τα ατομικά βιώματα είναι ίδια, ούτε εκπορεύονται από τις ίδιες εμπειρίες, αλλά αυτό λέω και στο συγκεκριμένο ζήτημα. Εδώ είναι η φιλοσοφία: το ατομικό βίωμα και μάλιστα το ατομικό βίωμα ταυτίστηκε με το ατομικό δικαίωμα. Και ξαναλέω, όλα έχουν σχέση, κοινωνικά, ατομικά δικαιώματα, ατομικά βιώματα, αλλά δεν συνιστούν τον όρο για να γίνει ένα νομοσχέδιο.

Να σας πω, όμως, κάτι; Οι διαφωνίες μαζί σας, με την Κυβέρνηση, μακάρι να ήταν στην προϋπόθεση πριν και μετά της κοινωνικής, επιστημονικής στήριξης και οικονομικής. Μακάρι να ήταν μόνο σε αυτό. Ή, αν θέλετε, σε μια σειρά -ας πούμε- ιδεολογήματα, ιδεολογικές απόψεις που έχουμε και έχετε. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι, εν πάση περιπτώσει, δικαιολογείται, σε τόσα έχουμε διαφορετικές απόψεις. Ενδεχομένως σε αυτόν τον τομέα να μην ήταν και άβυσσος.

Ωστόσο αποδεικνύεστε εξαιρετικά επικίνδυνοι για όλη τη φιλολογία με την οποία περιβάλλετε αυτό το σχέδιο νόμου και απόψεις τις οποίες αναπτύξατε, με αφορμή αυτό το σχέδιο νόμου, και τις οποίες βεβαίως προσαρμοσμένες θέλετε να τις μετατρέψετε σε ένα είδος σύγχρονης κοσμοθεωρίας.

Εγώ τουλάχιστον αυτά τα λόγια μπορώ να πω: Πρώτον, αυτό το νομοσχέδιο είναι αντιπερισπασμός στην ακραία φιλελεύθερη πολιτική σας, όχι πιο ακραία από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά ακραία φιλελεύθερη πολιτική. Είναι ένα νομοσχέδιο που κάνει λαθρεμπόριο ιδεών. Όσο πιο δεξιά πάτε τόσο πιο αριστεροφανή λάβαρα σηκώνετε.

Κοιτάξε να δείτε, βεβαίως η Νέα Δημοκρατία και με αφορμή, το νομοσχέδιο αλλά όχι τόσο με αφορμή το νομοσχέδιο, έχει

προβάλει τελευταία σύγχρονες αντιδραστικές απόψεις, όπως η αριστεία, ότι δηλαδή η κοινωνική ανισότητα είναι μέσα στη φύση του ανθρώπου και άλλες που δεν είναι τώρα της ώρας να τις αναλύσω. Βεβαίως γιατί και οι συντηρητικές απόψεις εκσυγχρονίζονται, δεν μένουν ίδιες, αλλά εσείς αυτή τη στιγμή χτίζετε ένα ιδεολογικό πολτό, κυριολεκτικά, ο οποίος -τι να σας πω τώρα, δηλαδή;- φθείρει, διαφθείρει τις ριζοσπαστικές συνειδήσεις.

Εσείς που δεν τολμάτε να κάνετε τον διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος, που εξακολουθείτε να θεωρείτε την πορνεία ως επάγγελμα, που δεν σας ενόχλησε καθόλου που η κρατική τηλεόραση δεύτερη είδηση είχε τον θάνατο του παγκόσμιου προαγωγού, για να μην χρησιμοποιήσω τους όρους που λέει ο λαός μας, ότι ήταν υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων των μαύρων και της σεξουαλικής απελευθέρωσης της γυναίκας. Δεν ξέρω αν τα κουνελάκια του «PLAY-BOY» είναι δείκτες της σεξουαλικής απελευθέρωσης. Πιθανόν να ήθελε και μαύρα κουνελάκια, δεν του έφταναν τα λευκά. Και αυτά δεύτερη είδηση στην κρατική τηλεόραση. Έπρεπε εκείνη τη στιγμή ο κ. Παππάς ή όποιος είναι στην ευθύνη του να βάλει θέμα, αλλά -ξέχασα- δεν παρεμβαίνει το κράτος, αφήνει ελεύθερη την τηλεόραση. Όχι ότι τα ιδιωτικά κανάλια δεν είπαν κάτι τέτοια, κι αυτά τα είπαν, αλλά αυτά κάνουν τη δουλειά τους κ.λπ..

Θέλω να σταθώ, λοιπόν, συγκεκριμένα στο εξής πράγμα: Συκοφαντήσατε τις θέσεις του ΚΚΕ -όχι τις πολεμήσατε, να τις πολεμήσατε, πολεμήστε τις, τις συκοφαντήσατε-, τις διαστρεβλώσατε και δεν ξέρω αν αυτό θα το πει κανείς αντικομμουνισμό ή όχι, εγώ δεν θα το πω αντικομμουνισμό, αλλά δεν μπορείτε να κάνετε και αλλιώς.

Παραδείγματος χάριν, συναντηθήκατε Χρυσή Αυγή, Νέα Δημοκρατία, Ποτάμι, δεν θυμάμαι τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, και κρίνατε την περίοδο 1920-1930, τη σταλινική περίοδο, όπως λέτε, την περίοδο της κολεκτιβοποίησης ποια πολιτική είχε απέναντι στους ομοφυλόφιλους.

Υπήρχε νόμος για την παιδοφιλία και υπήρχε και ένας νόμος -δεν μπορώ να εξηγήσω τι λέει- για την «αρσενοκοιτία». Προσέξτε, όμως, θα κάνετε σύγκριση με τους αντίστοιχους νόμους στις καπιταλιστικές χώρες στον καπιταλιστικό κόσμο όχι με το 2017, γιατί στις Ηνωμένες Πολιτείες υπήρχε η λοβοτομή και η καταδίκη της ομοφυλοφιλίας και τη δεκαετία του '60.

Να σας πω και κάτι άλλο: Αν υπήρχαν απόψεις στην τότε Σοβιετική Ένωση της δεκαετίας του '20 -κακώς, λέω- ότι η ομοφυλοφιλία είχε σχέση με ψυχιατρικό πρόβλημα, αντανάκλυνε το επίπεδο της ανάπτυξης της επιστήμης εκείνης της περιόδου και μάλιστα σε μια χώρα που ξέρουμε ότι δεν ήταν το ίδιο αναπτυγμένη όπως ήταν τότε αναπτυγμένη η Αγγλία, η Γερμανία, η Γαλλία. Να δούμε τι υπήρχε τότε για την ομοφυλοφιλία, τι είναι πάρα πολύ φυσικό στο επιστημονικό επίπεδο να καθυστερούν οι αντιλήψεις και να αλλάζουν στην πορεία γιατί πραγματικά η επιστήμη έχει εξελιχθεί και πραγματικά η ομοφυλοφιλία δεν έχει καμμία σχέση και δεν είναι ψυχιατρικό πρόβλημα. Αν, όμως, το 1920 και το 1930 θεωρούνταν έτσι, αν θέλετε να κάνετε σύγκριση και τη σταλινολογία σας -που δεν σας απασχολεί αυτό, αλλά σας απασχολούν την περίοδο εκείνη- θα πρέπει να κάνετε σύγκριση με το τι ίσχυε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παίρνω υπ' όψιν μου τον χρόνο.

Εδώ ακούστηκαν απόψεις, όπως ότι κυνηγούσαν και τους τους έβαζαν φυλακή στη δεκαετία του 1960. Κοιτάξτε να δείτε. Όταν στην Ισπανία του Φράνκο σκότωσαν τον Λόρκα, το δικαιολόγησαν ότι τον σκότωσαν γιατί ήταν ομοφυλόφιλος. Κι ακόμα σήμερα γυρίζονται ταινίες που εξηγούν αυτό το πράγμα. Για ψάξτε το καλύτερα. Άλλο ομοφυλοφιλία κι άλλο βιασμός ανηλίκου. Άλλο ομοφυλοφιλία κι άλλο πορνεία. Για κοιτάξτε να δούμε αν καταδικάζονταν γι' αυτό ή καταδικάζονταν για άλλες ενέργειες.

Γιατί εδώ τώρα ο κ. Κοντονής, επειδή δεν πήγε στην Εσθονία, μας είπε ότι είναι οπαδός της Οκτωβριανής Επανάστασης. Μα, υπάρχει μεγαλύτερη κοροϊδία από αυτό που γίνεται; Καλά, δεν τρέπεστε; Ειλικρινά σας το λέω. Δεν είστε υποχρεωμένοι να είστε οπαδοί της Οκτωβριανής Επανάστασης. Καμμία υποχρέωση.

Είσατε συνεχιστές της Οκτωβριανής Επανάστασης, έχετε περάσει χίλια μνημόνια, έχετε γκρεμίσει τα επαρκή κοινωνικά δικαιώματα, άρα και τα ατομικά. Πάτε στις Ηνωμένες Πολιτείες να φιλήσετε το χέρι του Τραμπ, φιλάτε και το χέρι του Πούτιν και τον παρακαλάτε, ο οποίος έχει βγάλει σήμερα, το 2017, νόμο κατά της ομοφυλοφιλίας -άλλο είναι το 1910, το 1920 και το 1930 κι άλλο το 2017- και θα πάτε τώρα στον Τραμπ να του δώσετε όλη την Κρήτη, να κάνουν βάσεις οι Αμερικάνοι και δεν ξέρω και τι άλλα θα δώσετε. Και δεν το λέω γιατί έχουμε αντιτραμπισμό. Τα ίδια θα έλεγε κι αν ήταν ο Ομπάμα.

Και βέβαια, πρέπει να ξέρει ο λαός ότι σηκώνετε, κάνετε λαθρεμπόριο αριστερών ιδεών, όσο πιο δεξιά, αντιδραστικά και συντηρητικά πάτε. Και στο κάτω-κάτω τα άλλα κόμματα λένε ότι εμείς είμαστε κόμματα αστικά. Εσείς τώρα βγήκατε επαναστάτες. Ε, είναι ντροπή. Είναι προσβολή.

Και εν πάση περιπτώσει, αυτό δεν είναι καινούργιο, δεν είναι καινούργια επιλογή. Ο εικοστός αιώνας είναι γεμάτος από αλλαγές, διορθώσεις ταυτοτήτων ιδεολογικών και πολιτικών. Και όμως τυχαίως ο ιδεολογικός χώρος από τον οποίο προήλθατε και ο ιδεολογικός χώρος στον οποίο εντάσσεστε, η σοσιαλδημοκρατία, τη σφραγίζει και η αλλαγή ταυτότητα φύλου είναι θεμιτή, γιατί ισορροπεί έναν άνθρωπο. Η αλλαγή, όμως, της πολιτικής ταυτότητας σημαίνει το εξής πράγμα. Σημαίνει συστηματική εξαπάτηση ενός λαού και κυρίως, των ριζοσπαστικών δυνάμεων.

Και τέλος, κοιτάξτε να δείτε. Εμείς όταν λέμε κοινωνικά δικαιώματα ξέρουμε ότι σε αυτή την κοινωνία που ζούμε είναι ταξικά τα κοινωνικά δικαιώματα. Και τα κοινωνικά δικαιώματα που διαμορφώνονται με την πάλη του λαού -και υπάρχουν και κατακτήσεις- ξεκινάνε από τη διασφάλιση ενός συνταγματικού δικαιώματος, το δικαίωμα της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Ο πιο υποκριτικός νόμος είναι ο συνταγματικός. Εμείς δεν το κρύβουμε, το λέμε.

Πάνω εκεί, λοιπόν, στηρίζονται τα κοινωνικά δικαιώματα, τα οποία πρέπει να εξατομικεύονται και θέλουν και συμπληρωματικά μέτρα και τα ατομικά βιώματα να πάρουμε υπ' όψιν. Αυτό, όμως, που κάνετε εσείς, κυριολεκτικά, είναι ότι θρυμματίζετε την αριστερή συνείδηση και δημιουργείτε, κυριολεκτικά, την αδράνεια της σκέψης, που σημαίνει αδράνεια δράσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Βούτσης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε. Είναι δεδομένος και αυτονόητος ο σεβασμός στη συνάδελφο, την κ. Παπαρήγα.

Απλώς θεωρώ ότι δεν πρέπει να μείνει ασχολίαστη, τουλάχιστον από την πλευρά μου, μία άποψη την οποία, όχι εκ παραδρομής, απ' ό,τι φάνηκε, εξέφρασε. Θεωρώ, δηλαδή, και είμαι σαφής, ότι δεν υπάρχουν οποιεσδήποτε απόψεις που ακούγονται στη συζήτησή μας, που χρήζουν ψυχιάτρου ή ψυχιατρείων. Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Δεν ήταν εκ παραδρομής. Ήταν συνειδητό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Το κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Αθανασίου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, θα έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να κάνω μία επιστημονική προσέγγιση, κατ' αρχάς, του νομοσχεδίου και στη συνέχεια θα αναφερθώ στην ουσία του και τι ακριβώς επιδιώκει το νομοσχέδιο.

Πριν το κάνω, όμως, θα ήθελα να ξεκινήσω με μία τοποθέτηση και μία υπενθύμιση. Η τοποθέτηση: Ακούσαμε και από τον εισηγητή, νομίζω, αλλά και από πολλούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν θέλουμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, διότι είμαστε οπισθοδρομικοί, είμαστε συντηρητικοί κ.λπ.. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, στη Νέα Δημοκρατία είμαστε αυτοί που προασπιζόμαστε και προβάλλουμε τις παραδοσιακές κοινω-

νικές, πολιτιστικές και πνευματικές αξίες και τις δημοκρατικές δομές. Είμαστε και αυτοί, όμως, που απορρίπτουμε κάθε μορφή αυταρχικού καθεστώτος που στηρίζεται στον κρατισμό. Εάν, λοιπόν, αυτά είναι συντηρητισμός, είμαστε συντηρητικοί.

Η υπενθύμιση: Η Νέα Δημοκρατία, ως κόμμα ευθύνης, μελετά και αποδέχεται τις επιστημονικές παραδοχές της ιατρικής και της νομικής επιστήμης και, συνεπώς, τις ανάγκες της κοινωνίας. Γι' αυτό το 2013 βλέποντας αυτές τις παραδοχές της επιστήμης αλλά και τις ανάγκες της κοινωνίας, τροποποιήσαμε τον νόμο περί ληξιαρχικών πράξεων και έτσι μπορέσαμε να φέρουμε την αλλαγή φύλου για πρώτη φορά στη νομοθεσία, εάν και υπήρχε από παλιά η πρόθεση και υπήρχαν και οι σχετικές τοποθετήσεις μας.

Έτσι, λοιπόν, αφ' ενός έγινε η αλλαγή του καταχωρισμένου φύλου, με διόρθωση της ληξιαρχικής πράξης και, συνεπώς, το δικαίωμα στη διαχείριση της ανθρώπινης ζωής και αφ' ετέρου να υπάρχει και η δυνατότητα πλήρους επαναπροσδιορισμού του φύλου.

Απαιτείται, όμως, δικαστική απόφαση, δηλαδή, με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και τον ενδελεχή έλεγχο από δικαστή, για να μπορέσει να αποφανθεί επί της ουσίας του θέματος. Επομένως εφ' όσον η αλλαγή του φύλου ήταν εφικτή και πραγματοποιείτο, άμεσα επέρχοντο και οι έννομες συνέπειες αυτής της αλλαγής. Ως εκ τούτου τυπικά κάποιοι που άλλαζε φύλο μπορούσε και να υιοθετήσει και να τελέσει πολιτικό γάμο με ετερόφυλο. Αντίστοιχα προϋπάρχων γάμος που είχε τελεστεί μεταξύ ετερόφυλων και νυν ομοφύλων θα ήταν ανυπόστατος.

Έως πρόσφατα, όμως, η νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων –προσέξτε, κύριε Υπουργέ, όχι η νομοθεσία, όπως θέλετε να κάνετε εσείς, και θα το εξηγήσω παρακάτω- απαιτούσε δύο αποδεικτικά μέσα κατά κανόνα:

Πρώτον, ψυχιατρική διάγνωση που να βεβαιώνει τη δυσαρμονία μεταξύ του φύλου καταχώρισης και του πραγματικού φύλου που ήταν και, δεύτερον, να έχει γίνει εγχείρηση αλλαγής φύλου.

Αναφορικά με το δεύτερο, τη δεύτερη προϋπόθεση, δηλαδή, υπάρχει σαφής στάση της νομοθεσίας των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών - κρατών, αλλά και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κατά της υποχρεωτικότητας αυτής και ορθώς, γιατί προσβάλλεται το άρθρο 8 της σύμβασης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και δεν μπορεί να υπάρχει υποχρεωτικότητα.

Αναφορικά, όμως, με την πρώτη προϋπόθεση, δηλαδή, την προσκόμιση κάποιας ψυχιατρικής ή ιατρικής γνωμάτευσης την οποία έκρινε το δικαστήριο, που να βεβαιώνει αυτή τη δυσαρμονία του φύλου, τα πράγματα είναι λιγότερο ξεκάθαρα. Κάποιες ευρωπαϊκές χώρες, μια μειοψηφία, η Δανία, η Γαλλία, η Νορβηγία, η Ιρλανδία και η Μάλτα, έχουν ενσωματώσει και αυτή τη διάσταση στη νομοθεσία τους, δηλαδή, τη μη υποχρεωτική προσκόμιση τέτοιων γνωμάτευσης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Χωρίς δικαστική απόφαση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αυτό λέω, η μειοψηφία. Ακούστε, κύριε Λάππα, ακούστε με προσοχή. Άλλο είναι να λαϊκίζουμε και να απλοποιούμε τα πράγματα και άλλο να μπαίνουμε στον πυρήνα μιας υπόθεσης.

Προσέξτε, όμως, η ίδια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που θεώρησε ως αντικειμένη στην ΕΣΔΑ, δηλαδή, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την υποχρέωση εγχείρησης –θεωρεί πράγματι ότι αντίκειται- εντούτοις θεωρεί νόμιμη και ανεκτή την υποχρέωση προσκόμισης ψυχιατρικής ή οποιαδήποτε άλλης ιατρικής γνωμάτευσης.

Εξάλλου –και εδώ είναι το κρίσιμο, το οποίο δεν το έχετε πιάσει- το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τη διόρθωση του φύλου, δεν επιβάλλει στα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ποίες, συγκεκριμένα, προϋποθέσεις πρέπει να υπάρχουν για τη διόρθωση του φύλου. Αυτό το αφήνει στη διακριτική ευχέρεια του εθνικού νομοθέτη να το καθορίσει. Δηλαδή, τα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να θεσπίσουν το απαραίτητο διοικητικό και κυρίως νομικό σύστημα για τη νομική αναγνώριση του επανακαθορισμού των φύλων, χωρίς όμως να καθορίζει δεσμευτικά το ΕΔΑΔ τις προϋποθέσεις που θα θέτει η χώρα.

Συνεπώς δεν είναι αντίθετη –και δεν ήταν ποτέ- η Νέα Δημοκρατία με τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου. Είμαστε, όμως, αντίθετοι με τη διαδικασία που εισάγεται και τις προϋποθέσεις που θέτει το νομοσχέδιο. Γι' αυτό ακριβώς το καταψηφίζουμε.

Με βάση τώρα τα αναφερόμενα στο νομοσχέδιο, κρίσιμα καθίστανται τα άρθρα 3 και 4. Σύμφωνα με αυτά, διατηρείται η αρμοδιότητα των δικαστηρίων –εκουσία δικαιοδοσία, δηλαδή-, ενώ απαιτείται αυτοπρόσωπη δήλωση του αιτούντος σε ιδιαίτερο γραφείο χωρίς δημοσιότητα. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 4, η συγκεκριμένη διαδικασία μπορεί να επαναληφθεί μόνο άλλη μία φορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, γιατί και οι προηγούμενοι Πρόεδροι έδωσαν μέχρι τρία λεπτά.

Προσέξτε τώρα: Θεωρητικά η διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας καταλείπει στο πρόεδρο του δικαστηρίου ευρύ φάσμα εξουσιών και πρωτοβουλιών, προκειμένου να καταλήξει σε δικαστική κρίση. Εντούτοις η παράγραφος 4 του άρθρου 3 ορίζει ότι δεν απαιτείται να έχει προηγηθεί ιατρική επέμβαση. Επιπλέον ορίζει ότι δεν απαιτείται κανενός είδους ιατρική βεβαίωση. Ως εκ τούτου η ψήφιση του άρθρου αυτού ως έχει θα καταστήσει τη χώρα μέλος του μικρού κλαμπ των ευρωπαϊκών χωρών που ανέφερα προηγουμένως, δηλαδή της Ιρλανδίας, της Δανίας, της Μάλτας και της Φινλανδίας.

Προσοχή τώρα. Γεννάται ζήτημα αν ο δικαστής, καίτοι δεν υποχρεούται ο αιτών να προσκομίσει ιατρική βεβαίωση, μπορεί να ζητήσει τέτοια, αν δεν έχει πειστεί από άλλα προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα πως πράγματι υπάρχει ασυμφωνία μεταξύ καταχωρισμένου φύλου και ταυτότητας φύλου. Αν θεωρηθεί ότι δεν έχει τέτοια δυνατότητα, ενδεχομένως η δικανική του κρίση να καθίσταται απολύτως τυπική διαδικασία αποδοχής κάθε αίτησης. Υπάρχει, όμως, και ο κίνδυνος έκδοσης θετικής ή αρνητικής απόφασης που δεν θα βασίζεται σε ασφαλή δικαστική κρίση.

Κύριε Υπουργέ, σας υπενθυμίζω –έχετε καλούς νομικούς, την κ. Κοζομπόλη, τον κ. Λάππα- το άρθρο 744 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το είδατε ή περιοριστήκατε στο άρθρο 782; Βλέπετε τι λέει το άρθρο 744; Δίνει πλήρη ελευθερία στον δικαστή στην εκουσία δικαιοδοσία, που ως lex specialis δεν μπορεί να περιοριστεί από αυτά τα θέματα τα οποία βάζετε. Θα δημιουργούσατε όχι μόνο αντιφατικές αποφάσεις, αλλά και όλες θα ήταν αναιρετέες. Για δείτε και το άρθρο 744. Θα το διαβάσω σε λίγο.

Ο αντίλογος στην παραπάνω επιχειρηματολογία είναι ότι δήθεν η «προοδευτική» θεώρηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου ορίζει ότι ο κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να απολαμβάνει το απόλυτο δικαίωμα του αυτοπροσανατολισμού. Τούτο θα μπορούσε, βέβαια, να είναι σωστό, όπως λέω, αν δεν υπήρχαν διατάξεις δημοσίας τάξης, δηλαδή γάμος, υιοθεσία, ιθαγένεια –την κτήση της, δηλαδή- και στρατιωτικές υποχρεώσεις.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα και θα τελειώσω.

Με τον νόμο που περάσατε το προηγούμενο διάστημα, δηλαδή το σύμφωνο μεταξύ δύο ομοφύλων, δεν επιτρέπεται ο γάμος ως αντικείμενος στις διατάξεις δημοσίας τάξεως του Αστικού Κώδικα, αλλά ούτε και η υιοθεσία. Πάει, λοιπόν, κάποιος ειδικά -ας υποθέσουμε εγώ με κάποιον άλλο- που έχει κάνει σύμφωνο συμβίωσης. Πάω, λοιπόν, και μόνο με τη δήλωσή μου στον δικαστή και του λέω «θέλω να αλλάξω φύλο». Αν περιοριστούμε σε αυτό, τότε, αν αλλάξει το φύλο, εγώ θα μπορώ να συνάψω γάμο και να υιοθετήσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ κρίσιμα αυτά. Ίσως κάποιοι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία να μου δώσουν μισό λεπτό ο καθένας. Δύο λεπτά ακόμα θα ήθελα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ένα λεπτό από τον καθέναν!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ακούστε. Πάει ο ένας από τα ομόφυλα ζευγάρια...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αυτό υποκρύπτεται, κύριε. Αυτό θέλουν να κάνουν –και θα το εξηγήσω- με το προηγούμενο νο-

μοθέτημα. Γι' αυτό κατήργησαν και την παρά φύσιν ασέλγεια. Την κατήργησαν όχι με διάταξη στο νομοσχέδιο αλλά με βουλευτική τροπολογία. Είναι όλα αλληλένδετα. Δεν το έκανε ο κ. Κωντονής, ο προκάτοχός του, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν εδώ γεμάτα τα θεωρεία και χειροκροτούσαν. Αυτό πάει να γίνει.

Άρα, πάει ο ένας από τους δύο από τα ομόφυλα ζευγάρια, λέει «είμαι θηλυκό, αλλάζω» και μετά πηγαίνουν για υιοθεσία. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, πώς θα μεγαλώσουν αυτό το παιδί, αν υιοθετήσουν ένα άρρεν τέκνο, τι ψυχολογικά προβλήματα θα έχει, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι η υιοθεσία αποβλέπει στο συμφέρον του τέκνου, του υιοθετούμενου και όχι αυτών. Είναι δημοσίας τάξεως. Ως εκ τούτου, λοιπόν, θα ήταν χρήσιμο να διασφαλιστεί αυτό.

Μη μου πείτε, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό μπορεί να γίνει και τώρα. Αν μπορεί να γίνει, απαλείψτε τότε την παράγραφο 4, νομίζω, του άρθρου 3. Γιατί βάζετε περιορισμό; Αφήστε ελεύθερο τον δικαστή με το άρθρο 744 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας να κρίνει οποιοδήποτε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο υπάρχει, για να τελειώσει αυτό το ζήτημα.

Άρα ο στόχος είναι άλλος. Αυτή η απαίτηση η οποία υπήρχε απ' αυτή την ομάδα –εγώ δεν την αδικώ, δικαίωμά τους ήταν– είναι ο πρόδρομος του γάμου και της υιοθεσίας μ' αυτόν τον τρόπο. Ενώ αν υπάρχει ευχέρεια στον δικαστή να κρίνει τις προϋποθέσεις, όπως απαιτεί η εκουσία δικαιοδοσία, δεν τίθεται τέτοιο ζήτημα.

Θα ήθελα να πω μία κουβέντα μόνο για το ζήτημα του Μέρους Β', επειδή επί των ημερών μου είχε εκπονηθεί το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Στο παρόν νομοσχέδιο, όμως, κύριε Υπουργέ, εγώ δεν βλέπω ρυθμίσεις για τα δικαιώματα των παιδιών που ζουν σε ιδρύματα. Είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο. Η κ. Κοζομπόλη ξέρει αυτά τα ζητήματα, όπως και άλλα ζητήματα. Πρέπει να πω και δημόσια από τη Βουλή –γιατί εμείς δεν είμαστε αρνητικοί σε όλα– ότι πράγματι επί των ημερών της η Επιτροπή Σωφρονιστικού Κώδικα είχε αναβραβιστεί και όλα τα κόμματα, μηδενός εξαιρουμένου, βοηθούν προς αυτή την κατεύθυνση. Δείτε, λοιπόν, και αυτό το θέμα για τα παιδιά σε ιδρύματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτούσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Αθανασίου.

Τον λόγο έχει η κ. Αναγνωστοπούλου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που έχει εισαχθεί στην Ολομέλεια της Βουλής προς συζήτηση και ψήφιση, έρχεται να ρυθμίσει μία πολιτική, ηθική, κοινωνική και νομική εκκρεμότητα, να δημιουργήσει συνθήκες εμπέδωσης της δημοκρατίας, να διασφαλίσει το στοιχειωδέστερο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε εκείνη την εξαιρετικά ευάλωτη μερίδα των πολιτών, για τους οποίους ο εσωτερικός, προσωπικός τρόπος που βιώνουν το φύλο τους αποκλίνει απ' αυτό που καταχωρίστηκε κατά τη ληξιαρχική πράξη γέννησης. Έρχεται να δημιουργήσει συνθήκες σεβασμού και προστασίας της ανθρωπίνης αξίας, να κατοχυρώσει θεσμικά το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού.

Τις περισσότερες φορές είναι άχαρο να μιλά κανείς για κάτι που αποτελεί υποχρέωση, για κάτι που θεωρείται ή θα έπρεπε να θεωρείται αυτονόητο, όχι όμως σήμερα, όχι ετούτη τη στιγμή. Θα πω πριν απ' όλα ότι φθάσαμε μέχρι εδώ, για την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, αφού είχαμε διεκδικήσει από μία κοινότητα, τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα.

Μην ξεχνάμε ότι υπάρχει ένας συγκροτημένος χώρος –μειοψηφικός μεν– ανθρώπων που διεκδικούν επί χρόνια. Αυτοί που είχαν ανοιχτά μάτια και αυτά για να ακούσουν, καταλάβαιναν αυτό που περνούσαν αυτοί οι άνθρωποι. Οι συζητήσεις που έγιναν στις επιτροπές της Βουλής ήταν πάρα πολύ κατατοπιστικές, ακόμα και γι' αυτούς που δεν ήξεραν, προκειμένου να μάθουν.

Θα ήθελα, όμως, να πω ότι σε ό,τι αφορά ειδικά το κόμμα μας, τον ΣΥΡΙΖΑ, εδώ και χρόνια αυτά που διεκδικούσε η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα έχουν γίνει κτήματα του κόμματός. Δεν είναι, λοιπόν, κάτι

που ανακαλύψαμε και βγάλαμε από το τσεπάκι μας ξαφνικά, για να αποφύγουμε άλλα θέματα. Ήταν υποχρέωσή μας απέναντι στις αποφάσεις που έχουμε πάρει.

Είπα και στην αρχή, λοιπόν, ότι ήταν υποχρέωση της πολιτείας να έρθει η νομική ρύθμιση του ζητήματος της ταυτότητας φύλου εδώ, σ' αυτή τη Βουλή. Όλοι είπαν, όπως και η εισηγήτριά μας και Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η πολιτεία έπρεπε να συμμορφωθεί με τα νομολογιακά δεδομένα, να απαντήσει στην παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη, καθώς υποτίθεται ότι όλοι εδώ σεβόμαστε τις ανεξάρτητες αρχές και να προσαρμοστές στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο.

Όλα αυτά τα παραπάνω, λοιπόν, οι διεκδικήσεις πάντα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, το κίνημα που έφτιαξαν συνέκλιναν στο εξής, ότι έπρεπε να αλλάξει η διαδικασία αλλαγής ταυτότητας φύλου, να μη χρειάζεται ψυχιατρική διάγνωση και κυρίως χειρουργική επέμβαση.

Αν για κάποιους θεωρείται παρέκκλιση στους νόμους της φύσης, στους θείους νόμους –δεν ξέρω και εγώ– κ.λπ. η αλλαγή ταυτότητας φύλου, θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Δεν είναι ύβρις η χειρουργική επέμβαση που στειρώνει τους ανθρώπους, που ακρωτηριάζει τους ανθρώπους, για να θέσουμε και τα πράγματα έτσι όπως είναι; Δεν παραβιάζεται το Σύνταγμα σε θεμελιώδη άρθρα του, που το είπε η εισηγήτριά μας έτσι και αλλιώς; Δεν θα αναφερθώ σε αυτό.

Άρα, λοιπόν, ήταν υποχρέωση της πολιτείας, γιατί η κοινωνική και η οικονομική ανάπτυξη σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο, σε προσωπικό και εθνικό δεν συμβιβάζεται με τον ακρωτηριασμό των ανθρώπων, όπως δεν συμβιβάζεται με τον ακρωτηριασμό του φυσικού περιβάλλοντος στις Σκουριές, όπως δεν συμβιβάζεται με τον ακρωτηριασμό του πολιτισμικού περιβάλλοντος στο Ελληνικό ή με τον ακρωτηριασμό του δημόσιου συμφέροντος στην περίπτωση των τηλεοπτικών αδειών.

Θέλω με αυτό να πω ότι η τήρηση της νομιμότητας έχει γίνει σε περίοδο κρίσης και κυρίως με την άνοδο της ακροδεξιάς ένα ριζοσπαστικό αιτούμενο. Αυτό που αποτελούσε για τα αστικά κόμματα ένα δεδομένο έχει γίνει ριζοσπαστικό αιτούμενο. Η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου δεν είναι στον αέρα. Συνδέεται με όλα αυτά του μη ακρωτηριασμού, γιατί πρέπει να τηρηθεί η νομιμότητα, άρα εκεί γίνεται ριζοσπαστικό.

Θέλω να πω, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα εδώ, σε αυτή τη Βουλή, όπως πάντα στη Βουλή, δεν συζητούμε ούτε το θρησκευτικό φρόνημα κανενός, ούτε την πίστη του, ούτε τίποτα τέτοιο. Όταν νομοθετούν οι Βουλευτές, νομοθετούν βάσει των κανόνων του νόμου, της ιδεολογίας τους και των πολιτικών τους προταγμάτων.

Δεν μπορεί να γίνεται θέμα συζήτησης η απόφαση της Ιεράς Συνόδου ή να αποδεικνύεται –και με συγχωρείτε, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας– η υπερδεξιά στροφή της Νέας Δημοκρατίας, όταν ο Αντιπρόεδρος του κόμματός σας έρχεται εδώ και καλεί τον Υπουργό να κάνει ομολογία πίστωσης. Πού ακούστηκε, μετά από διακόσια χρόνια ελεύθερου βίου αυτού του κράτους, μετά από διακόσια χρόνια από τον Διαφωτισμό, έναν Υπουργό ή τους Βουλευτές να μας εγκαλεί για το ότι είμαστε άθεοι. Η πίστη είναι προσωπική υπόθεση. Είναι κατοχυρωμένο αυτό και δεν μπορούμε να πάμε πάλι πίσω στο μετεμφυλιακό κράτος και να παρουσιάζουμε εδώ πιστοποιητικό φρονημάτων, όταν συζητούμε για ένα πολιτικό ιδεολογικό ζήτημα, γιατί αυτό αποτελεί έμμεσο ή άμεσο εκφοβισμό των ίδιων των ανθρώπων την ώρα που νομοθετούν.

Ένα τελευταίο σημείο, κύριε Πρόεδρε –μισό λεπτό θα πάρω– είναι ότι η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου είναι θέμα δημοκρατίας. Δεν είναι θέμα «δικαιωματικό», όπως το παρουσιάζουν κάποιοι και εδώ θα δείξω και τη διαφωνία μου με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Είναι το ουσιαστικό περιεχόμενο της δημοκρατίας, γιατί χειραφετούνται άτομα τα οποία είναι άορατα. Μια δημοκρατία είναι ριζοσπαστική, όταν φέρνει στην επιφάνεια, κάνει ορατά όλα τα άτομα που δεν ήταν ορατά.

Θέλω να ρωτήσω το εξής: Πριν από την Οκτωβριανή Επανάσταση, κύριε Υπουργέ, γιατί τα προγράμματα των σοσιαλιστικών και κομμουνιστικών κομμάτων ήταν αυτά που πρώτα μίλησαν για τα ατομικά δικαιώματα και μάλιστα, πολύ πιο προωθημένα από

αυτά που συζητάμε εμείς σήμερα εδώ ή η Ευρώπη; Διότι τα ατομικά δικαιώματα φτιάχνουν συλλογικές συνειδήσεις και γιατί χωρίς λογική συνείδηση δεν μπορείς να κάνεις κανέναν μετασχηματισμό της κοινωνίας, δεν μπορείς να διεκδικήσεις τίποτα.

Πάμε και σε ένα τελευταίο σημείο για το θέμα της δημοκρατίας. Ο κατακερματισμός της κοινωνίας ανάλογα με διαφορετικές -φυσικές, γλωσσικές, χρωματικές, φυλετικές και λοιπές- είναι αυτό που υπονομεύει την ταξική συγκρότηση της κοινωνίας. Το ήξεραν αυτό οι σοσιαλιστές και οι κομμουνιστές των αρχών του 20^{ου} Αιώνα. Δεν θα μάθουμε γράμματα πάλι από την αρχή. Από αυτή τη μήτρα προερχόμαστε. Και δεν χρειαζόμαστε ψυχολόγο. Γιατί αυτό εμένα με προσβάλλει πραγματικά βαθιά.

Θεωρώ ότι η υπερψήφισή αυτού του νομοσχεδίου είναι υποχρέωση μιας ευνομούμενης πολιτείας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εγώ ευχαριστώ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι κατετέθη αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας εκ μέρους της Χρυσής Αυγής, βάσει του άρθρου 72 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής, επί των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7, καθώς και επί της τροπολογίας υπ' αριθμόν 1276/113 του σχεδίου νόμου με τίτλο: «Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου - Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλες διατάξεις».

Η ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 13:00'.

Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δημόσιος διάλογος γύρω από τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου μου θυμίζει, σε κάποιο βαθμό, τη μη ποιότητα του διαλόγου πριν από δύο χρόνια για το σύμφωνο συμβίωσης. Έπесαν ουκ ολίγες οβίδες και τότε και τώρα ρατσισμού, ομοφοβίας. Πατήσαμε σε ατελείωτο αριθμό ναρκών άγνοιας και ημιμάθειας, ενώ τα πράγματα είναι απλά και πολύ λιγότερο τρομακτικά στο μυαλό εκείνων που τα βλέπουν ως τέτοια.

Δεν μιλάμε εδώ για τίποτα το φοβερό. Μιλάμε για τη δυνατότητα που μπορεί να έχει ένα διεμφυλικό άτομο να διορθώσει τα έγγραφά του έναντι της διοίκησης. Πώς φτάσαμε εδώ; Είναι καμιά μεγάλη επανάσταση; Όχι. Φτάσαμε, πρώτα από όλα, από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων. Δώδεκα τον αριθμό οι αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις -δεν θα σταματήσω να το λέω- από δικαστήρια Αθήνας και Θεσσαλονίκης, οι οποίες έλεγαν και είπαν το αυτονόητο, αυτό που και ο ΟΗΕ έχει πει και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και η Σύμβαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ότι δεν επιτρέπεται, είναι βασανιστήριο, είναι μιας άλλης εποχής η αναγκαστική χειρουργική επέμβαση, διότι είναι ακρωτηριασμός και είναι στέρωση.

Αυτό πρέπει να μην το λάβουμε υπ' όψιν; Δηλαδή τις αποφάσεις του ΟΗΕ εμείς τις θέλουμε μόνο όταν μιλάνε για την Κύπρο; Όταν μιλάνε για τα ατομικά δικαιώματα, για την ελευθερία του ανθρώπου να αυτοπροσδιοριστεί;

Ας κάνουμε μια μικρή βόλτα στο εξωτερικό, αν και άκουσα διάφορα για το τι ισχύει σε διάφορες χώρες. Κάποια δεν ισχύουν έτσι όπως τα άκουσα.

Εν πάση περιπτώσει, πάμε στον Καναδά. Έχει υποχρεωτική μία κενή καταχώρηση στα διαβατήρια. Τίθεται ένα «X» για intersex και trans άτομα.

Πάμε στην Αργεντινή. Από το 2012 υπάρχει νόμος και αναθεώρηση εγγράφων, χωρίς προηγούμενη δικαστική ή ιατρική διαδικασία για ενήλικους άνω των δεκαοκτώ, ενώ για ανήλικους: με γονική συναίνεση.

Για να έρθουμε στην Ευρώπη, Δανία, Ιρλανδία, Μάλτα: Τα τελευταία τρία χρόνια είναι δυνατή η διόρθωση χωρίς την παραμικρή χρονοτριβή με συμπλήρωση εγγράφων, χωρίς εγχείρηση, χωρίς στέρωση, χωρίς ψυχιατρική εκτίμηση.

Στην Ολλανδία το φύλο μπορεί να καταγράφεται ως απροσδιόριστο στα επίσημα έγγραφα. Το ίδιο και στην Αυστραλία. Το ίδιο και στη Νέα Ζηλανδία. Για να μη σας πω δε για το Νεπάλ. Το

Νεπάλ έχει την τρίτη κατηγορία φύλου στους εκλογικούς καταλόγους, στα δημοτολόγια και στα διαβατήρια.

Αν κάποιος θέλει να τη βγει από τα αριστερά στον κ. Κοντονή, είναι πολύ εύκολο. Και μιλάω για το άρθρο 3, για τα δεκαπέντε έτη. Έως σήμερα που ήταν αρρύθμιστο νομοθετικά το τοπίο, ένας ανήλικος, με τη γονική βεβαίωση συναίνεσης, θα μπορούσε να προχωρήσει στη διόρθωση των εγγράφων του, ας είναι έξι χρόνων, ας είναι επτά, ας είναι οκτώ, ας είναι τεσσάρων.

Άρα εγώ θέλω να την βγω στον κ. Κοντονή και να του πω: «Ωπα, τον βλέπετε τον Κοντονή; Το πάει συντηρητικά το πράγμα. Βάζει ένα «ταβάνι», πάνω από το οποίο μπορείς να κινηθείς, ή μάλλον βάζει ένα «πάτωμα» πάνω από το οποίο μπορείς να κινηθείς, τα δεκαπέντε έτη, ενώ τώρα δεν υπήρχε αυτό. Είναι πιο συντηρητική ρύθμιση».

Και τα χρονικά όρια. Η ηλικία των δεκαοκτώ -ακούω- πρέπει να είναι. Τότε και αστυνομική ταυτότητα θα πρέπει να βγάζουμε στα δεκαοκτώ, όχι στα δεκατέσσερα. Γιατί βγάζουμε αστυνομική ταυτότητα στα δεκατέσσερα;

Πάμε παρακάτω.

Θέλω να πω δυο κουβέντες για την Εκκλησία. Πρώτα απ' όλα, ας μην πυροβολούμε την Εκκλησία. Η Εκκλησία απευθύνεται στο ποιμνίο της. Όποιος θέλει ακολουθεί τα διδάγματά της, όποιος θέλει δεν τα ακολουθεί. Αυτή είναι άλλωστε και η ομορφιά της ελευθερίας, των επιλογών και της βούλησης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Έτσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Πρέπει να υπάρχει σεβασμός. Πρέπει να υπάρχει σεβασμός προς την Εκκλησία και από την Εκκλησία βεβαίως, προς την πολιτεία και τους πολίτες. Χρειάζεται μια καταλλαγή.

Διάβασα μάλιστα στο internet -δεν το ήξερα για την ευχή που έχει βγάλει η Εκκλησία: «Εις ονοματοθεσίαν νέα επί αλλαγής φύλου, Τιμοθέου Ματθαϊάκη, Μητροπολίτου τότε Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας, Εγκόλπιον Ευχολόγιον, έκδοσις Β', Αθήνα 1985». Και θα το καταθέσω.

Τι λέει; «Πανάγαθε και πολυέσπιλαχνε Κύριε, κ.λπ., κ.λπ.,... κατέπεμψον αυτό (αυτή) την χάριν Σου την επουράνιον, επί τη επελθούσῃ οργανική μεταλλαγῇ του φύλου...». Και παρακάτω λέει: «Χαρίτωσον τον δούλον Σου (δείνα ή την δούλην σου τάδε)» εν τω Σω αγιασμό».

Θα το καταθέσω στα Πρακτικά για να το δουν και οι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αμυράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, θέλω να πω ότι ο κατασκευαστής παν γένος ανθρώπων, ο Θεός δηλαδή, έχει την αγκαλιά του ανοικτή προς όλους.

Όμως, κινδυνεύει η πίστη; Πείτε μου εσείς: Δεν έχουν περάσει είκοσι χρόνια σχεδόν από την αφαίρεση της αναγραφής του θρησκευόμενου στις ταυτότητες; Πείτε μου: Κινδύνευσε η πίστη κανένας;

Ο πολιτικός γάμος πόσα χρόνια υφίσταται;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τριάντα πέντε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σαράντα χρόνια. Βλέπετε να κλονίστηκαν τα θεμέλια της οικογένειας ή της πίστης των ανθρώπων προς την Εκκλησία; Όποιος θέλει, πιστεύει. Όποιος θέλει, ακούει το κάλεσμα της Εκκλησίας και κάτι του λέει και ανταποκρίνεται.

Κάποιος, όμως, πρέπει να μιλήσει και για τα διεμφυλικά άτομα, που διάγουν ένα βίο μέσα στην κακοποίηση την λεκτική -και όχι μόνο- και τη σωματική βία, το μπούλινγκ, την περιφρόνηση, τον αποκλεισμό. Πείτε μου, εσείς: Πόσους και πόσες trans πολίτες έχετε δει να δουλεύουν σε δημόσιες υπηρεσίες; Αφήστε τις δημόσιες υπηρεσίες. Στον ιδιωτικό τομέα; Υπάρχει αποκλεισμός.

Κάποιος, λοιπόν, στην Ελλάδα του 2017 πρέπει να μιλήσει για τα αυτονόητα, ότι η αναγνώριση δικαιωμάτων του κάθε πολίτη, ακόμα και ένας να είναι τον αριθμό, είναι μονόδρομος για την Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

Ορίστε, κύριε Τσιάρα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για ένα νομοσχέδιο το οποίο αφορά τα ατομικά δικαιώματα. Και δυστυχώς, κι αυτό δεν ξεφεύγει από τη γνωστή πολιτική αντιπαράθεση η οποία πολλές φορές είτε με πραγματικούς, είτε με κατασκευασμένους όρους, κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον. Όπως κάθε νομοσχέδιο, έτσι κι αυτό στην πραγματικότητα έχει δυο πτυχές: Η μια είναι η πολιτική και η άλλη είναι η νομική.

Εάν θα έπρεπε, λοιπόν, να δει κανείς την πρώτη διάσταση, είναι βέβαιο ότι θα συμφωνούσε πως για την Κυβέρνηση για άλλη μια φορά είναι μια ευκαιρία για να δημιουργήσει εντυπώσεις, να συζητήσει για κάτι, που ενδεχομένως δεν αφορά στη δύσκολη πραγματικότητα που ζουν οι Έλληνες πολίτες, ωστόσο το να αναζητά κανείς την κατοχύρωση ατομικών δικαιωμάτων προφανώς είναι η ουσία της ίδιας της δημοκρατίας.

Υπάρχει ένα ζήτημα, το οποίο εμείς από την Νέα Δημοκρατία το έχουμε θέξει εδώ και κάποιο χρονικό διάστημα και νομίζω ότι για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση το βρίσκει μπροστά της, είναι το ζήτημα των διπλών πλειοψηφιών. Είναι γεγονός ότι πολλοί συνάδελφοι των Ανεξαρτήτων Ελλήνων μέχρι σήμερα έχουν εκφραστεί και έχουν τοποθετηθεί απέναντι στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Και είναι, πραγματικά, για άλλη μια φορά ερωτήματα πώς η Κυβέρνηση μπορεί να υποστηρίξει συνολικά τη δική της δημοκρατική νομιμοποίηση, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, όταν προτείνει ένα νομοσχέδιο, που οι ίδιοι οι Βουλευτές που τη στηρίζουν, δεν έχουν πρόθεση να το υποστηρίξουν.

Και το λέω αυτό, γιατί το «να» επί της αρχής, που μπορεί να γίνει «όχι» επί των άρθρων και συγκεκριμένα του άρθρου 3 που είναι ο πυρήνας του νομοσχεδίου, από κάποιους συναδέλφους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, προφανώς συνιστά ένα τεράστιο ζήτημα πλειοψηφίας. Συνιστά ένα τεράστιο ζήτημα δεδηλωμένης. Και αυτό κάποια στιγμή πρέπει να απαντηθεί υπεύθυνα. Το να ισχυρίζεται κανείς –ο κύριος Υπουργός ή οι διάφοροι συνάδελφοι της συμπολίτευσης– ότι είναι υποκριτική η στάση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι σε ένα τέτοιο ζήτημα, νομίζω ότι έχει ως αντίλογο μοναδικό το γεγονός ότι κάποια στιγμή πρέπει και εσείς να αντιμετωπίσετε με αξιοπρέπεια τη δική σας δεδηλωμένη μέσα στον χώρο του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και αυτό, γιατί απλούστατα η επαναφορά κάθε φορά μιας συζήτησης, η οποία σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό δείχνει ότι υπάρχει διάσταση απόψεων, αλλά, εν πάση περιπτώσει, όταν υπάρχουν όροι, συνθήκες και κανόνες, μπορούμε να συμφωνήσουμε. Και καταλαβαίνετε πολύ καλά τι εννοώ. Προηγήθηκε μία συζήτηση στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου σε σχέση με τη σύσταση μιας εξεταστικής επιτροπής και είναι προφανές ότι η αμέριστη συμπάρασταση του κυρίου Πρωθυπουργού στο πρόσωπο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας θα είχε και συνέπεια κάποια συμφωνία, για να υπαναχωρήσουν σε θέσεις και απόψεις που είχαν εκφράσει στο παρελθόν και είχαν δημιουργήσει ζήτημα μέσα στην Κυβέρνηση. Γι' αυτό και τώρα έχουμε μία βροντερή «υποχώρηση» σε μία προηγούμενη θέση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για το εν λόγω νομοσχέδιο, γι' αυτό και έχουμε και τη γνωστή τροπολογία που κατέθεσε ο κύριος Υπουργός και είχε αναγκαστεί άρον-άρον να αποσύρει την προηγούμενη φορά. Αντισταθμίσαμε ότι εδώ προκύπτουν ζητήματα, τα οποία πρέπει κανείς να τα δει μέσα από μία ευρεία οπτική προσέγγιση, για να είναι ακριβώς δίκαιος.

Σε ό,τι αφορά την ουσία του νομοσχεδίου, αν θα ρωτούσε κανείς οποιονδήποτε σε αυτή την Αίθουσα αν η δημοκρατία πρέπει να προσσπίζεται το δικαίωμα της μειοψηφίας ή το δικαίωμα των ατομικών δικαιωμάτων, θα σας έλεγα ότι θα ήταν πολύ δύσκολο, ενδεχομένως πλην εξαιρέσεων, να βρούμε κάποιον που να διαφωνούσε σε αυτό. Πώς, όμως, με ποιον τρόπο; Χωρίς κανόνες; Με μία απλή δήλωση, με μία έκθεση άποψης;

Προφανώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβετε ότι το να νομοθετείτε για τόσο ευαίσθητα ζητήματα συνεπάγεται και μία τεράστια ευθύνη. Μία ευθύνη η οποία έχει ως αναφορά όχι την προχειρότητα ή ενδεχομένως τον καιροσκοπι-

σμό με τον οποίο νομοθετείτε, αλλά την ουσιαστική προσέγγιση ενός ζητήματος που όντως έχει τεράστια κοινωνική διάσταση.

Η Νέα Δημοκρατία, με μία απολύτως υπεύθυνη προσέγγιση, κατέθεσε ένα σχέδιο πρότασης νόμου, το οποίο θα παρακαλούσα τους Βουλευτές και ειδικά του ΣΥΡΙΖΑ –των Ανεξαρτήτων Ελλήνων δεν υπάρχουν στην Αίθουσα– να το δουν και να καταλάβουν πόσο μεγάλη διαφορά υπάρχει μεταξύ της προσέγγισης της νομοθετικής πρότασης που συζητάμε σήμερα από την πλευρά της Κυβέρνησης και σχεδίου πρότασης νόμου που κατετέθηκε από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Γιατί απλά είναι τα πράγματα. Το να λέει κανείς ότι δεν χρειάζεται τουλάχιστον η γνωμάτευση ενός γιατρού που να πιστοποιεί όχι την ταυτότητα του φύλου, αλλά τη συνειδητή επιλογή του ατόμου. Ένα άτομο το οποίο αποφασίζει να αλλάξει φύλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Είναι άρρωστοι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι με αυτή του την επιλογή φέρει σωρεία συνεπειών προσωπικών, κοινωνικών, περιβάλλοντος.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Απαντήστε μας: Τους θεωρείτε άρρωστους; Δεν είναι άρρωστοι αυτοί οι άνθρωποι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Προφανώς το να κρυφτεί κανείς πίσω από μία λογική ότι υπήρξε εμπορευματοποίηση τέτοιου είδους γνωματεύσεων ή τέτοιου είδους, εν πάση περιπτώσει, απόψεων που μπορεί, πολλές φορές να δημιουργούσαν προβλήματα στους ανθρώπους που όντως επιζητούσαν μία άποψη, δεν είναι δικαιολογία. Άλλωστε, πρέπει να γνωρίζετε και το λέω και σε εσάς, κυρία Καββαδία, ότι υπάρχει αρμόδιο τμήμα στο «ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ», το οποίο λειτουργούσε μέχρι τώρα και θα συνεχίσει να λειτουργεί.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Η διαφορά μας είναι ότι εμείς δεν τους θεωρούμε άρρωστους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Αν αυτό το τμήμα μπορούσαμε να του δώσουμε την αρμοδιότητα να έχει ακριβώς αυτόν τον ρόλο, στηρίζοντάς το και δίνοντάς του τη δυνατότητα να δώσει τη γνωμοδοτική, κάθε φορά, άποψη για τη συνειδητή απόφαση όλων αυτών των ανθρώπων, σας πληροφορώ ότι θα είχατε κάνει ένα πολύ σοβαρότερο βήμα στην κατεύθυνση του να δώσετε μία ουσιαστική και πραγματική λύση.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Και το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Όλα αυτά τα λέω, γιατί, ξέρετε, η σπουδή ότι η Νέα Δημοκρατία είναι ένα συντηρητικό κόμμα που δεν μπορεί να προσαρμοστεί στα σημερινά δεδομένα, νομίζω ότι έχει απαντηθεί. Ο νόμος που μέχρι σήμερα υπάρχει είναι ένας νόμος της δεκαετίας του '70 και η όποια νομοθετική παρέμβαση έγινε από τότε μέχρι τώρα έγινε πάλι μέσα από μία προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Άρα, λοιπόν, ας αφήσουμε στην άκρη όλους αυτούς τους τακτισμούς και όλη αυτή τη ρητορική, η οποία έχει σαν μόνο στόχο την πολιτική αντιπαράθεση και όχι την ουσιαστική προσέγγιση ενός ζητήματος που όλοι θα έπρεπε να το βλέπουμε με σοβαρότητα, αλλά και με διάθεση του να δούμε το πραγματικό πρόβλημα.

Ξέρετε τι σας διαφεύγει σε όλη αυτή την περίπτωση; Ότι το πρόβλημα του ανθρώπου, που όντως έχει το δικαίωμα να επιθυμεί την αλλαγή φύλου, δεν τελειώνει, όταν αλλάζει φύλο, αλλά είναι...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Δεν αλλάζει φύλο. Επανακαθορίζει το φύλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Όταν αναγνωρίζεται... Σωστά το λέτε και συμφωνώ απολύτως μαζί σας. Υπάρχει, όμως, θα σας έλεγα, μια διαρκής ανάγκη υποστήριξης όλων αυτών των ανθρώπων σε ένα μεγάλο βάθος χρόνου. Δεν αντιμετωπίζεται ούτε στιγμιαία ούτε με έναν νόμο. Αυτή την πρόνοια, αυτή την προσπάθεια του να δει κανείς σοβαρά την πραγματική ανάγκη αλλαγής ταυτότητας μέσα –επαναλαμβάνω– από το ατομικό δικαίωμα αναγνώρισης, αυτό που πραγματικά νομίζω ότι δικαιούται η μειοψηφία, την οποία πρέπει να προστατεύει η σημερινή Ελληνική Δημοκρατία, δεν την προσεγγίζετε σε καμία περίπτωση με τη σοβαρότητα και με τον τρόπο που θα έπρεπε.

Εμείς είμαστε ξεκάθαροι. Μπορείτε να δείτε την πρόταση που καταθέσαμε το πρωί. Νομίζω ότι περιλαμβάνει όλα τα ζητήματα. Εάν και εφόσον ο Υπουργός έχει αυτή τη γενναία άποψη, ας τη δει, ας αποσύρει το σημερινό σχέδιο νόμου και να προχωρήσουμε σε μια σοβαρή διαβούλευση, στη βάση ενός νομοσχεδίου που δίνει την πραγματική απάντηση στο συγκεκριμένο ζήτημα. Κατά τα άλλα, αντιλαμβάνεστε ότι η Νέα Δημοκρατία μέσα απ' αυτούς τους όρους και μέσα απ' αυτές τις συνθήκες καταψήφισε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Καραμανλής του Αχιλλέα, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρώ ότι πρέπει να είμαστε εξαρχής ξεκάθαροι. Ο λόγος που διεξάγεται σήμερα αυτή η συζήτηση δεν είναι, νομίζω, γιατί η Κυβέρνηση πραγματικά επιθυμεί να επιλύσει ένα τόσο ευαίσθητο πρόβλημα. Γιατί, εάν πραγματικά το επιθυμούσατε αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν θα είχατε καταθέσει ένα τόσο πρόχειρο νομοσχέδιο, ένα ατελές και ένα επικίνδυνο νομοσχέδιο, που, κατά την άποψή μας ανοίγει, τον ασκό του Αιόλου και θα έλεγα ότι ευτελίζει και την όλη διαδικασία.

Ο πραγματικός λόγος, λοιπόν, και το πραγματικό σας κίνητρο για να καταθέσετε αυτό το νομοσχέδιο, κατά την άποψή μας, έχει να κάνει με μια προσπάθεια να φανείτε συνεπείς στο δήθεν αριστερό πρόσημο που έχετε και αυτός είναι ο λόγος για να δικαιολογήσετε τα πολύ μεγάλα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζουν η οικονομία της χώρας και η ελληνική κοινωνία, αφού πλέον εσείς τα μνημόνια τα ψηφίζετε δυο-δυο. Προσπαθείτε, δηλαδή, να αλλάξετε την ατζέντα.

Δυστυχώς, για άλλη μια φορά, αυτό που κάνετε στην πράξη είναι ότι πάτε να προστατεύσετε τους ανθρώπους με έναν τρόπο, που τελικά δείχνει ότι δεν τους σέβεστε. Γιατί αυτό τελικά κάνετε, κατά την άποψή μας, όταν επιτρέπετε την αλλαγή του φύλου, χωρίς καμμία επιστημονική υποστήριξη, χωρίς την επιβεβαίωση κάποιου ειδικού, όταν επιτρέπετε την αλλαγή φύλου μόνο με την απλή βούληση του ατόμου.

Ακούω με ενδιαφέρον τις τοποθετήσεις όλων των Βουλευτών απ' όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου. Αισθάνομαι, όμως, ότι τελικά σ' αυτή τη χώρα δεν πρέπει να ανακαλύψουμε τον τροχό, δεν πρέπει να ανακαλύψουμε ξαφνικά την πυρίτιδα. Να δούμε τι συμβαίνει σε άλλα σύγχρονα, δημοκρατικά, φιλελεύθερα ευρωπαϊκά κράτη; Γιατί, όπως γνωρίζετε, αυτά τα ζητήματα έχουν απασχολήσει τα σύγχρονα κράτη εδώ και πολλά χρόνια.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιο είναι το θεσμικό πλαίσιο που εφαρμόζεται σε χώρες, των οποίων δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε το δημοκρατικό πρόσημο. Για παράδειγμα θα σας φέρω μια χώρα που είναι πρότυπο φιλελευθερισμού σε κοινωνικά θέματα, τη Μεγάλη Βρετανία, μια χώρα από την οποία γεννήθηκε, εάν θέλετε, η κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Στη Μεγάλη Βρετανία, λοιπόν, για την πιστοποίηση μεταβολής φύλου, γι' αυτό που λένε Gender Recognition Certificate, απαιτούνται τέσσερα πολύ απλά πράγματα. Πρώτον, θα πρέπει να είσαι άνω των δεκαοκτώ ετών. Δεύτερον, να έχει διαγνωστεί ότι έχεις δυσφορία φύλου. Τρίτον, να έχεις ζήσει στο επιθυμητό σου φύλο για δυο χρόνια και, τέταρτον, να βεβαιώσεις ότι μελλοντικά δεν σκοπεύεις να μεταβάλλεις ξανά το φύλο σου.

Βλέπουμε δηλαδή ένα σοβαρό πλαίσιο, που, αν θέλετε, μπορούμε να συζητήσουμε ένα προς ένα τα μέρη του και αν πρέπει να ισχύουν ή όχι. Πάντως, υπάρχει μια σοβαρή επιστημονική προσέγγιση.

Δεν θα σας πω τι συμβαίνει σε άλλες χώρες, όπως στη Γερμανία ή τη Φινλανδία και δεν θα μω σε μια περιπτωσιολογία, γιατί βλέπουμε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμη και σήμερα, σε δεκατρείς χώρες επιβάλλεται η στέρωση. Εμείς δεν λέμε κάτι τέτοιο.

Εμείς είμαστε ένα κόμμα που έχει αποδείξει στην πράξη ότι σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σας θυμίζω, όπως πρωτότερα ανέφερε και ο κ. Τσιάρας, ότι ήταν το κόμμα της Νέας Δημοκρα-

τίας το 1976, όταν κανένας δεν μιλούσε σε αυτή τη χώρα για αυτά τα ζητήματα, που συμπεριέλαβε την πρόβλεψη περί μεταβολής της αστικής κατάστασης στον ν.344.

Η Νέα Δημοκρατία, όμως, είναι και ένα κόμμα, το οποίο σέβεται και τιμά τις παραδόσεις και τις αξίες αυτής της χώρας. Εδώ θα μου επιτρέψετε να ανοίξω μια μικρή παρένθεση, για να απαντήσω, αν θέλετε, στη μομφή που ακούμε από πολλά κόμματα της Αντιπολίτευσης και της Συμπολίτευσης, ότι τη στάση μας την καθορίζει η ελληνική Εκκλησία.

Εμείς συνομιλούμε σταθερά και όχι ευκαιριακά με την Εκκλησία. Συνομιλούμε μεν, αλλά δεν μας επιβάλλουν την άποψή τους. Την ακούμε την Εκκλησία και μας ακούει η Εκκλησία, αλλά δεν κάνουμε παζάρια ούτε επικοινωνιακές επισκέψεις στο Άγιο Όρος.

Η Νέα Δημοκρατία, άλλωστε, υπήρξε πάντα η παράταξη που πίστευε ότι Εκκλησία και Πολιτεία κινούνται σε διακριτά πλαίσια, με αμοιβαίο σεβασμό. Είμαστε αντίθετοι στο να αποφασίζει η Πολιτεία για θέματα που αφορούν την Εκκλησία, χωρίς διάλογο μαζί της. Όπως είμαστε αντίθετοι στην άσκηση πολιτικής από άμβωνος.

Βέβαια, νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε ότι θα πρέπει να είμαστε αντίθετοι να ανοίξει σήμερα η ελληνική Πολιτεία μια διαμάχη με την Εκκλησία, την ώρα που ήδη η κοινωνία είναι τραυματισμένη από τη μεγαλύτερη μεταπολεμική κρίση που βιώνει η χώρα μας.

Στη Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, δεν είμαστε μόνο φιλελεύθεροι στα οικονομικά ζητήματα. Είμαστε φιλελεύθεροι και στα κοινωνικά ζητήματα. Άλλωστε, κατά την άποψή μου, δεν μπορεί να είσαι το ένα χωρίς να είσαι το άλλο.

Επειδή τον τελευταίο καιρό έχει ανοίξει ένας πολύ μεγάλος διάλογος για το τι είναι φιλελευθερισμός και το τι δεν είναι, θα σας θυμίσω ότι ήταν η δική μας παράταξη που έκανε πράξη κινήσεις πολιτικού φιλελευθερισμού που έχουν αποτελέσει πρότυπο και για άλλες χώρες.

Θα σας θυμίσω ότι ήταν η δική μας παράταξη που το 1974 νομιμοποίησε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ήταν η δική μας παράταξη που έλυσε το πολιτειακό με ένα δημοψήφισμα που δεν αμφισβητήθηκε από κανέναν. Και ήταν η δική μας παράταξη που καθιέρωσε το 1976 τη δημοτική γλώσσα και έλυσε το τεράστιο γλωσσικό ζήτημα.

Ως ανοικτό, λοιπόν, φιλελεύθερο κόμμα είμαστε υπέρμαχοι του αριστοτελικού μέτρου και της μέσης οδού, της οδού της λογικής. Απεχθανόμαστε τα άκρα. Δυστυχώς, κύριοι της Κυβέρνησης, αυτό που φέρνετε σήμερα απέχει από το μέτρο και απέχει από τη λογική.

Γιατί, προσέξτε, αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα δεν είναι φιλελεύθερο. Είναι επικίνδυνο και είναι εντελώς προβληματικό. Αυτή είναι δυστυχώς η αλήθεια, γιατί από τη μια αντιμετωπίζετε με επιπολαιότητα ένα τόσο ευαίσθητο θέμα και από την άλλη με μεγαλύτερη επιπολαιότητα προσπαθείτε να το εκμεταλλευτείτε επικοινωνιακά.

Η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει μια πολύ συγκεκριμένη πρόταση νόμου, που, όπως κάθε σοβαρό κεντροδεξιό κόμμα πρέπει να κάνει, θέτει το πλαίσιο - και αυτό είναι που λείπει από το νομοσχέδιό σας. Είναι μια πρόταση σοβαρή, μια πρόταση ζυγισμένη, μια πρόταση του μέτρου, αποτέλεσμα ενός εποικοδομητικού διαλόγου, η οποία πρέπει να ανοίξει και στην κοινωνία.

Πρόθεσή μας είναι, λοιπόν, να ανοίξει αυτός ο διάλογος με σοβαρότητα και με σεβασμό στους ανθρώπους αυτούς. Διότι τα ευαίσθητα κοινωνικά θέματα δεν θέλουν ακρότητες. Απαιτούν διάλογο και πολιτική συναίνεση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ. Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σπυριδωνας Λάππας για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μόλις κατέβηκε από το Βήμα ο κ. Καραμανλής, που διαδέχθηκε τον κ. Τσιάρα.

Εγώ απ' ό,τι θυμάμαι, κύριε συνάδελφε, στην Επιτροπή που επεξεργαζόμασταν το νομοσχέδιο αυτό, η πρώτη τοποθέτηση

του εισηγητή σας κ. Καραγκούννη –δεν τον βλέπω εδώ– ήταν ότι στέκεται θετικά επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Επιφύλαξη κράτησε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι, κάνετε λάθος. Κάθε φορά, σε κάθε συνεδρίαση υπήρχε διολίσθηση από τη θετική στάση απέναντι στο νομοσχέδιο στην επιφύλαξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Γλίστησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν ακούτε. Ήταν θετική η πρώτη δήλωση του κ. Καραγκούννη και ότι στεκόταν θετικά επί της αρχής του νομοσχεδίου. Διολίσθησε στην επιφύλαξη στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής, για να καταλήξετε σήμερα στην καταψήφιση. Ξέρετε γιατί; Διότι φαίνεται ότι είναι πολύ δυνατή η ακραία φωνή μέσα στο κόμμα σας. Φτάσατε σήμερα να φέρετε ένα νομοσχέδιο τη μέρα που συζητείται στην Ολομέλεια. Ας το κάνατε στην επιτροπή. Ας λέγατε ότι έχετε μια άλλη στάση, μια άλλη φιλοσοφία, μια άλλη αντίληψη, μια άλλη πρόταση πολιτική, που δεν είχατε. Δεν είχατε πρόταση άλλη. Αυτή είναι η αλήθεια. Το ακούσαμε στην επιτροπή. Μάλιστα, ήταν πολύωρες οι συνεδριάσεις των επιτροπών, κύριε Βορίδη. Δεν μας είπατε τίποτα για άλλη σκέψη. Μας είπατε μόνο ότι στέκεστε θετικά επί της αρχής του νομοσχεδίου και ότι θα δείτε επί των άρθρων. Ήρθατε στην επιφύλαξη και τελικά στην καταψήφιση. Συγχαρητήρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν είπε επί της αρχής θετικά. Ότι υπάρχουν κάποια θετικά είπτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια άσκηση δικαιωμάτων.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν μπορούμε να το εγγυηθούμε, κύριε Βορίδη, με πρωτογενείς πρωτοβουλίες. Αυτό είναι αυτοπροστασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Λάππα και κύριε Βορίδη, μην κάνετε διάλογο, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Εμένα δεν με πειράζει, κύριε Πρόεδρε, ο διάλογος. «Εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν». Το είπε και ο Ηράκλειτος. Από τις διαφορές έρχεται η αρμονία.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι μια άσκηση δικαιωμάτων. Είναι μια πρωτοβουλία νομοθετική στον χώρο της ιδιωτικής αυτονομίας. Υπό την έννοια αυτή, το νομοσχέδιο αυτό είναι μια πρωτοβουλία για την προάσπιση των πάντων απaráγραπτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που θέλει πλέον να γίνει και θεσμός στη νομοθέτηση, στο κράτος δικαίου και στο κράτος της κοινωνικής συμβίωσης.

Εκ προοιμίου, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι ακούστηκαν κάποια πράγματα και κάποιες θεωρίες ότι το ατομικό δικαίωμα δεν μπορεί να υπάρξει αυτονομημένο στην ελληνική κοινωνία ή σε οποιαδήποτε κοινωνία, αν δεν συνδυάζεται ή δεν παραλληλίζεται ή αν δεν σχετίζεται ή αν δεν διαπλέκεται και με κοινωνικά δικαιώματα. Μάλλον μερικοί έχουν μια τεράστια σύγχυση. Κυρίως απευθύνονται στους συναδέλφους του ΚΚΕ. Θεωρώ ότι έχετε την άποψή σας, η οποία όμως είναι λανθασμένη.

Το ατομικό δικαίωμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κατάκτηση των πολιτών όλων των δημοκρατικών κοινωνιών απέναντι στο κράτος. Δεν είναι παροχή. Είναι αμυντικό δικαίωμα, που απαγορεύει το κράτος να επεμβαίνει στα ιδιωτικά του συμφέροντα. Αυτό είναι δικαίωμα. Και είναι κατάκτηση, όταν έχει περιληφθεί ως διάταξη στα Συντάγματα. Είναι αποτέλεσμα αγώνων και θυσιών και αίματος. Και είναι κατάκτηση ποιων αγώνων; Πάντοτε η Αριστερά ήταν μπροστάρης. Αν θυμηθείτε τη δεκαετία του '50 και του '60, τι αξίωσε η Αριστερά; Τι ήταν το ακροτελεύτιο 114 άρθρο του Συντάγματος του '52; Τηρήστε τη νομιμότητα. Γιατί; Διότι δίνει χώρο, κύριοι, στην Αριστερά να αναπτύξει τις ιδέες της, να πάρει τις πρωτοβουλίες της και να καταθέσει τις προτάσεις της. Αυτό είναι.

Πρώτον, λοιπόν, το ατομικό δικαίωμα δεν συναρτάται με τίποτα. Είναι χωρίς διάκριση, χωρίς προϋπόθεση, χωρίς κριτήρια. Όπως λέει η ανάλυση του Συντάγματος, τουλάχιστον η μαρξιστική του φιλοσοφία, είναι απροϋπόθετη απόλαυση του έννομου συμφέροντος που κατοχυρώνεται στο δικαίωμα.

Δεύτερον, θα απαντήσω απευθυνόμενος στους Βουλευτές της

Νέας Δημοκρατίας κυρίως. Ο ν.344/1976 ήταν αυτός που ανακάλυψε την πυρίτιδα, κύριε Καραμανλή, σχετικά με τα διεμφυλικά άτομα. Αυτό έγινε το '76, πριν από σαράντα χρόνια περίπου και με τις τότε συνθήκες. Τι κάνουμε εμείς σήμερα; Τι έχουμε να κάνουμε; Έχουμε να αλλάξουμε την αιτιολογική έκθεση και τη σκοπιμότητα του νομοσχεδίου του '76; Όχι, βέβαια. Να το διορθώσουμε. Διότι πλέον, όχι μόνο τα ελληνικά δικαστήρια με τη νομολογία τους, αλλά παράγοντες, διεθνείς οργανισμοί, δικαστήρια, φορείς, ευρωπαϊκοί και διεθνείς έχουν υπεισέλθει ούτως ή άλλως. Έχουμε καταστήσει εξωτερικό δικαίο, υπερνομοθετικής, μάλιστα, ισχύος. Τι σημαίνει αυτό για τους νομικούς; Εάν μια σύμβαση, ευρωπαϊκή ή διεθνής, που έχουμε καταστήσει εσωτερικό δικαίο συγκρούεται με μια νομική διάταξη της χώρας, υπερισχύει η άποψη της ευρωπαϊκής και διεθνούς σύμβασης. Αυτό σημαίνει υπερνομοθετική ισχύ.

Έρχονται, λοιπόν, και μας λένε τι; Ότι αυτά που πρόβλεψε ο ν.344/1976, ιδίως για τον ακρωτηριασμό που συνιστά βασανιστήριο, δεν είναι νοητά στην εποχή μας κι αυτό έρχεται να κάνει το νομοσχέδιο. Τι κάνει; Απαλείφει αυτά που δεν ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες. Αυτά λέει.

Τι να σας θυμίσω; Να σας θυμίσω τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, τον πιο αρμόδιο πλέον φορέα να αποφανθεί αν αυτό είναι αρρώστια ή είναι κάτι φυσιολογικό και είναι δικαίωμα των ανθρώπων να δηλώσουν τη φυλετική μετάβαση; Να πούμε τα δικαστήρια; Τι θέλετε να πούμε; Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να πούμε; Τον ΟΗΕ να πούμε με την εισήγηση της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2013, τώρα πρόσφατα, πριν από τριάντα χρόνια; Το λέει: «Κάθε παρέμβαση και υποχρέωση να κάνουμε οποιαδήποτε ιατρική εξέταση συνιστά βασανισμό». Να μην το αποδεχτεί αυτό η χώρα μας; Να μην το συμπεριλάβουμε στο νομοσχέδιο;

Όσον αφορά το δεύτερο που είπατε, κύριε Βορίδη, αυτό το έξυπνο το θεωρώ από εσάς και πάντα θεωρώ ότι είστε έξυπνος και ευφυής άνθρωπος και καλός νομικός, όμως θα φιλοδοξήσουμε να είμαστε και ιδεολογικοί αντίπαλοί σας, όταν λέτε ότι ουσιαστικά με το νομοσχέδιο κάνουμε έναν νομικό ακτιβισμό και περιπιπτούμε σε έναν –δεν ξέρω πώς το χαρακτηρίσατε– δικαιωματοισμό, σοβαρολογείτε; Όταν μιλάμε για ατομικά δικαιώματα, κάνουμε νομικό ακτιβισμό; Σοβαρολογείτε, όταν λέτε ότι εμείς περιπιπτούμε σε έναν άκριτο δικαιωματοισμό;

Μπορεί να ταυτίζεστε φρασολογικά με την απόφαση της Ιεράς Συνόδου, αυτό είναι δικαίωμά σας, όμως, εγώ θα σας έλεγα ότι προηγείται μια συζήτηση για τα ατομικά δικαιώματα. Κι εδώ πρέπει να είμαστε καθαροί. Το αποδέχεστε, ναι ή όχι; Είναι συνταγματικές προβλέψεις.

Είπα πριν πώς κατοχυρώθηκαν αυτά τα δικαιώματα στο Σύνταγμά μας; Το άρθρο 2 για την ανθρωπινή αξιοπρέπεια, το άρθρο 4 για την ισότητα απέναντι στον νόμο, το άρθρο 5 για να αναπτύσσει ο καθένας ελεύθερα την προσωπικότητά του, χωρίς καμμία προϋπόθεση, καμμία διάκριση, κανένα κριτήριο, το άρθρο 9 να φτιάχνει τον ιδιωτικό του και οικογενειακό του βίο όπως θέλει, χωρίς καμμία διάκριση.

Να πάμε στα κείμενα των ευρωπαϊκών και διεθνών συμβάσεων; Πλειοδοτούν ακόμη περισσότερο υπέρ των ατομικών δικαιωμάτων.

Εγώ θα πω στους φίλους μου του ΚΚΕ, λέτε ξαφνικά ότι η πλειοδοσία αυτή υπέρ του ατομικού δικαιώματος είναι από τα πάνω; Δηλαδή οι ευρωπαϊκοί λαοί δεν έχουν καταγράψει στη συλλογική τους συνείδηση και στην πολιτική τους πρακτική αγώνες και θυσίες για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα; Λέτε ότι από πάνω τούς χαρίστηκαν μερικά ατομικά δικαιώματα;

Δεν υπάρχει κανένα ατομικό δικαίωμα που να έχει χαριστεί, σε κανένα Σύνταγμα της χώρας, για κανέναν λαό σε όλη την οικουμένη, διεθνώς, αγαπητοί κύριοι. Αν βρείτε ένα, φέρτε το εδώ και θα πω ότι έχω λάθος. Φέρτε μου ένα ατομικό δικαίωμα που δόθηκε από τη μεριά της οποιασδήποτε εξουσίας απέναντι στους εξουσιαζόμενους και θα πω ότι έχετε δίκιο κι έχω λάθος σε όλη την κριτική που μας κάνατε τα τελευταία δυόμισι χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Πότε το είπαμε αυτό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα είπαμε και στην επιτροπή, κύριε Δελη. Δεν θέλω να τα πω εδώ.

Ένα άλλο θέμα το οποίο το είπαμε και στην επιτροπή και πρέπει να καταστεί σαφές και να το πούμε και στην Ολομέλεια είναι ότι τα ατομικά δικαιώματα δεν εξαρτώνται από καμμία συσχέτιση πλειοψηφίας και μειοψηφίας. Είπα στην επιτροπή και επαναλαμβάνω και τώρα, το λένε και τα δικαστήρια και τα ελληνικά και τα διεθνή, ότι ένα εκατομμύριο να έχει την άλφα άποψη, αν ένας διαφωνεί, είναι υποχρεωμένη μια ευνομούμενη, δικαιοκρατούμενη και δίκαιη πολιτεία να κατοχυρώσει με θεσμούς, στο Σύνταγμα της, κυρίως, τα δικαιώματα του ενός ατόμου που διαφωνεί. Εκεί κρίνεται η δημοκρατική συνείδηση και μιας κοινωνίας και μιας πολιτείας, όχι με τον νόμο της πλειοψηφίας. Δεν νοείται πλειοψηφία και ατομικό δικαίωμα.

Ποιο είναι το ευτύχημα σε αυτά που σας λέω τώρα; Και τελειώνω. Έρχονται δώδεκα δικαστικές αποφάσεις, που έχουν πλέον καταστεί αμετάκλητες, δηλαδή δεν μπορούν να προσβληθούν με κανένα ένδικο μέσο και από κανέναν, που έχουν πει αυτά που λέει το νομοσχέδιο πολύ νωρίτερα από το νομοσχέδιο. Δώδεκα αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων και είναι όλες του ειρηνοδίκειου, εκτός από μία που είναι του μονομελούς πρωτοδικείου. Τι έχουν πει, δηλαδή; Ότι κάθε αξίωση να ζητείται ή ιατρική επέμβαση ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο καταργεί το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού και με αυτή την έννοια είναι αντισυνταγματικό.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με ένα τελευταίο.

Θα ήθελα να πω σε όσους πλειοδοτούν υπέρ των απόψεων της Εκκλησίας στην Ελλάδα ότι η ανακοίνωση της Ιεράς Συνόδου, κύριε Βορίδη, εμένα μου θύμισε λουθηρική αντίληψη για τα δικαιώματα και τη φιλανθρωπία. Να σας πω γιατί; Γιατί μου θύμισε δυτικό προτεσταντισμό, γιατί η τιμωρία είναι έξω από τη διδασκαλία και τη θεολογία της Ανατολικής Εκκλησίας. Είναι έξω, δεν υπάρχει τιμωρία.

Ο Λούθηρος είπε: «Κάποιος πρέπει να τσακιστεί από την οργή του Θεού...». Τα αντίθετα ακριβώς υποστηρίζει η χριστιανική -υποτίθεται- διδασκαλία και θεολογία, γιατί η αγάπη και η φιλανθρωπία είναι απροϋπόθετη, επίσης, όπως και τα ατομικά δικαιώματα.

Αν θέλετε να πω και κάτι με τη δική σας λογική, σας λέω τον Λουκά, που είχε πει όταν οργίζονταν κάποιοι από τους Ιουδαίους: «Γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ υμών οικτίρμων εστίν...». Γιατί το λέω αυτό; Διότι αν η Εκκλησία μας συνεχίσει έτσι, οποιαδήποτε μειοψηφία, μειονότητα στην κοινωνία να την αντιμετωπίζει σαν κάτι το αφύσικο, θα καταλήξει πλέον να μην ακούει το κήρυγμά της μεγάλου αριθμός ατόμων. Το αντιπαραβάλω με μια στάση του Πάπα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Όλοι έχουν άποψη. Η Εκκλησία να μην έχει άποψη;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σαφώς πρέπει να έχει άποψη. Δεν μιλάμε για τις απόψεις.

Σας λέω ότι όταν στον Πάπα, πριν από δυο χρόνια, του ζήτησαν στην Ιταλία να δηλώσει κάτι για τους ομοφυλόφιλους, είπε το περίφημο: «Ποιος είμαι εγώ; Θεός είμαι για να κρίνω τους συνανθρώπους μου;».

Κλείνω με μια τελευταία φράση, κύριε Πρόεδρε, του Λούθηρ Κινγκ. Το είπα και στην επιτροπή. «Αν υπάρχει αδικία κάπου για κάποιους, η δικαιοσύνη απειλείται παντού και για όλους. Είναι αλήθεια ότι ο νόμος δεν μπορεί να μου δώσει το δικαίωμα να υποχρεώσω κάποιον να με αγαπήσει, όμως, μπορεί να τον εμποδίσει να με λιντσάρει όταν αυτός θέλει ή σε κάθε περίπτωση...».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

Επίσης, ανέφερα και κάτι που είπα για τη ρωμαϊκή εποχή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Λάππα, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αναφέρω μόνο μια φράση και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μια φράση του Πετρώνιου: «Sol omnibus lucet», κύριε Βορίδη. Ο ήλιος λάμπει για όλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δουζίνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά τον κ. Λάππα, του οποίου η νομική σκέψη τιμά αυτή τη Βουλή, εγώ θα σας μιλήσω λιγάκι πιο φιλοσοφικά, γιατί άκουσα πολλούς συναδέλφους να ασχολούνται με τέτοια θέματα.

Τον Απρίλιο του 1872 μια κυρία με το όνομα «Τίμια Αγγλίδα» δημοσίευσε ένα γράμμα προς τους Βρετανούς Βουλευτές στους «TIMES» του Λονδίνου με τίτλο: «Είναι οι γυναίκες ζώα;». Παραθέτω: «Το αν οι γυναίκες είναι ίσες με τους άντρες συζητείται χωρίς απάντηση, το αν έχουν ψυχή παραμένει βαθιά αμφισβητούμενο. Θα ήταν, όμως, υπερβολικό να σας ζητήσουμε», στους Βουλευτές, «να αναγνωρίσετε ότι τουλάχιστον οι γυναίκες είναι ζώα; Έτσι θα απαγορευτεί εξίσου η ανελέητη σκληρότητα προς σκύλους, γάτες και γυναίκες...». Κάποιοι είπα για την Αγγλία προηγουμένως, δεν τα ξέρει καλά.

Μέχρι το 1929, όταν ένας νόμος για τα πολιτικά δικαιώματα περιείχε τη λέξη «πρόσωπο», αυτή δεν περιλάμβανε τις γυναίκες. Οι σύζυγοι μπορούσαν να βιάζουν αιμώρητα τις συζύγους τους μέχρι το 1995. Ο κ. Μαυρωτάς ανέφερε την υπόθεση του Άλαν Τούρινγκ, από τις μεγαλύτερες μορφές, μια μεγαλοφυΐα του εικοστού αιώνα, που έφτιαξε το κομπιούτερ και βοήθησε να κερδηθεί ο πόλεμος. Ο Τούρινγκ καταδικάστηκε για ομοφυλοφιλικές, άσεμνες ενέργειες το 1952 και αυτοκτόνησε το 1954.

Αυτά τα παίρνω από το βιβλίο «What it means to be human» της Τζόανα Μπερκ, δηλαδή τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Γιατί το λέω αυτό; Διότι όλοι μας θα πούμε: «Ξέρουμε, βρε παιδί μου, τι σημαίνει άνθρωπος, όλοι εμείς εδώ είμαστε άνθρωποι», αλλά, αν κοιτάξετε την ιστορία, μεγάλες κατηγορίες ανθρώπων, αυτούς που θεωρούμε ανθρώπους, δεν είχαν και δεν έχουν δικαιώματα βασικά.

Για μεγάλα χρονικά διαστήματα όσοι δεν μιλούν τη γλώσσα μας, δεν πιστεύουν τη θρησκεία μας, δεν ανήκουν στη σωστή τάξη, φύλο, χρώμα ή σεξουαλικότητα ήταν έξω από την ιδιότητα του ανθρώπου. Ήταν άνθρωποι βιολογικά και οντολογικά, αλλά όχι κοινωνικά και πολιτικά, γιατί δεν αναγνωριζόταν όχι τα δικαιώματά τους, αλλά το βασικό χαρακτηριστικό της ταυτότητάς τους.

Δεν ανήκουν, επομένως, τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως ακούμε κοινότοπα, στους ανθρώπους επειδή είναι άνθρωποι. Αντίθετα, κάποιοι γίνονται περισσότερο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ήσυχα, κύριε Γιακουμάτο. Ήσυχα. Παρακαλώ. Είπαμε, φιλοσοφική αγόρευση θα κάνει ο συνάδελφος, αλλά εσείς δεν θα αντιδράτε. Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Κοιτάξτε, η ευπρέπεια και η κοινοβουλευτική τάξη βλέπω ότι λείπει συχνά από πολλούς συναδέλφους, όχι από εσάς. Επομένως ας το αφήσουμε προς το παρόν. Διότι εγώ μπορεί να είμαι πρόσφατος Βουλευτής, αλλά καταλαβαίνω από ευγένεια και ευπρέπεια.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Εμείς αυτά που λέτε τα ασπάζομεθα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα σας δώσω και τα βιβλία μου μετά να διαβάσετε.

Δεν ανήκουν, επομένως, τα ανθρώπινα δικαιώματα στους ανθρώπους επειδή είναι άνθρωποι, αλλά κάποιος γίνεται περισσότερο ή λιγότερο άνθρωπος επειδή έχει περισσότερα ή λιγότερα δικαιώματα. Αυτή είναι η κατάσταση σήμερα με τους διεμφυλικούς και τους μεσοφυλικούς. Είναι άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας, όχι γιατί δεν αναγνωρίζονται τα δικαιώματά τους, αλλά γιατί δεν αναγνωρίζεται το κύριο χαρακτηριστικό της ταυτότητάς τους.

Να το γενικεύσω, γιατί αυτά ισχύουν για όλους. Η ταυτότητα όλων μας κατασκευάζεται σε έναν διαρκή διάλογο κι έναν αγώνα για αναγνώριση. Η ταυτότητά μας αναδύεται μέσα από μια συνομιλία με άλλους και τον «μεγάλο άλλο» που λένε κάποιοι, δηλαδή τον νόμο και τους θεσμούς, και τους άλλους ανθρώπους, οι οποίοι αναγνωρίζουν χαρακτηριστικά, ιδιότητες και γνωρίσματα ως «δικά μας», «δικά μου» κι έτσι με βοηθούν να διαμορφώσω την αίσθηση του εαυτού.

Το δίκαιο είναι εργαλείο και αποτέλεσμα αυτής της διαλεκτικής κι αυτή είναι η θεμελιώδης αλήθεια που βρίσκεται πίσω από τη λογική του σημερινού νομοσχεδίου. Ο νόμος αναγνωρίζει την

ταυτότητά τους, έτσι ώστε να μπορέσουν να μπουν σε έναν διάλογο και αγώνα αναγνώρισης με τους συνανθρώπους.

Να προσθέσω ότι σε μια κοινωνία που περηφανεύεται για την παρουσία και την εγγύηση της τυπικής ισότητας –όχι βέβαια της ουσιαστικής-, της ισονομίας, το μικρό αποκλεισμένο μέρος αυτής της κοινωνίας, το «αόρατο μέρος», όπως είπαν κάποιοι άλλοι συνάδελφοι, αποτελεί τον εκπρόσωπο του καθολικού και του όλου, αποτελεί δηλαδή τον εκπρόσωπο όλων ημών. Διότι, όταν αυτοί οι άνθρωποι αποκλείονται, η αρχή της ισότητας την οποία όλοι εδώ μέσα πρεσβεύουμε και τιμούμε, παραβιάζεται για όλους μας.

Να τελειώσω, όμως, λέγοντας δυο κουβέντες για τη φύση, που άκουσα πριν από διαφόρους, οι οποίοι, εντάξει, δεν διαβάζουν οι άνθρωποι, δεν καταλαβαίνουν. Ένα περιστερί θα πέθαινε από πείνα δίπλα σε μια λεκάνη με τα καλύτερα κρέατα και μια γάτα πάνω σε σωρούς από φρούτα, αν και το καθένα τους θα μπορούσε κάλλιστα να τραφεί από την τροφή που περιφρονεί, αρκεί να αποφάσιζε να δοκιμάσει. Δεν το κάνει, όμως.

Ας συγκρίνουμε, λοιπόν, το ζώο, το περιστερί και τη γάτα, με τον απεργό πείνας, με τον μάρτυρα για τη θρησκεία, για το έθνος, για την ιδεολογία. Τα ζώα ακολουθούν τη φύση, ακολουθούν τον νόμο της φύσης που έχει οριστεί γι' αυτά και δεν μπορούν να τον παραβιάσουν, όπως λέει ο Ζαν Ζακ Ρουσό. Ο άνθρωπος, αντίθετα, είναι ελεύθερος, ακριβώς γιατί μπορεί να πεθάνει από την ελευθερία του. Η ελευθερία σημαίνει αυτονομία, επιλογή να πάει κανείς ενάντια στη φύση του, ενάντια στην ανάγκη, την επιθυμία ή το έθιμο που λέει στον απεργό πείνας να σταματήσει να υποφέρει, να φάει, να πιει, να επιβιώσει.

Επομένως η ουσία του ανθρώπου, αν θα το λέγαμε η «ανθρώπινη φύση», είναι η ικανότητά του να απομακρύνεται από τους φυσικούς ή τους κοινωνικούς κώδικες, την πρώτη ή τη δεύτερη φύση, όπως ονομάζεται, και να αρχίζει πάντα ξανά από την αρχή. Η φύση καθορίζει το ζώο. Η θέληση καθορίζει τον άνθρωπο μέσα από την αυτονομία του, ένα μέρος της οποίας είναι ο αυτοπροσδιορισμός για τον οποίο συζητάμε σήμερα.

Αυτό, λοιπόν, κάνει το νομοσχέδιο του Υπουργού και του Υπουργείου που συζητάμε. Επιτρέπει στους συνανθρώπους μας, σε μια μειοψηφία ελάχιστη, ενάμισι εκατομμύριο υπολογίζεται σε όλη την Ευρώπη, η οποία, όμως, αντιπροσωπεύει το καθολικό, το όλο, το οικουμενικό, τους επιτρέπει να αναγνωριστούν νομικά ως άνθρωποι. Κάνοντας αυτό, μας κάνει όλους τους υπόλοιπους περισσότερο ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Σιδηροπούλου έχει τον λόγο και στη συνέχεια ο κύριος Υπουργός.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, αγαπητοί συνάδελφοι, να πιάσω το νήμα από εκεί που το άφησε ο προλαλήσας συνάδελφος, ο οποίος μόλις κατέβηκε από τούτο εδώ το Βήμα.

Ο Σόλωνας, αγαπητοί συνάδελφοι, έλεγε ότι στη δημοκρατία έστω και ένας πολίτης αν αισθάνεται ότι αδικείται, αν αισθάνεται δυσφορία από τις αποφάσεις της δημοκρατίας, τότε η δημοκρατία έχει πρόβλημα.

Υπό την έννοια, λοιπόν, αυτή ορθώς η ευρωπαϊκή κοινότητα, ορθώς το Ευρωπαϊκό Διεθνές Δικαστήριο, ορθώς η ελληνική πολιτεία διαχρονικά νομοθετεί και πρέπει να νομοθετεί υπέρ εκείνων οι οποίοι είναι εξαιρετικά ευάλωτοι, ακόμα και όταν αυτή η ομάδα είναι εξαιρετικά μικρή και άρα δεν έχει εκλογικό - ψηφοθηρικό ενδιαφέρον.

Θέλω, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, να σας πω ότι, επειδή ασκήθηκε πολλή κριτική από τους συναδέλφους της συγκυβέρνησης ότι δήθεν η Νέα Δημοκρατία, αυτή η μεγάλη ιστορική παράταξη, εμφορείται από μία αντίληψη η οποία κινείται απέναντι στα ατομικά δικαιώματα και απέναντι στον σεβασμό στη διαφορετικότητα και απέναντι στον σεβασμό στην προσωπικότητα, θα πρέπει να σας πω ότι πραγματικά είστε παντελώς άδικοι και επιπλέον αποπροσανατολίζετε από την αλήθεια την κοινή γνώμη, η

οποία, όμως, δεν σας ακολουθεί σε αυτή την αντίληψη.

Γιατί πρέπει να σας πω ότι οι αποφάσεις μας και ο κυβερνητικός μας βίος και η κυβερνητική μας πολιτεία αλλά και ιδίως η ιδεολογική μας ταυτότητα εμφορούνται από μία βασική αρχή, την αριστοτελική αρχή του μέτρου και της μεσότητας. Τι ορίζει αυτό το αριστοτελικό μέτρο; Το αριστοτελικό μέτρο, αγαπητοί συνάδελφοι, από το οποίο εμφορείται και από το οποίο διατρέχεται όλη η πολιτική και ιδεολογική πλατφόρμα και η συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται ανάμεσα στην υπερβολή και στην έλλειψη.

Συνεπώς η άσκησή μας, ημών της Νέας Δημοκρατίας, στη μεσότητα διασφαλίζει την ορθή πράξη. Η μεσότητα είναι ο κανόνας κάθε ανθρώπινης αρετής. Αυτή είναι η αρχή και η στάση του ελληνικού αλλά και του λατινικού ουμανισμού. Αυτή η στάση του αριστοτελικού μέτρου και της μεσότητας επέβαλλε στη Νέα Δημοκρατία το 1976 και στον ιδρυτή της, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, να νομοθετήσει με έναν τρόπο, ο οποίος σήμερα, στα 2017, μας επιτρέπει να επικυρώσουμε τη νομολογιακή εξέλιξη πάνω στην υπάρχουσα νομοθεσία και βεβαίως -διότι αλλάζουν οι προϋποθέσεις και η διαδικασία με την οποία γίνεται διοικητικά η διάρθωση του φύλου- να εναρμονιστούμε με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και να επικυρώσουμε με τη νομοθετική πρωτοβουλία ως ελληνικό Κοινοβούλιο αυτή τη νομολογιακή εξέλιξη.

Παράλληλα, και τα ελληνικά δικαστήρια τα επέβαλλαν, πατώντας σε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας, η οποία εμφορείτο ακριβώς από το κυρίαρχο στοιχείο της ιδεολογικής μας ταυτότητας -στον πυρήνα της πολιτικής μας είναι ο άνθρωπος- που είναι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός. Άρα μακριά από εμάς τέτοιες κατηγορίες.

Εάν μας επικρίνετε διότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης του σχεδίου νόμου της Κυβέρνησης στην αρμόδια επιτροπή δεν μπήκε παράλληλα σε συζήτηση και η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας, δεκτή είναι η κριτική. Αλλά επί της ουσίας δεν μας απαντάτε τώρα που κατατέθηκε.

Για πείτε μας, λοιπόν, εάν συμφωνείτε ή διαφωνείτε με την ουσία και το περιεχόμενο αυτής της πρότασης. Αυτό θα είχε μια αξία και πολιτική και προς την κατεύθυνση της ορθής νομοθέτησης. Δεν μας απαντήσατε, όμως, επ' αυτού, όταν άκουσα προηγουμένως να γίνεται μία συζήτηση ότι γιατί δεν μας το φέρατε.

Μα, δεν είναι αυτή η ουσία. Η ουσία είναι ότι έχετε μπροστά σας κατατεθειμένη μία πρόταση νόμου από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είναι μια συγκεκριμένη πρόταση, η οποία πρέπει να σας πω ότι λύνει και ένα πρόβλημα αντινομίας που υπάρχει μέσα στο θέμα της υποκειμενικής αντίληψης του δικαστή. Βάζουμε τον δικαστή σύμφωνα με τη νομοθετική σας πρωτοβουλία να κρίνει με βάση αυτό που βλέπει, χωρίς άλλες προϋποθέσεις.

Η αντινομία αυτή αίρεται από την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας. Διότι τι κάνει; Κάνει το αυτόνοτο. Για τους ανηλίκους, παράλληλα με τη συγκατάθεση των γονιών, δημιουργείται μια διεπιστημονική επιτροπή, η οποία ρυθμίζει και εισηγείται το ζήτημα αυτό, που είναι εξαιρετικά ευαίσθητο για την ανηλικότητα. Θα πρέπει να γίνει το ίδιο για να βοηθηθεί και ο δικαστής αλλά και ο διάδικος, ο αιτών, για να λυθεί γρήγορα, χωρίς χρονοβόρες διαδικασίες, το ζήτημα.

Διότι προσέξτε τι θα γίνει εδώ, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι. Στους μεν ανηλίκους δεν υπάρχει πρόβλημα με την επιτροπή που συγκροτείται. Στους ενήλικους, όμως, ο δικαστής θα κρίνει με βάση την υποκειμενική του κρίση και χωρίς άλλη προϋπόθεση.

Εκεί, λοιπόν, πάτε τον αιτούντα, τον διεμφυλικό ή οποιονδήποτε άλλο θέλει να αλλάξει, να διορθώσει διοικητικά τα στοιχεία της ταυτότητάς του με βάση τον αυτοπροσδιορισμό του, σε μια υποκειμενική αντίληψη, η οποία μπορεί να είναι ορθή, αλλά μπορεί να είναι και λανθασμένη και μεταθέτετε τη λήψη της απόφασης από την πλευρά του δικαστή -με τον φόρτο που έχει η δικαιοσύνη- σε δεύτερο βαθμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε κόστος, σε έξοδα δηλαδή, για τον αιτούντα, ο οποίος θέλει πολύ γρήγορα να διεκπεραιώσει το θέμα του, χωρίς στιγμισμό, χωρίς περιθωριοποίηση, με διαδικασίες οι οποίες θα είναι απλο-

ποιημένες, αλλά όχι χωρίς εγγυήσεις. Άρα και ο δικαστής ταλαιπωρείται και ο αιτών δεν λύνει το πρόβλημά του, αφού ουσιαστικά τον πάτε σε δεύτερο βαθμό, αν λανθάνει η υποκειμενική κρίση του δικαστή χωρίς προϋποθέσεις.

Θέλω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο σεβασμός στη διαφορετικότητα δεν πρέπει να έχει ούτε αριστερό ούτε άλλο πρόσημο, όπως άκουσα προηγουμένως να λένε προλαλήσαντες συναδέλφους. Οφείλει να έχει κοινωνικό πρόσημο. Εμείς νομοθετούμε και προτείνουμε αυτό το σχέδιο πρότασης νόμου με κοινωνικό πρόσημο. Ούτε με αριστερό ούτε με δεξιό ούτε με άλλο πρόσημο. Υπό την έννοια αυτή, λοιπόν, θα πρέπει να σταματήσουν τα πρόσημα τα αριστεροδεξιά σε αυτόν τον τόπο, για να πάμε μπροστά.

Κάτι για την Εκκλησία. Ακούστε: Για να είμαστε δίκαιοι, επειδή εδώ έχει δικαστεί ο πολιτικός κόσμος σε ζηλωτές υπέρ της Εκκλησίας και σε ενάντιους, σε πολέμιους, σε «Πράσινους» και σε «Βένετους», στην αρένα αυτού του διχασμού και της άσκησης πολιτικής σε βάρος της Εκκλησίας δεν πρέπει να επιδιόδετα κανείς από τον πολιτικό κόσμο, τουλάχιστον από αυτό που λέμε «κόμματα του συνταγματικού - δημοκρατικού τόξου». Γιατί; Θα σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, μια πολύ μεγάλη αλήθεια: η Εκκλησία δέχεται ό,τι δέχεται ο δικαστής μέχρι σήμερα. Αυτό δεν μπορούμε να της το αρνηθούμε.

Πρέπει να σας πω και κάτι άλλο. Όσον αφορά εμάς, τη Νέα Δημοκρατία, θα πρέπει να σας πω ότι το Σύνταγμα -το οποίο πάλι η Νέα Δημοκρατία εισήγαγε και δημιούργησε μια δημοκρατία σαράντα τριών ετών αδιάτάρακτη και ομαλή, παρά τις ιδεολογικές, αν θέλετε, αντιθέσεις, που είναι λογικό να υπάρχουν, και παρά την οικονομική κρίση- δεχόταν και δέχεται τον διαχωρισμό Εκκλησίας και Κράτους. Άρα μακριά από τη Νέα Δημοκρατία αυτές οι κατηγορίες, πολύ περισσότερο δε που δεν ταιριάζουν και η κοινωνία δεν τις ακούει.

Τέλος, κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι καλά θα κάνετε να δείτε αυτό το σχέδιο νόμου, διότι δεν έχει να κάνει με ιδεοληψία, δεν έχει να κάνει με μία άσκηση αντιπολιτευτικής πολιτικής σε βάρος της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης. Έχει να κάνει πραγματικά με μια διάθεση σοβαρής βελτίωσης της νομοθετικής σας πρωτοβουλίας, επ' ωφελεία των ανθρώπων οι οποίοι θέλουν ρύθμιση στα θέματά τους με σεβασμό στη διαφορετικότητά τους και με κοινωνικό πρόσημο. Υπό αυτή την έννοια, λοιπόν, στηρίζω αυτό το σχέδιο πρότασης νόμου και θα παρακαλέσω τους συναδέλφους όλων των πτερυγών να το δουν με μεγαλύτερη προσοχή.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σταύρος Κοντονής, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ετέθη κατ' επανάληψη από αρκετούς ομιλητές το ερώτημα ποια είναι η κατάσταση σήμερα στην Ευρώπη, στα κράτη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Θέλω, λοιπόν, να σας ενημερώσω ότι η Μάλτα, η Αυστρία, η Γερμανία, η Κροατία, η Ελβετία, η Μολδαβία και η Λευκορωσία δεν έχουν κανέναν περιορισμό ηλικίας. Η Ιρλανδία έχει το δέκατο τέταρτο έτος και ήδη γίνεται διαβούλευση αυτή τη στιγμή -έχει ξεκινήσει- για το δωδέκατο έτος. Στη Νορβηγία από το έκτο έτος έως το δέκατο έκτο οι γονείς υποβάλλουν την αίτηση. Στην Ολλανδία από το δέκατο έκτο, χωρίς καμία προϋπόθεση. Η Πορτογαλία, το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο, η Λιθουανία, η Ισπανία, η Μεγάλη Βρετανία είναι στη διαδικασία αναθεώρησης, για να πάει το όριο από τα δώδεκα μέχρι τα δεκατέσσερα. Αυτή είναι η κατάσταση.

Γιατί το αναφέρω; Δεν το αναφέρω για να πω ότι, επειδή το κάνουν άλλοι, πρέπει να το κάνουμε και εμείς. Εμείς το εισηγούμαστε γιατί πιστεύουμε ότι είναι ένα θετικό μέτρο, στη σωστή κατεύθυνση. Το γεγονός, όμως, ότι παρόμοια πρακτική επικρατεί στα άλλα κράτη της Ευρώπης είναι κάτι το οποίο είναι απολύτως ενθαρρυντικό και ακυρώνει και τα επιχειρήματα όλων εκείνων που λένε ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε μία μικρή ομάδα ευρωπαϊκών

χωρών, σαν να είναι προϋπόθεση της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης και της ψήφισης νόμων από τη Βουλή το τι κάνουν τα άλλα κράτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το πολιτικό συμπέρασμα της σημερινής συζήτησης; Νομίζω ότι το πολιτικό συμπέρασμα είναι απλό: Η ακροδεξιά, η οποία ενδημεί στη Νέα Δημοκρατία, υπερίσχυσε κατά κράτος των φιλελεύθερων ιδεών και αντιλήψεων. Αυτό το λέω, διότι είχαμε μια συνεχή διολίσθηση -για να μην πω μετατόπιση- από την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής μέχρι σήμερα που φτάσαμε στην Ολομέλεια στο τι τελικά θέλει και επιθυμεί η Νέα Δημοκρατία επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Ήταν χαρακτηριστική η άποψη που εξέφρασε ο εισηγητής του κόμματος στην επιτροπή, ότι κινείται σε θετική κατεύθυνση, και είναι επίσης κατανοητό ότι σήμερα η Νέα Δημοκρατία κατέστρωσε κάποιες διατάξεις την τελευταία ώρα για να μπορέσει να δικαιολογήσει την αρνητική της ψήφο -προσέξετε- όχι επί των άρθρων, αλλά και επί της αρχής.

Ενώ, λοιπόν, το νομοσχέδιο εκκινεί σε θετική κατεύθυνση, σήμερα πληροφορηθήκαμε ότι η Νέα Δημοκρατία θα το καταψηφίσει. Είναι φανερό ότι γίνεται μια διαπάλη στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας, διαπάλη τάσεων ποια θα υπερισχύσει, η ακροδεξιά πτέρυγα, με την ακροδεξιά ρητορεία που βλέπουμε την τελευταία περίοδο, ή οι άλλες απόψεις, οι οποίες μπορούν να χαρακτηριστούν πιο φιλελεύθερες από τις ακροδεξιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι επίσης προφανές ότι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας την τελευταία περίοδο έχει κάνει σημαία της τις συντηρητικές απόψεις και αντιλήψεις. Θυμάστε τις τοποθετήσεις των στελεχών της για τα θέματα του Συνεδρίου της Εσθονίας, τον ακραίο αντικομμουνισμό, ο οποίος ταύτιζε την κομμουνιστική ιδεολογία με τον ναζισμό. Ορισμένοι δε από αυτούς ταύτιζαν το «Κεφάλαιο» του Μαρξ με τον «Αγώνα» του Χίτλερ.

Να ήταν μόνο αυτό; Η αναφορά του κ. Μητσotάκη περί εκ Θεού ανισότητας σε μια κοινωνία τι είναι; Δεν είναι ένας ακραίος συντηρητικός λόγος, ένας ακραίος λόγος κατηγοριοποίησης; Όλα αυτά γίνονται, διότι στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουν ότι πιέζονται από την άκρα Δεξιά, ακόμα και από το κόμμα της Χρυσής Αυγής.

Θα πρέπει, όμως, να ξέρετε κάτι: Όσο ενδίδετε σε αυτή τη ρητορεία και όσο ακολουθείτε αυτές τις απόψεις τόσο χάνετε, διότι την πολιτική ηγεμονία δεν την έχετε εσείς, την έχουν αυτοί που τις εκφράζουν. Δεν είναι τυχαίο ότι σε αυτή την Αίθουσα σήμερα ήρθατε με επιχειρήματα -πολύ σωστά- του τι έγινε το 1974, το 1975 και το 1976 από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Μιλήσατε εσείς από αυτό εδώ το Βήμα για την κατάργηση του θεσμού της μοναρχίας, μιλήσατε για τη νομιμοποίηση των κομμουνιστικών κομμάτων το 1974, μιλήσατε για τον συγκεκριμένο νόμο που επέτρεπε τη φυλομετάβαση, πράγματα για τα οποία η ακροδεξιά σας εγκαλούσε και τότε. Τότε, όμως, εκείνη η Νέα Δημοκρατία έδινε μάχη ενάντια στην ακροδεξιά, ενώ εσείς σήμερα σύρεστε πίσω από την ακροδεξιά και την ακροδεξιά ρητορεία.

Αυτό θα πρέπει να σας προβληματίσει ως προς το πού πάτε και το τι θέλετε να οικοδομήσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, εδώ πρέπει να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή. Τι έλεγε το κόμμα σας, όταν παρόμοια νομοσχέδια από τη δεκαετία του 1980 και μετά έρχονταν στη Βουλή προς ψήφιση; Το ανέφεραν πολλοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του Ποταμιού και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Θυμηθείτε με τον πολιτικό γάμο ποια ήταν η θέση του κόμματός σας. Τη θυμάστε; Ήσασταν απολύτως αρνητικοί και είχατε δηλώσει ότι θα τον καταργήσετε, όταν έρθετε στην εξουσία.

Θυμάστε ποια ήταν η άποψη του κόμματός σας για την κατάργηση της μοιχείας; Ήταν πάλι απολύτως αρνητική και είχατε δηλώσει ξανά το ίδιο, ότι δηλαδή θα επαναφέρετε το αδίκημα της μοιχείας, όταν έρθετε στην εξουσία.

Μήπως θυμάστε τι είχατε πει για το διαζύγιο, το οποίο στηρίζεται στον ισχυρό κλονισμό λόγω τετραετούς διαστάσεως; Το θυμάστε; Είχατε πει ότι είναι βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας και της οικογένειας και, ξαφνικά, μετά την ψήφισή του, θα προστρέξουν οι πάντες για να βγάλουν το -αδοκίμως λεγόμενο τότε- «αυτόματο διαζύγιο».

Τι απ' όλα αυτά έγινε, κύριοι συνάδελφοι; Τι απ' όλα αυτά έγινε; Κατά σύμπτωση, από το 1981 και μετά, όπου αναφέρονται αυτά τα νομοθετήματα, υπήρχε ταύτιση των απόψεών σας με τις απόψεις της Εκκλησίας. Αυτό πρέπει να προβληματίσει εσάς, την Εκκλησία, την Ιερά Σύνοδο και τον Αρχιεπίσκοπο.

Να μην αναφέρουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έγινε με τις ταυτότητες. Να θυμίσουμε ότι αγελαίως προσέρχονταν όχι τα μέλη της Νέας Δημοκρατίας, αλλά οι Βουλευτές της και ο τότε Πρόεδρός της, ο κ. Καραμανλής, για να υπογράψουν στο δημοψήφισμα το οποίο έκανε η Εκκλησία. Είχατε πει, μάλιστα και ως προς αυτό ότι, επανερχόμενοι στην εξουσία, θα επαναφέρετε την εγγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες.

Τι απ' όλα αυτά κάνατε; Τίποτα! Ένας λόγος κενός, ένα πουκάμισο αδειανό, ένα μηδέν, μόνο και μόνο για λόγους μικροπολιτικούς, για λόγους σκοπιμότητας, για να χαϊδέψετε τα αυτιά ορισμένων συντηρητικών ή υπερσυντηρητικών κύκλων που βρίσκονται και στην Εκκλησία της Ελλάδας.

Απόδειξη, μάλιστα, όλων όσων σας λέω είναι το γεγονός ότι τον νόμο του 1976 για τη φυλομετάβαση τον ψηφίσατε εσείς, εκείνο το κόμμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή –και μπράβο– και η Εκκλησία της Ελλάδας τότε δεν είχε πει κουβέντα. Δεν είχε πει τίποτα. Είναι φυσιολογικό. Μετά τη δικτατορία και μετά την εμπλοκή τόσων αρχιερέων σε πολλά θέματα εκείνης της περιόδου, να βγάλει και γλώσσα στον Εθνάρχη Κωνσταντίνο Καραμανλή; Ούτε για αστειό! Από το 1981 και μετά λύθηκε η γλώσσα ορισμένων!

Για αυτό ακριβώς η Εκκλησία έχει δικαίωμα να λέει αυτά που λέει ως συλλογικότητα και οι ιεράρχες έχουν το δικαίωμα να λένε τη γνώμη τους. Κανένας δεν τους το στερεί. Όμως, κανένας δεν είπε ότι δεν δικαιούνται να ομιλούν.

Κυρίες Βορίδη, σας άκουσα προηγουμένως. Ο Βουλευτής σας και μέλος μάλιστα του Πολιτικού Συμβουλίου του κόμματος, ο κ. Οικονόμου, είπε προχθές –αν διάβασα σωστά τις δηλώσεις του και αν αποδόθηκαν σωστά, διότι καμιά φορά παραλλάσσονται οι δηλώσεις– ότι δουλειά της Εκκλησίας είναι το πνευματικό έργο και δεν έχει καμμία θέση να ανακατεύεται σ' αυτά τα ζητήματα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ο κ. Βασιλείος Οικονόμου. Αυτό είπε. Είπα μάλιστα «αν αποδόθηκαν σωστά».

Σας λέω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι καλό είναι σε τέτοια θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εκσυγχρονισμού του δικαίου να μην παρεισφρέουν τέτοιου είδους μικροπολιτικές απόψεις και απόψεις σκοπιμότητας, που πηγαίνουν πίσω την κοινωνία, αντί να την προχωρούν μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε σήμερα, όμως, και ένα άλλο επιχείρημα. Είπατε, δηλαδή «εμείς σας φέραμε μία άλλη πρόταση ολοκληρωμένη και θα πρέπει να τη δείτε και, αν την κρίνετε σωστά, να την ψηφίσετε».

Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εξής: Γιατί δεν τη φέρνατε τόσα χρόνια που ήρασαν στην κυβέρνηση και το θυμηθήκατε σήμερα, που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ αυτή την πρόταση; Γιατί λέτε, επίσης, ότι αυτό γίνεται λόγω σκοπιμοτήτων; Για να αλλάξουμε τη θεματολογία της εποχής;

Μα, από ό,τι βλέπετε, τα πράγματα για την Κυβέρνηση, όσον αφορά τα θέματα της οικονομίας, βαίνουν πάρα πολύ καλά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Κοντονή, παρακαλώ όχι διάλογο. Μην απευθύνεστε στους Βουλευτές. Διά του Προέδρου γίνεται η συζήτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αμφιβάλλετε; Σας λέω να μην αμφιβάλλετε, διότι όχι μόνον οι δείκτες δείχνουν αυτό που λέω, αλλά και οι ορκισμένοι εχθροί του ΣΥΡΙΖΑ, που από τον Ιανουάριο του 2015 προσπάθησαν με χίλιους τρόπους να πείσουν αυτή την Κυβέρνηση, σήμερα λένε ότι, τέλος πάντων, εκλογές πρέπει να γίνουν τον Σεπτέμβριο του 2019. Εκτός και αν δεν τα έχετε ακούσει αυτά από τους ορκισμένους εχθρούς του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα πρέπει, λοιπόν, εδώ να μας δικαιολογήσετε, πρώτον, γιατί δεν φέρνατε εσείς το νομοσχέδιο που εμείς φέρνουμε σήμερα και μάλιστα όχι όταν ήρασαν σε μονοκομματική κυβέρνηση,

όταν συμμετείχατε στην τρικομματική κυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ, οι οποίοι σήμερα έρχονται στη συνεδρίαση και προς τιμήν τους –άκουσα και τον συνάδελφο κ. Μπαργιώτα– λένε ότι θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο, όπως και ο κ. Θεοχαρόπουλος. Γιατί δεν το φέρνατε; Οι σύμμαχοί σας το ήθελαν ασμένως. Εσείς γιατί δεν το φέρνατε να το ψηφίσετε και σήμερα μας κάνετε μαθήματα και υποδείξεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η κατάσταση; Αναφέρθηκα στον νόμο του '76. Θέλω να πω στο σημείο αυτό ότι εκείνον τον νόμο τον είχε ψηφίσει ομόφωνα η Βουλή των Ελλήνων και η Νέα Δημοκρατία και Ένωση Κέντρου - Νέες Δυνάμεις και το ΠΑΣΟΚ και η Ενωμένη Αριστερά, η ΕΔΑ, το ΚΚΕ και το ΚΚΕ Εσωτερικού. Έτσι, για να ξέρουμε τα περί αντικειμενικής και επισημονικής προσέγγισης. Υπάρχει και η ιστορική προσέγγιση στο τι έκαναν τα κόμματα σε αυτή εδώ την Αίθουσα.

Εκείνος, λοιπόν, ο νόμος, προοδευτικός και ριζοσπαστικός για την εποχή του, έφτασε σε ένα όριο. Το όριο αυτό το περιγράφουν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι αποφάσεις του ΟΗΕ, που λένε ότι δεν μπορείτε να υποχρεώσετε έναν άνθρωπο να υποστεί χειρουργική επέμβαση, για να κάνει φυλομετάβαση. Το λέει το ψήφισμα της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Το λένε οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ότι εδώ κάτι πρέπει να αλλάξουμε. Το λένε, όμως, και οι αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων.

Μάλιστα, εδώ μου έκανε εντύπωση η αναφορά από πολλούς ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπαν: κοιτάξτε να δείτε, το θέμα έχει ρυθμιστεί με τον καλύτερο τρόπο από τη νομολογία και τις αποφάσεις των δικαστηρίων.

Αν είναι έτσι, κύριοι συνάδελφοι, γιατί καταθέτετε πρόταση νόμου; Μήπως μπορείτε να μας πείτε; Αφού ρυθμίστηκε το θέμα, ελύθη διά των αποφάσεων των δικαστηρίων, τα οποία σωστά εφαρμόζουν την ΕΣΔΑ, εφαρμόζουν την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και βεβαίως τις διατάξεις του Συντάγματος. Ερωτηματικά είναι αυτά, στα οποία προσπαθώ να βρω μια λογική απάντηση, αλλά δεν βρίσκω. Δυστυχώς, δεν απαντάτε και εσείς.

Τι θα έπρεπε, λοιπόν, να κάνουμε; Θα έπρεπε να νομοθετήσουμε στην κατεύθυνση την οποία ήδη έχουμε χαράξει. Ήταν μια αναγκαία νομοθετική ρύθμιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ήταν απολύτως αναγκαία.

Θέλω να τονίσω τρία στοιχεία του νομοσχεδίου.

Κατά πρώτον, το νομοσχέδιο στο άρθρο 2 αναφέρει ως γενεσιουργό λόγο της κίνησης αυτού του μηχανισμού τη βούληση ενός συνανθρώπου μας. Βάζει και μια προϋπόθεση επιπλέον: τα στοιχεία της εξωτερικής εμφάνισης να βρίσκονται σε αντιστοιχία με τη βούληση. Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι, εάν ξεκίνησε κάποια στιγμή αυτή η συζήτηση, ξεκίνησε από την κοινότητα των αμέσως ενδιαφερομένων συνανθρώπων μας, οι οποίοι τι είπαν; Είπαν ότι δεν γίνεται, εμφανιζόμενοι σε μία δημόσια υπηρεσία ή και σε μια ιδιωτική υπηρεσία, ενώ η εικόνα μας είναι «άλφα», τα στοιχεία της ταυτότητας να δείχνουν «βήτα».

Εκείνη την ώρα γινόμαστε αντικείμενο προπηλακισμών, ειρωνειών, ακόμα και επιθέσεων. Αυτά τα πράγματα έχουν καταγραφεί τα τελευταία χρόνια. Ήταν δίκαιο το αίτημα και γι' αυτό υλοποιείται σήμερα.

Επίσης, το νομοσχέδιο διαλάμβανε από την πρώτη στιγμή μία ειδική ρύθμιση για τους συμπολίτες μας που θέλουν να προχωρήσουν στη φυλομετάβαση και είναι δεκαεπτά ετών. Προσδιορίζουν το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας ως εκείνο το έτος στο οποίο ο νομοθέτης ήδη έχει δώσει το δικαίωμα του εκλέγειν στους Έλληνες και στις Ελληνίδες. Βεβαίως, επειδή κατά το Αστικό Δίκαιο δεν έχει ολοκληρωθεί ο κύκλος που κάποιος έχει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, απαιτείται η συναίνεση των γονέων.

Κάναμε και μία περαιτέρω διόρθωση. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην πρώτη συζήτηση στην επιτροπή θυμίζω προς όλους σας ότι ήμουν απολύτως αρνητικός στο να κατέβει το όριο από το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας –το θυμάστε όλοι, είναι καταγεγραμμένη στα Πρακτικά η άποψή μου–, αλλά μεσολάβησε η ακρόαση των φορέων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι τοποθετήσεις στην ώρα της συνεδρίασης της επιτροπής όχι μόνο των ενδιαφερομένων, αλλά των γονέων τους, ήταν μία στιγμή συγκλονιστική. Όποιος δεν ήταν εκείνη τη στιγμή να την ακούσει απέχει της πραγματικότητας. Αυτές οι συγκλονιστικές τοποθετήσεις, οι οποίες περιέγραφαν μία κατάσταση η οποία ορισμένες φορές φτάνει στα όρια του οικογενειακού δράματος, δεν μπορούν να αφήσουν την Κυβέρνηση χωρίς πρωτοβουλία, δεν μπορούν να αφήσουν τη Βουλή χωρίς να πάρει μέτρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν νομοθετούμε, κύριοι συνάδελφοι, ούτε με βάση τις ιδεολογίες μας ούτε τις ιδεοληψίες μας ούτε τις αντιλήψεις μας. Νομοθετούμε για τους Έλληνες πολίτες και οι συγκεκριμένοι είναι Έλληνες πολίτες και χρήζουν της προσοχής μας. Για αυτό η Κυβέρνηση πήρε αυτή την πρωτοβουλία και φέραμε νομοτεχνική βελτίωση και εξοπλίσαμε τη συγκεκριμένη διάταξη με τις προϋποθέσεις της ηλικίας των δεκαεπτά ετών και με μία ακόμα: ότι ειδικά για τους εφήβους, όχι για τα παιδιά -διότι οι συγκεκριμένες ηλικίες έχουν περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα κατά τον Αστικό Κώδικα-, για τους συγκεκριμένους εφήβους απαιτείται και η σύμφωνη γνώμη ενός επιστημονικού συμβουλίου, το οποίο σήμερα με νομοτεχνική βελτίωση προσδιορίστηκε επακριβώς, για να μην υπάρχει κανένα απολύτως κενό.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι αυτή η συζήτηση πρέπει να τύχει της ανθρωπιάς όλων μας. Απευθυνόμενος προς το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας θέλω να πω ότι υπήρξε έντονη παραπληροφόρηση τις τελευταίες ημέρες από συγκεκριμένα κέντρα του «κίτρινου Τύπου», οι οποίοι διαλαλούσαν -εν γνώσει τους ότι λένε ψέματα- πως η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Δικαιοσύνης επιτρέπει στα δεκαπεντάχρονα με μία δήλωση να αλλάξουν φύλο. Είναι άθλιοι ψεύτες, κατασκευαστές ψευδών ειδήσεων και δεν έχω να πω τίποτα περισσότερο γι' αυτές τις αθλιότητες, τις οποίες ανέγραφαν επί μέρες σε ηλεκτρονικές σελίδες και στον έντυπο Τύπο τους!

Είναι απαράδεκτο αυτό το φαινόμενο, να παραπληροφορούν με τρόπο συστηματικό και γκεμπελίστικο την ελληνική κοινωνία, πιστεύοντας ότι η ελληνική κοινωνία δεν καταλαβαίνει, βρίσκεται σε μία άλλη σφαίρα και το μόνο που λαμβάνει υπ' όψιν είναι τι της λέει επί μονίμου βάσεως ο «κίτρινος Τύπος», λες και δεν υπάρχει το κανάλι της Βουλής, δεν υπάρχουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που λένε ακριβώς ποιες είναι οι απόψεις ενός εκάστου, δεν υπάρχει τίποτα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι με το νομοσχέδιο αυτό κλείνει ένας κύκλος νομοθετικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης. Ήταν το σύμφωνο συμβίωσης που με αυξημένη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ψηφίστηκε από τη Βουλή των Ελλήνων. Ήταν ο νόμος για την ίση μεταχείριση στην εργασία, με την ίδια αυξανόμενη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και σήμερα ευελπιστώ ότι οι Βουλευτές που αντιλαμβάνονται το μεγάλο καθήκον και τη μεγάλη υποχρέωση να ανταποκριθούμε στις ανάγκες ενός σύγχρονου κόσμου, εμείς, ένα Κοινοβούλιο της εποχής του, θα ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της Κυβέρνησης και θα υπερψηφίσουμε το σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ενδιαφέρον πράγματι η συζήτηση και εξελίσσεται με έναν τρόπο πάρα πολύ ειλικρινή από όλες τις πλευρές. Μερικά πράγματα, όμως, είναι έξω από τις αντοχές και τα όρια του κοινοβουλευτικού διαλόγου. Παραδείγματος χάριν, το πρωί και χωρίς να υπάρξει αντίδραση, απ' ό,τι είδα, από την Αίθουσα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων μίλησε περί ανθελλήνων και απορώ πράγματι, μετά και τη δήλωση του κ. Λεβέντη ότι μίλησε πρώτα με το Πατριαρχείο, ύστερα με την Ιερά Σύνοδο και ύστερα έβγαλε τη γραμμή του κόμματος για να μιλήσει εδώ μέσα, ποια είναι η στάση και του κ.

Σαρίδη και άλλων συναδέλφων.

Ακούσαμε βεβαίως και μία δήλωση, η οποία μπορεί να φαίνεται λίγο -επιτρέψτε μου την έκφραση- πολιτικά «ξεκούδουνη» σε σχέση με αυτά που συζητάμε, από τον Πρόεδρο της Χρυσής Αυγής -θα είχε οπωσδήποτε τη σημασία της-, ο οποίος ξεκίνησε να συζητά για το νομοσχέδιο λέγοντας ότι «δεν είμαστε ούτε ναζιστές ούτε φασίστες». Κάπου εντάσσεται αυτό. Εν πάση περιπτώσει, θα το μελετήσουμε.

Ας πάμε, όμως, σε κάποια άλλα ζητήματα που ακούστηκαν, διότι κάτι ακούστηκε περί αφελληνισμού, περί αντεθνικών τόξων. Είναι πράγματα τα οποία δεν προσφέρουν ούτε στον δημόσιο διάλογο ούτε στην πρόοδο της χώρας και, βεβαίως, ακούστηκε και μία κορόνα περί δικαιωτισμού. Αυτή μάλιστα είναι η εύκολη, η καινούργια ρητορεία, έτσι ώστε κάποια πράγματα να μην αντιμετωπιστούν στην ουσία τους.

Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής. Ο δικαιωτισμός, με τον απαξιωτικό τρόπο μάλιστα που αναφέρθηκε -αν δεν κάνω λάθος, από τον κ. Βορίδη-, δεν λαμβάνει υπ' όψιν του όλη την ιστορική διαδρομή όλων των προηγούμενων αιώνων, αλλά και τώρα, ότι, δηλαδή, τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν κατακτήθηκαν από διανοητικές επεξεργασίες και από τα πάνω, που λέμε, από το εποικοδόμημα, αλλά ήρθαν ως αποτέλεσμα πιέσεων και έγιναν νομοθεσία, υπερεθνική, εθνική, κρατική, κ.λπ., μέσα από αγώνες των κοινοτήτων που τους αφορούσαν. Όλη η πολιτική ιστορία και η ιστορία των τελευταίων χρόνων, όσο μπορούμε να πάμε προς τα πίσω, δείχνει αυτό το πράγμα.

Άρα χρειάζεται απόλυτος σεβασμός στους αγώνες, πολλές φορές επώδυνους και αιματηρούς, που δόθηκαν από τις μικρές κοινότητες των ανθρώπων, των συμπολιτών μας, οι οποίοι ευρίσκοντο σε αυτή τη χορεία της διεκδίκησης αυτού του δικαιώματος του αυτοπροσδιορισμού όλες τις τελευταίες δεκαετίες μετά τη Μεταπολίτευση. Δεν πρέπει να έχουμε κοντή μνήμη ούτε επιλεκτικότητα ούτε να είμαστε προκατειλημμένοι, αλλά να σεβόμαστε και να τιμούμε τους αγώνες των κινημάτων για τα δικαιώματα.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι, πέρα από δυο πολύ ψυχραιμες φωνές από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -εννοώ τον κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή τον νεότερο, που μίλησε σαφέστατα και έκανε αντιδιαστολή, για να μην υπάρχει πολιτικό κήρυγμα από άμβωνος και, επίσης, την κ. Παπακώστα-, ο' αυτό το πολύ κρίσιμο ζήτημα, στο οποίο ιδιαίτερα θα ήθελα να αναφερθώ, δεν υπήρξαν οι αποστάσεις του πολιτικού συστήματος που πρέπει να υπάρχουν, έτσι ώστε και κατά το Σύνταγμα και κατά τις απόψεις του καθενός μας να λειτουργεί και η Ορθόδοξη Εκκλησία και οι άλλες εκκλησίες στο πλαίσιο της χώρας μας, του λαού μας, αλλά και το πολιτικό σύστημα να κάνει τη δική του δουλειά. Δηλαδή, δεν υπήρξε αυτή η ψυχραιμία, έτσι ώστε στο μείζον ζήτημα των σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας, που είναι ένα εξελισσόμενο ζήτημα, το πολιτικό σύστημα να ορθώσει τον δικό του λόγο και να απαιτήσει, μαζί με τον σεβασμό προς τις απόψεις της Εκκλησίας, τον σεβασμό προς το πολίτευμα.

Υπάρχουν πολλές ενέργειες, απόψεις ατομικές, συλλογικές, απ' αυτή την πλευρά ή απ' εκείνη την πλευρά, που δεν επιδεικνύουν σεβασμό προς το πολίτευμα. Αυτό είναι γνωστό προς όλους μας. Όταν συζητάμε ιδιαίτερα, όλοι το αναγνωρίζουμε. Αντίθετα, υπάρχει ένας -επιτρέψτε μου να το πω- διαγκωνισμός επιρροής και εύνοιας με την Εκκλησία, που δεν βοηθά τη χώρα μας έγκαιρα να κάνει τα βήματα που πρέπει.

Ακούστηκαν μερικά θέματα προηγούμενων και από τον κύριο Υπουργό. Εγώ θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής, διότι έχουμε ζήσει οι περισσότεροι από εμάς τη Μεταπολίτευση και όλα αυτά τα χρόνια. Ακούστηκαν πολλά. Για να θυμηθούμε τι αντιστάσεις υπήρξαν για το θέμα της αποτέφρωσης και της ταφής. Ομόφωνα υπάρχει απόφαση της Βουλής από το 2006 και ύστερα από το 2010 γι' αυτό το ζήτημα. Έχουμε 2017. Τώρα έγινε δυνατό, με τελευταίες νομοθετικές πράξεις, να προσεγγιστεί το ζήτημα, για να μπορέσουν και οι δήμαρχοι και οι ιδιώτες -ας ελπίσουμε- στο προσεχές διάστημα να προχωρήσουν στο να γίνουν αποτεφρωτήρια στη χώρα.

Έντεκα χρόνια μετά και μετά από ομόφωνη απόφαση του πολιτικού συστήματος! Μας προβληματίζει αυτό; Σας προβληματί-

ζει αυτό; Γιατί να έχουμε αυτή την υστέρηση; Έχουμε κανένα πλέγμα –εννοώ ψυχολογικό πλέγμα– στη συζήτησή μας με τις σεβαστές –θα το πω εκατό φορές, εάν χρειαστεί– απόψεις που υπάρχουν από πλευράς της Ιεράς Συνόδου;

Θέλετε να αναφερθώ στο ζήτημα των λατρευτικών χώρων; Ενώ τους λατρευτικούς χώρους των άλλων θρησκειών. Εάν κάποιος από εσάς είχε κάνει τον κόπο –ενδεχομένως να το είχατε κάνει– πριν από έναν χρόνο να πάτε σε μια έκθεση στο Μουσείο Μπενάκη ενός εξαιρετικού καλλιτέχνη, ο οποίος αποτύπωνε τους λατρευτικούς χώρους στην Αθήνα, θα έβλεπε εκατοντάδες παράνομους, παράτυπους λατρευτικούς χώρους διαφόρων θρησκειών, όσων υπάρχουν εδώ, μωαμεθανών, βουδιστών και άλλων. Γιατί τόσα χρόνια, μέχρι να γίνει εδώ πέρα η υπερψήφιση για το τζαμί, μέσα πάλι από αντιδικίες, η χώρα μας δεν είχε κάνει αυτά τα απλούστατα βήματα εναρμόνισης με μια πραγματικότητα για τη χώρα μας, που είναι και πέρασμα; Γιατί δεν στέλνουμε έξω μόνο τα εκατομμύρια των εκατομμυρίων συμπολιτών μας;

Να θυμηθούμε τους ομηρικούς καυγάδες που έγιναν για την ιθαγένεια των παιδιών και στην προηγούμενη κυβέρνηση και στην παρούσα Κυβέρνηση; Τώρα λέει κανείς τίποτα; Υπάρχει καμμία ανωμαλία; Έχει υποστεί τίποτα το σύστημα, η ιδεολογία, επειδή τα παιδιά που γεννιούνται εδώ από μετανάστες ή πρόσφυγες και παίρνουν την ελληνική παιδεία, τα παιδιά που δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα παίρνουν την ελληνική ιθαγένεια; Είναι αυτονόητο. Διότι άκουσα προηγούμενης περί πάλης του Διαφωτισμού ενάντια στον σκοταδισμό. Εντάξει, αυτά τα λέγαμε το '50, το '60, το '70, το '80, τον προηγούμενο αιώνα. Είναι δυνατόν το 2017 να τα συζητάμε με την ίδια ένταση;

Ακούστηκε προηγούμενης όλο το πλαίσιο της δεκαετίας του '80, που ήρθε τότε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με στήριξη όμως όλων των προοδευτικών δυνάμεων της χώρας, και που αφορούσε στο Οικογενειακό Δίκαιο.

Ο πολιτικός γάμος, η μοιχεία, ο πολιτικός όρκος σε σχέση με τον θρησκευτικό, πιο μετά, προσφάτως, το σύμφωνο συμβίωσης και η μεγάλη μάχη των ταυτοτήτων.

Μήπως θυμάστε τότε και πώς είχαμε μοιραστεί τότε; Πόσα χρόνια πέρασαν; Δεκαοκτώ, αν δεν κάνω λάθος, ή λιγότερα –δεν θυμάμαι. Τι έμεινε από εκείνη την υπόθεση; Καθένας ας βγάλει την ταυτότητά του, που τριγυρνάει –και λόγω Σένγκεν– σε όλη την Ευρώπη. Φεύγουμε από εδώ, πηγαίνουμε έξω και λοιπά.

Τι εμπόδιζε την απρόσκοπτη λειτουργία των θρησκευτικών δοξασιών στο ποίμνιό τους και από την άλλη τη λειτουργία του κοσμικού μας κράτους, της πολιτείας, μέσω των διαδοχικών αλλαγών στις κυβερνήσεις, μέσα από τον σεβασμό του πολιτεύματος και του Συντάγματος; Πού πήγε εκείνος ο αχός; Πού πήγε εκείνος ο διχασμός; Πού οδηγούσε;

Γιατί τα λέω αυτά; Θα μπορούσαμε να πούμε και πάρα πολλά άλλα πράγματα. Διότι δεν είναι δυνατόν να μηδενίζουμε συνεχώς το ρολόι και μάλιστα εδώ πέρα μέσα. Το λέω, γιατί και να ξεκινάει εξ υπαρχής μια κουβέντα είναι λάθος. Είναι αμαρτία. Είναι κακό και αυτοκαταστροφικό και για τον πολιτικό λόγο των πολιτικών δυνάμεων.

Δεν μπορεί η χώρα να βγει από τις μνημονιακές δεσμεύσεις κ.λπ. -τυπικά τον Αύγουστο του 2018 -αν και μπορεί να μας παρακολουθούν και να υπάρχουν κάποιες επιτηρήσεις και οτιδήποτε- και να έχουμε αυτή την αγωνία, αυτό το άγχος να πάμε στη νέα εποχή, να πάμε για να γιορτάσουμε όλοι μαζί τα διακόσια χρόνια από την ελληνική απελευθέρωση και αυτή η χώρα που θα βγει να είναι μια φοβισμένη κοινωνία, λόγω των οκτώ ετών της κρίσης, λόγω των όσων έχει υποστεί ο κόσμος, κλεισμένη σε στερεότυπα, κλεισμένη σε δοξασίες μεταφυσικές και στερεότυπα.

Επαναλαμβάνω αυτά που είπα το καλοκαίρι. Υπάρχει ένας τέτοιος τόμος εναντίον μου προσωπικών παρεμβάσεων κ.λπ. από ορισμένες πλευρές. Τόσος τόμος έχει μαζευτεί σε όλη την Ελλάδα. Αυτά τα ίδια που είπα τώρα τα είπα και από μια τηλεοπτική εκπομπή, για να πω πως η Ελλάδα της προόδου, η Ελλάδα μετά τα μνημόνια δεν μπορεί να είναι μια Ελλάδα Ελλήνων Χριστιανών.

Σεβαστείτε τουλάχιστον αυτή την άποψη. Ας πορευτούμε μαζί από εδώ και πέρα ως προς αυτό. Δεν είναι δυνατόν, επαναλαμβάνω, να μηδενίζουμε το ρολόι. Είναι αυτονόητο η υπερψήφιση

του σημερινού νομοσχεδίου. Πιστεύω ότι ο Υπουργός το πρωί και με μια περαιτέρω διευκρίνιση που έκανε ως προς ένα άρθρο, που αφορά τους νέους δεκαπέντε χρόνων, με τη Διεπιστημονική Επιτροπή κ.λπ. προσέγγισε με ακόμη μεγαλύτερη ακρίβεια αυτό το ζήτημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας, για είκοσι λεπτά.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται σήμερα και αύριο, αυτές τις μέρες, να πράξει το αυτονόητο απέναντι σε ένα σημαντικό τμήμα συμπολιτών μας, που για δεκαετίες παρέμεινε ηθελημένα από την πολιτεία αόρατο.

Καλούμαστε να διασφαλίσουμε το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό για κάθε πολίτη, για κάθε άνθρωπο που ζει σε αυτή τη χώρα και καλούμαστε να άρουμε τον παραλογισμό της μη αποδοχής της επιλογής ενός προσώπου να καθορίσει εκείνο την ταυτότητα φύλου του, δίχως προσβλητικές προϋποθέσεις και κριτήρια και κυρίως χωρίς την ψυχιατρικοποίηση της απόφασής του.

Θα έλεγε κανείς ότι αυτό είναι το αυτονόητο. Ναι, είναι το αυτονόητο, αλλά για τον καθένα από εμάς, όχι από όλες τις πτέρυγες, από όσους όμως τουλάχιστον –και είχα την εντύπωση ότι είναι ένα μεγάλο φάσμα σε αυτή εδώ την Αίθουσα– θέλουμε να αυτοπροσδιοριζόμαστε πολιτικά, είτε ως προοδευτικοί είτε ως φιλελεύθεροι, εκτός από αυτονόητο είναι και μια πράξη πολιτικής γενναιότητας, που θα επιβεβαιώσει ή θα διαψεύσει αν τα στοιχεία που αναγράφονται σε μια άλλη ταυτότητα, στη δική μας ταυτότητα, την πολιτική ταυτότητα, αντιστοιχούν ή όχι στην πραγματικότητα.

Πρόκειται για μια πράξη γενναιότητας, γιατί έχουμε γίνει όλοι κοινωνοί των πιέσεων που ασκούνται από διάφορες πλευρές και που επιδιώκουν να μείνουν τα πράγματα ως έχουν εν ονόματι της παράδοσης, της πατρίδας, της θρησκείας, της οικογένειας.

Καμμία παράδοση, όμως, καμμία θρησκεία, καμμία αντίληψη οικογένειας δεν μπορεί να επιτάσσει να μείνουν άνθρωποι στο περιθώριο ή να πετιούνται στον θεσμικό καιάδα. Καμμία απολύτως.

Θέλω να θυμίσω εδώ σε όλους, καθώς καλούμαστε να εγκρίνουμε, να απορρίψουμε ή και να κρυφτούμε πίσω από το δάχτυλό μας –γιατί υπάρχει και αυτή η επιλογή, απ' ό,τι μεθαίνα, αποφάσισε ο κ. Μητσοτάκης για τη Νέα Δημοκρατία– τους στίχους του Μανόλη Αναγνωστάκη: «Είστε υπέρ ή κατά; Έστω απαντήστε με ένα ναι ή με ένα όχι. Το έχετε το πρόβλημα σκεφτεί.».

Πράγματι, όλοι μας το έχουμε σκεφτεί το πρόβλημα, σκοντάφτοντας ή συμμετέχοντας στους αγώνες της ομάδας των συμπολιτών μας, που αφορά το παρόν νομοσχέδιο, σκοντάφτοντας όμως πολλές φορές και πάνω σε ανθρώπινες τραγωδίες, που έχουν τη ρίζα τους στη θεσμική αβελτηρία που έχουν δείξει μέχρι σήμερα τα κόμματα εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στον ρου της ιστορίας εύκολα διαπιστώνει κάποιος, αν θέλει να είναι αντικειμενικός παρατηρητής, ότι η συνισταμένη της συλλογικής προόδου των κοινωνιών βρίσκεται στη διαρκή αντιπαράθεση από τη μία με ένα κατεστημένο σύστημα αρχών, ιδεών και πρακτικών και, από την άλλη, με τη διαρκή ανάγκη των ανθρώπων για χειραφέτηση, ισότητα κι ελευθερία.

Σε αυτή την αντιπαράθεση, διαχρονικά, οι αρνητές της κοινωνικής συλλογικής προόδου κατέφευγαν πάντα στην υπεράσπιση μιας συγκεκριμένης τάξης πραγμάτων με την πολύ απλή δικαιολογία και επιχειρηματολογία, «διότι έτσι έχουν τα πράγματα». Έτσι τα όρισε κάποιος ή κάποιος να έχουν τα πράγματα.

Υπάρχει ένα νήμα που ενώνει τον τρόπο σκέψης και δράσης αυτών των ανθρώπων, που τους συναντάμε πάντοτε στο διάβα του χρόνου. Είναι η βαθιά πίστη τους στη φυσική νομοτέλεια των κοινωνικών ανισοτήτων, αυτή που πρόσφατα ανακάλυψε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με τρόπο απολύτως

ανατριχιαστικό αλλά κι ευθύ στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Ή όπως πρόσφατα έγραψε ένας άλλος γκουρού της νεοφιλελεύθερης πτέρυγας της Νέας Δημοκρατίας τη δεκαετία του '80, «το λιοντάρι δεν είναι ίσο με τη ζέβρα», τοποθετώντας προφανώς τον εαυτό του, όπως και όλοι όσοι εμφορούνται από την αντίστοιχη ιδεολογία, στα λιοντάρια και όχι στις ζέβρες. Ε, λοιπόν, εκεί βρίσκεται η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στη συντηρητική και νεοφιλελεύθερη παράταξη και στην προοδευτική παράταξη και σε εμάς.

Εμείς, λοιπόν, τι να κάνουμε, αγαπητοί φίλοι; Είμαστε με τις ζέβρες και όχι με τα λιοντάρια. Είμαστε με αυτούς που δεν έχουν φωνή. Είμαστε με αυτούς που πνίγεται η φωνή τους. Είμαστε με τους στιγματισμένους, με τις καταπιεσμένες μειονότητες, με τους ανθρώπους που βιώνουν κάθε είδους ανισότητα και απομόνωση. Αυτών τα δικαιώματα έχουμε στόχο να υπερασπιστούμε.

Γιατί η συλλογική πρόοδος μιας κοινωνίας έγκειται στη διαρκή μάχη για την άρση των συνεπειών αυτού του αποκρουστικού ισχυρισμού περί φυσικής ανισότητας σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και πολιτικής ζωής.

Άλλωστε, ξέρετε, το τι είναι φυσιολογικό να συμβαίνει και τι όχι καθορίζεται και από τους εκάστοτε πολιτικούς και ιδεολογικούς συσχετισμούς. Κάποτε, για παράδειγμα, ήταν φυσιολογικό και νομικά κατοχυρωμένο οι εργάτες να δουλεύουν δεκαέξι ώρες την ημέρα. Ήταν φυσιολογικό και νομικά κατοχυρωμένο οι γυναίκες να μη λογίζονται ως ίσες απέναντι στους άντρες ή ακόμη χειρότερα να αποτελούν ιδιοκτησία τους. Κάποτε η μοιχεία ήταν ποινικό αδίκημα και η σκλαβιά θεωρούνταν απώτατη συνέπεια του δικαιώματος στην ιδιοκτησία. Γιατί; Γιατί έτσι είχαν τα πράγματα. Και οι ισχυροί πάντοτε «έντυναν», όπως και τώρα, την ανισότητα, την εκμετάλλευση ανθρώπων από ανθρώπους, την περιθωριοποίηση μεγάλων κοινωνικών ομάδων με στολές μεταφυσικές, πατριωτικές ή ό,τι άλλο θέλετε.

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε σε δεκάδες παραδείγματα απωθητικών αντιλήψεων που οι σύγχρονες κοινωνίες με τη δράση τους και τους αγώνες τους κατάφεραν να ξεπεράσουν, αν και κατάλοιπά τους θα βρίσκονται πάντα, υπενθυμίζοντας την ανάγκη για διαρκή εγρήγορση απέναντι στην οπισθοδρόμηση.

Σήμερα, όμως, στην Ελλάδα του 2017, σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος η συζήτηση για τη διεύρυνση των ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων δεν μπορεί να γίνεται στο έδαφος των στρεβλώσεων ενός συντηρητισμού, που καλεί, προσέξτε, όχι μόνον για τον μη σεβασμό στη διαφορετικότητα, αλλά και για την εκούσια τιμωρία των συνεπειών της διαφορετικότητας.

Με άλλα λόγια όσοι μας καλούν αυτές τις μέρες να αποσύρουμε τούτον τον νόμο, μας ζητούν όχι μονάχα να μη γίνει σεβαστός ο αυτοπροσδιορισμός ενός ατόμου ως προς το φύλο του, αλλά να αφήσουμε να διαιωνίζεται, να συνεχίζεται ενσυνείδητα, διότι το γνωρίζουμε, η περιθωριοποίηση, το μπουλινγκ και ο εξευτελισμός της προσωπικότητας μερίδας συμπολιτών μας που βρίσκονται απροστάτευτοι απέναντι στον κοινωνικό συντηρητισμό και στα στερεότυπα.

Εμείς, λοιπόν, σήμερα τους απαντάμε καθαρά, με ευθύτητα, ότι η ελληνική Κυβέρνηση έχει επιλέξει έναν άλλον δρόμο. Σεβαστές όλες οι άλλες απόψεις, αλλά έχουμε επιλέξει έναν άλλον δρόμο, τον δρόμο της υπεράσπισης και της διεύρυνσης των ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, όπως άλλωστε αρμόζει σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος δικαίου.

Όπως επίσης, θα έλεγα ότι επιτάσσει και το γράμμα και το πνεύμα της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το μεταπολεμικό συμβόλαιο ειρηνικής συνύπαρξης και ευημερίας πάνω στην οποία δομήθηκαν οι σύγχρονες κοινωνίες, η οποία σας θυμίζω ότι στο δεύτερο άρθρο της αναφέρει ότι κάθε άνθρωπος δικαιούται να επικαλείται όλα τα δικαιώματα και όλες τις ελευθερίες χωρίς καμία απολύτως διάκριση, ειδικότερα ως προς τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τις θρησκείες, τις πολιτικές ή οποιεσδήποτε άλλες πεποιθήσεις, την εθνική καταγωγή, την περιουσία, τη γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση. Περί αυτού πρόκειται, λοιπόν.

Η νομική κατοχύρωση της νομικής ταυτότητας φύλου είναι ένα ακόμα μικρό, αλλά σημαντικό βήμα στη σταδιακή άρση των δια-

κρίσεων που δηλητηριάζουν και, εν τέλει, διχάζουν την κοινωνία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα προς την Κυβέρνηση απαντάται σήμερα με παρηρησία και ευθυκρισία και χωρίς κανείς να λογαριάζει, όπως όλοι θα οφείλαμε, κόστος. Γιατί όλες οι αποφάσεις έχουν κόστος πολιτικό.

Το ερώτημα προς την Αντιπολίτευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος θα το απαντήσει; Γιατί είναι ένα ερώτημα, ξέρετε, αμείλικτο και δεν χωρούν υπεκφυγές. Θα υποστηρίξετε κι εσείς αυτή την πολιτική και νομική τομή που θεμελιώνεται στα ιδρυτικά και νομικά κείμενα του σύγχρονου κόσμου, ακόμα θα έλεγα και στο άρθρο 2 του Συντάγματος, για την προστασία της αξίας του ανθρώπου καθώς και στις αρχές ισότητας και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας; Θα το υποστηρίξετε ή όχι; Ή μήπως θα στρίψετε διά της τροπολογίας και της κατάθεσης άλλων νόμων; Και, αν στρίψετε τελικά, κάτω από το βάρος του πολιτικού κόστους ή της πολύ πιο ισχυρής, από ό,τι φαίνεται, ακροδεξιά σας πτέρυγας, θα μας εξηγήσετε πού, εν τέλει, εξαντλείτε τον φιλελεύθερο χαρακτήρα της ιδεολογίας σας; Διότι –ξέρετε– ο φιλελευθερισμός, όπως και κάθε σεβαστή ιδεολογική προσέγγιση, δεν μπορεί να είναι αλά καρτ. Δεν μπορεί να είναι αλά καρτ φιλελεύθεροι. Δεν μπορείτε να είστε φιλελεύθεροι όταν έρχεται η συζήτηση στα θέματα της αγοράς εργασίας, αλλά όταν πρέπει να συγκρουστείτε με κατεστημένες αντιλήψεις αλλά και με φοβικά συντηρητικά αντανακλαστικά να υποχωρείτε.

Εξάλλου, αν θυμάμαι καλά, ήταν ο ίδιος ο Αρχηγός σας, ο κ. Μητσοτάκης, στις 12 Ιουλίου που συναντήθηκε με εκπροσώπους της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και δεσμεύτηκε σε αυτούς –έτσι έλεγαν τα δελτία Τύπου που εξέδωσε το κόμμα σας– ότι θα στηρίξει και θα ψηφίσει επί της αρχής τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Τι έγινε ξαφνικά και άλλαξε γνώμη ο κ. Μητσοτάκης; Μήπως δεν τον άφησε ο κ. Γεωργιάδης και εσείς, κύριε Βορίδη, που είστε εντός της Αίθουσας;

Και, για να χρυσώσει μετά το χάπι, σήμερα το πρωί έσπευσε να πάρει το χαρτοφυλάκιο του Τομέα της Άμυνας από τον κ. Γεωργιάδη; Δεν του χρειάζεται το χαρτοφυλάκιο της άμυνας του Αντιπρόεδρου, γιατί έχει το πιο κρίσιμο χαρτοφυλάκιο, του καθορισμού της γραμμής της επικοινωνιακής πολιτικής και της στρατηγικής σας και της φυσιογνωμίας σας; Το έχει κερδίσει αυτό το χαρτοφυλάκιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί, ξέρετε, στην προσπάθειά σας, που είναι εμφανής, να διατηρήσετε συνοχή, κάνετε διαρκώς παραχωρήσεις, όχι στον Αντιπρόεδρο, γιατί αυτό θα ήταν το λιγότερο κακό. Το χειρότερο είναι ότι κάνετε παραχωρήσεις στη λαϊκίστικη ατζέντα της ακραίας Δεξιάς και της ακροδεξιάς και έχετε μετατρέψει την παράταξή σας, τη Νέα Δημοκρατία, σε ένα υβρίδιο νεοφιλελεύθερου φανατισμού στην οικονομία και ακραίου δεξιού λαϊκισμού στα ζητήματα που αφορούν το κράτος δικαίου και την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Από την άλλη μεριά, οφείλω να ομολογήσω ότι χαίρομαι ειλικρινά που αυτή τη φορά δεν σας ακολουθούν οι συνήθειες σύμμαχοί σας από τον χώρο του Κέντρου και της κεντροαριστεράς. Γιατί κάποια στιγμή όλοι θα πρέπει να πούμε το «ναι» ή το «όχι» σε κάποια μέτρα, που ο χαρακτήρας και η σημασία τους για ανθρώπινες υπάρξεις, και όχι για κάποιους αριθμούς, πιστεύω ότι ξεπερνά τις κομματικές οριοθετήσεις και τις πειθαρχίες.

Κάποια στιγμή και οι εκπρόσωποι, ιδιαίτερα του ΠΑΣΟΚ, όχι του Ποταμιού, θα έπρεπε να παραδεχτούν ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει κάνει πράξη μια σειρά από σημαντικές και πολύ δύσκολες προοδευτικές τομές, τομές τις οποίες εσείς που κυβερνήσατε τον τόπο και μόνον σας επί είκοσι τέσσερα σχεδόν χρόνια, παρά τον αδιαμφισβήτητο προοδευτικό χαρακτήρα των κυβερνήσεών σας, δεν τις τολμήσατε. Δεν τις τολμήσατε, δεν προχωρήσατε σε αυτές τις μεγάλες δικαιωματικές τομές.

Αλλά είναι αυτή η Κυβέρνηση που τις τολμά, αυτή η Κυβέρνηση που έχει κάνει πράξη το σύμφωνο συμβίωσης των ομόφυλων ζευγαριών. Είναι αυτή η Κυβέρνηση που έχει νομοθετήσει για την απόκτηση ιθαγένειας των παιδιών δεύτερης γενιάς μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα. Είναι αυτή η Κυβέρνηση σήμερα που έχει το θάρρος και το σθένος να προχωρήσει σε με-

γάλες τομές, να συγκρουστεί με κατεστημένες αντιλήψεις και με τη δύναμη της αδράνειας των θεσμών, σε μία πολύ σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία που αφορά των αυτοπροσδιορισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω ότι η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία δεν γίνεται στη βάση της ανοχής στη διαφορετικότητα. Διότι για εμάς το θέμα δεν είναι η ανοχή, αλλά είναι η ελευθερία. Ο Καντ έλεγε ότι «το δίκαιο είναι το σύνολο των προϋποθέσεων υπό τις οποίες η ελεύθερη επιλογή του καθενός μπορεί να συνυπάρχει με την ελεύθερη επιλογή καθενός άλλου, σύμφωνα με έναν καθολικό νόμο της ελευθερίας».

Είναι ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο που η σημερινή νομοθέτηση για μας συνιστά υποχρέωση. Έχει σημασία αυτό. Διότι η πολιτεία δεν πρέπει να νομοθετεί στη βάση της ανοχής. Νομοθετεί στη βάση της αρχής της ισότητας και της ελευθερίας. Όταν δεν υφίσταται ισότητα όλων απέναντι στον νόμο, τότε παράγονται γκρίζες ζώνες εντός της κοινωνίας, που επιτρέπουν την περιθωριοποίηση και τον αποκλεισμό κάποιων που η ίδια τους η χώρα επιλέγει να τους κατατάσσει ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Να θυμόμαστε και κάτι ακόμη. Τα δικαιώματα δεν έχουν νόημα γενικά, για να τα επικαλούμαστε εμείς που δεν μας αφορούν. Τα δικαιώματα έχουν νόημα γι' αυτούς που τα χρειάζονται, γι' αυτούς που τελούν σε διαρκή κίνδυνο αποκλεισμού, για τους αδύναμους και τις μειοψηφίες. Και γι' αυτόν, λοιπόν, τον λόγο προχωράμε σε μία προοδευτική τομή, σε μία θεσμική μεταρρύθμιση, που εκσυγχρονίζει και εξευρωπαϊζει, αν θέλετε, το θεσμικό πλαίσιο στη χώρα μας.

Η χώρα προχωράει σταθερά και κάνει βήματα προόδου σε όλους τους τομείς, από την οικονομία, από τα εργασιακά δικαιώματα, την προστασία και διεύρυνση των ατομικών ελευθεριών και των κοινωνικών δικαιωμάτων. Κάνουμε πράξη προοδευτικές μεταρρυθμίσεις που, κατά την άποψή μας, συνιστούν υλοποίηση αυτονόητων δεσμεύσεων απέναντι σε τμήματα του πληθυσμού που αντιμετώπισαν άδικες και παράλογες διακρίσεις εις βάρος τους.

Αύριο, λοιπόν, που είναι η ψηφοφορία, ελπίζω με την ευρύτατη δυνατή συναίνεση, ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο θα αποκαταστήσει μια στρέβλωση δεκαετιών απέναντι σε ένα σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας μας.

Αλήθεια, όσοι σε αυτή εδώ την Αίθουσα κόπτονται όψιμα για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και συμμετείχαν και σε διαδηλώσεις για το να μείνουμε στην Ευρώπη, θα έπρεπε να λάβουν υπ' όψιν τους ότι δεκαεννιά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ήδη κάνει πράξη αυτό το οποίο συζητάμε εμείς σήμερα εδώ, με κάποια ένταση απ' ό,τι καταλαβαίνω κι όχι ως αυτονόητο. Είναι δεκαεννιά οι χώρες.

Κάνουμε, λοιπόν, σήμερα πράξη γενναίες προοδευτικές τομές, γιατί, αν θέλετε, για εμάς το «μείνουμε Ευρώπη» δεν σημαίνει «μείνουμε στα μνημόνια». Δεν μπορεί να είστε με την Ευρώπη για τη λιτότητα και με τον αναχρονισμό, τον σκοταδισμό, για τα δικαιώματα. Τότε, επιλέγετε να χειρότερα και στις δύο εκδοχές.

Για εμάς, λοιπόν, το να «μείνουμε Ευρώπη» σημαίνει, πρώτα απ' όλα, να δώσουμε μάχες εντός της χώρας για να υπερβούμε τις στρεβλώσεις, τις αγκυλώσεις, τις αδικίες και να βγούμε όχι μόνο από τα μνημόνια –που βγαίνουμε και θα βγούμε σε λίγους μήνες-, αλλά και να μπορέσουμε να άρουμε τις αιτίες που μας οδήγησαν σε αυτά. Και «μείνουμε Ευρώπη» σημαίνει, ταυτόχρονα, και ότι μεταρρυθμίζουμε τη χώρα, εκσυγχρονίζουμε τη χώρα και διεκδικούμε τα δικαιώματα όλων των πολιτών.

Γνωρίζω καλά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι τα βήματα που πρέπει να γίνουν στον τομέα των δικαιωμάτων είναι ακόμα πολλά. Σήμερα, όμως, πιστεύω ότι τόσο εμείς όσο, κι αυτό είναι το σημαντικότερο, άνθρωποι που βίωσαν τις συνέπειες ενός αναχρονιστικού παραλογισμού –και κάποιοι από αυτούς μας παρακολουθούν ή και βρίσκονται σε αυτή την Αίθουσα- μπορούμε να αισθανόμαστε χαρά και ελπίδα αλλά και δικαίωση, που για κάποιους, όπως είναι οι εκπρόσωποι της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, έρχεται μετά από δύσκολους αγώνες πολλών δεκαετιών.

Γιατί, ξέρετε, καμμία προοδευτική τομή δεν γίνεται εύκολα, αλλά έρχεται κάποια στιγμή μετά από αγώνες και διεκδικήσεις το πλήρωμα του χρόνου για να ωριμάσει. Έρχεται κάποια στιγμή

η ώρα της δικαίωσης. Και μια τέτοια ώρα είναι η σημερινή!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Νίκος Δένδιας και μετά θα μιλήσει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Χατζησάββας.

Ορίστε, κυρίες Δένδια, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός της χώρας ήρθε εδώ σήμερα και έκανε μια ομιλία ήρεμων τόνων, ακολουθώντας αυτό το οποίο κάνει συχνά τον τελευταίο καιρό. Επιδίδεται σε αυτό το οποίο εγώ χαρακτηρίζω ως λεκτικό ιεραποστολισμό. Δημιουργεί δίπολα: καλό - κακό, προνομιούχοι - μη προνομιούχοι. Ο ίδιος επιφυλάσσει για τον ΣΥΡΙΖΑ και τον εαυτό του τον ρόλο του καλού πρίγκιπα δίπλα στους αδύναμους.

Μας μίλησε προηγουμένως για λιοντάρια και ζέβρες, για θύτες και θύματα. Προφανώς και επέλεξε βέβαια να μας πει ότι η Κυβέρνησή του είναι δίπλα στα θύματα. Αυτός ο γενικόλογος ιεραποστολισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είχε έννοια και ενδιαφέρον εάν ανταποκρινόταν και σε επιδόσεις αυτής της Κυβέρνησης σε αυτόν τον τομέα, στην προστασία αυτών των οπίων η ίδια λεκτικά από τα πιο αρμόδια χείλη, τα χείλη του Πρωθυπουργού, επιλέγει να εκφράσει και να στηρίξει.

Βλέπουμε, όμως, -και νομίζω εδώ συμφωνούμε όλοι- ότι στην πράξη, στην καθημερινή ζωή εκεί που όλα τελικά μετρώνται, προσμετρώνται και αποτιμώνται, τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Ομνύει η Κυβέρνηση υπέρ του περιβάλλοντος. Και τον ίδιο χρόνο καταφέρνει από ένα ατύχημα, το οποίο θα μπορούσε να αντιμετωπίσει μια επαρκής μονάδα του Λιμενικού Σώματος, να μολυνθεί ολόκληρος ο Σαρωνικός και να έχουμε συνέπειες για δέκα χρόνια από σήμερα και να μην παραιτείται ούτε ένας Υπουργός, να μην αποδίδεται ούτε μία ευθύνη, να μην αποπέμπεται ούτε ένας αξιωματούχος.

Χύνει δάκρυα η Κυβέρνηση εδώ υπέρ των συνταξιούχων, των αδυνάτων, και τριακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι περιμένουν μάταια τη σύνταξή τους, γιατί, αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει τη στοιχειώδη τεχνοκρατική επάρκεια να μπορέσει να τους αποδώσει αυτό το οποίο αποτελεί δικαιωματικά τον κόπο μιας ολόκληρης ζωής.

Δεν έχω δυσκολίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερασπιστώ απόψε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τη Νέα Δημοκρατία. Ξεκάθαρα, βεβαίως, εμείς είμαστε ένα φιλελεύθερο κόμμα και ως φιλελεύθερο κόμμα διατηρούμε απόλυτο σεβασμό στο δικαίωμα κάθε ανθρώπου, κάθε πολίτη να αυτοπροσδιορίζεται και όχι να ετεροπροσδιορίζεται.

Δεν έχουμε καμμία αντίρρηση γι' αυτό. Και δεν είχαμε ιστορικά αντίρρηση γι' αυτό. Ορθώς, έστω και με κίνητρα πονηρά, ο Υπουργός της Δικαιοσύνης και πολλοί άλλοι ομιλητές ο κ. Κώστας Καραμανλής προηγουμένως αναφέρθηκαν στον ν.344/1976. «Περί μεταβολής αστικής κατάστασης» ήταν ο τίτλος αυτού του νόμου. Αποτελούσε την προσπάθεια της τότε Νέας Δημοκρατίας πριν από σαράντα και πλέον χρόνια να επιλύσει ένα πρόβλημα εξαιρετικά σημαντικό, το οποίο αμφιβάλλω εάν η υπόλοιπη Ευρώπη γνώριζε πώς να αντιμετωπίσει.

Δυστυχώς, όμως, η προσπάθεια της Κυβέρνησης να ασκήσει τη νομοθετική της πρωτοβουλία είναι απόλυτα αντίθετη με τη σοβαρότητα με την οποία ο Πρωθυπουργός μίλησε γι' αυτή την πρωτοβουλία. Θα περιμέναμε μετά από το ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας ήρθε εδώ να μας μιλήσει για τη σημασία αυτού του νομοθετήματος αυτό το νομοθέτημα να είναι ένα νομοθέτημα επεξεργασμένο και στην τελευταία του λεπτομέρεια, να αντιμετωπίζει το σύνολο των περιπτώσεων με επάρκεια, να αποτελεί μια ολιστική απάντηση στα προβλήματα ανθρώπων, μειονοτήτων και να δίνει πειστικές εξηγήσεις για τις απαντήσεις που δίδει σε ευαίσθητα θέματα.

Αντί αυτού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπάμαι να πω ότι βρισκόμαστε και πάλι δυστυχώς και πάλι –και λέω «δυστυχώς» διότι σας ξαναλέω, και δεν θα κουραστώ να σας το λέω, ότι εμείς θέλουμε να υπάρξει ρύθμιση σε αυτόν τον τομέα- απέναντι σε μία εκδήλωση κυβερνητικής προχειρότητας, όπως είναι σχεδόν

το σύνολο του νομοθετικού έργου αυτής της Κυβέρνησης.

Ο εφαρμοστής του δικαίου του μέλλοντος θα φρίττει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν θα διατρέχει τα νομικά κείμενα τα οποία ψηφίσατε και ο δικαστής θα φρικιά όταν θα πρέπει να τα εφαρμόσει. Ένα τέτοιο κείμενο είναι και αυτός ο νόμος.

Αναφέρομαι κατ' αρχήν και κυρίως στο άρθρο 3, γιατί αυτό είναι το μεγαλύτερο κομμάτι αυτού του νομοθετήματος και αυτό για το οποίο συζητάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη Νέα Δημοκρατία σας έχουμε πει ποια είναι η άποψή μας και, για να μη νομίζετε ότι λαϊκίζουμε ή ότι χαιδεύουμε αυτή ή, αν θέλετε, χτυπάμε καμπάνες –γιατί και αυτό ελέγχθη-, καταθέσαμε συγκεκριμένη πρόταση. Θα μπορούσατε απλώς να πάρετε τη δική μας πρόταση, να τη φέρετε εδώ, αντί της δικής σας, να την ψηφίσουμε όλοι και να έχουμε πράγματι κάνει ένα μεγάλο βήμα μπροστά.

Σας παίρνω, όμως, το άρθρο 3, για το οποίο θα χρειαστεί να μιλήσω μετά και από πολιτική άποψη. Αν έχετε κατ' αρχάς την καλοσύνη, πείτε μου όσον αφορά την άποψη της Παιδοψυχιατρικής Εταιρείας, η οποία λέει ότι κάτω των δεκαεπτά ετών δεν υπάρχει διαμορφωμένη προσωπικότητα και, κατά συνέπεια, οποιαδήποτε ρύθμιση κάτω από αυτή την ηλικία δεν είναι ενδεδειγμένη, διότι εγκλωβίζει έναν άνθρωπο όσον αφορά ένα δικαίωμα το οποίο αποτελεί το απολύτως προσωποπαγές δικαίωμα, να αυτοπροσδιορίζεται, και το μεταθέτει στους γονείς και σε κάποιους άλλους, ποια είναι η πειστική απάντηση που δίνει αυτό το νομοθέτημα σε αυτό το βασικό ερώτημα; Πώς το αντιπαρέχεται κανείς;

Βεβαίως, συνεκινήθη ο κύριος Υπουργός από το δράμα ανθρώπων στην επιτροπή. Φαντάζομαι και όλοι εμείς αν ήμασταν εκεί. Το ερώτημα, όμως, είναι η ανθρώπινη συγκίνηση, την οποία εσβόμαι, ή η ορθή και στέρεα επίλυση του προβλήματος; Πού καλούμαστε να απαντήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Να πλώ, όμως, πιο κάτω. Δίνετε την αρμοδιότητα στον δικαστή της εκούσιας δικαιοδοσίας να πάρει την απόφαση. Ο συνάδελφος νομικός ο κ. Λάππας προηγουμένως έκανε μια πολύ σωστή παρέμβαση κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Είπε: Ποιος σας είπε ότι ο δικαστής δεν βγάζει δικαστική απόφαση, αλλά ότι είναι απλώς διεκπεραιωτής εδώ;

Ο δικαστής, λοιπόν, βγάζει δικαστική απόφαση. Βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι.

Παρακαλώ, όμως, τότε εξηγήστε μου γιατί ακριβώς πιο πάνω του αποκλείετε εσείς τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία ο ίδιος, για τη δική του συνείδηση, θα μπορούσε να ζητήσει και λέτε ότι δεν απαιτείται οποιαδήποτε προηγούμενη ιατρική εξέταση;

Γιατί αποκλείετε στον Έλληνα δικαστή το δικαίωμα να καλύψει τη δική του αντίληψη περί δικαίου σύμφωνα με την οποία πρέπει να εκφράσει τη γνώμη του μετά και, εφόσον το επιθυμεί, να ζητήσει την ιατρική εξέταση; Με ποιο δικαίωμα του το αποκλείετε; Απλή διάταξη που στέκεται; Σε ποιο σημείο του δικαίου μας πολιτισμού μπορεί να σταθεί;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι ίσως τα νομικά όλων μας να μην είναι ίδια, αλλά τουλάχιστον οι δυνατότητες ανάγνωσης όλων μας είναι επαρκείς. Αρκεί, λοιπόν, να διαβάσει όποιος συνεχώς διαφωνεί το άρθρο στο οποίο αναφέρομαι.

Έρχομαι πιο πέρα. Μας κάλεσε ο κύριος Πρωθυπουργός να ακολουθήσουμε το ευρωπαϊκό ρεύμα.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι, σας θυμίζω ότι είχατε πάρει τις αποστάσεις σας από το ευρωπαϊκό ρεύμα. Είμαι νομίζω καλά στη μνήμη μου και οι περισσότεροι από εδώ δεν έχουμε ξεχάσει τι λέγατε εναντίον της Ευρώπης εδώ και πολύ λίγο καιρό.

Μακριά η παράδοση από εσάς του Λεωνίδα Κύρκου και του ΚΚΕ Εσωτερικού, που συμπαράταχθηκε μαζί μας τη δεκαετία του 1980, για να μπούμε τότε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να πάμε τώρα, όμως, στην τωρινή Ευρώπη. Θέλετε να ξεχάσουμε αυτά που λέγατε και κάνατε εδώ και δύο χρόνια; Πόσες χώρες ακολουθούν αυτό το δικό σας παράδειγμα; Δεν χρειάζεται

να σας πω πολλά. Υπάρχει μέσα στην έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. Είναι πέντε χώρες. Για να ξέρουμε δηλαδή, για τις υπόλοιπες τι έχετε να πείτε; Εσείς σοβαρά μάς λέτε ότι αυτό και μόνο αυτό είναι το ευρωπαϊκό παράδειγμα;

Θέλετε να σας πω και άλλα που αναδεικνύουν το πόσο ανεπαρκής είναι η ρύθμισή σας; Πείτε μου κάτι, αν έχετε την καλοσύνη. Σας ελέγχθη προηγουμένως και από άλλον συνάδελφο. Πώς τοποθετείστε στο ενδεχόμενο σύναψης γάμου μεταξύ προσώπων του αυτού βιολογικού φύλου εκ των οποίων ο ένας έχει προβεί σε διόρθωση; Ποια είναι η τοποθέτησή σας σε αυτό; Νόμιμο ή παράνομο; Πού το λέει εδώ; Στο δικαίωμα της υιοθεσίας στο προηγούμενο παράδειγμα πώς τοποθετείστε; Νόμιμο ή παράνομο; Πού το λέει εδώ; Στα στρατολογικά θέματα σε συνδυασμό με την αλλαγή φύλου πώς τοποθετείστε; Νόμιμο ή παράνομο; Τι κάνουμε; Πού το λέει εδώ; Στα θέματα των αθλητικών αγώνων πώς τοποθετείστε; Πού το λέει εδώ; Στη συμμόρφωση ιδιωτικών φορέων στην αλλαγή των στοιχείων ταυτότητας του προσώπου πώς τοποθετείστε; Πού το λέει εδώ;

Μπορώ να σας κάνω έναν κατάλογο είκοσι σημείων, αλλά δυστυχώς έχω μόνο ενάμισι λεπτά ακόμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται πολλή προσπάθεια. Κοιτάξτε το νομοθέτημα. Είναι ένα νομοθέτημα πρόχειρο, όπως πρόχειρα είναι τα περισσότερα που κάνετε. Παρακολουθήσα τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης να κλαίει σχεδόν για τη Νέα Δημοκρατία, γιατί αλλάξαμε, γιατί δεν ακολουθούμε –λέει ο κύριος Υπουργός– το φωτεινό παράδειγμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Σοβαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Εσείς ήρθατε να μας υποδείξετε πώς θα ακολουθήσουμε την πολιτική κληρονομία του Κωνσταντίνου Καραμανλή; Στα σαράντα χρόνια που λέτε ότι κατέστρεψαν την Ελλάδα τον Κωνσταντίνου Καραμανλή τον έχετε μέσα ή έξω; Και αν σε αυτά τα χρόνια προσθέσετε και αυτά του Ανδρέα Παπανδρέου, για τον οποίο ο κύριος Πρωθυπουργός γράφει διθυραμβικά άρθρα, τα σαράντα πώς προστίθενται ή από τι αφαιρούνται; Έχετε σημαίες, ευκαιρία για ό,τι σας χρειάζεται; «Έχουμε αυτές τις αρχές και αν δεν σας αρέσει, έχουμε και άλλες αρχές»; Τι είναι αυτά; Που νομίζετε ότι μιλάτε; Σε ιθαγενείς; Εσείς θα μας πείτε πώς θα προστατεύσουμε την πολιτική κληρονομία του ιδρυτή μας; Δεν ερχόμαστε λίγο στα συγκαλά μας, λέω εγώ, απόψε;

Πάμε τώρα και πέραν αυτού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Υπάρχει εδώ –για να μην το ξεχνάμε– και ένα θέμα δεδηλωμένης, ένα πολιτικό ζήτημα πέρα και έξω από την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας το ξεκαθαρίσω και ελέγχθη από τον Αρχηγό μας, τον Κυριάκο Μητσοτάκη, ελέγχθη από όλα τα στελέχη μας, είναι χαρά μου να σας το λέω και εγώ: Τέλος ο κοινοβουλευτικός λαθρεπιβατισμός, τέλος η κοινοβουλευτική λαθρεπιβίβαση. Έχετε πλειοψηφία να κυβερνήσετε ή δεν έχετε ή πρέπει κάθε φορά εκ του προχείρου να καταφέρνετε να συμπίψετε κάποια στοιχειώδη ένωση ψήφων για να σταθείτε πάνω από το εκατόν πενήντα; Διότι η ανάγκη σας σας οδηγεί σε τραγικές επιλογές, όπως αυτή την οποία παρακολουθήσαμε εδώ και λίγες μέρες, στην οποία λίγο-πολύ ήρθατε όλοι να μας πείτε ότι η δυνατότητα Υπουργού να συνομιλεί με βαρυποινίτη κρατούμενο είναι κάτι μέσα στο πλαίσιο της λογικής και ότι αυτό συνιστά κράτος δικαίου.

Έρχεστε, λοιπόν, τώρα, σας παρακαλώ, να μας πείτε τι θα κάνετε για να ψηφίσετε το άρθρο 3; Διότι εμείς, αν δεν το ψηφίσει το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, σας λέμε ευθέως ότι Κυβέρνηση στη χώρα δεν θα υπάρχει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δένδια, έχουμε τρομάξει τώρα, αλλά εν πάση περιπτώσει.

Ο κ. Χατζησάββας από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο. Επτά λεπτά συνεχίζει να είναι ο χρόνος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Πραγματικά, είναι φιλότιμη η προσπάθεια του κ. Λάππα να μας πει το γνωστό απόφθεγμα, ότι, όταν διώκονταν οι Ρομά, δεν μίλησε κανένας, όταν διώκονταν οι ομοφυλόφιλοι, δεν μίλησε κανένας και όταν θα διωχθούμε εμείς, δεν θα μιλήσει κανένας, αν αυτό εννοούσατε. Δηλαδή, σαν να

μου λέτε ότι, αν η αστυνομία σπάσει τις πόρτες και μπει στα σπίτια στελεχών της Χρυσής Αυγής...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Απευθύνομαι σε άλλη πλευρά του Κοινοβουλίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Εγώ σας μιλώ για τη δική μας, γιατί απευθυνθήκατε γενικότερα προς το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, όχι διάλογο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Εμάς δεν μας συγκινεί αυτό, το ότι δηλαδή μπορεί να μπει η αστυνομία στα σπίτια μας και να μας πάρει ή να συλλάβει Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, χωρίς να γίνει άρση ασυλίας, γιατί έγινε και κανένας δεν μίλησε. Οπότε, αυτό το επιστρέφω πίσω, αν απευθυνόταν σε μας.

Ασχολείται, λοιπόν, η Βουλή ακόμα μία αφορά για ανθρώπινα δικαιώματα σε μια κοινωνία όπου δεν έχουν μείνει καθόλου δικαιώματα. Υπάρχουν προνοιακά και εργασιακά δικαιώματα στη μνημονιακή Ελλάδα; Υπάρχουν δικαιώματα σε αυτούς οι οποίοι βάζουν λουκέτα στα μαγαζιά τους; Υπάρχουν δικαιώματα σε αυτούς οι οποίοι παίρνουν τις επιχειρήσεις τους και φεύγουν στη Βουλγαρία για να σωθούν; Υπάρχουν δικαιώματα στους νέους και τις νέες που φεύγουν στο εξωτερικό για να δουλέψουν είτε ως επιστήμονες είτε ως εργάτες; Έχουν δικαιώματα οι Έλληνες, στη παιδεία ή στην υγεία; Έχουν δικαιώματα οι συνταξιούχοι που περιμένουν τρία και τέσσερα χρόνια να πάρουν σύνταξη και δεν παίρνουν ούτε μισθό; Έχουν δικαιώματα οι παραγωγοί, οι αγρότες, οι οποίοι έμειναν φέτος χωρίς παραγωγικές άδειες, γιατί δεν μπόρεσαν να ανανεώσουν τις παλιές ούτε να εκδώσουν καινούργιες, με το κενό που υπάρχει ανάμεσα στην κατάργηση του προηγούμενου καθεστώτος και του καινούργιου;

Φυσικά, δεν σας αρκεί μόνο το να περάσετε σήμερα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Προχωράτε ακόμα περισσότερο και μιλάτε για γάμο και τεκνοθεσία. Χτυπάτε, δηλαδή, τα ζωτικά κύτταρα της κοινωνίας μας, του ελληνικού έθνους.

Ακόμα μία φορά, με πρόφαση δήθεν τα ανθρώπινα δικαιώματα, φέρνετε ένα αντιεθνικό νομοσχέδιο, με αποφάσεις –υποτίθεται– ότι θα καταργήσετε το μπουλινγκ, όπως έγινε παλαιότερα και με τα παιδιά που πήραν την ιθαγένεια, που ενώ τα πράγματα ήταν διαφορετικά, παίρνοντας αυτά την ιθαγένεια, θα μπορούσε να σταματήσει το μπουλινγκ. Δηλαδή, σταμάτησε το μπουλινγκ; Δεν υπάρχει πλέον μπουλινγκ στην κοινωνία; Τι θα γίνει αν βγει μια απόφαση που να λέει ότι κάποιος που αισθάνεται γυναίκα, ενώ είναι άντρας, πάρει μία απόφαση που να λέει ότι τελικά είναι γυναίκα; Θα γυρνά και θα μοιράζει φωτοτυπίες και σε όποιον του κάνει μπουλινγκ θα του λέει: «Πάρε να δεις. Εγώ έχω μια απόφαση»;

Είπατε, επίσης, ότι δεν θα πάνε άσχετοι να κάνουν χρήση αυτού του νόμου για ευνοϊκή μεταχείριση και ευνοϊκό καθεστώς, γιατί είναι μόνο το 0,01% του πληθυσμού σε άλλες χώρες που εφαρμόστηκε. Σε μια εποχή, δηλαδή, κατά την οποία στο δημόσιο γίνονται «λευκοί» γάμοι και βγαίνουν εικονικά διαζύγια για να μπορέσουν να έχουν ευνοϊκό καθεστώς στις μεταθέσεις, πιστεύετε ότι δεν θα σκεφτούν να το κάνουν αυτό; Κι αν δεν γίνεται εκ του πονηρού και νομίζετε ότι θα γίνει σωστά, προβλέψτε το.

Ο ΣΥΡΙΖΑ γενικότερα λέει ότι ακολουθεί εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι, όμως, μόνο αυτό; Δηλαδή, μπαίνει η συγκυβέρνηση σε αυτές τις φασαρίες με τριγμούς, μόνο για να ακολουθήσει τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Εγώ πιστεύω ότι είναι μια συναλλαγή με όλους τους πρώην μνημονιακούς αντιμνημονιακούς Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι με ανταλλαγή κάποιο νομοθέτημα ο καθένας –άλλος για την ιθαγένεια, άλλος για το τζαμί, άλλος για το σύμφωνο συμβίωσης, άλλος τώρα αυτό– δέχθηκαν την κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ που από αντιμνημονιακό κόμμα έγινε μνημονιακό και τώρα παίρνουν αυτό ως ανταλλαγμα.

Βέβαια, δεν το είχατε κρύψει ότι είστε εθνομηδενιστές και στις προηγούμενες εκλογές. Απλώς, είχατε βάλει μπροστά ότι θα σκίσετε το μνημόνιο και ότι θα γεμίσετε ξανά την τσέπη του μισθωτού, του συνταξιούχου και του επιχειρηματία και ο κόσμος σάς πίστεψε. Κακώς! Όμως, τώρα τους χάσατε αυτούς, γιατί ούτε το μνημόνιο σκίσατε ούτε τα σπίτια σώζετε. Εσείς που βγαίνετε φωτογραφίες μπροστά στα διόδια και λέγατε: «δεν πληρώνω», τώρα

βγαίνετε μπροστά στα εγκαίνια διοδίων.

Πρώην πασόκοι και νεοδημοκράτες, οι οποίοι πηγαίνουν σε όποιο κόμμα έχει κυβερνητική προοπτική είναι πλέον ψηφοφόροι σας. Οι μοναδικοί ιδεοληπτικοί στον ΣΥΡΙΖΑ είναι οι Βουλευτές του. Δεν έχει μείνει κανένας άλλος. Βρεθήκατε τώρα και σε μια διαμάχη, σταλινικοί με αυτούς της Οκτωβριανής Επανάστασης, λες και δεν διέταξε εγκλήματα η Οκτωβριανή Επανάσταση ή δεν υπήρχαν ομοφυλοφιλικές, τέλος πάντων, τάσεις.

Τα ξεπερνά όλα αυτά. Ξεπερνά και τον Έγκελς που έγραφε στον Μαρξ για την επικίνδυνη οργάνωση των ομοφυλοφίλων μέσα στο κράτος. Ξεπερνά και τον Κάστρο που έλεγε ότι είναι αποτέλεσμα καπιταλισμού. Ξεπερνά και τον Μαρξ που έλεγε ότι η ομοφυλοφιλία είναι χαζή εμμονή και η μονογαμική σχέση άντρα και γυναίκα είναι σωστή.

Περνάμε, λοιπόν, σε ένα ερώτημα: Σε ποια ιδεολογικά κείμενα ακριβώς της Οκτωβριανής Επανάστασης προβλέπεται και δικαιολογείται η ψήφιση μνημονίων και η καταδίκη των λαϊκών στρωμάτων;

Κατηγορείτε, επίσης, τη Χρυσή Αυγή για μισαλλοδοξία και ρητορική μίσους, για φασισμό και βλέπουμε τη δική σας δημοκρατική αντίληψη. Η κ. Γιαννακάκη σήμερα το πρωί στον «REAL FM» είπε ότι όταν ακούει κάποιον να έχει αντίθετη άποψη και να μιλά για αλλαγή φύλου και όχι διόρθωση, της έρχεται να τραβήξει περίστροφο. Πιστεύω ότι το είπατε για αστείο ή για να περιγράψετε περίπου αυτό που αισθάνεστε τώρα.

Φανταστείτε να πει ένας Βουλευτής της Χρυσής Αυγής ότι «όταν κάποιος διαφωνεί μαζί μου, μου έρχεται να βγάλω όπλο», ας πούμε. Δεν σας βλέπω να γελάτε. Καθόλου αστείο.

Οι ΑΝΕΛ τώρα με κάποιες δήθεν πατριωτικές αντιδράσεις δίνουν ένα άλλοθι στην εθνομηδενιστική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι η πρώτη φορά. Ξέχασαν ότι κόκκινες γραμμές και στην ιθαγένεια και στα τζαμιά και στην Τουρκική Ένωση θα τις ξεχάσουν. Όποτε πήγαινε η συγκυβέρνηση να πέσει, στηρίζαν. Αρνείστε βέβαια ότι έγινε συναλλαγή για κάλυψη Καμμένου για τις συνομιλίες Γιαννουσάκη και όλα αυτά και ότι το προγραμματισμένο ταξίδι τριών μηνών που έγινε για αυτή τη Δευτέρα και την Τρίτη δεν μπορούσατε να το προβλέψετε εσείς και αναβάλατε το νομοσχέδιο μία φορά, το αναβάλατε και δεύτερη την προηγούμενη εβδομάδα και ήρθε ακριβώς πάνω στη Δευτέρα και την Τρίτη που λείπει ο Καμμένος. Πολύ βολική σύμπτωση. Συνεργοί, λοιπόν, και οι ΑΝΕΛ στην ισοπέδωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και όχι στη διαφύλαξή τους.

Το ΠΑΣΟΚ τώρα έκανε ένα διάλειμμα από την επική μάχη για αρχηγιλίκια που κάνει. Αυτοί δεν έχουν ακόμα κατασταλάξει ποιο κόμμα θα επιβάλει την πολιτική του, από την ιδεολογία του. Περιμένουν να βγει πρώτα αρχηγός –αυτό τους ενδιαφέρει– και μετά θα ενσωματώσει όλους τους υπόλοιπους. Και ήρθε εδώ πέρα να μας πει ότι η ιθαγένεια, τα τζαμιά και η μη αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες είναι δικό τους επίτευγμα. Φυσικά και είναι δικό τους επίτευγμα. Δεν το ξεχνάει αυτό ο λαός. Γι' αυτό τον λόγο έχουν μείνει μόνο αρχηγοί και στελέχη στο ΠΑΣΟΚ και δεν υπάρχουν ψηφοφόροι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το ίδιο λάθος βέβαια κάνει και η Νέα Δημοκρατία που λέει ότι υπάρχει πρόβλημα με τη δεδηλωμένη. Πρόβλημα με τη δεδηλωμένη υπήρχε και σε άλλα νομοσχέδια και στην ιθαγένεια και στα τζαμιά, τα οποία τα στηρίζατε. Και έρχεστε κιόλας σήμερα και λέτε ότι: ναι, όχι μόνο τα στηρίξαμε, κάποια από αυτά ήταν και δικιά μας σκέψη. Όπως επίσης μεγάλο επίτευγμα ήταν και η νομιμοποίηση του ΚΚΕ.

Εντελώς ξεκομμένη από την πατριωτική βάση και η Νέα Δημοκρατία. Ζητάει κάποιες αλλαγές, κάποιες ρυθμίσεις: από δεκαπέντε ετών να πάει στα δεκαοκτώ, ιατρική γνωμάτευση και όλα είναι καλά. Αν δηλαδή γίνουν αυτά, από τα δεκαπέντε πάει στο δεκαοκτώ, τότε θα είναι καλό η αλλαγή φύλου, με κάποιες ρυθμίσεις στα μέτρα και στα σταθμά. Λέει ότι δεν είναι ιδεολογικό και πολιτικό αυτό το οποίο συζητάμε σήμερα εδώ, είναι λέει κοινωνικό.

Και όμως, αυτό το οποίο σήμερα συζητείται εδώ, είναι βαθιά ιδεολογικό. Είναι ζήτημα που θέτει ένα ερώτημα: Θέλουμε Ελ-

λάδα; Και αν θέλουμε Ελλάδα, τι είδους Ελλάδα θέλουμε; Θέλουμε έθνος ανεξάρτητο, οικονομικά και στρατιωτικά ισχυρό; Θέλουμε Ορθοδοξία ή μήπως θέλουμε να υπηρετούμε την πανθηρσκεία; Μήπως θέλουμε να υπηρετούμε τη νέα τάξη πραγμάτων; Αν θέλουμε, λοιπόν, ελεύθερη Ελλάδα, αν ο λαός θέλει ελεύθερη Ελλάδα και ισχυρή, ορθόδοξη, εκτός μνημονίων, να μη σκύβει συνέχεια και να δέχεται τα πάντα, τότε ο λαός θέλει ξεκάθαρα Χρυσή Αυγή.

Κλείνοντας, για το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού μιλήσαμε και ήρθε ο κ. Βούτσης να μας πει ότι αυτό θα μπορούσε να ήταν αλλιώς και αλλιώς. Δεν δικαιούμαστε δηλαδή εμείς να αυτοπροσδιοριζόμαστε ως Έλληνες πατριώτες εθνικιστές; Θέλει ιατρική γνωμάτευση; Και από τι ηλικία και μετά μπορείς να αυτοπροσδιοριστείς ως εθνικιστής; Μας κολλάτε ταμπέλες οι οποίες δημιουργήθηκαν την τελευταία δεκαετία –αριστεροί, δεξιοί- γιατί έτσι μπορείτε να διαχειριστείτε; Είμαστε ρατσιστές, είμαστε φασίστες; Όχι, είμαστε Έλληνες εθνικιστές πατριώτες. Ερχόμαστε από μια μακριά ιστορία χιλιάδων ετών πίσω και θα πάμε και χιλιάδες χρόνια μπροστά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο; Μία νομοτεχνική βελτίωση θέλω να καταθέσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να καταθέσω μια νομοτεχνική στις δύο τροπολογίες που καταθέσαμε. Η μία αφορά κάποιες αλλαγές στον Πτωχευτικό Κώδικα και η άλλη στο σύστημα απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης, σχετικά με το αρμόδιο δικαστήριο εξέτασης των διοικητικών προσφυγών των δημοσίων συμβάσεων. Προσαρμόσαμε κάποια δεδομένα στις προτάσεις της αρμόδιας αρχής.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

«Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου- Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού»

1) Στο δεύτερο άρθρο της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1267 και ειδικό 107 («Τροποποιήσεις του ν. 4446/2016 (Α' 240)») διαγράφεται η παράγραφος 3.

2) Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του πρώτου άρθρου της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1275 και ειδικό 112 αντικαθίστανται ως εξής:

«Η ένσταση απευθύνεται στον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών ή στο κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις αρμόδιο αποφαινόμενο όργανο, και ασκείται με επίδοση σ' αυτούς με δικαστικό επιμελητή μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δύο (2) μηνών από την κοινοποίηση της πράξης ή τη συντέλεση της παράλειψης, εκτός αν σε ειδικές περιπτώσεις ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα τίτλο Ι, κοινοποιείται δε εντός της ανωτέρω προθεσμίας και στην υπηρεσία που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη. Η ανωτέρω κοινοποίηση δύναται να διενεργηθεί και με ταχυδρομική αποστολή επί αποδείξει.»

3) Στην παρ. 12 του τρίτου άρθρου της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1275 και ειδικό 112 η φράση «της παραγράφου 3» αντικαθίσταται από τη φράση «της παραγράφου 2».

4) Στο τέταρτο άρθρο της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1275 και ειδικό 112 το εδάφιο «15. Εκκρεμείς ενστάσεις και αιτήσεις θεραπείας που έχουν ασκηθεί μέχρι 10.10.2017 διέπονται από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά την άσκησή τους» αντικαθίσταται από το εδάφιο «15. Ενστάσεις και αιτήσεις θεραπείας που έχουν ασκηθεί έως την 1.11.2017, καθώς και αυτές για τις οποίες η προθεσμία άσκησής τους

δεν έχει παρέλθει κατά την ανωτέρω ημερομηνία, διέπονται από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης».

5) Στο έκτο άρθρο της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1275 και ειδικό 112 η φράση «από 16.09.2017» αντικαθίσταται από τη φράση «από την 1.1.2018».

6) Το ένατο άρθρο της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1275 αντικαθίσταται ως εξής:

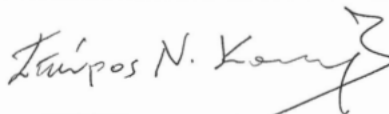
«Στο άρθρο 379 του ν. 4412/16 προστίθεται παράγραφος 14, ως εξής:

“Προσφυγές ή αγωγές, που έχουν κατατεθεί μέχρι την 01.11.2017, δικάζονται από το Δικαστήριο, στο οποίο έχουν κατατεθεί. Εξαιρετικά, όσες από αυτές εκκρεμούν στο πολιτικό Πενταμελές Εφετείο αλλά δεν είναι εγγεγραμμένες στο πινάκιο γιατί έχει ματαιωθεί η συζήτησή τους, όταν επαναφερθούν για συζήτηση, θα εισαχθούν στο πολιτικό Τριμελές Εφετείο.”».

Αθήνα, 9 Οκτωβρίου 2017

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ να διανεμηθούν.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχελής για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όποιος με προσοχή παρακολούθησε τις εισηγήσεις των εισηγητών των κομμάτων και τις ομιλίες, εύκολα μπορεί να συνάγει το αποτέλεσμα ότι πλην της Χρυσής Αυγής όλο το άλλο πολιτικό φάσμα συμφωνεί ποιο είναι το πρόβλημα και ποια είναι η λύση του. Άρα, γιατί αυτή η αντιπαράθεση και κυρίως γιατί αυτή η προκαταβολική ένταση μέσα από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, έντυπα και ηλεκτρονικά;

Έχω την πεποίθηση, κύριοι συνάδελφοι, ότι η εδώ αντιπαράθεση των κομμάτων που επί της ουσίας συμφωνούν είναι κυρίως για την εκλογική βάση του καθενός και λόγω επιρροών άλλων παραγόντων έξω από το Κοινοβούλιο.

Το πρόβλημα, όμως, που κυρίως ανακύπτει για την αντιπαράθεση είναι κατά τη γνώμη μου πρόβλημα σύγκρουσης της προοδευτικής και συντηρητικής σκέψης στη χώρα. Και μπορεί να αποδειχθεί ιστορικά, όπως έχει καταγραφεί, ποιοι συντάσσονταν με τη μια και ποιοι με την άλλη. Ορθώς, κατά τη γνώμη μου, δύο Βουλευτές της Αντιπολίτευσης έθεσαν ζητήματα προοδευτικών κινήσεων, κυρίως από τη Μεταπολίτευση και μετά και πώς στάθηκε το κόμμα τους πάνω σε αυτά.

Εγώ, όμως, θα σημειώσω και μερικά αρνητικά ζητήματα τέτοιων αποφάσεων. Απαριθμώ: Η αντίληψη για την γυναικεία, για το κορίτσι στην εκπαίδευση ποια ήταν παλιά και ποιοι την στήριζαν; Να σας θυμίσω. Τα κορίτσια δεν είναι για τη μέση εκπαίδευση, τους αρκούσε μια σχολή οικιακής οικονομίας και όταν θεσμοθετήθηκε να πάνε στη μέση εκπαίδευση, έγιναν χωριστά γυμνάσια θηλέων και υποχρεούνταν να έχουν ομοιόμορφη στολή και όταν αργότερα κατά τη Μεταπολίτευση θεσμοθετήθηκε ότι μπορούν να πάνε σε μικτά σχολεία, με μεγάλη δυσκολία φύγαμε από την ομοιομορφία της στολής, το πηλίκιο για τους μαθητές τα αγόρια και την ποδιά για τα κορίτσια. Ποιες πολιτικές δυνάμεις στήριζαν αυτές τις συντηρητικές στάσεις και ποιες τις πάλεψαν και τι αντίληψη διαπαιδαγωγούσε η μία και η άλλη άποψη τον ελληνικό λαό;

Δεύτερη αναφορά μου σε μια τέτοια αντίληψη. Θυμάται κανείς την αντίληψη του συντηρητικού κόσμου για τους αριστερόχειρες; Είναι ένα ποσοστό της τάξεως του 10% του πληθυσμού. Μέχρι και το 1980 στα νηπιαγωγεία, τα νήπια τα υποχρέωναν να γράφουν και να τρώνε με το δεξί χεράκι, το «χεράκι του Θεού», έτσι τους έλεγαν. Τι απόψεις ήταν αυτές; Ποιος τις στήριζε; Από μόνες τους γεννήθηκαν;

Για να καταλήξω στη δεκαετία του '80, όσοι διδάσκαμε τη Βιολογία στα σχολεία και για πρώτη φορά στα βιβλία αναφέρθηκε συγκεκριμένα η θεωρία του Δαρβίνου, από θεολογικούς κύκλους είχαμε παραινήσεις να την αποφεύγουμε, γιατί δεν είναι κάτι χρήσιμο για την κοινωνία μας. Βέβαια σήμερα κανείς δεν τολμά να πει κάτι τέτοιο.

Οφείλω να πω έτσι για την ιστορία ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες σε πολλές πολιτείες απαγορεύεται η αναφορά στη θεωρία του Δαρβίνου κι αυτή έχει αντικατασταθεί με τη θεωρία τη λεγόμενη της «ευφυούς εξέλιξης», η οποία με απλά λόγια λέει ότι ο κόσμος δημιουργήθηκε πριν από δέκα χιλιάδες χρόνια. Αγνωούν ότι πριν από δέκα χιλιάδες χρόνια υπήρχε ανθρώπινος πολιτισμός.

Και βέβαια, οφείλω να σημειώσω ότι η άποψη του κ. Μησοτάκη ότι οι κοινωνικές ανισότητες είναι μάλλον έμφυτες, γι' αυτό είναι ματαιοπονία να παλεύουν όσοι παλεύουν είτε να τις εξαλείψουν είτε να τις απομειώσουν, είναι αυτό που με απλά λόγια λέγεται «κοινωνικός Δαρβινισμός». Αρκούμαι σε αυτά.

Το ζητούμενο, λοιπόν, σήμερα είναι πώς θα αντιμετωπιστεί αυτή η συντηρητική σκέψη, που σε μεγάλο βαθμό διακατέχει, πέραν της άκρας Δεξιάς και μεγάλο τμήμα της Νέας Δημοκρατίας, η απάντηση κατά τη γνώμη μου είναι: Με την επικράτηση της επιστημονικής σκέψης και του ορθολογισμού. Ζητήματα, λοιπόν, ισότιμων κοινωνικών δικαιωμάτων όλων των κοινωνικών ομάδων πρέπει να αποτελούν στόχο όλων μας. Καμμία δικαιολογία και υπεκφυγή δεν στέκει.

Θα πω δύο λόγια για την έωλη επιχειρηματολογία της αμφισβήτησης της οικογένειας από συντηρητικούς κύκλους, εάν

τυχόν ψηφισθεί αυτό το νομοσχέδιο. Υποστηρίζω την άποψη πως η οικογένεια μπορεί να στηριχθεί με συγκεκριμένα μέτρα και πρακτικές από πλευράς της οργανωμένης πολιτείας. Αναφέρω μερικά. Ως ερώτημα, μπορεί να στηριχθεί η οικογένεια, όταν ο ένας σύζυγος εργάζεται στη Μακεδονία και ο άλλος διορίζεται στην Κρήτη; Άρα ως πρόταση: Προσπάθεια το ζευγάρι να εργάζεται στον ίδιο τόπο. Μπορεί να στηριχθεί οικογένεια όταν στις αδύναμες κοινωνικές ομάδες δεν στηρίζουμε τα παιδιά, τους μαθητές στο σχολείο; Και γίνεται αυτό, με τα σχολικά γεύματα που τόσο λοιδόρησαν μερικοί, με τη δωρεάν μεταφορά μαθητών, που ελάχιστοι ή κανένας δεν αναφέρεται εδώ –και δεν έγινε επί ΣΥΡΙΖΑ, και προηγούμενα έγινε– με την ενισχυτική διδασκαλία και ένα σωρό άλλα ζητήματα, επιδόματα για το πρώτο παιδί.

Καταλήγω στο συμπέρασμα: Δείκτης δημοκρατικής ευαισθησίας μιας κοινωνίας είναι η στάση της κοινωνίας αυτής έναντι των κοινωνικά αδύναμων μειοψηφιών. Γι' αυτό και είναι ανάγκη να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και εμείς και για την ακρίβεια του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μπορεί να γίνεται αναφορά στο νομοσχέδιο, στην αιτιολογική του έκθεση συγκεκριμένα, για την καθιέρωση μιας απλής διαδικασίας, προκειμένου να διορθωθεί το καταχωρημένο φύλο των διεμφυλικών προσώπων. Αναμφίβολα, όμως, το νομοσχέδιο έχει πολύπλευρες και βαθύτερες στοχεύσεις και σχεδιασμούς και έρχεται να παρέμβει στη συνείδηση του λαού, στην κατεύθυνση καλλιέργειας προτύπων, αντιλήψεων, διαμόρφωσης κριτηρίων και στάσης ζωής, μέσα από την αντιμετώπιση σύνθετων και ευαίσθητων κοινωνικών ζητημάτων.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι κατανοητή η ανάγκη να υπάρχουν διαδικασίες, μέσα από τις οποίες ένα άτομο μπορεί να μεταβάλλει το φύλο που αποτυπώνεται στα νομικά έγγραφά του. Και η ανάγκη αυτή αφορά τις περιπτώσεις ανθρώπων που βιώνουν έντονη σύγκρουση ανάμεσα σε χαρακτηριστικά του φύλου τους και στο φύλο στο οποίο αισθάνονται ότι ανήκουν. Μία σύγκρουση που μπορεί να οφείλεται όχι μόνο σε αιτιολογικούς παράγοντες, αλλά και σε κοινωνικούς ή άλλους λόγους. Και φυσικά δεν αφορά όποιον ή όποια μπορεί να βλέπει σε μια τέτοια ρύθμιση έναν τρόπο να αντιμετωπίσει άλλα αδιέξοδα, επιλέγοντας να βαδίζει σε έναν δρόμο που είναι πολύ πιθανόν να οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερα αδιέξοδα και αντιφάσεις.

Έτσι, το δικαίωμα ενός ατόμου να επιλύει την ασυμβατότητα ανάμεσα στο επίσημο καταχωρημένο φύλο και στο φύλο στο οποίο νοιώθει ότι ανήκει χρειάζεται να βασίζεται σε αντικειμενικά, επιστημονικά κριτήρια και η θεσμοθέτηση μιας επιστημονικά τεκμηριωμένης γνωμοδότησης, αλλά και μέτρου κοινωνικής στήριξης και προστασίας, όχι μόνο δεν περιορίζει το ατομικό δικαίωμα, αλλά κάνει δυνατή την ουσιαστική άσκηση του. Έτσι, η επίλυση της ασυμβατότητας προϋποθέτει πολύ περισσότερα από την αλλαγή της λέξης που θα προσδιορίζει το φύλο του ατόμου στην ταυτότητα, το διαβατήριο, το πτυχίο, το απολυτήριο, κ.λπ.. Προϋποθέτει ψυχοκοινωνική στήριξη. Απαιτεί συνειδητή επιλογή που να βασίζεται στη γνώση των παραγόντων που την υπαγορεύουν και των συνεπειών της. Χρειάζεται την υποστήριξη του κοινωνικού περιγύρου, τη φροντίδα για να μην αφήνεται το άτομο ευάλωτο στην περιθωριοποίηση και τον αποκλεισμό. Και πάνω στα ζητήματα αυτά έχουν διατυπώσει επιφυλάξεις, ενστάσεις και επιστημονικοί φορείς που έχουν αυξημένη βαρύτητα.

Πρόκειται, λοιπόν, για ιατρικοποίηση ή για στιγματισμό και απομόνωση; Αφού δεν γίνεται λόγος για προϋποθέσεις που έχουν να κάνουν με την πραγματοποίηση ιατρικών επεμβάσεων. Όμως, τι κάνει το νομοσχέδιο; Κινείται προς την αντίθετη κατεύθυνση. Αρνείται τις ελάχιστες κοινωνικές προϋποθέσεις και τις αναπαράθετει στο επίπεδο της βούλησης και στο δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού του ατόμου. Έτσι πού καταλήγει; Στο να θε-

μελώνει ατομικό δικαίωμα στον προσδιορισμό του φύλου, με βάση αποκλειστικά την υποκειμενική άποψη που έχει το άτομο για το φύλο στο οποίο ανήκει. Τι επιτυγχάνει με αυτόν τον τρόπο; Το ατομικό βίωμα, η υποκειμενική εμπειρία να απολυτοποιείται σε βάρος της κοινωνικής εμπειρίας ως προέλευση της γνώσης. Και πού οδηγεί αυτή η απολυτοποίηση; Στην άρνηση της ίδιας της αντικειμενικής πραγματικότητας, αφού αποκλειστικό κριτήριο αποτελεί μόνο το βίωμα του κάθε ατόμου. Έτσι η χυδαία διαστρέβλωση της αντικειμενικής πραγματικότητας ανοίγει τον δρόμο, για να παραμορφώνεται ακόμη και αυτή η έννοια του δικαίωματος. Αλήθεια, όμως, μία σειρά από βιολογικά δεδομένα – όχι μόνο το φύλο – δεν συνδέονται με την αναγνώριση δικαιωμάτων, με την πρόσβαση, δηλαδή, σε αυτά; Έτσι η ηλικία – την οποία φαντάζομαι πως όλοι αποδεχόμαστε ως ένα αντικειμενικό δεδομένο που δεν υπόκειται σε κάποιον αυτοπροσδιορισμό – συνδέεται, για παράδειγμα, με το δικαίωμα στη συνταξιοδότηση.

Με την ηλικία, αλλά και με το φύλο – άλλο παράδειγμα – δεν συνδέονται μια σειρά προληπτικών εξετάσεων; Και πολύ περισσότερο, σύμφωνα με τη δική μας αντίληψη και θέση, με βάση τα βιολογικά δεδομένα του ανθρώπου χρειάζεται να παράγονται ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα. Έτσι, για παράδειγμα, υπερασπιζόμαστε την ανάγκη μέτρων προστασίας της γυναίκας στους χώρους δουλειάς, κατακτήσεις, όμως, και δικαιώματα που σήμερα έχουν καταργηθεί.

Όμως, με την άρνηση του φύλου ως αντικειμενικού δεδομένου και τη θεώρησή του ως κάτι που υπόκειται στη βούληση και τον αυτοπροσδιορισμό κάθε ατόμου απομακρυνόμαστε ακόμα παραπέρα από την ανάγκη να παράγονται, να εξασφαλίζονται και να αναγνωρίζονται δικαιώματα με βάση το φύλο. Ή, για να αναφερθούμε και σε ένα ζήτημα που βρίσκεται στην επικαιρότητα, που συζητήθηκε και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αλλά απασχολεί και ευρύτερα την κοινωνία και έχουν ανοίξει συζητήσεις και αναφέρονται στα αυξημένα κρούσματα ιλαράς. Μπορεί κανείς να υπερασπιστεί ως δικαίωμα την επιλογή ενός γονιού να μην εμβολιάσει το παιδί του; Γιατί, εάν το κριτήριο είναι η βούληση του μεμονωμένου ατόμου, οι γνώσεις που διαθέτει η οικογένεια, το βίωμα, η άποψη και η αντίληψη των γονέων, τότε θα πρέπει να αποδεχθούμε, όχι απλώς πως ο εμβολιασμός ενός παιδιού πρέπει να εναπόκειται αποκλειστικά και μόνο στην επιλογή των γονιών, αλλά να αντιμετωπίσουμε τη συγκεκριμένη πραγματικότητα ως δικαίωμα. Εάν, όμως, θέσουμε το κριτήριο με βάση τα δεδομένα της επιστημονικής γνώσης και τη συλλογική πείρα της κοινωνίας για τα οφέλη των εμβολιασμών, τότε το δικαίωμα αποκτά άλλο περιεχόμενο. Προσδιορίζεται ως δικαίωμα όλων των παιδιών να εμβολιάζονται δωρεάν, με ευθύνη του κράτους, με τα εμβόλια που είναι αποδεδειγμένα ασφαλή και αποτελεσματικά, αλλά και ως δικαίωμα των γονιών να ενημερώνονται υπεύθυνα για τον εμβολιασμό, την αναγκαιότητα και τα οφέλη του.

Συνεπώς αυτό που λέμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα, προκειμένου να μπορούμε να ασκήσει το ατομικό δικαίωμα με ουσιαστικό και όχι τυπικό τρόπο, είναι ότι απαιτούνται ως προϋπόθεση μια σειρά κοινωνικών καθορισμένων παραγόντων. Δηλαδή, η ατομική επιλογή, για να είναι αποτέλεσμα ώριμης σκέψης και ουσιαστική, χρειάζεται να βασίζεται στη γνώση μιας σειράς παραγόντων και συνεπώς από την επιλογή που θα κάνει το άτομο. Και η γνώση μπορεί να μεταφερθεί μέσα από την επιστημονική ή κοινωνική στήριξη του ατόμου, δεν αρκεί η υποκειμενική εμπειρία. Και αυτό ισχύει για όλα τα ζητήματα.

Το νομοσχέδιο δεν προσεγγίζει ούτε τις ελάχιστες κοινωνικές προϋποθέσεις, για να στηριχθεί νομικά το δικαίωμα των διεμφυλικών ατόμων. Αντίθετα, τις αρνείται στο όνομα του ατομικού δικαιώματος. Στόχος; Να αποσπαστούν τα ατομικά δικαιώματα από τα κοινωνικά δικαιώματα, από τις οικονομικές και κατ' επέκταση κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες. Γιατί κανένα ατομικό δικαίωμα δεν είναι εγγυημένο έξω από τα συλλογικά, κοινωνικά δικαιώματα.

Εξάλλου, η ανάπτυξη και εξέλιξη της προσωπικότητας του κάθε ατόμου, η ομαλή ψυχосоματική και η κοινωνική του ανάπτυξη δεν γίνονται έξω από την κοινωνία, ούτε μπορεί να επαφίεται στη γονική μέριμνα, αλλά χρειάζεται κοινωνική πρόνοια. Και αυτές οι πλευρές θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν στον βαθμό που

υπήρχαν, για παράδειγμα, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί σε επίπεδο κέντρου υγείας, στη σχολική μονάδα, με αντίστοιχη εκπαίδευση των εκπαιδευτικών. Έτσι, θα εντοπίζονταν έγκαιρα και αντικειμενικά υπαρκτά προβλήματα ασυμβατότητας ανάμεσα στο καταχωρημένο φύλο και στον τρόπο που το άτομο βιώνει το φύλο του, πριν δημιουργηθούν ψυχικά και άλλα κοινωνικά προβλήματα.

Όμως, τι λένε η Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα που στηρίζουν το νομοσχέδιο; Προτάσσουν τη γνωστή αστική αντίληψη και πολιτική που αναγορεύει την ατομική ευθύνη, την ατομική ικανότητα, την ατομική επιλογή ως μέγιστο ανθρώπινο δικαίωμα. Τι προσπαθούν να πετύχουν; Να χαθεί από το προσκήνιο ο καθολικός και αδιαπραγμάτευτος χαρακτήρας του κοινωνικού δικαιώματος στο όνομα του ατομικού, ειδικά σε μια περίοδο κατά την οποία «τσακίζονται» συλλογικά κοινωνικά δικαιώματα στην εργασία, στη δημιουργική ζωή, στη μόρφωση, στην υγεία και άλλα και που η αστική εξουσία και οι μηχανισμοί της έχουν ιδιαίτερο συμφέρον από τη διαμόρφωση εμποδίων στη συνειδητοποίηση της ανάγκης της ταξικής πάλης για τα σύγχρονα κοινωνικά δικαιώματα, καθολικά για όλους και όλες. Προσπαθούν, δηλαδή, να φράξουν τον μόνο δρόμο που μπορεί να οδηγήσει στην αλλαγή της κοινωνικής πραγματικότητας, στην ανατροπή δηλαδή των εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής και των αντιλήψεων, αλλά και των πρακτικών που βασίζονται σε αυτές.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι η διεκδίκηση ικανοποίησης κοινωνικών δικαιωμάτων με βάση την ατομική επιλογή, διότι τα κοινωνικά δικαιώματα δεν ικανοποιούνται ούτε με μεγαλόπρεπα λόγια περί ισονομίας ούτε με την επίκληση της δήθεν ελευθερίας της ατομικής επιλογής.

Διεκδικούνται και κατακτιόνται με τη συμμετοχή στους κοινωνικούς ταξικούς αγώνες ενάντια σε αυτούς που «σφαγιάζουν» τα δικαιώματα ή τη δυνατότητα ικανοποίησής τους. Η συμμετοχή στη συλλογική κοινωνική δράση είναι στοιχείο για την ανάπτυξη της προσωπικότητας καθενός και καθεμιάς, την καλλιέργεια ικανοτήτων και κλίσεων που έχει.

Αντίθετα, όταν κυριαρχούν στη συνείδηση και δράση, ειδικά της νέας γενιάς, ο ατομισμός, οι στρεβλές αντιλήψεις περί ατομικής ταυτότητας, βρίσκεται ο καθένας και η καθεμία απομονωμένοι απέναντι στο σύστημα που γεννά τις κοινωνικές ανισότητες και διακρίσεις, ενώ συγχρόνως στρώνεται το πεδίο για τη δημιουργία αντιδραστικών αντανάκλαστικών και συντηρητικοποίησης, οδηγώντας στην επέκταση και του ρατσισμού αλλά και της μισαλλοδοξίας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Θα δώσω τώρα τον λόγο σε έναν Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, στον κ. Καβαδέλλα, από την Ένωση Κεντρώων για δώδεκα λεπτά, ώστε και όσοι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θέλουν να εναλλάσσονται ανά δύο ή ανά τρεις Βουλευτές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού λύσαμε όλα τα προβλήματα του τόπου, φτάσαμε και στο φλέγον θέμα, για να λύσουμε ζητήματα τα οποία ανήκουν μεν στην ελληνική κοινωνία, πλην όμως οι χειρισμοί με τους οποίους καλούμεθα να αντιμετωπίσουμε αυτά τα άτομα με το παρόν νομοσχέδιο δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι επαρκείς και αποτελεσματικοί. Διότι η ισχύουσα νομοθεσία καλύπτει επαρκώς το ζήτημα.

Κατά τη σημερινή εποχή, που η ανάγκη ταυτότητας και συνοχής αποτελεί ανάγκη εθνικής και ψευδαίσθησης επιβίωσης, η νομική κατοχύρωση της ρευστότητας της προσωπικής ταυτότητας αποτελεί ό,τι χειρότερο μπορεί να εφαρμοστεί.

Το παρόν νομοσχέδιο θεωρούμε ότι εκτός του ότι είναι ηθικά απαράδεκτο, διότι εφαρμόζεται με βάση την υποκειμενικότητα, είναι και αντισυνταγματικό. Συγκεκριμένα, αντίκειται στο άρθρο 21 του Συντάγματος, το οποίο προστατεύει τον γάμο και την οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους.

Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, έρχεται σε αντίθεση με τα χρηστά ήθη και την κοινή λογική του λαού μας. Μέσα από αυτό μπορούμε να ισχυριστούμε ότι «τορπιλίζεται» ο θεσμός της οικογένειας.

νειας. Θεμέλια της κοινωνίας, όπως η οικογένεια, τα παιδιά, ο γάμος με την παραδοσιακή έννοια, θίγονται βαθύτατα.

Λαμβάνουμε υπ' όψιν τα δικαιώματα μιας μερίδας του ελληνικού λαού, οι οποίοι όντως έχουν πρόβλημα, αλλά δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν την ελληνική κοινωνία. Γιατί δεν έγινε επαρκής ενημέρωση. Δεν υπήρξε διάλογος με την Εκκλησία. Ο κόσμος είναι απροετοίμαστος. Γυρίζω έξω και άλλοι μειδούν, άλλοι κουνάνε το χέρι με μια αρνητική διάθεση να συζητήσουν κάτι τέτοιο.

Με το νέο νομοσχέδιο, όπως αναφέραμε, «τορπιλίζεται» ο θεσμός της οικογένειας και αυτό έρχεται σε αντίθεση με τα χρηστά ήθη και την κοινή λογική. Το φύλο στον άνθρωπο υπηρετεί τη βάση της ψυχοσωματικής συμπληρωματικότητας. Υπό αυτή την έννοια, ισχυριζόμαστε ότι δεν είναι επιλέξιμο. Άλλωστε, μελετώντας τη νομολογία των δικαστηρίων της χώρας μας, βλέπουμε ότι όπου υπάρχει ανάγκη επίλυσης υφιστάμενων προβλημάτων, αυτή καλύπτεται επαρκώς. Οπότε, το παρόν νομοσχέδιο προκαλεί το αίσθημα της κοινωνίας και εκθέτει ανεπανόρθωτα το ανθρώπινο πρόσωπο αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι θα κάνουν χρήση αυτού του νόμου.

Χωρίς τον κοινωνικό διάλογο, όπως προείπα, χωρίς προετοιμασία, τέτοιες αλλαγές είναι βίαιες και αποδοκιμάζονται από τη μεγαλύτερη μερίδα του ελληνικού λαού. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τις ηθικές αξίες που εμπνέουν τον λαό μας από τη σύσταση του ελληνικού κράτους.

Υπό το φως και της αρνητικής εν γένει στάσης μας έναντι του συγκεκριμένου εκτρωματικού, κατά τη γνώμη μας, νομοσχεδίου, που εκτιμούμε ότι είναι πρακτικά ανεφάρμοστο, ανοίγει δρόμο και στη διάπραξη πιθανόν αδικημάτων, αν χρησιμοποιηθεί για άλλο σκοπό η δυνατότητα που παρέχει το παρόν νομοσχέδιο.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, παρά να το καυτηριάσουμε το νομοσχέδιο αυτό. Ήρθε στην επιτροπή και εκεί τροποποιήθηκε επί τα χείρω, συμπεριλαμβάνοντας και τους ανήλικους των δεκαπέντε ετών στην κατηγορία των προσώπων που δύνανται να ζητήσουν διόρθωση φύλου υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Αναρωτιόμαστε αν ένας ανήλικος, ένα παιδί δεκαπέντε ετών, που ο χαρακτήρας του πλάθεται και δεν έχει σίγουρα την ωριμότητα να λάβει οριστικές αποφάσεις που στο μέλλον θα επηρεάσουν δραματικά τη ζωή του, έχει την ωριμότητα να αποφασίσει κατασταλαγμένα και να ζητήσει να γίνει μια τόσο σημαντική αλλαγή στη σεξουαλική του ταυτότητα.

Αναφερόμαστε στις θέσεις της Παιδοψυχιατρικής Εταιρείας Ελλάδος, η οποία διατηρεί επιφυλάξεις για το παρόν νομοσχέδιο και τοποθετείται λέγοντας το εξής: «Θεωρούμε καθήκον μας να εκφράσουμε την αντίθεσή μας για την επέκταση δυνατότητας αλλαγής φύλου σε άτομα της ηλικίας των δεκαπέντε ετών, ηλικία η οποία χαρακτηρίζεται από ρευστότητα της διαμορφούμενης ταυτότητας φύλου, καθώς και τις ανησυχίες μας ότι η εμπλοκή των εν λόγω νέων στη διαδικασία θα επιβαρύνει παρά θα βελτιώσει την ψυχική τους κατάσταση».

Αυτό το νομοσχέδιο αντί να μειώσει τη σύγχυση και τις πιθανές ψυχικές διαταραχές κάποιου ατόμου, εφόσον δεν είναι απαραίτητη η γνωμάτευση κάποιου ψυχιάτρου, είναι ένα όπλο αυτοκαταστροφικό. Τι θα γίνει στο σχολείο εάν ένα παιδί δεκαπέντε ετών πάει την επόμενη χρονιά με όνομα αντίθετου φύλου; Εκεί, δεν θα γίνει μπουλινγκ; Πώς θα προστατεύσουμε από το μπουλινγκ αυτό το άτομο; Με μια απλή αναγραφή στην ταυτότητά του ενός άλλου ονόματος;

Ας πάρουμε και τη περίπτωση που κάποιος έχει παιδιά και προβαίνει στην αλλαγή φύλου. Πώς μπορεί κάποιος να διασφαλίσει εκεί τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις από τη γονική μέριμνα του προσώπου αυτού, την καλή ψυχική υγεία του παιδιού, που ξαφνικά θα δει έναν από τους γονείς του να προχωράει σε διόρθωση φύλου; Πώς επηρεάζεται ο ψυχικός κόσμος ενός παιδιού από μια τέτοια κοσμογονική αλλαγή; Ίσως θα έπρεπε να έχει προβλεφθεί η εξάρτηση των προσώπων που έχουν παιδιά από τη δυνατότητα διόρθωσης του φύλου τους.

Τι θα γίνει με τα δικαιώματα των παιδιών, καθώς ενδιαφέρεστε για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που ξαφνικά θα καταπέσουν τα σχήματα ασφαλείας και η σταθερότητα των ρόλων με τους οποίους έχουν μεγαλώσει και ανατραφεί;

Προτείνουμε να αποσυρθεί το νομοσχέδιο για την αλλαγή του

φύλου. Η νομολογία των δικαστηρίων της χώρας μας καλύπτει, όπου υπάρχει ανάγκη, υφιστάμενα προβλήματα με δεδομένο ότι το φύλο ούτε επιλέγεται ελεύθερα ούτε μεταβάλλεται κατά βούληση, αλλά με βάση τα ανατομικά, φυσιολογικά και βιολογικά χαρακτηριστικά, που ορίζουν την ταυτότητα του ανθρώπου και βεβαιώνονται μέσω μόνο ιατρικών γνωματεύσεων προς το δικαστήριο. Ο νόμος δεν μπορεί να αρκείται απλώς στην επιστημονικά ατεκμηρίωτη δήλωση κάποιου πολίτη, που ενδεχομένως αργότερα μπορεί να μεταβληθεί.

Η Αντιπολίτευση κόπτεται υπέρ των δικαιωμάτων των ευπαθών ομάδων. Και να δούμε αυτούς που στηρίζουν –και στήριξαν– παραδείγματος χάριν, τον ανάληγο κ. Καμίνη, ο οποίος κόβει πρόστιμα σε καρκινοπαθείς. Αφαιρεί πινακίδες και αρνείται να ακυρώσει το πρόστιμο –επιστρέφει μεν τις πινακίδες. Αυτός φρόντισε για τα ευπαθή άτομα; Φροντίσατε κι εσείς που τον υποστηρίζατε για τα ευπαθή άτομα, να έχουν και αυτά μια θέση πάρκινγκ, πέρα από τις ράμπες;

Εν πάση περιπτώσει, απώτερος σκοπός κατ' εμάς είναι να επιτραπεί ο γάμος μεταξύ δύο ομόφυλων ατόμων και αργότερα να προβούν σε υιοθεσία, πράγμα που υποκύπτει, αλλά αυτός είναι ο σκοπός αυτού του νομοσχεδίου.

Δεδομένης της ιδιαίτερης ευαισθησίας που δείχνει το κόμμα μας στην προσάπιση των δικαιωμάτων των παιδιών, μιας ιδιαίτερα ευάλωτης ομάδας, εκτιμούμε ως θετική τη συγκρότηση του Εθνικού Μηχανισμού Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και πιστεύουμε ότι η ήδη υπάρχουσα νομοθεσία καλύπτει επαρκώς το ζήτημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Βλάχος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Βλάχο, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τις τελευταίες μέρες τόσο στην επιτροπή όσο και από σήμερα στην Ολομέλεια ένα πολύ σοβαρό θέμα. Και είναι σοβαρό όχι γιατί είναι πρόβλημα μιας μεγάλης πλειοψηφίας ή, αν θέλετε, πολλών, αλλά γιατί το όλο θέμα έχει πολύ ευαίσθητες πτυχές και κανείς πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός για το πώς το προσεγγίζει.

Η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά αντιμετωπίζοντας με κοινωνική ευαισθησία το όλο θέμα, πήρε πρωτοβουλία από τη δεκαετία του 1970 ακόμη, σε ανύποπτο δηλαδή χρόνο, που δεν ήταν αίτημα κανενός, να κάνει τη δική της παρέμβαση που για την εποχή θα έλεγα ότι ήταν μια πολύ μεγάλη καινοτομία. Η Νέα Δημοκρατία λοιπόν, και τότε και σήμερα, διαχρονικά στηρίζει την ανθρώπινη προσωπικότητα, σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Έφερε η Κυβέρνηση σήμερα, θα έλεγα με περισσή επιπολαιότητα, το όλο θέμα. Το άνοιξε και κανείς δεν πείστηκε για τις αγαθές προθέσεις. Περισσότερο θα έλεγα ότι πειστήκαμε για την εξυπηρέτηση μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, αφού κατά τη γνώμη μας δίνει μια λύση η οποία δεν είναι λύση.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να αποτελεί λύση η αίτηση για τη μετάβαση φύλου που, όπως και να το ονομάσουμε, είναι αλλαγή, είναι κάτι διαφορετικό. Ακούστηκαν στην Αίθουσα αυτή ότι η Νέα Δημοκρατία είχε ακροδεξιά ρητορεία, ακούστηκε για ανθρωπιά, για συμπόνια, για το αυτονόητο. Εδώ πρέπει να συμφωνήσουμε αν υπάρχει πρόβλημα, ποιο είναι το πρόβλημα και πώς πρέπει να λυθεί.

Εμείς είμαστε από εκείνους που από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι πρέπει να πάμε ένα βήμα μπροστά. Ναι, πρέπει να εκσυγχρονιστεί η νομοθεσία, πρέπει να αλλάξει. Είναι επαρκές το πρόβλημα σε μια μικρή μερίδα συμπολιτών μας και πρέπει σήμερα να δώσουμε μια λύση. Αλλά τη λύση δεν μπορεί να τη δώσει η αίτηση επιλογής. Πρέπει αυτό το κενό, αυτό το πρόβλημα που δημιουργεί η ίδια η φύση, κάποιος άλλος να παρεμβαίνει για να το διορθώνει.

Και στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να είναι κανείς άλλος από την επιστήμη, από την σύνθετη ιατρική επιστήμη, που πρέπει να κληθεί να διαπιστώσει το πρόβλημα και βεβαίως με απόλυτη τεκμηρίωση το όλο θέμα να πράξει στη δικαιοσύνη, η

οποία στηριζόμενη στα τεκμήρια τα οποία παρέχει η ιατρική επισημή θα πάρει την απόφαση. Εκτός εάν εμείς θέλουμε ένα νομοθέτημα που η δικαιοσύνη απλά θα διεκπεραιώνει, δηλαδή απλά θα κάνει μια εγγραφή στη μετάβαση φύλου του οποιουδήποτε κάνει την αίτησή του.

Ακούστηκε για την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας ότι καθυστέρησαμε, γιατί δεν το λέγαμε τόσον καιρό; Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκεφτείτε ότι η Κυβέρνηση διατυμπάνιζε τόσον καιρό μια καινοτόμο πρόταση την οποία κανείς δεν μπορούσε να την κρίνει οριστικά πριν τη δει. Όταν εμείς διαπιστώσαμε ότι με την πρόταση αυτή δεν μπορεί να δοθεί λύση προφανώς, όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε μελετήσαμε και καταθέσαμε μια ολοκληρωμένη πρόταση, που πράγματι δίνει λύση.

Εμείς δεν μπορούμε να επιμεινουμε, λοιπόν, στις ιδεοληψίες της Κυβέρνησης. Εμείς δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε τις ακρότητες της Κυβέρνησης στην αναζήτηση της αριστερής της ταυτότητας μέσα από τέτοια νομοθετήματα τα οποία σώνει και καλά πρέπει να τα ονομάσει δεξιά, ακροδεξιά ή δεν ξέρω πώς αλλιώς, ενώ από μόνα τους αυτά τα προβλήματα δεν επιδέχονται κανέναν χαρακτηρισμό.

Το πρόβλημα είναι πρόβλημα και απαιτεί λύση. Όποιος άλλος προσπαθεί να κάνει προσέγγιση μέσα από ιδεολογικό πρίσμα, κάνει λάθος. Όπως κάνει λάθος –επειδή άκουσα και νωρίτερα και οποιονδήποτε συνάδελφο θέλει να εξομοιώσει το πρόβλημα, το θέμα του οποίου συζητάμε, με την κατάργηση του πληθ-κίου ή την κατάργηση της ποδιάς στα σχολεία ή το κούρεμα. Για όνομα του Θεού!

Όσο επικαλείστε τέτοια επιχειρήματα τόσο ευτελίζετε το όλο θέμα και τόσο μας πείθετε για την ορθότητα των απόψεών μας και ότι το όλο θέμα δεν το έχετε μελετήσει, ότι το φέρατε πολύ πρόχειρα. Φέρνεται τη δυνατότητα αλλαγής φύλου και αν το μετανιώσει να επιστρέψει στο προηγούμενο φύλο.

Ξέραμε μέχρι σήμερα τα εικονικά διαζύγια στην εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων. Πάτε να εντάξετε την αλλαγή φύλου στην εξυπηρέτηση κάποιων σκοπιμοτήτων; Είναι γνωστό ότι πολλά δημόσια πρόσωπα που θέλησαν να εκφράσουν και την κοινή γνώμη, κυκλοφορούσαν με τρελόχαρτα για να αποφύγουν τον στρατό.

Άρα, αυτό το τόσο κορυφαίο θέμα, που έχει να κάνει με την ίδια τη φύση, εμείς θα το εντάξουμε στην καθημερινότητά μας σε αυτή τη λογική; Σε αυτό είναι που λέμε όχι. Και όσο επιμένετε στην προσέγγιση αυτή, εμείς θα λέμε όχι. Θα επιμεινουμε στη δικιά μας πρόταση, γιατί πιστεύουμε πράγματι ότι είναι τεκμηριωμένη, ότι θωρακίζει την απόφαση της δικαιοσύνης, ότι στηρίζεται σε ιατρικά και επιστημονικά κριτήρια και δίνει πραγματικά λύση στον συμπολίτη μας που έχει πρόβλημα.

Γιατί πρέπει εδώ να συμφωνήσουμε και σε κάτι τελευταίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι απευθυνόμαστε στους συμπολίτες μας εκείνους που, όντως, αντιμετωπίζουν πραγματικό πρόβλημα προσδιορισμού του φύλου τους που τους το έχει στερήσει η ίδια η φύση. Και αυτό δεν μπορεί να καλυφθεί με τη δήλωση, δεν μπορεί ο καθένας με μια δήλωση, που μπορεί να υποκρύπτει, όπως είπα και νωρίτερα, σκοπιμότητες, να δίνει απάντηση σε αυτό το ερώτημα, σε αυτό το πρόβλημα που έχει εντοπίσει η ίδια η φύση.

Γι' αυτό, λοιπόν, κλείνοντας λέμε «όχι» στο νομοθέτημα της Κυβέρνησης, γιατί για εμάς δεν αποτελεί λύση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για να μην το ξεχάσω και δεν απαντήσω στη Νέα Δημοκρατία, γιατί ανέφερε και η Νέα Δημοκρατία ότι είναι πρόβλημα της φύσης ότι κάποιοι άνθρωποι δεν αισθάνονται ακριβώς έτσι όπως τους έκανε η φύση, να απαντήσω, λοιπόν, στη Νέα Δημοκρατία και να πω ότι η φύση δίνει δύο συγκεκριμένα φύλα: αρσενικό και θηλυκό. Η φύση δεν κάνει λάθος και δεν μπορείτε εσείς με κανένα νομοσχέδιο να διορθώσετε τη φύση.

Κάθε φορά, λοιπόν, που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ ένα νομοσχέδιο τα

τελευταία σχεδόν τρία χρόνια που κυβερνάτε, τρέμουμε, πραγματικά, στο τι θα δούμε, τι ανθελληνικό, τι αντιορθόδοξο, τι ανήθικο, στην τελική, θα μας φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ προς ψήφιση στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Εδώ εσείς, βέβαια, με μία κωλοτούμπα αλάξατε την πολιτική σας που τόσα χρόνια υπερασπιζόσασταν, θα κολλούσατε στην αλλαγή φύλου στα δεκαπέντε; Αυτά είναι ψιλά γράμματα για εσάς.

Τα νομοσχέδια, λοιπόν, που φέρνεται εξυπηρετούν δύο και μόνο στόχους: Πρώτον, καλύπτουν τις ιδεοληψίες του σκληρού πυρήνα του ΣΥΡΙΖΑ, του 3%-4% που είχε πριν εκτιναχθεί στο 36% και καταλάβετε –έτσι όπως το αναφέρω, καταλάβετε–την εξουσία, με ψέματα βέβαια.

Και δεύτερον, αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη από τα πραγματικά προβλήματα που δημιουργεί η ίδια η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Είναι πιστοί, βέβαια, σε όλα αυτά τα νομοθετήματα στην ατζέντα της νέας τάξης πραγμάτων, με άξιους εκπροσώπους, όπως –ήταν εδώ όλη την ημέρα σήμερα– η κ. Γιαννακάκη, αυτή η σούπερ αντιρατσίστρια, της οποίας, βέβαια, όλες οι κινήσεις και όλες οι δηλώσεις είναι ρατσιστικές απέναντι στους Έλληνες.

Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, μερικά πράγματα. Το φύλο –το είπα και στη Νέα Δημοκρατία– το καθορίζει η φύση και μόνο και όχι ο κάθε ψυχικά ή ψυχιατρικά ασθενής ή κάποιος που με δόλιο τρόπο προσπαθεί να ευεργετηθεί από αυτή την αλλαγή φύλου, όπως, για παράδειγμα, το θέμα το στρατιωτικό, το οποίο δεν το έχετε λύσει, ο αθλητισμός, οι φυλακές. Θα μπορεί, λοιπόν, ένας ισοβίτης να δηλώνει αλλαγή φύλου και να πηγαίνει από τις ανδρικές στις γυναικείες φυλακές και να έχει και πληθώρα ερωτικών συντρόφων. Δεν μας τα έχετε ξεκαθαρίσει αυτά.

Βγήκε εδώ η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπός σας, η κ. Βάκη, και μας είπε «να ξεφύγουμε από τη δουλεία της βιολογίας». Ξεφεύγουμε, λοιπόν, από τη δουλεία της βιολογίας. Ξεφεύγουμε, για εσάς του ΣΥΡΙΖΑ, από τη δουλεία της θρησκείας. Και πού, λοιπόν, να στηριχθούμε; Πού στηρίζετε τα νομοθετήματά σας; Στην ανωμαλία. Αυτή η κατάσταση, λοιπόν, για όσους δεν το γνωρίζετε, είναι παρά φύση.

Μιλάτε –για να το ξεκαθαρίσουμε κι αυτό, γιατί μπορεί να μην το γνωρίζετε εσείς του ΣΥΡΙΖΑ, είστε και λίγο ημιαμειν- για εξωθεσμική παρέμβαση, κύριε Υπουργέ, όταν μιλάτε για την Εκκλησία. Πρέπει να μάθετε ότι η Εκκλησία στην Ελλάδα είναι θεσμός, εάν δεν το γνωρίζετε. Μπορούν, λοιπόν, να εκφέρουν άποψη ο ή η τάδε –δεν ξέρω τι είναι αυτοί οι άνθρωποι που έρχονται στην επιτροπή– εκφράζοντας αυτοί οι τρεις το 0,0001% του ελληνικού πληθυσμού, αλλά η Εκκλησία που εκφράζει το 98% των Ελλήνων δεν μπορεί να εκφέρει άποψη. Είναι εξωθεσμική παρέμβαση.

Λέει, λοιπόν, αφού έβγαλε ανακοίνωση η Εκκλησία, η Νέα Δημοκρατία: «Όχι, πρέπει να βρούμε κι εμείς μια δικαιολογία για να καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, ενάντια στην ιδεολογία μας που θα μας συμβούλευε να το υπερψηφίσουμε». Βρίσκει, λοιπόν, ένα πάτημα και λέει «Αχ, όχι στα δεκαπέντε, μετά τα δεκαοκτώ και μία φορά».

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μη λέτε ότι συντάσσετε με την Εκκλησία, γιατί η Εκκλησία ήταν ξεκάθαρη. Λέει «όχι» σε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν το είπε με μισόλογα η Εκκλησία ούτε είπε για δεκαοκτώ και μία φορά και μισή φορά κι αν θα επανέλθει ή όχι. Ο κ. Μητσotάκης, που πριν από έναν μήνα έβγαζε φωτογραφίες με τους τρεις, σήμερα κρύβεται, δεν έρχεται εδώ στη Βουλή να μας ξεκαθαρίσει τη θέση του. Βάζει κάποιους εκπροσώπους, με μισόλογα να λένε «ναι μεν, αλλά». Θα πρέπει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να πάρει ξεκάθαρη θέση και την πήρε.

Κτυπάτε με αυτά τα νομοσχέδια τον πυρήνα της οικογένειας, τον πυλώνα του έθνους μας. Σας βολεύει πάρα πολύ μια εκφυλισμένη νεολαία, η οποία δήθεν έχει πρόβλημα με το ίδιο της το φύλο. Δεν μπορεί να επαναστατήσει, δεν μπορεί να σηκώσει το κεφάλι και να δει ανώτερα ιδανικά του Ελληνισμού, του έθνους, της φυλής μας. Έχετε κάνει αυτά τα παιδιά –γιατί ξαναλέω ότι η φύση δεν θέλει διόρθωση– με αυτά τα πρότυπα που τους δίνετε μέσα από την τηλεόραση, να θέλουν, δήθεν, να αλλάξουν φύλο. Αυτά, λοιπόν, τα άτομα δεν μπορούν να υπερασπιστούν την πατρίδα μας. Έτσι θα λύσετε το δημογραφικό, ενισχύοντας αυτές τις συμπεριφορές; Όχι, βέβαια.

Και αφού είσατε και τόσο δημοκράτες, θα μπορούσατε αυτές τις μέρες να μας δείξετε και κάποια δημοσκοπήση –βγάξετε δημοσκοπήσεις για τα πάντα- να δούμε ποια είναι η άποψη των Ελλήνων. Βέβαια, έχετε δείξει πολλές φορές πού γράφετε την άποψη των Ελλήνων.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, μιλάμε για τα παιδιά που θα μπορούν να αλλάζουν φύλο, αλλά για τη δυστυχία των παιδιών που, σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά, πάνω από το 40%, ένα στα δύο παιδιά ζει σε συνθήκες υλικής αποστέρησης, δηλαδή, απόλυτης φτώχειας, δεν έχετε να πείτε κάτι. Έχετε μόνο να δίνετε επιδόματα –ξέχασα!- σε λαθρομετανάστες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα με δύο λεπτά.

Ανοίγετε, λοιπόν, με αυτό το νομοσχέδιο ξεκάθαρα την κερκόπορτα για την υιοθεσία παιδιών από αλλόφυλα ζευγάρια. Ακούστε, λοιπόν, εσείς τώρα, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων –όπως το λέτε- δικαιωμάτων, των ατομικών δικαιωμάτων, τι εγκλημα κάνετε και πόσο υποκριτές είσατε. Λέτε, λοιπόν, ότι σέβεστε τα ατομικά δικαιώματα και καλά κάνετε! Και τα παιδιά, λέτε εσείς οι προοδευτικοί, θα πρέπει να επιλέγουν θρησκεία στα δεκαοκτώ χρόνια, να επιλέγουν φύλο στα δεκαπέντε χρόνια. Εντάξει!

Με την υιοθεσία παιδιών, όμως, που ούτως ή άλλως θα φέρετε και αυτόνομο στην ελληνική Βουλή, κάνετε το εξής: Στερείτε από το παιδί -γιατί το υιοθετούν από μωρό αυτές οι οικογένειες- την ελευθερία να επιλέξει οικογένεια. Και ήδη έχει αρχίσει να γίνεται -το γνωρίζουμε όλοι- με τον γνωστό παρουσιαστή στην Ελλάδα. Μην κρυβόμαστε με διάφορα νομοσχέδια.

Ο γιος του γνωστού παρουσιαστή, λοιπόν, δεν θα έχει ποτέ την ευκαιρία να πει τη λέξη «μαμά». Τον αναγκάζετε εσείς οι δημοκράτες, εσείς οι υπερασπιστές των ατομικών δικαιωμάτων, να μην πει τη λέξη «μαμά» ποτέ του αυτό το παιδί.

Έτσι αντιλαμβάνοσαστε, λοιπόν, τα ατομικά δικαιώματα, με τέτοιες οικογένειες. Είναι φυσιολογικό αυτός ο άνθρωπος που έχει σαν πρότυπό του δύο μπαμπάδες, όταν θα μεγαλώσει, στα δεκαπέντε του χρόνια, να θέλει να αλλάξει και φύλο. Έχει ζησει σε μια ανώμαλη οικογένεια και μπορεί ψυχολογικά να θέλει να κάνει ισοδύναμο. Θα το δικαιολογήσουμε. Δεν δικαιολογούμε εσάς, όμως, που δίνετε αυτή τη δυνατότητα σε αυτές τις παρά φύση οικογένειες να υιοθετούν παιδιά. Και μην κρύβεστε πίσω από νομοσχέδια.

Εμείς στη Χρυσή Αυγή στηρίζουμε απόλυτα, κάθετα, χωρίς αστερίσκους, τους πυλώνες του έθνους μας και της πατρίδας μας, την οικογένεια που μας ενώνει με το παρελθόν μας και με το μέλλον μας και τη θρησκεία μας, που τόσες χιλιάδες χρόνια στηρίζει τον Ελληνισμό. Αυτά, λοιπόν, δεν πρόκειται να τα στερήσετε ούτε από τη Χρυσή Αυγή ούτε από το 98% του ελληνικού λαού που τα στηρίζει, τα πιστεύει και θα τα πιστεύει σε πείσμα των δικών σας ιδεολογιών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Σταματάκη, Βουλευτής Πειραιά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου για την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια και την αρχή της ίσης μεταχείρισης στον χώρο της εργασίας και της δημόσιας ζωής, μετά την ψήφιση των νομοσχεδίων για την ιθαγένεια και την κοινωνική αλληλεγγύη, σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να συζητάμε ένα ακόμα νομοσχέδιο για την προάσπιση των δικαιωμάτων συνανθρώπων μας που μέχρι πρότινος ήταν στην αφάνεια, στα όρια της παρανομίας και υφίστανται διακρίσεις σε όλους τους χώρους, στις προσωπικές τους σχέσεις, στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην ιατρική περίθαλψη.

Με το σημερινό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δίνεται το δικαίωμα σε διεμφυλικά άτομα, σε άτομα που βιώνουν το φύλο τους με τρόπο που δεν είναι σε αντιστοιχία με την καταχώριση που έγινε κατά τη γέννησή τους, να διορθώσουν όλα τα έγγραφα με όλες τις ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να είναι σε αρ-

μονία με το υπάρχον νομικό πλαίσιο, χωρίς να χρειάζονται ιατρική επέμβαση και ψυχιατρική διάγνωση και να έχουν την ταυτότητα του φύλου που βιώνουν.

Αυτό το νομοσχέδιο το οφείλουμε σε όλα τα άτομα και στις οικογένειές τους που κακοποιήθηκαν, δέχθηκαν μπουλινγκ από την παιδική τους ηλικία, δολοφονήθηκαν ή αυτοκτόνησαν υπό το βάρος του στίγματος και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Είναι άτομα που τους στερήσαμε την ταυτότητά τους, τους στερήσαμε το να ζουν, να εργάζονται, να σπουδάζουν, να ταξιδεύουν. Τους στερήσαμε την απόλαυση των ατομικών δικαιωμάτων τους.

Ακούσαμε πολλά για τη φύση του ανθρώπου και στη συζήτηση στην επιτροπή, αλλά και σήμερα. Ακούσαμε, όμως, και ακούμε λιγότερα για μια κοινωνική πραγματικότητα, η οποία για κάποιους ανθρώπους είναι σκληρή έως αβίωτη. Αυτή η πραγματικότητα μας μεταφέρθηκε στην ακρόαση των φορέων και δεν μπορούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κλείσουμε τα αυτιά μας. Γιατί αν θέλουμε να είναι -και πιστεύουμε ότι είναι- η Ελλάδα ένα κράτος που σέβεται την αξιοπρέπεια του ανθρώπου και προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν μπορούμε να αφήνουμε ανθρώπους βορά στις ορέξεις μιας κοινωνίας απαίδευτης σε ό,τι αφορά το κοινωνικό φύλο.

Σήμερα, με το νομοσχέδιο που συζητάμε και θα ψηφίσουμε, κάνουμε το πρώτο βήμα για να πάψει ο ρατσισμός και η μισαλλοδοξία που συχνά βρίσκουν στόχο τα διεμφυλικά άτομα και προσβάλλουν την προσωπικότητά και την αξιοπρέπειά τους. Σήμερα η διόρθωση του καταχωρισμένου φύλου γίνεται με δικαστική απόφαση, εφόσον υπάρχει ψυχιατρική διάγνωση και έχει γίνει ιατρική επέμβαση.

Η ψυχική διάγνωση και η ιατρική επέμβαση, όμως, είναι διαδικασίες εξαιρετικά επώδυνες και ψυχικά και σωματικά. Ήδη υπάρχουν συγκλονιστικές προσωπικές μαρτυρίες γι' αυτό και διεθνείς έρευνες που το επιβεβαιώνουν. Οι διαδικασίες αυτές είναι σε αντίθεση με τις θέσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Όμως και η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει αποφανθεί ότι τα κράτη-μέλη πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εγγυώνται την πλήρη νομική αναγνώριση του επαναπροσδιορισμού φύλου, με γρήγορες, διαφανείς, εύκολες και προσβάσιμες διαδικασίες. Ήδη πάρα πολλές χώρες, η μία μετά την άλλη, προχωρούν σε νέες ρυθμίσεις απλοποιώντας κατά πολύ τα σχετικά προαπαιτούμενα.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, βάζει τέλος σε αυτό το καθεστώς που εξαναγκάζει το άτομο να προβεί σε μία διαδικασία ψυχικά και σωματικά επώδυνη και εξευτελιστική, όπως ήδη είπαμε. Με τη νομοθέτηση και την ψήφιση των συγκεκριμένων διατάξεων, το άτομο θα μπορεί να διορθώνει το καταχωρισμένο φύλο του με δικαστική απόφαση, κατόπιν αίτησής του, με απόλυτο σεβασμό στην ιδιωτική ζωή και τα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα.

Η προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων και ο σεβασμός στην ιδιωτική και κοινωνική ζωή του διατρέχουν όλο το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, αλλά και οι υποχρεώσεις και οι τυχόν ευθύνες που έχει ή είχε το άτομο πριν από τη διόρθωση απέναντι στην πολιτεία παραμένουν όπως ήταν.

Η πολιτεία, όμως, και οι υπηρεσίες της που είναι αρμόδιες για την έκδοση εγγράφων, στα οποία αναγράφεται η ταυτότητα του προσώπου, έχουν την υποχρέωση να εκδώσουν τα νέα έγγραφα με διορθωμένο το καταχωρισμένο φύλο, ρύθμιση που λύνει πάρα πολλά προβλήματα που υπάρχουν μέχρι σήμερα με την απροθυμία των αρμόδιων φορέων να κάνουν τις σχετικές αναπροσαρμογές.

Στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, το οποίο θεωρώ πως έχει εδικοποιηθεί στη σημερινή συζήτηση, εξετάζεται ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα, που είναι η ίδρυση Εθνικού Μηχανισμού Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Σχεδίων Δράσεων για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Με το νομοσχέδιο αυτό συμπληρώνεται ένα μεγάλο κενό που υπήρχε στην ελληνική νομοθεσία. Για πρώτη φορά θεσπίζεται ένα πλαίσιο στόχων και μηχανισμών για την προάσπιση του παι-

διού, το οποίο περιλαμβάνει τα παιδιά που βρίσκονται σε κατάσταση φτώχειας και ακραίας φτώχειας, τα ασυνόδευτα ανήλικα, τα παιδιά που βρίσκονται σε ιδρύματα, μια πολύ ευαίσθητη κατηγορία, η οποία χρήζει προστασίας. Αποτελεί μια στρατηγική επιλογή της ελληνικής πολιτείας να οργανώσει ένα συνεκτικό σχέδιο δράσης για τα δικαιώματα του παιδιού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και η προστασία των ευπαθών ομάδων φαίνονται έμπρακτα μέσα από τέτοιες τολμηρές νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Σήμερα μιλάμε για ένα ουσιαστικό βήμα στην απόδοση δικαιωμάτων σε ανθρώπους που μέχρι σήμερα ήταν αόρατοι. Το νομοσχέδιο δεν είναι πεδίο μικροπολιτικών παιγνιδιών και αντιπαράθεσων. Είναι ένα νομοσχέδιο που χρειάζεται πολύ σοβαρές και υπεύθυνες αποφάσεις.

Το νομοσχέδιο που θα ψηφίσουμε είναι μια νίκη όλων αυτών, των αόρατων ανδρών και γυναικών, που μέσα από πολύχρονες και επίπονες προσπάθειες προσπαθούν να γίνουν ορατοί στα μάτια του καθενός μας και θέλουν να ορίσουν τον εαυτό τους, όπως οι ίδιοι επιθυμούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε την ομιλήτρια και για τον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Γεώργιος Ουρσουζίδης, επίσης Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, ανεβαίνω στο Βήμα για να δηλώσω παρών, για να δηλώσω ότι άκουσα τους ανθρώπους που ήρθαν στην επιτροπή να καταθέσουν την ψυχή τους, θα έλεγα. Παράλληλα, θα καταθέσω ένα απόσπασμα από το τοπικό διαδικτυακό μέσο επικοινωνίας του νομού μου:

«Ο μπαμπάς της, όπως είμαι σίγουρη και εσύ, νομίζει ότι της δείχνει τον σωστό δρόμο. Την προστατεύει από την παρακμή της κοινωνίας και των ηθών. Της λέει την αλήθεια. Αυτό που καταφέρνει, όμως, και οι δύο είναι να την ποτίσετε με δηλητήριο για τον πραγματικό της εαυτό».

Γεννήθηκε εκ των πραγμάτων μειονότητα και έχει μπροστά της πολύ δρόμο μέχρι να καταλάβει τι της συμβαίνει και να μπορέσει να βρει τα πρώτα άτομα που, όχι μόνο με αγάπη, αλλά και με γνώση μπορούν να τη βοηθήσουν μέχρι να βρει την ισορροπία της. Μια ισορροπία για την οποία θα παλεύει καθημερινά, καθώς ακόμη επικρατεί η άγνοια που ωθεί ανθρώπους να της συμπεριφέρονται σαν να είναι ανώμαλη, κάτι κακό, κάτι που δεν θα έπρεπε να υπάρχει. Και όσο περισσότερο εκτίθεται σε τέτοιες δηλώσεις άγνοιας και παραπληροφόρησης, για να το θέσω γλυκά, τόσο βαθθαίνει η απόσταση των πεποιθήσεων και των προκαταλήψεων της με την πραγματικότητα που βιώνει το σώμα της. Τόσο απομακρύνεται η στιγμή που θα ζητήσει βοήθεια, τόσο πιο σίγουρο είναι ότι θα γίνει ένας δυστυχισμένος άνθρωπος που ποτέ δεν θα χαρίσει το πραγματικό του ταλέντο στην ανθρωπότητα. Αν δηλαδή καταφέρει ποτέ να ξεπεράσει κάπως τις ενοχές και τη ντροπή που δεν της αξίζουν και να τολμήσει να ζητήσει βοήθεια από ειδικούς ανθρώπους που έχουν ζήσει ό,τι και αυτή». Ελευθερία Τσιάρτα: Το άλλο πραγματικό καλό δεκάρι της οικογένειας.

Κανονικά, εδώ θα έπρεπε να σταματήσω και να ψηφίσω με δύο χέρια το νομοσχέδιο, όμως θα αδικούσα τους πολίτες που προσήλθαν στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή της Βουλής και κατέθεσαν απόψεις και την ψυχή τους, όπως η Πρόεδρος του Συλλόγου Υποστήριξης Διεμφυλικών, που μίλησε για ένα σχέδιο νόμου που αφορά στα ατομικά δικαιώματα μιας μειονότητας που υφίσταται μισαλλοδοξία, κατά κόρον -και σήμερα ακούσαμε εδώ, ευτυχώς από πολύ λίγους μέσα σε αυτή την Αίθουσα- διακρίσεις, βία, με κύρια αιτία την αναντιστοιχία εγγράφων ταυτοποίησης με την πραγματική ταυτότητα των ανθρώπων αυτών.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας LGBTG Νέων Αθήνας δήλωσε πως η νομική αναγνώριση σε αυτό το σύνολο αποτελεί την πιο σημαντική διεκδίκηση της φυλομεταβατικής κοινότητας, το γεγονός ότι έχουμε φθάσει να συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο μέσα στη Βουλή αποτελεί ιστορική στιγμή.

Ο εκπρόσωπος της ομάδας «Πολύχρωμο Σχολείο», γονέας, είπε ότι συζητάμε σήμερα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τους

αποδέκτες των δικαιωμάτων αυτών που πρέπει να αναγνωρίζεται νομικά η ύπαρξή τους και να είναι ορατοί.

Ειδικότερα, τα μεσοφυλικά βρέφη, όταν η εικόνα του φύλου τους δεν εμπίπτει στη τυπική εικόνα άρρεν-θήλυ, στην τυπική εξωτερική ανατομία, καταχωρίζεται το φύλο τους αυθαίρετα. Συχνά αυτό συνοδεύεται από αισθητικές και μη αναστρέψιμες χειρουργικές επεμβάσεις όχι με στόχο την υγεία τους, αλλά με στόχο την «κανονικοποίησή» τους -εντός εισαγωγικών η λέξη- ως προς το φύλο καταχώρησης. Οι γονείς συνήθως συναινούν από άγνοια ή και φόβο για το κοινωνικό στίγμα, αλλά άνθρωποι στην ενηλικίωσή τους καταγγέλλουν πως τέτοιες επεμβάσεις είναι κακοποιητικές στη συντριπτική τους πλειοψηφία.

Σε πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, εάν έχει προηγηθεί προγεννητικός έλεγχος, προτείνεται στους γονείς ο τερματισμός του υγιούς μεσοφυλικού εμβρύου, διότι δεν προβλέπεται η ύπαρξη ανθρώπου έξω από το δίπολο άρρεν-θήλυ, με αποτέλεσμα στα υγιή μεσοφυλικά έμβρυα να μη δίδεται καν το δικαίωμα στη ζωή. Το συγκεκριμένο αναφέρει έχει συμβεί στο δικό της παιδί, όπου της ζήτησαν να διακόψει στον πέμπτο μήνα την κύηση.

Το μέλος της ομάδας «Υπερήφανοι Γονείς» δήλωσε: Είμαστε γονείς φυλομεταβατικών παιδιών και είμαστε εδώ για να υποστηρίξουμε το δικαίωμά τους να ζήσουν μια ζωή χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Είμαστε δίπλα τους, τα αγαπάμε, τα υποστηρίζουμε αδιαπραγμάτευτα.

Τα παιδιά καθημερινά αντιμετωπίζουν την τρανσφοβική και ομοφοβική συμπεριφορά της κοινωνίας από ειρωνικά σχόλια, μπουλινγκ στο σχολείο, βρισιές, ξυλοδαρμούς, βασανισμούς, μέχρι και δολοφονικές επιθέσεις. Το θέμα της ηλικίας είναι και αυτό πολύ βασικό, γιατί τα παιδιά μας βιώνουν τον ρατσισμό και τον αποκλεισμό ήδη από τα σχολικά τους χρόνια, οπότε δεν καταλαβαίνουμε σε τι εξυπηρετεί να φθάσει κανείς στα δεκαεπτά έτη. Πιστεύουμε ότι οι ανήλικοι πρέπει να έχουν το δικαίωμα στη διόρθωση του καταχωρισμένου φύλου τους, με τη σύμφωνη γνώμη γονέων και κηδεμόνων. Μην ξεχνάμε ότι οι αυτοκτονίες που σπανίζουν στους εφήβους, ειδικά σε τέτοιες περιπτώσεις, δεν σπανίζουν. Το νομοσχέδιο προϋποθέτει τη σύμφωνη γνώμη γονέων και ειδικών επιστημόνων για την ηλικία από δεκαπέντε ετών έως την ενηλικίωση. Η επιτροπή που προτείνεται αφορά σε παιδοψυχολόγο, ψυχίατρο, ενδοκρινολόγο, παιδοχειρουργό, ψυχολόγο και κοινωνικό λειτουργό με ειδικεύση.

Ο Συνήγορος του Πολίτη δήλωσε ότι πράγματι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί ένα εξαιρετικά θετικό βήμα κατ' αρχάς, κυρίως για τον λόγο ότι έρχεται στο νομικό προσκήνιο ένα ζήτημα που επί μακρόν αποτελούσε περιθώριο, μολονότι είναι ένα κοινωνικό δεδομένο και μία πραγματικότητα στη χώρα μας. Το σχέδιο νόμου επικυρώνει νομοθετικά μία νομολογιακή εξέλιξη που έχει ήδη επέλθει τα τελευταία χρόνια στα δικαστήριά μας. Έρχεται, λοιπόν και η Βουλή των Ελλήνων να επικυρώσει κάτι το οποίο τα δικαστήριά μας το έχουν νομολογήσει.

Ο Συνήγορος του Πολίτη έκανε μία έρευνα αναφορικά με όσα ακούγονται για τον αριθμό αυτών που προσέρχονται να κάνουν την αλλαγή φύλου. Σε κράτη όπως η Δανία, η Νορβηγία και η Μάλτα, με μία καθαρά διοικητική -δηλαδή, μία απλή- δήλωση, το ποσοστό είναι της τάξης του 0,001%. Δηλαδή, σε κάθε δέκα χιλιάδες πολίτες, μόλις ένας κάνει χρήση του νόμου. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας λόγος να ανησυχεί κάποιος ότι θα συρρεύσουν άτομα για να κάνουν αλλαγή φύλου για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

Τέλος, η Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής δήλωσε ότι το νομοσχέδιο αποτελεί σημαντικό βήμα, γιατί ακριβώς συμμορφώνεται με τη σύγχρονη ερμηνεία των σχετικών διατάξεων. Επίσης, είναι ένα μεγάλο βήμα και μία από τις λίγες φορές που η ελληνική νομολογία φάνηκε τολμηρή. Επομένως ο νομοθέτης είναι καλό που επιβραβεύει αυτή την κίνηση.

Τέλος, θα αναφερθώ στις αιτιάσεις περί καταστράτηγησης του νόμου. Τις αιτιάσεις περί φοροδιαφυγής, στράτευσης και διάφορα άλλα που ακούσαμε, τις αγνοώ διότι η φοροδιαφυγή και η απαλλαγή στράτευσης για συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες και οικογένειες πολιτικών «τζακιών», αποτελεί συνειδητή επιλογή και ωμή πραγματικότητα εδώ και πολλές δεκαετίες στη χώρα. Δεν τους σταματά κανένας νόμος. Είναι υπεράνω. Τόση υποκρισία δεν μπορεί να γίνει ανεκτή, τουλάχιστον από εμένα.

Περατιέρω, οι προβλεπόμενες αιτιάσεις είναι άσχετες με την ουσία του νομοσχεδίου, το οποίο είναι εξόχως ανθρωποκεντρικό. Η πολιτεία οφείλει να περιορίζει τις πιθανές καταστρατηγήσεις σε κάθε νομοσχέδιο. Δεν ακυρώνει, όμως, ένα νομοθέτημα για το Νόλο αυτό. Θεωρώ ότι όσοι επικαλούνται «καταστρατηγήση» -εντός εισαγωγικών- ως λόγο απόρριψης του υπ' όψιν νομοσχεδίου είναι ανειλικρινείς και ιδιοτελείς.

Στη συνείδηση κάθε δημοκρατικού πολίτη υπάρχει η ενοχή για την ανοχή στη χρόνια αβελτηρία της πολιτείας απέναντι σε κάθε ευάλωτο πολίτη. Ο αφορισμός από πλευράς των σεβαστών Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας και η απολυτότητά τους νομίζω ότι τους εκθέτει όχι μόνο στους ευάλωτους συνανθρώπους μας, αλλά σε ολόκληρη την κοινωνία των ενημερωμένων πολιτών. Αλήθεια, είναι ποτέ δυνατόν ένα τόσο διχαστικός λόγος που ακούστηκε -ετυχώς, από πολύ λίγους- μέσα σε αυτή την Αίθουσα, αλλά και από τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, να είναι κάτι το οποίο τους εκφράζει; Δεν το πιστεύω.

Οι αποκρουστικές θεωρίες που έλκουν την προέλευσή τους από φυλετικές και ρατσιστικές θεωρίες, δεν έχουν σχέση με καλλιεργημένους ανθρώπους. Το υπ' όψιν νομοσχέδιο έρχεται να θεραπεύσει χρόνια προβλήματα παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων συνανθρώπων μας που υπέφεραν δεκαετίες στρεπτών διακρίσεων.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι σε αυτόν τον χώρο, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν χωρούν τερτίπια και πολιτικά παιχνίδια. Πολλοί απ' αυτούς τους ανθρώπους λύγισαν στη βαρβαρότητα και είναι γνωστό ότι εγκατέλειψαν τη ζωή. Για να αλλάξει, βέβαια, η κοινωνία από τη μία μέρα στην άλλη, ούτε λόγος! Δεν αλλάζουν με την ψήφιση ενός νόμου παγιωμένες πεποιθήσεις δεκαετιών. Δεν τρέφω καμμία τέτοια ελπίδα, όταν μάλιστα η Εκκλησία είναι απέναντί και με τόσο κατηγορηματικό λόγο, ενώ θα έπρεπε να είναι διπλά σε αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι το έχουν ανάγκη.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι θέμα γνώμης, ζυγαριάς ή στάθμισης πολιτικών συμφερόντων, αλλά είναι θέμα καταστάσεων που επηρεάζουν καθοριστικά τις ανθρώπινες ζωές. Οφείλουμε να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί, όταν οι αποφάσεις μας αφορούν στη ζωή των άλλων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σαχινίδης από τη Χρυσή Αυγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πραγματικά, το σημερινό νομοσχέδιο με ξεπερνά κατά πολύ. Άραγε, αυτά όλα που ακούστηκαν και από το στόμα του ίδιου του Πρωθυπουργού, του ίδιου του Προέδρου της Βουλής, του ίδιου του Υπουργού, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και όλων των υπολοίπων, τα πιστεύετε;

Τη δική μου διαφορετικότητα εγώ μπορώ να την εκφράσω σε αυτή την Αίθουσα; Αντέχετε; Πόσο υποκριτές είστε; Μπορώ εγώ να φωνάξω σε αυτή την Αίθουσα για τα δικά μου τα πιστεύω; Είμαι και εγώ μια μεμονωμένη σήμερα, δυστυχώς, στην Ελλάδα, επειδή αγαπάω την πατρίδα μου, επειδή θέλω να αυτοπροσδιορίζομαι εθνικιστής. Με ποιο δικαίωμα εσείς οι δημοκράτες θέλετε να στερείτε από εμάς αυτόν τον αυτοπροσδιορισμό; Μέχρι πού είναι τα όρια της δημοκρατίας σας και της διαφορετικότητας που ανέχεστε, κύριε Υπουργέ;

Μάλλον, μαζί με την ταυτότητα, υπάρχει και μια κρίση ταυτότητας στον ΣΥΡΙΖΑ. Όλα αυτά που τραβήξατε τις τελευταίες ημέρες, ακούστηκαν πολλά, με την κάλυψη του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, με την πόρτα που έφαγε ο Πρωθυπουργός στο Περιβόλι της Παναγιάς. Προσπαθείτε να εκδικηθείτε οτιδήποτε έχει σχέση με πατρίδα, με θρησκεία και οικογένεια. Δυστυχώς αυτή είναι η ιδεολογία σας, την οποία θέλετε να μας την παρουσιάσετε ως πρόοδο. Δεν αντέχουμε τόση πρόοδο. Δεν θέλουμε να είμαστε τόσο προοδευτικοί. Προτιμούμε να είμαστε συντηρητικοί. Ανεχτείτε, τέλος πάντων, τη δική μας διαφορετικότητα. Δεχθείτε μια διαφορετική άποψη. Αυτό δεν υποστηρίζετε τόσα χρόνια, ότι υποστηρίζετε τον οποιοδήποτε έχει μια διαφορετικότητα;

Εμείς δεν είπαμε ότι κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι έχουν τον οποιοδήποτε θέμα, είτε ανήκουν σε κάποια μειονότητα με σεξουαλικές διαστροφές, είτε οτιδήποτε άλλο, ότι δεν έχουν δικαίωμα σε

αυτή τη ζωή σαν άνθρωποι. Μη μπερδεύεστε, όμως. Αυτά δεν θα μας τα επιβάλλετε εμάς που θεωρούμε τον εαυτό μας στρείτι.

Και αφού αποφασίσατε όλα αυτά, θέλοντας να προστατέψετε ακόμα και τα στοιχεία αυτών που αλλάζουν ταυτότητα, γιατί βγαίνουν με τα στριγκάκια και κάνουν την περιφέρη παρέλασή τους; Εκεί δεν ισχύουν τα προσωπικά δεδομένα; Πείτε μας αλήθεια, αυτή η υποκρισία σας πού τελειώνει.

Αναφερθήκατε, στη θρησκεία. Είναι ντροπή σας πραγματικά να πιάνετε στο στόμα σας τη θρησκεία. Η θρησκεία μας, η ορθόδοξη μας πίστη, και μέσω της Ιεράς Συνόδου και μέσω της Αθωνικής Πολιτείας, πήρε θέση για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Εδώ, όμως, είναι κάτι το οποίο θα το έλεγα με αθλητικούς όρους «σας παίζουμε τριπλή και σας χάνουμε». Όποτε θέλετε, παίρνετε την επιστήμη. Όποτε θέλετε, παίρνετε τη θρησκεία. Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι ένα από τα λίγα, που θρησκεία και επιστήμη μιλάνε για ένα πράγμα, αρσενικό και θηλυκό. Αυτό μάλλον δεν το αντέχετε.

Πείτε μας αλήθεια, κύριε Υπουργέ, οι σχέσεις του Πρωθυπουργού μας με τον Πάπα Φραγκίσκο δεν είναι άψογες; Την περασμένη Πέμπτη ο φίλος του Πρωθυπουργού, του κ. Τσίπρα, ο Πάπας Φραγκίσκος στην Παπική Ακαδημία Ζωής και το συμβουλευτικό συμβούλιο βιοηθικής του Βατικανού -που αναφέρθηκε από πάρα πολλούς εδώ μέσα- άσκησε κριτική σε όσους υποστηρίζουν πως οι άνθρωποι μπορούν οι ίδιοι να επιλέγουν το φύλο στο οποίο ανήκουν. Και συνέχισε λέγοντας: «Η ουτοπία του ουδέτερου θέτει σε κίνδυνο τη δημιουργία νέας ζωής. Τέτοιου είδους πρόοδος στη βιοϊατρική τεχνολογία ρισκάρει να αφήσουμε την πηγή ενέργειας που ενισχύει τον δεσμό μεταξύ αντρών και γυναικών και τους καθιστά γόνιμους. Αντί να αντιπαραβάλλουν τις αρνητικές ερμηνείες των σεξουαλικών διαφορών, θέλουν να ακυρώσουν εντελώς αυτές τις διαφορές, προτείνοντας τεχνικές και πρακτικές που τις καθιστούν άσχετες για την ανθρώπινη ανάπτυξη και τις σχέσεις». Τάδε έφη Πάπας Φραγκίσκος.

Και αν θέλετε να θυμηθείτε και κάτι παλαιότερο, είναι ο άνθρωπος, ο φίλος του Πρωθυπουργού, που κάποτε είχε δηλώσει ότι οι τρανσέξουαλ είναι ακριβώς το ίδιο με τα πυρηνικά όπλα.

Υπήρξαν δηλώσεις. Ακούσαμε πάρα πολλά. Κάποιοι, ακόμα και από τον ΣΥΡΙΖΑ, είσατε τόσο διχασμένοι μεταξύ σας που άλλοι υποστήριξαν ότι το θέμα είναι καθαρά ιατρικό, άλλοι υποστήριξαν ότι είναι καθαρά θέμα δικαιοσύνης.

Εδώ διαβάζω σε μια εφημερίδα δήλωση του δικού σας Υφυπουργού Παιδείας που λέει: Αναγνωρίζω το δικαίωμα στην Εκκλησία να παρεμβαίνει ως πνευματικός θεσμός, βεβαίως δικαιούνται, αλλά στο συγκεκριμένο σημείο δεν πρέπει να παραβλέπει ότι το θέμα είναι καθαρά ιατρικό, όπως ο παιδικός διαβήτης. Δεν το λέω εγώ. Αναφέρει ο κ. Ζουράρις ότι το λέει η ιατρική, το λέει η βιογενετική.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία που κατατέθηκε για άλλη μία φορά -ή μάλλον είναι η τρίτη φορά αν δεν κάνω λάθος-, την τροπολογία 1276, με ειδικό αριθμό 113, εδώ ένας ακόμα συνεισφοράς σας, ο κ. Δημήτρης Καμμένος, ο οποίος είναι και Αντιπρόεδρος της Βουλής, έχει γράψει ένα άρθρο στην εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» της Κυριακής, όπου δίνει έμφαση και λέει: «Προτιμώ να ασκώ εγώ, ως ελληνική Κυβέρνηση, επιτροπεία στη Θράκη» -δεν θέλουμε επιτροπεία, επιτροπεία είχαμε και στην Κύπρο, κύριε Υπουργέ- «και όχι το ΕΔΑ. Να έχω εγώ ως ελληνική Κυβέρνηση τον έλεγχο, τον διαρκή έλεγχο κάθε στοιχείου, το οποίο απεργάζεται αλλαγή συνόρων και όχι το ΕΔΑ». Αυτή η δήλωση του κ. Δημήτριου Καμμένου αναφέρεται στην προσπάθεια αναγνώρισης τούρκικων μειονοτήτων και μακεδονικών μειονοτήτων. Είναι οι δηλώσεις του ίδιου του Αντιπροέδρου της συγκυβέρνησής σας, ο οποίος δήλωσε ότι θα το καταψηφίσει.

Το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στε-

νογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία, εδώ πραγματικά σηκώνουμε τα χέρια μας. Αλλά αυτό που δεν ακούστηκε σε αυτή την Αίθουσα, κάτι το οποίο ειπώθηκε από όλους τους αριστερούς ιδεολόγους, είναι ότι οι λόγοι για τους οποίους στηρίζετε το παρόν σχέδιο νόμου δεν έχουν να κάνουν ούτε με πρόοδο ούτε με τίποτε άλλο.

Σας λέει τίποτα, κύριε Υπουργέ, το όνομα Willi Münzenberg; Είναι ο άνθρωπος που έχει φτιάξει τη Σχολή της Φρανκφούρτης, η οποία ήταν αφιερωμένη στην καταστροφή του δυτικού πολιτισμού. Και πείτε μου πόσες ομοιότητες βρίσκετε, σε σχέση με αυτά που προσπαθείτε να εφαρμόσετε. Ένας, λοιπόν, από τους ιδρυτές αυτής ήταν ο Willi Münzenberg. Είχε δηλώσει ρητά ότι στόχος αυτής της σχολής ήταν να οργανώσει τους διανοούμενους και να τους χρησιμοποιήσει για να κάνουν τον δυτικό πολιτισμό να βρωμά. Μόνο τότε, αφού έχουν καταστραφεί όλες οι αξίες του και έχει γίνει η ζωή του αδύνατη, μπορούμε να επιβάλουμε την δικτατορία του προλεταριάτου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Και αναφέρεται σε έντεκα επίμαχα σημεία: Ένα, ήταν η δημιουργία αδικημάτων ρατσισμού. Κάτι μου θυμίζει αυτό. Συνεχείς αλλαγές για να δημιουργηθεί σύγχυση στους απλούς πολίτες. Διδασκαλία του σεξ και της ομοφυλοφιλίας στα παιδιά. Υπονομεύση των σχολείων και της εξουσίας του εκπαιδευτικού. Τεράστια μετανάστευση, για να καταστραφεί η ταυτότητα. Προώθηση της υπερβολικής κατανάλωσης οινοπνεύματος, αυτό σας έχει διαφύγει. Άδειασμα των εκκλησιών. Αναξιόπιστο νομικό σύστημα με προκατάληψη εις βάρος των θυμάτων της εγκληματικότητας. Εξάρτηση από τα επιδόματα του κράτους. Έλεγχος για αποχαύνωση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ενθάρρυνση της διάλυσης της οικογένειας. Αυτά πρεσβεύετε και τίποτα λιγότερο, τη Σχολή της Φρανκφούρτης.

Και για να μην σπεύσουν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, οι ψευδοπατριώτες και οι Ελληναράδες της ψευτοδεξιάς της Νέας Δημοκρατίας, για να μην πουν ότι «εντάξει, αυτό το νομοσχέδιο ήταν μία ήττα», σας ενημερώνω, κύριοι, ότι, για να ηττηθείς, θα πρέπει πρώτα να αγωνιστείς. Και εσείς έχετε παραδοθεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Γκιόκας, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Γκιόκα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, επιδιώκει να εμφανιστεί ως μία Κυβέρνηση προοδευτική και κοινωνικά ευαίσθητη, να συγκαλύψει ότι είναι εκείνη η Κυβέρνηση που συνεχίζει και εντείνει την ισοπέδωση των κοινωνικών δικαιωμάτων, των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων, των μισθών, των συντάξεων, των επιδομάτων, ότι είναι εκείνη η Κυβέρνηση που ετοιμάζει ένα πολύ δημοκρατικό και πολύ προοδευτικό κτύπημα του δικαιώματος στην απεργία, ότι ακόμη και στο επίπεδο των δημοκρατικών ελευθεριών διατηρεί σε ισχύ ένα αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο, «τρομονόμοι» και πάει λέγοντας, που τυλίζουν ανθρώπους σε μία κόλλα χαρτί και όχι μόνο το διατηρεί σε ισχύ, αλλά το ενισχύει ακόμα περισσότερο με βάση τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Φαντάζομαι ότι όλα αυτά γίνονται για την προστασία των αδυνάμων, που είπε πριν και ο κύριος Πρωθυπουργός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Νομίζω ότι είναι αποκαλυπτική η ίδια η ομολογία του Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος χθες σε κυριακάτικη εφημερίδα ανέφερε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δείχνει ότι αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να διαχειρισθεί το μνημόνιο και να αφήσει κι ένα προοδευτικό αποτύπωμα. Δηλαδή, από τη μια μεριά να υλοποιεί μια βάρβαρη αντιλαϊκή, αντιδραστική πολιτική και από την άλλη, να ψάχνει και ορισμένα σημεία, προκειμένου να δείξει ένα προ-

οδευτικό και αριστερό πρόσωπο.

Άρα, εδώ μιλάμε για έναν αντιπερισπασμό, επικοινωνιακό αντιπερισπασμό. Γι' αυτόν τον λόγο άλλωστε και ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, το αντιμετώπιζε με έναν απίστευτο τυχοδιωκτισμό και καιροσκοπισμό, τροφοδοτώντας έτσι και συντηρητικά και αντιδραστικά αντανάκλαστικά, σαν κι αυτά που ακούσαμε πριν λίγο από το Βήμα. Αλλά μιλάμε και για ένα νομοσχέδιο, η φιλοσοφία του οποίου είναι απόλυτα ενταγμένη στη συνολικότερη πολιτική της Κυβέρνησης.

Υπάρχει το εξής ερώτημα: Για ποιον λόγο άραγε υπήρξε όλη αυτή η οξέυατη επίθεση στην επιστημονικά τεκμηριωμένη άποψη του ΚΚΕ, που πήρε μάλιστα χαρακτηριστικά συκοφαντίας, διαστρέβλωσης, χυδαίου αντικομμουνισμού, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής; Έχει να κάνει με το γεγονός ότι το ΚΚΕ αναδεικνύει την υποκρισία της Κυβέρνησης; Έχει να κάνει μήπως με αυτές καθαυτές τις διαφορετικές προτάσεις που μπορεί να υπάρχουν ανάμεσα στα κόμματα για την προστασία των διεμφυλικών ατόμων και των μεσοφυλικών παιδιών; Κατά τη γνώμη μας έχει να κάνει με ένα βαθύτερο ζήτημα. Άλλωστε, και το ίδιο το νομοσχέδιο έχει μια πολύ βαθύτερη στόχευση από την προστασία αυτών των ανθρώπων, που εκτός των άλλων, δεν την πετυχαίνει κιόλας και πολύ αμφιβάλλουμε αν την επιδιώκει καν.

Το νομοσχέδιο προωθεί τον πλήρη διαχωρισμό βιολογικού και κοινωνικού φύλου. Παρουσιάζει ότι το φύλο είναι αποκλειστικά ένα καλούπι που προσδίδει η κοινωνία στο άτομο. Καταδικάζει – και σωστά – τα κοινωνικά στερεότυπα για την οικογένεια, αλλά στη θέση τους βάζει άλλα στερεότυπα που κι αυτά εκπορεύονται από συγκεκριμένους οικονομικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς λόγους.

Σε τελική ανάλυση, λοιπόν, αυτή η αντιπαράθεση έχει να κάνει με τη σύγκρουση δύο εκ διαμέτρου αντίθετων λογικών θεωριών, φιλοσοφικών αντιλήψεων, πείτε το όπως θέλετε. Η μία άποψη λέει ότι υπάρχει αντικειμενική πραγματικότητα, βιολογική, κοινωνική πραγματικότητα, λέει ότι οι κοινωνικές αντιλήψεις για τα φύλα δεν διαμορφώνονται από την ατομική εμπειρία και καθενός και της καθεμιάς, αλλά με βάση ένα συγκεκριμένο ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον, ότι τα ατομικά δικαιώματα δεν είναι ξεκομμένα από τα κοινωνικά συλλογικά δικαιώματα και συνεπώς, ότι για να μπορέσει να ασκηθεί το ατομικό δικαίωμα στην αλλαγή φύλου, με ουσιαστικό και όχι με τυπικό τρόπο σε εκείνες τις περιπτώσεις που το άτομο, όντως, για μια σειρά λόγους βιολογικούς, κοινωνικούς ή άλλους βιώνει μια έντονη σύγκρουση, ανάμεσα σε χαρακτηριστικά του φύλου και στο φύλο που νοιώθει ότι ανήκει, απαιτείται να βασίζεται σε ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια και πάνω απ' όλα σε μέτρα ολόπλευρης κοινωνικής προστασίας του ατόμου, με κατάργηση της φυσικής της χειρουργικής επέμβασης και αλλαγής της νομοθεσίας όπου χρειάζεται και όχι σε μια απλή αίτηση, χωρίς καμμία μα καμμία κοινωνική στήριξη και προστασία.

Η άλλη άποψη, αυτή του νομοσχεδίου είναι ιδεαλιστική άποψη, που τα αρνείται όλα αυτά και ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει αντικειμενική πραγματικότητα, ότι ο καθένας είναι ό,τι νομίζει, ανεξάρτητα από ιδεολογικές, κοινωνικές ή και ταξικές αναφορές. Από εκεί απορρέουν σε τελική ανάλυση και οι διαφορετικές προτάσεις των κομμάτων. Και γι' αυτό το νομοσχέδιο δεν προσεγγίζει ούτε τις ελάχιστες κοινωνικές προϋποθέσεις, για να στηριχθεί το νομικό δικαίωμα αυτών των ανθρώπων. Αντίθετα, τις αρνείται, στο όνομα του ατομικού δικαιώματος.

Είναι μήπως τυχαίο ότι αυτές οι απόψεις που διαπερνούν το νομοσχέδιο είναι τόσο δημοφιλείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και σε άλλα τέτοια κράτη;

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός πριν για τους γκουρού του νεοφιλελευθερισμού. Είναι μήπως τυχαίο ότι αυτές οι απόψεις πρωταγωνιστούν τα τελευταία χρόνια και ειδικά μετά το '91 συστημικά από όλους αυτούς τους γκουρού του νεοφιλελευθερισμού; Καθόλου τυχαίο. Γιατί; Μα, γιατί είναι πολύ βολικές και οι προεκτάσεις αυτών των απόψεων. Είναι πολύ βολικό να θέλουν να πείσουν ότι όλα είναι σχετικά, ότι δεν έχει σημασία σε τελική ανάλυση αν είσαι άνεργος, φτωχός, εξαθλιωμένος, αλλά σημασία έχει πώς νοιώθεις, ότι στο κάτω-κάτω δεν χρειάζεται να παίρνουμε και ορισμένα ειδικά μέτρα για τις εργαζόμενες γυναίκες,

για τις μητέρες, για την προστασία της μητρότητας, αφού σε τελική ανάλυση η βιολογία των φύλων έχει ξεπεραστεί.

Το εάν υιοθετείτε αυτές τις προεκτάσεις λίγη σημασία έχει. Σημασία έχει ότι βοηθάτε για να προχωρήσουν. Να, λοιπόν, γιατί λέμε ότι το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης είναι πλήρως ενταγμένο στη συνολικότερη αντιλαϊκή πολιτική της.

Ούτε είναι τυχαίο, βεβαίως, ότι ο Υπουργός Οικονομικών επανέφερε όλη αυτή τη θεωρία χθες μαζί με τη διαστρέβλωση των θέσεων του ΚΚΕ από μια εφημερίδα που είναι από τα προπύργια του νεοφιλελευθερισμού δημοσιογραφικά και όχι μόνο στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το αστείο της υπόθεσης είναι ότι απέδωσε αυτή τη θεωρία στον μαρξισμό και την παραλλήλως μάλιστα με την αντικειμενική εξέλιξη της οικογένειας. Βεβαίως, ο συγκεκριμένος Υπουργός δεν έχει διατάσει και την πολιτική των μνημονίων να την αποδώσει στον Μαρξ.

Μιας και το ανέφερε, όμως, ας δούμε τι έλεγαν και οι κλασικοί πάνω σε αυτό το ζήτημα. Διαβάζουμε, για παράδειγμα, στο έργο του Ένγκελς για την καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους: «Αυτό που μπορούμε σήμερα να υποθέσουμε για τη ρύθμιση των σεξουαλικών σχέσεων, ύστερα από το επικείμενο σώρμα της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής, έχει κυρίως αρνητικό χαρακτήρα. Περιορίζεται σε ό,τι πρόκειται να λείψει. Τι θα προστεθεί όμως; Αυτό θα κριθεί, όταν ανθρωθεί μία νέα γενιά, μια γενιά από άντρες που ποτέ στη ζωή τους δεν θα έχουν βρεθεί στην ανάγκη να αγοράσουν με λεφτά ή με άλλα κοινωνικά μέσα το δόσιμο μιας γυναίκας. Και μια γενιά από γυναίκες που ποτέ δεν θα έχουν βρεθεί στην ανάγκη να δοθούν σε έναν άντρα για κανέναν άλλον λόγο εκτός από την αληθινή αγάπη, ούτε να αρνηθούν το δόσιμο στον αγαπημένο τους από τον φόβο μπροστά στις οικονομικές συνέπειες. Όταν θα υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι, θα γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτά που πιστεύουμε σήμερα ότι θα πρέπει να κάνουν. Θα φτιάξουν τη δική τους ζωή και τη δική τους αντίστοιχη κοινή γνώμη για τις πράξεις του καθενός». Τελεία και παύλα. Άλλο, λοιπόν, η ιστορική πορεία και η εξέλιξη της οικογένειας, που ασφαλώς εξελίσσεται και θα εξελιχθεί και στο μέλλον και άλλο η άρνηση του αντικειμενικού διαχωρισμού των φύλων. Άλλο η διαμόρφωση της οικογένειας στο μέλλον, όταν εκλείψουν οι σημερινές εκμεταλλευτικές σχέσεις και άλλο η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, που αυτές τις σχέσεις, όχι απλώς τις υπηρετεί, αλλά και τις ενισχύει ακόμη περισσότερο. Τέλος, λοιπόν, με την υποκρισία και με όλη αυτή την καπηλεία που κάνει η Κυβέρνηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κ. Χαρίλαος Τζαμακλής από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα σχέδιο νόμου, που κατά τη γνώμη μου άνευ λόγου και αιτίας προκαλεί υπερβολικές, άδικες και εν πολλοίς υποκριτικές αντιδράσεις από πολλές πλευρές. Στο Κοινοβούλιο, όμως, πρέπει να γίνει ένας γόνιμος και ψύχραιμος διάλογος μεταξύ των πτερύγων και να καταλήξουμε σε μία παραγωγική έκβαση.

Στην νομοθεσία μας, για πρώτη φορά πριν από είκοσι χρόνια, εισήχθη η δυνατότητα καταχώρησης στο ληξιαρχείο της αλλαγής φύλου -έτσι χαρακτηρίζεται- ως επελθούσας μεταβολής στην κατάσταση φυσικού προσώπου με το ν.2503/1997.

Εδώ πρέπει να κάνω μία απαραίτητη επισήμανση, ότι ο ν. 344/1976 της κυβέρνησης Κωνσταντίνου Καραμανλή δεν εισήγαγε δυνατότητα καταχώρησης της αλλαγής φύλου, αφορούσε απλώς ληξιαρχικές πράξεις. Ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους και είναι απαραίτητο να γίνει αυτή η διευκρίνιση για την αποφασιστική της αλήθειας.

Επομένως το συζητούμενο σχέδιο νόμου δεν εισάγει νέα ρύθμιση σε ό,τι αφορά την καταχώρηση στα ληξιαρχικά βιβλία της αλλαγής φύλου. Όμως, η πολιτεία ουδέποτε θέσπισε ειδικό νομοθέτημα με κανόνες για την αλλαγή φύλου και αφέθηκε η νομολογία να ρυθμίσει τις προϋποθέσεις και τους όρους για τη δυνατότητα ενός προσώπου να διορθώσει λόγω μεταβολής τη

ληξιαρχική του κατάσταση.

Έως πρόσφατα, στη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων επικρατούσε η άποψη ότι απαιτούνται δύο προϋποθέσεις για την αλλαγή φύλου: Πρώτον, η ψυχιατρική παρακολούθηση και διάγνωση για αναμφίβολο τρανσεξουαλισμό και δεύτερον, η υποβολή του προσώπου σε χειρουργική επέμβαση.

Από το 2016 όμως έχουμε σαφή και ουσιαστικά παγιωμένη στροφή της νομολογίας μας στο συγκεκριμένο ζήτημα. Σωρεία δικαστικών αποφάσεων -και όχι μόνο η αναφερόμενη στην αιτιολογική έκθεση υπ' αριθμόν 418/2016 του Ειρηνοδικείου Αθηνών- έχουν κρίνει ότι η αφαίρεση των γεννητικών οργάνων και η συνεπαγόμενη στέρηση, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγνώριση της αλλαγής φύλου, συνιστά απαίτηση και πρακτική που παραβιάζει το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και τα άρθρα 2 και 26 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα, που αποτελούν και εσωτερικό μας Δίκαιο.

Ενδεικτικώς αναφέρω τις υπ' αριθμόν 1572/2016, 572/2017 και 604/2017 του Ειρηνοδικείου Αθηνών, την υπ' αριθμόν 146/2017 του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, καθώς και τις υπ' αριθμόν 1479/2016, 281/2017, 1092/2017 και 1147/2017 του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης.

Η πρόσφατη αυτή εσωτερική νομολογία δεν είναι «κεραυνός εν αιθρία» ούτε προήλθε αυθαίρετα από θαρραλέους ειρηνοδίκες, αλλά παρακολουθεί τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που ήδη από το έτος 2002 με την υπόθεση «Goodwin κατά Ηνωμένου Βασιλείου» έχει κρίνει ότι η απαίτηση χειρουργικών επεμβάσεων, προκειμένου να αναγνωρισθεί νομικά η ταυτότητα φύλου παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Με την πιο πρόσφατη γνωστή απόφαση «Garçon και Nicot κατά Γαλλίας» το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι η απαίτηση χειρουργικής επέμβασης, δηλαδή ο ακρωτηριασμός, θέτει ουσιαστικά την άσκηση του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή υπό την αίρεση παραίτησης από την πλήρη άσκηση του δικαιώματος στη σωματική ακεραιότητα του ατόμου.

Η κρίση αυτή του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου βασίζεται και στη ρητή καταδίκη από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, που έχει καλέσει τα μέλη του, άρα και την Ελλάδα, να διασφαλίσουν ότι η στέρηση ή άλλες ιατρικές διαδικασίες που οδηγούν σε αυτή δεν πρέπει να είναι προαπαιτούμενα για τη νομική αναγνώριση του επιθυμητού φύλου.

Βασίζεται ακόμη και στο ψήφισμα της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι τα κράτη-μέλη πρέπει να θεσπίσουν ή να επανεξετάσουν τις διαδικασίες νομικής αναγνώρισης του φύλου, με στόχο τον πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων των διεμφυλικών ατόμων στην αξιοπρέπεια και τη σωματική ακεραιότητα.

Βασίζεται, τέλος, στην επισήμανση της έκθεσης της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2013 του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τα βασανιστήρια, ότι η προϋπόθεση της στέρησης, ως προαπαιτούμενο για την αναγνώριση των διεμφυλικών ανθρώπων, συνιστά βασανιστήριο.

Επισημαίνω το γνωστό στο Σώμα, ότι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είναι δεσμευτικές για τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, άρα και για την Ελλάδα και ότι, επομένως, η θέσπιση των σχετικών κανόνων συνιστά επιτακτική και αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας και δεν αποτελεί ιδεοληψία ή αυθαίρετο και ανεξέλεγκτο δικαιωματοπισμό.

Τέλος, να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι ο Συνήγορος του Πολίτη, δηλαδή η ανεξάρτητη αρχή που προωθεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης, πολύ πρόσφατα, στις 7-4-2017, έχει επιβεβαιώσει, βάσει των περιπτώσεων που έχει διαχειριστεί, ότι το συγκεκριμένο πρόβλημα το αντιμετωπίζουν πολλοί συμπολίτες μας και έχει επισημάνει την αναγκαιότητα ανάληψης νομοθετικής πρωτοβουλίας για την αναγνώριση και την προστασία της ταυτότητας φύλου, όχι μόνον για την επίλυση των ενδιαφερομένων ατόμων, αλλά και προκειμένου να αρθεί η σύγχυση στην ελληνική κοινωνία, που συντηρεί στερεότυπα προκαταλήψεις και συμπεριφορές απαξίωσης και περιθωριοποίησης.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε για τη νομική δυνατότητα αναγνώρισης ταυτότητας φύλου, που θα προκύπτει με το εχέγγυο δικαστικής κρίσης επί της αυτοπροσώπων

δήλωσης του αιτούντος ή της αιτούσας. Αν αυτή η δήλωση ο κ. Παναγιωτόπουλος φοβάται ότι μπορεί να είναι ελαττωματική λόγω πλάνης, η προβλεπόμενη στο σχέδιο νόμου δυνατότητα του αιτούντος ή της αιτούσας να τη μεταβάλλει είναι σαφές ότι θεραπεύει την τυχόν αρχική πλάνη.

Περαιτέρω η απαίτηση στην πρόταση νόμου που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα περί αναγκαιότητας προσκομιδής στο δικαστήριο ιατρικής βεβαίωσης, προφανώς ψυχιατρικής, αν και αυτό αποσιωπάται, απ' ενός μεν προσκρούει στην ήδη διαμορφωθείσα εσωτερική και διεθνή νομολογία, απ' ετέρου δε προσβάλλει το δικαίωμα των διεμφυλικών στην αξιοπρέπεια, δεδομένου ότι θεωρεί *a priori* τη δυσφορία γένους ως ασθένεια χρήζουσα παρακολούθησης και διάγνωσης.

Υπάρχει όμως και η ανθρωπιστική προσέγγιση του ζητήματος. Υπάρχει –και ας μην κλείνουμε τα μάτια και τα αφτιά μας– ένας αριθμός συμπολιτών μας που ζει στο περιθώριο και στο σκοτάδι, που βιώνει διακρίσεις, που είναι χωρίς πρόσβαση στην εργασία, στην κοινωνική ασφάλιση, στα κοινωνικά δρώμενα, λοιδορούμενος, αποδοκιμαζόμενος και υφιστάμενος βίαιες και απάνθρωπες συμπεριφορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε το δικαίωμα να επιτρέψουμε τη διαιώνιση αυτής της κατάστασης ή αντιθέτως έχουμε την επιτακτική υποχρέωση να την άρουμε; Συνδέεται η ανθρωπιστική προσέγγιση του θέματος από τη θέση που καταλαμβάνουμε στα Έδρανα της Βουλής;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι σε όλους αλλά κυρίως σε όσους έχουν διδαχθεί λόγω αντικειμένου τις αρχές του Συνταγματικού Δικαίου.

Σε ένα κράτος δικαίου η παραδοχή ότι η απόλαυση των ατομικών δικαιωμάτων δεν εξαρτάται από τον μικρό ή τον μεγάλο αριθμό των προσώπων που δυνητικά θα ωφεληθούν, αποτελεί τον πυρήνα της φύσης των δικαιωμάτων αυτών. Ένα κράτος δικαίου ακόμη κι ενός μόνο πολίτη το ατομικό δικαίωμα οφείλει να το αναγνωρίζει, να το σέβεται και να το προστατεύει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βαγιωνάς από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ αποσιωπάει – αλλά εν πάση περιπτώσει εκπροσωπείται – ο συνάδελφος και φίλος, ο Νίκος Παναγιωτόπουλος, ο εισηγητής του νομοσχεδίου, κάλυψε το θέμα απ' όλες τις πλευρές. Άφησε όμως μερικούς συναδέλφους ιατρούς να μιλήσουν γι' αυτό το θέμα.

Τα δικαιώματα όλων των αδύναμων, των ομοφυλόφιλων, των ξένων, των προσφύγων είναι σεβαστά απ' όλους. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία επ' αυτού. Κάθε άνθρωπος που είναι στο Κοινοβούλιο επί πολλές δεκαετίες έχει τη δική του εμπειρία. Εγώ, λοιπόν, θα μιλήσω ως γιαντρός.

Για να σας δώσω να καταλάβετε, ακολουθώ τον όρκο του Ιπποκράτη. Τι λέει ο όρκος του Ιπποκράτους; Θα σας πω πολύ περιληπτικά με τρεις γραμμές. «Θα χρησιμοποιώ τη θεραπεία για να βοηθήσω τους ασθενείς κατά τη δύναμή μου και την κρίση μου, αλλά ποτέ δεν θα βλάψω ή θα αδικήσω». Αυτό το αγνοείτε εσείς που μιλάτε μόνο για δικαιώματα. Αυτοί που έχουν όμως και επωμίζονται το βάρος της παιδικής ηλικίας, της εφηβείας, του ενήλικα κ.ο.κ. έχουν άλλους λόγους. Αυτοί, λοιπόν, είναι η πεμπουσία του όρκου του Ιπποκράτη.

Με οδηγώ, λοιπόν, αυτόν, πορεύτηκα όλη μου τη ζωή. Και δεν είναι λίγη η ιατρική μου ζωή. Περνάει τα πενήντα δύο χρόνια. Αυτόν τον οδηγό εξακολουθώ να έχω. Γι' αυτό εγώ δεν θα υπερψηφίσω το νομοσχέδιο της κίβδηλα προοδευτικής Κυβέρνησης.

Εξηγούμαι. Πρόσδος σημαίνει γυρίζω σελίδα, καλυτερεύω τη ζωή, μεταδίδω τη γνώση, φέρνω ισορροπία. Αυτό το νομοσχέδιο δεν φέρνει τίποτα απ' όλα αυτά στη ζωή των Ελλήνων. Σίγουρα όμως θα φέρει κοινωνική αναταραχή – απεύχομαι να γίνει αυτό – και οικογενειακά δράματα.

Πρόσδος ήταν ο νόμος του Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1976 για την εποχή του. Ξεπεράστηκε από την ιστορία. Είναι αντιληπτό ότι πρέπει να αλλάξει, όπως προχώρησαν πολλές χώρες και άλλαξαν τον νόμο αυτόν. Ωστόσο πώς θα γίνουν τόσο σοβαρές αλ-

λαγές χωρίς καμμία διαβούλευση; Με ποιον διαβουλευτήκε η Κυβέρνηση για τα ιατρικά θέματα, τα οποία είναι υπαρκτά και δεν τα αμφισβητεί κανείς; Με ποιον; Με τον δικαστή, για να πάει να σφραγίσει την αλλαγή του φύλου; Αυτό είναι το νομοσχέδιο. Πώς θα γίνουν, αγνοώντας το νόμο της φύσης, τον οποίο παντελώς δεν αναφέρετε.

Το φύλο το καθορίζουν τα χρωμοσώματα, τα ΧΧ και τα ΧΥ. Σαράντα οκτώ είναι και είκοσι τέσσερα ζευγάρια.

Άρα, λοιπόν, είναι χρωμοσωμική υπόθεση, το αν θα γεννηθεί το παιδί άρρεν ή θήλυ. Και το θέμα είναι ότι μέχρι το 1980 που βγήκαν οι υπέρηχοι, δεν ξέραμε τι θα γεννηθεί, αγόρι ή κορίτσι. Από το 1980 με τους υπέρηχους αρχίσαμε να λέμε ότι κατά πάσα πιθανότητα είναι μια διάγνωση καλή.

Οι γονείς μπορούν να παρατηρήσουν αλλαγές, διαφορές στο παιδί τους, αλλά αυτό δεν συμβαίνει μέχρι την ηλικία των δώδεκα ετών. Υπάρχουν κανόνες. Αυτός είναι κανόνας. Υπάρχουν κι εξαιρέσεις. Μην παίρνουμε τις εξαιρέσεις. Την εξαίρεση θα την παρατηρήσει η δασκάλα, θα την παρατηρήσει κάποιος σχολίατρος. Θα τη δει.

Όμως στην τρυφερή ηλικία της ήβης που τότε αρχίζει η ήβη; Λέμε στον νόμο ότι τα παιδιατρικά νοσοκομεία δέχονται παιδιά μέχρι ηλικίας δεκατεσσάρων ετών. Από τα δεκαπέντε και πάνω θεωρούνται ενήλικες. Κι όμως η τρυφερότερη ηλικία είναι αυτή η ηλικία, η εφηβική ηλικία, που δεν ξέρει αν είναι παιδί, είναι έφηβος, είναι άντρας ή το αντίστοιχο το κορίτσι, αν είναι γυναίκα, αν είναι δεσποινίδα, τι είναι. Σε αυτή, λοιπόν, την ηλικία τα πράγματα είναι αρκετά δύσκολα.

Δεν είναι καθόλου, όμως, δύσκολα για τους ανθρώπους που έχουν διαβάσει Αριστοτέλη και ξέρουν και ιατρική. Η φύσις δεν κάνει τίποτα τυχαίο ούτε περιπτό. Μπορεί να εκτραπεί λίγο η φύσις αλλά αυτό δεν είναι δικαίωμα του δικαστή να το αποφασίζει. Θα το αποφασίσει βάσει γνωμάτευσης ιατρικής, που γίνεται από εξειδικευμένους ανθρώπους που είναι οι ενδοκρινολόγοι, είναι οι ψυχίατροι, είναι οι γενετιστές, είναι οι βιολόγοι κ.ο.κ.. Από αυτά έχετε τίποτα;

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κανένα σημείο δεν λαμβάνεται υπ' όψιν ο εύθραυστος ψυχισμός εν προκειμένω ενός έφηβου δεκαπέντε ή δεκαεφτά ή είκοσι ετών, ο οποίος δεν έχει καν το δικαίωμα κατανάλωσης αλκοόλ και άλλων πραγμάτων, ξαφνικά να βρεθεί σε θέση να μπορεί να επαναπροσδιορίσει τα θεμέλια της ζωής του, πριν καν ενηλικιωθεί.

Μια ωραία πρωία σηκώνεται ο έφηβος, ανακοινώνει στην οικογένειά του ότι αποφάσισε να αλλάξει φύλο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους οικείους και στα είκοσι πέντε αποφασίζει, γιατί μετάνιωσε, να αλλάξει το φύλο του με αυτό το οποίο γεννήθηκε και δηλώθηκε στο ληξιαρχείο. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι τυφλό σε κάποια σημεία και η αλλαγή ταυτότητας φύλου δεν είναι οριστική και αμετάκλητη. Αφήντε παράθυρο και αυτό είναι που με ανησυχεί στην αρχική κατάσταση.

«Με ποιον σκοπό άραγε;» ερωτάται ο μέσος πολίτης, που κι εσάς, κύριε Υπουργέ, πιστεύω να σας ενόχλησαν γι' αυτό. Δεν δίνετε καμμία απάντηση γιατί δεν ξέρετε την απάντηση. Μπορεί να την έχετε κατά νου, αλλά δεν την κοινοποιείτε. Η υπεύθυνη στάση θα ήταν να θέσετε αυστηρότερους κανόνες και δικλίδες ασφαλείας με ιατρικές γνωματεύσεις που προείπα. Η στάση σας, κύριοι της Κυβέρνησης, αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ανεύθυνη και επικίνδυνη για τους πολίτες.

Προσωπικά μετά από μισό αιώνα ιατρικής συνειδησιακά, μετρώντας τις συνέπειες και τις παρενέργειες του νόμου, αδυνατώ να υπερψηφίσω. Διαφωνώ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πολλά σοβαρά ειπώθηκαν στην επιτροπή αλλά και στη σημερινή συνεδρίαση και θα ειπωθούν και αύριο στη συνέχιση της διαδικασίας. Ταυτόχρονα, όμως, ειπώθηκαν και πάρα πάρα πολλά ανατριχιαστικά λόγια.

Για μένα και για τις προσωπικές μου ευαισθησίες ιεραρχώ ως το πιο ανατριχιαστικό από αυτά που άκουσα όλες αυτές τις ώρες

κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση από τα κορυφαία ηγετικά στελέχη της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή ότι συμφωνούν και ταυτίζονται απολύτως με την ανακοίνωση της ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδας. Εμένα με αναστατώνει αυτό. Η Χρυσή Αυγή ταυτίζεται και συμφωνεί απολύτως με την ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδας, η εγκληματική, ναζιστική οργάνωση Χρυσή Αυγή, όχι κατά τη γνώμη μου, αλλά κατά το πόρισμα της δικαστικής διερεύνησης που τους έχει παραπέμψει και δικάζονται και κατά την κοινή πείρα όλων. Θέλω να ελπίζω ότι την ίδια δυσφορία που αισθάνομαι εγώ, όταν ακούω αυτά και μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο μάλιστα, θα την αισθάνονται και οι ιεράρχες. Θέλω να το ελπίζω. Εάν όντως το αισθάνονται, πρέπει όμως και να το δείξουν. Και να διαχωριστούν απολύτως από αυτή την προσέγγιση και την ταύτιση.

Ας μην επικαλεστεί κανείς ότι η Εκκλησία δεν πολιτεύεται, διότι δυστυχώς η Εκκλησία και πολιτεύεται. Εμένα δεν με ενοχλεί τόσο αυτό. Θεωρώ, ως φιλελεύθερος άνθρωπος, ότι και οι ιεράρχες και η Εκκλησία όχι ως σύνολο αλλά οι άνθρωποι που συμμετέχουν σε αυτή την κορυφαία διαδικασία, είναι μέλη της ιεραρχίας και μέλη της Εκκλησίας, έχουν δικαίωμα να έχουν απόψεις και πολιτικές και να τις εκφράζουν και να μην τις κρύβουν. Όμως αυτό πρέπει να τίθεται με όλους τους καθαρούς όρους της ισοτιμίας, όχι επικαλούμενοι τη θεοπνευστη προσέγγιση αλλά την απλή γνώμη που έχει κάθε πολίτης.

Αυτοί οι χαρακτηρισμοί «παιχνιδίσματα» για ένα νομοθέτημα μιας Κυβέρνησης ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου δεν είναι παρά πολιτική άποψη. Είναι σεβαστή αλλά είναι πολιτική άποψη. Πολύ περισσότερο πολιτική άποψη είναι η αναφορά στην ίδια ανακοίνωση της ιεραρχίας, που λέει ότι καλεί την Κυβέρνηση «να δείξει ανάλογο ενδιαφέρον για την επίλυση των σοβαρότατων προβλημάτων που μαστιάζουν τον λαό».

Αν αυτό δεν είναι πολιτική άποψη και πολιτική κριτική το ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν δείχνει ανάλογο ενδιαφέρον για την επίλυση των σοβαρότατων προβλημάτων του ελληνικού λαού, τότε τι είναι; Και αυτό, βέβαια, μπορεί να είναι μια άποψη που ταυτίζεται με τη Νέα Δημοκρατία, με το ΠΑΣΟΚ, με τον έναν, με τον άλλον, με οποιονδήποτε αλλά είναι πολιτική άποψη.

Ως εκ τούτου είναι απολύτως αναγκαίο την δυσφορία, αν την αισθάνονται οι ιεράρχες για τη διεκδίκηση από τη μεριά της Χρυσής Αυγής της ταύτισης και της συμφωνίας, να την εκδηλώσουν δημοσίως.

Από εκεί και πέρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα συμφωνήσω με τον συνάδελφο και σύντροφο κ. Τζαμακλή που προηγήθηκε, ότι όλος αυτός ο θόρυβος δεν αντιστοιχεί στην ουσία και στη σοβαρότητα αλλά και στο μέγεθος και στο μέτρο του ζητήματος που επιχειρεί ο Υπουργός και η Κυβέρνηση να νομοθετήσει. Διότι δεν έχει να κάνει ούτε με την κρίση στην ελληνική οικογένεια ούτε με την πατρίδα ούτε με το έθνος ούτε με το δημογραφικό ούτε με τίποτα απ' όλα αυτά.

Ο καθένας μπορεί, βέβαια, να φτιάχνει φαντάσματα. Είναι φαντάσματα, όμως, και θα αποδειχθεί και μάλιστα πολύ σύντομα. Ήδη έχει αποδειχθεί. Έχει γίνει μεγάλη αναφορά σε όλη τη συζήτηση ότι στην ελληνική έννομη τάξη η αλλαγή φύλου νομοθετήθηκε από το 1976, με αυτή την περίφημη ρύθμιση της κυβέρνησης Καραμανλή τότε, που αφορούσε τα ληξιαρχεία. Σε αυτή, όμως, ακριβώς τη ρύθμιση του άρθρου 14 του ν.344/11-6-1976 περί ληξιαρχικών πράξεων, δεν προσδιορίζεται ούτε περιορισμός για ηλικία ούτε περιορισμός για προϋποθέσεις ιατρικές ή άλλες ή οτιδήποτε. Τίποτα δεν λέει το σχετικό άρθρο. Διαβάστε το.

Τι συνέβαινε όμως; Σαράντα χρόνια πριν προφανώς δεν διανοείτο κανείς ότι μπορεί να προχωρήσει σε αλλαγή φύλου, ενώ υπήρχε το πρόβλημα. Δεν υπήρχε μόνο σαράντα χρόνια, και τετρακόσια, και χίλια, και δυο χιλιάδες χρόνια πριν υπάρχει αυτό το πρόβλημα, δεν γεννήθηκε τώρα από τη «σήψη» του σύγχρονου πολιτισμού. Ο σύγχρονος πολιτισμός απλώς τώρα προσέρχεται για να το αντιμετωπίσει και να το ρυθμίσει με την εμπειρία όλων αυτών των ετών, των δεκαετιών και των αιώνων. Το πρόβλημα το αναγνωρίζουν οι πάντες είτε είναι Εκκλησία είτε είναι επιστήμη είτε είναι πολιτικά κόμματα είτε είναι ό,τι υπάρχει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου δυο λεπτά, αν έχετε την καλοσύνη.

Έρχεται να το ρυθμίσει. Τότε, όμως, δεν διανοείτο κανείς να αλλάξει φύλο, παρά μόνο κάνοντας εγχείρηση. Και πέρασαν αυτά τα σαράντα χρόνια και κάποιοι άνθρωποι βασανίστηκαν, ξόδεψαν ένα σωρό λεφτά, έμπλεξαν και με έντιμους και έγκυρους γιατρούς αλλά και με σκιτζίδες και εκμεταλλευτές και στην Ελλάδα και, κυρίως, στο εξωτερικό, έκαναν χειρουργική επέμβαση αλλαγής φύλου.

Αυτό, όμως, ήταν κάτι που δεν το ξέραμε κι αφού δεν το ξέραμε, δεν πειράζει, ας γίνεται. Κι έτσι τότε ο δικαστής όπως προέβλεπε η ρύθμιση Καραμανλή, επικύρωνε ληξιαρχικά. Το δράμα και το πρόβλημα, όμως, υπήρχε. Έτσι ζήσαμε αιώνες, δεκαετίες αλλά και τα τελευταία σαράντα χρόνια.

Και ήρθαν το Συμβούλιο της Ευρώπης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η κοινοβουλευτική συνέλευση, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ένα σωρό έγκυροι οργανισμοί και είπαν απ' όλες τις μεριές ότι δεν χρειάζεται χειρουργική επέμβαση ούτε καν ψυχιατρικοποίηση του ζητήματος.

Διότι να όλοι αυτοί οι άνθρωποι που είναι ένας μικρός αριθμός ανθρώπων που βρίσκονται σε αυτό το πρόβλημα της σύγχυσης φύλου, έχουν πάει μόνοι τους, δεν χρειάζεται να τους το επιβάλει ο νόμος και σε γιατρούς και σε ενδοκρινολόγους και σε ψυχιάτρους και σε χειρουργούς και οι οικογένειές τους. Γιατί είναι υπαρκτό πρόβλημα και προσπαθούν να το αντιμετωπίσουν μόνοι τους τόσα χρόνια, χωρίς το κράτος πρόνοιας, χωρίς τη νομοθεσία, χωρίς τίποτα.

Κι ερχόμαστε και λέμε «δὲ ἀπλὴς δηλώσεως της βούλησης». Μα η βούληση σε αυτή την περίπτωση είναι κάτι αμελητέο; Πιστεύει κανείς ότι είναι εύκολο για έναν νέο άνθρωπο -και μεγαλώνοντας- και για τους γονείς του, όταν τα κυρίαρχα πρότυπα -αντικειμενικά που λέει το ΚΚΕ, υποκειμενικά ή δεν ξέρω τι είναι- είναι η θηλυκότητα για τα κορίτσια και η αρρενωπότητα για τα αγόρια, έτσι του έρχεται κάποιοι παιδιού, ενώ λέγεται Γεωργία, να αισθάνεται Γιώργος κι ενώ λέγεται Γιώργος, να αισθάνεται Γεωργία, γιατί έτσι η φύση τα έμπλεξε, δημιούργησε μια άλλη κατάσταση, υπαρκτή, πραγματική, αναγνωρίσιμη και από την επιστήμη και απ' όλους;

Αυτό διαμορφώνει ψευδή βούληση; Άντε να είναι για πέντε μήνες, για ένα μήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δρίτσα, να ολοκληρώσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Σε μήκος χρόνου μπορεί να διαμορφώνει σταθερή βούληση και του ατόμου και της οικογένειας ψευδή ως μόδα, ως οτιδήποτε; Εγώ καταλαβαίνω ακριβώς, όταν δεν υπάρχει η δικαιοπρακτική δυνατότητα, ότι κάπως χρειάζεται να δει κανείς και ο Υπουργός έσπευσε και το ρύθμισε.

Αλλά το πρόβλημα δεν προκύπτει ούτε καν από τα δεκαπέντε. Και από τα δώδεκα προκύπτει και από τα οχτώ προκύπτει. Τι θα πούμε σε αυτό το παιδί; Περίμενε να γίνεις δεκαοχτώ χρονών και τότε θα δούμε εάν θα μπορείς να έχεις απόφαση; Αυτά είναι παρανοϊκά πράγματα.

Και δεν μιλάμε για εμάς. Εγώ δεν έχω στην οικογένειά μου τέτοιο περιστατικό. Θα μπορούσα να έχω. Γιατί αυτά τα περιστατικά τα έχουν και φτωχοί άνθρωποι και πλούσιοι και μορφωμένοι και αμόρφωτοι και δεξιοί και αριστεροί και θρησκευόμενοι και μη θρησκευόμενοι και Έλληνες και Τούρκοι και Ασιάτες και Αμερικάνοι και Εγγλέζοι και όλοι. Εάν αυτό δεν είναι η βάση της προσέγγισης, τότε τα άλλα όπως ο κίνδυνος του έθνους, ο κίνδυνος της πατρίδας, ο κίνδυνος της οικογένειας πού πάνε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δρίτσα, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα κύριε Πρόεδρε.

Με αυτή την έννοια νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να απαντήσει με τον τρόπο που μπορεί -στη συνέχεια θα δούμε και καλύτερες ρυθμίσεις και η εμπειρία θα δείξει και πολλά- για το πρόβλημα αυτών των ανθρώπων και όχι για το σύνολο της κοινωνίας. Έρχεται να απαντήσει με έναν τρόπο συμβατό στις σύγχρονες εξελίξεις και της επιστήμης αλλά και του προβληματισμού των κοινωνιών σε όλο τον κόσμο και στην Ευρώπη με τις πολύ ψαγμένες, από ιατρική, από επιστημονική και από κοινωνική

άποψη, αποφάσεις των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί αυτές κινήθηκαν με βάση τη βιωματική σχέση ανθρώπων που αντιμετωπίζουν ένα πρόβλημα και την ανάγκη τους να γίνουν ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Αυτό είναι το ζήτημα.

Εάν θέλουμε να κάνουμε σοβαρή συζήτηση, να μιλήσουμε και να δούμε και τις όποιες άλλες παραμέτρους. Αλλά αυτή η ιδεολογικοποίηση ενός προβλήματος συμπολιτών μας που πρέπει η πολιτεία να σταθεί αρωγός, είναι έξω από κάθε έννοια! Και δίνουμε τροφή στους εγκληματίες, δολοφόνους της Χρυσής Αυγής. Μόνο αυτό κάνουμε με όλη αυτή την αθλιότητα της πολιτικής εκμετάλλευσης του προβλήματος αυτών των ανθρώπων.

Ας τελειώνουμε, λοιπόν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον

λόγο στον επόμενο ομιλητή, ζήτησε ο Υπουργός να καταθέσει κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είναι νομοτεχνικές, κύριε Πρόεδρε.

Είχε παραληφθεί εκ παραδρομής να περιληφθεί και ένας παιδίατρος στην επιτροπή, την οποία προβλέπει το άρθρο 3 και επίσης ένας αναριθμητισμός στην τροπολογία σχετικά με τις διατάξεις του Πτωχευτικού Δικαίου.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

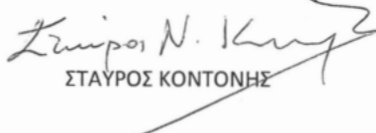
«Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου- Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού»

- 1) Στη νομοτεχνική επί της παρ. 2 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου η φράση «και στ) ένας κοινωνικός λειτουργός» αντικαθίσταται από τη φράση «,στ) ένας κοινωνικός λειτουργός και ζ) ένας παιδίατρος, ως Πρόεδρος, άπαντες».
- 2) Στη νομοτεχνική επί της παρ. 12 του τρίτου άρθρου της Τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 1275 και ειδικό 112 η φράση «της παραγράφου 2» αντικαθίσταται από τη φράση «της παραγράφου 3».

Αθήνα, 9 Οκτωβρίου 2017

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ να διαμεμηθούν οι συγκεκριμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Πάλλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε εδώ επί ενός νομοσχεδίου και καλό θα είναι κατ' αρχάς κάποιοι συνάδελφοι και κάποιες πτέρυγες να διαβάσουν τον τίτλο. Μιλάμε για τη νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου, για το αναφαίρετο ατομικό δικαίωμα κάποιων ανθρώπων τελικά να αυτοπροσδιορίζονται σε μια κοινωνία και να μην είναι θύματα ενός όχλου, του όχλου που συναντήσαμε νωρίτερα από τα έδρανα της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι διεκδικούσαν το δικό τους δικαίωμα.

Δεν μας το είπαν. Δεν τόλμησαν να εκφράσουν μέσα στο Κοινοβούλιο ποιο είναι αυτό το δικό τους δικαίωμα που διεκδικούν. Μιλάμε για τη ζωή και τις ελπίδες πολλών συνανθρώπων μας - μειοψηφία μεν στο σύνολο της κοινωνίας μας αλλά πολλών συνανθρώπων μας δε- για μια ισότιμη ζωή σε σχέση με όλους τους υπόλοιπους. Αυτή είναι η ουσία του νομοθετήματος που συζητάμε.

Πατριδοκαπηλίες, θρησκευτικά παραληρήματα, απόψεις περί επιστημονικού ή μη επιστημονικού κύρους, δικαιολογίες και πολιτικοί τσαρλατάνοι. Όλα αυτά τα έχουμε συναντήσει αυτές τις μέρες. Πολιτικοί τσαρλατάνοι ήλπιζαν πως τούτη η Κυβέρνηση δεν θα προχωρήσει άλλο ένα βήμα στην κατοχύρωση των ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, πως δεν θα έρθει ποτέ αυτό το νομοσχέδιο και περιαυτολογούσαν για το πως θα στηρίξουν αυτό που εμείς δεν θα φέρουμε όταν έρθει η ώρα και οι οποίοι στην καλύτερη περίπτωση απουσιάζουν και στην χειρότερη έχουν δηλώσει ότι θα καταψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο.

Έχουμε, όμως, και άλλα φαινόμενα. Η ανικανότητα και η ανεπάρκεια επί των πολιτικών ζητημάτων κάποιων πτερύγων του Κοινοβουλίου να κάνει πολιτική συζήτηση, πετάει την μπάλα στην κερκίδα και μας ζητά σήμερα ταυτότητα θρησκευτικών φρονημάτων, αύριο κοινωνικών φρονημάτων. Για την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας το λέω. Δεν είναι η Χρυσή Αυγή αυτή που μας ζήτησε ταυτότητα θρησκευτικών φρονημάτων, κύριοι συνάδελφοι. Τα έχουμε μπερδέψει όλα εδώ.

Ταυτόχρονα, όμως, δεν έχουμε συζητήσει καθόλου για το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου. Εγώ δεν θα ήθελα να ακούσω πάρα πολλά από τις παρατάξεις που κυβέρνησαν αυτόν τον τόπο όλα αυτά τα χρόνια, αλλά την απλή παραδοχή τους για την αμέλεια που επέδειξαν όλα αυτά τα χρόνια για την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών και για τη δημιουργία ενός μηχανισμού μέσω του οποίου θα συζητάμε πια υπεύθυνα, με αρκετά δεδομένα για το πώς θα προστατέψουμε τα παιδιά. Παιδιά είναι και αυτά που είναι και κάτω των δεκαπέντε ετών.

Πολλά κουβέντα γι' αυτά τα δεκαπέντε χρόνια. Τι τακτοποιούμε; Τα τακτοποιούμε όλα τα ζητήματα με αυτό το νομοσχέδιο; Όχι. Τακτοποιούμε τα ζητήματα μιας μεγάλης πλειοψηφίας της κοινότητας αυτής. Υπάρχει και παρόν και μέλλον όμως και υπάρχουν και παιδιά που είναι μικρότερα και ενδεχομένως θα πρέπει στην πορεία των πραγμάτων και με τη σύσταση των επιτροπών να αξιολογήσουμε κατά πόσον σε κάποια παιδιά θα δώσουμε τη δυνατότητα της προστασίας τους από πολύ πιο μικρή ηλικία.

Επ' ουδενί δεν πρέπει να συζητάμε για το δικαίωμα επανακαθορισμού του φύλου. Τέθηκε και αυτό στη συζήτηση. Τιμωρία είναι, κύριοι συνάδελφοι; Η επιλογή μπορεί να είναι τιμωρία; Μία και de facto; Όπως όλα αυτά τα χρόνια για κάποια παιδιά μία και de facto κάποιοι άνθρωποι έκαναν την επιλογή και τους όριζαν ποιο είναι το φύλο τους; Θα τα δούμε επί της ουσίας τα θέματα; Θα απαντήσουν επί της ουσίας οι παρατάξεις που δηλώνουν προοδευτικές ή κεντρώες, πόσο κεντρώες και προοδευτικές είναι ή θα κάνουν πλιάτσικο στους ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής; Πόσο Ευρωπαίοι είστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Δεν αντιλαμβάνεστε, πως με τη στάση σας ο κόσμος που πάτε να πιάσετε πάει στο original; Εκφασίζετε την κοινωνία με τη στάση αυτή. Δεν το καταλαβαίνετε; Έχετε κουβεντιάσει στο Λαϊκό Κόμμα τις θέσεις για τα θέματα αυτά; Έχετε ομώνυμες απόψεις για τα θέματα αυτά με το Λαϊκό Κόμμα; Φαντάζομαι πως όχι.

Δεν θα μακροηγήσω. Θα τελειώσω πριν τη λήξη του χρόνου

μου.

Ακούστηκαν διάφορα και αστεία πράγματα για το άβατο του Αγίου Όρους κ.λπ.. Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που το 1967 η κυβέρνηση Καραμανλή νομοθέτησε -με τους όρους εκείνης της εποχής- το δικαίωμα της ταυτότητας αλλαγής φύλου, υποψιαστήκατε ποτέ ότι μπορεί να έχει αλωθεί το άβατο; Σας προβληματίσε τότε; Βάλατε τέτοια ζητήματα;

Η στάση σας είναι αστεία, κύριοι. Η στάση σας είναι αστεία, γιατί προσβάλλει όλους αυτούς τους ανθρώπους και τον καθένα ξεχωριστά. Δεν τολμάτε να κοιτάξετε στα μάτια τον κάθε άνθρωπο χωριστά. Δεν έχουν όλοι τα ίδια προβλήματα και δεν αντιμετωπίζονται όλα τα προβλήματα με τον ίδιο τρόπο. Αρνείστε όμως και να κουβεντιάσετε επί της ουσίας του πράγματος.

Εγώ θα έλεγα, λοιπόν, ότι πέρα από τις όποιες αμφιβολίες, ενδοιασμούς, απόψεις που μπορεί να υπάρχουν μέσα στην Αίθουσα, ο κάθε συνάδελφος και η κάθε συνάδελφος θα πρέπει, αφού αφουγκραστεί και αφού διαβάσει για άλλη μια φορά τα πρακτικά, ιδίως της επιτροπής, όπου ήρθαν οι φορείς και οι καλεσμένοι του ελληνικού Κοινοβουλίου και έθεσαν τα ζητήματα όπως τα έθεσαν από τη δική τους σκοπιά, με την ατομική του ευθύνη να πάρει θέση απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους.

Θα έλεγα ότι είναι και μια καλή αφορμή να συνεχίσει αυτή η συζήτηση, για να δούμε τι θα κάνουμε με εκείνα τα παιδιά που δεν είναι δεκαπέντε ετών ακόμα, που θα γίνουν κάποια στιγμή δεκαπέντε ετών, αλλά και εκείνα τα παιδιά που δεν έχουν γεννηθεί ακόμα και θα έρθουν και θα αντιμετωπίσουν πάλι τα ίδια προβλήματα. Θέλουμε μια δημοκρατική κοινωνία, θέλουμε να αποδείξουμε σε όλα τα παιδιά ότι τα παιδιά είναι ίσα και θέλουμε να προστατέψουμε τα παιδιά από το μπουλινγκ από την ανευθυνότητα κάποιων γονιών που θέλουν να ορίσουν εκείνοι το μέλλον τους και τη ζωή τους, από την καταπίεση που τα υποβάλλουμε και αυτή τη στιγμή που μιλάμε και τοποθετούμαστε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί όλα αυτά πληγώνουν ανθρώπους σήμερα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Φίλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Όπου να έρθει ο κ. Φίλης στο Βήμα, θα ήθελα να ενημερώσω με την ευκαιρία το Σώμα ότι ο κατάλογος σήμερα θα ολοκληρωθεί με την τοποθέτηση του κ. Μαντά. Άρα υπολείπονται άλλοι επτά ή οκτώ Βουλευτές αν δεν κάνω λάθος. Οπότε με τον κ. Μαντά ολοκληρώνεται η σημερινή συνεδρίαση.

Κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ένα θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορά μια πολύ μικρή ομάδα συμπολιτών μας, έχει προκαλέσει τόσο θορυβώδεις αντιδράσεις; Γιατί σύμπασα η συντηρητική παράταξη και οι αντιδραστικές απολήξεις της έχουν ξεσηκωθεί;

Πρόκειται για μια μεταρρύθμιση με συμβολικό χαρακτήρα, που ξεπερνά το συγκεκριμένο πρόβλημα και θέτει στο επίκεντρο του δημόσιου διαλόγου την ανάγκη η χώρα μας να βγει από την κρίση στη βάση μεγάλων μεταρρυθμίσεων με προοδευτικές αριστερές αξίες. Αυτό είναι το επίδικο και της σημερινής συζήτησης. Γι' αυτό και αυτή η ανέλπιστα επιθετική στάση της συντηρητικής παράταξης και των αντιδραστικών απολήξεών της.

Αυτό που διακυβεύεται σήμερα είναι η ηγεμονία για το μέλλον, αν δηλαδή η χώρα μας θα ξεφύγει από τους αναχρονισμούς και τις αρχαιότητες του παρελθόντος που εγγράφονται μέσα στη μήτρα της σημερινής κρίσης και αν θα ενταχθεί η χώρα μας, βγαίνοντας από την κρίση, σε έναν ορίζοντα ευημερίας και ταυτόχρονα συνεχώς εξελισσόμενης ελευθερίας και δημοκρατίας. Αυτό είναι το διακύβευμα.

Πιστεύω ότι σήμερα δεν έχει κριθεί αυτή η ηγεμονία. Μπορεί να είναι πλειοψηφία ο ΣΥΡΙΖΑ εκλογικά, μπορεί να είναι μειοψηφία η συντηρητική παράταξη εκλογικά, αλλά το θέμα της ηγεμονίας δεν έχει κριθεί. Κρίνεται κάθε μέρα με μικρές ή μεγαλύτερες αντιπαραθέσεις και μάχες για τις μεταρρυθμίσεις στη ζωή μας, στο κράτος και την κοινωνία. Η κρίση που ζούμε και η νεοφιλελεύθερη διαχείρισή της, ενισχύει συντηρητικά στερεότυπα, αναβιώνει αναχρονισμούς και δημιουργεί συχνά μορφές κοινωνικού

εμφυλίου πολέμου.

Αν οι πολίτες ακόμα περισσότερο οι μικρότερες κοινωνικές ομάδες, οι πλεόν ανυπεράσπιστες λόγω και της μικρής δύναμής τους, δεν έχουν θέση στη νέα εθνική και κοινωνική προσπάθεια, όλοι –μηδενός εξαιρουμένου– τότε είναι προφανές ότι από την κρίση θα βγούμε με έναν τρόπο πάρα πολύ αρνητικό. Γι' αυτό έχει σημασία ποιος κυβερνά σ' αυτή την πορεία εξόδου από την κρίση.

Σήμερα πήραμε ένα μάθημα για το τι σημαίνουν οι αντιλήψεις, σύμφωνα με τις οποίες οι κοινωνικές ανισότητες είναι στη φύση του ανθρώπου. Σ' αυτή τη συμβολική αντιπαράθεση που αφορά εξαιρετικά λίγους συμπολίτες μας, αλλά που έχει –επαναλαμβάνω– ένα ισχυρό συμβολισμό, η ιεραρχία, δηλαδή η διοίκηση και όχι το Σώμα της Εκκλησίας που αποτελούν τα εκατομμύρια πιστοί στη χώρα μας, μπαίνει ξανά πολιτικά μπροστά. Διεκδικεί πολιτικό ρόλο. Έχει δικαίωμα; Το έχει και το διεκδικεί.

Όμως, όταν διεκδικεί πολιτικό ρόλο, θα αντιμετωπιστεί πολιτικά. Δεν υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά, δηλαδή από τη μία ένα θείον καθήκον και από την άλλη μία εγκόσμια πολιτική. Αυτά είναι πλαστές διατυπώσεις. Όταν κατεβαίνει κανείς στον στίβο της πολιτικής –ο συνάδελφος κ. Δρίτσας αναφέρθηκε στην ανακοίνωση της ιεραρχίας που κάνει κριτική στην Κυβέρνηση για πολιτικά ζητήματα– όταν επανέρχεται η γνωστή ευλογία υπέρ της «Δεξιάς του Κυρίου», όπου η Εκκλησία είναι η Δεξιά του Κυρίου, τότε είναι προφανές ότι σ' αυτή την πολιτική επιδίωξη της Εκκλησίας –εννοώ της ιεραρχίας– οι ίδιοι οι πιστοί που ανήκουν σε πολλά κόμματα, σε πολλές ιδεολογικοπολιτικές αντιλήψεις και που τους ενώνει μόνο η πίστη τους στον Χριστό, όλοι οι πολίτες εντός και εκτός της Εκκλησίας, προφανώς και διεκδικούν να υπάρξει μία λύση δημοκρατικού χαρακτήρα.

Αυτή η λύση είναι, κατά τη γνώμη μου, η συνταγματική Αναθεώρηση που θα καθιστά σαφείς τους ρόλους της Εκκλησίας και της Πολιτείας. Δεν χρησιμοποιώ την ορολογία «διαχωρισμός» ή «χωρισμός», διότι δημιουργούνται παρεξηγήσεις εκ μέρους της Εκκλησίας. Όμως για διαχωρισμό πρόκειται. Άλλο η ιεραρχία, άλλο η Εκκλησία ως θεσμός, άλλο η κοινωνία, η πολιτική και οι άλλοι κοσμικοί θεσμοί.

Επισημαίνω μία σύμπτωση. Στην τελευταία συνεδρίαση της ιεραρχίας όπου βγήκε το μανιφέστο για τους διεμφυλικούς συμπολίτες μας και για την Κυβέρνηση, υπάρχει και ένα δεύτερο μανιφέστο με αξιώσεις της Εκκλησίας για τη θέση της στο πολιτικό σύστημα. Ανοίγει, δηλαδή, η Εκκλησία με τους δικούς της όρους, το πώς εννοεί τις σχέσεις της με το κράτος. Έχει ενδιαφέρον, γιατί έχουμε ένα δείγμα αυτού του πράγματος, με την παρέμβασή της πια στα ζητήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Προφανώς και δεν είναι όλες οι χριστιανικές εκκλησίες –εννοώ και τις ηγεσίες τους– σ' αυτό το κήρυγμα, το οποίο σπρώχνει ανθρώπους στην περιθωριοποίηση. Προ καιρού διαβάσαμε την επιστολή του Πάπα προς την κοινότητα των ομοφυλόφιλων της Ρώμης της Ιταλίας. Δεν συμφωνεί μαζί τους σε όλα, αλλά κάνει διάλογο, τους δέχεται. Δεν παραπέμπει σε μία ανθρωπολογία της Παλαιάς Διαθήκης. Λαμβάνει υπ' όψιν του τα ευρήματα της επιστήμης, όπου το λεγόμενο «τρίτο φύλο» δεν είναι μόνο μία δημιουργία, μία επιλογή κοινωνικού χαρακτήρα, αλλά είναι και μία προκαθορισμένη σε ορισμένες περιπτώσεις γονιδιακή εξέλιξη.

Επίσης είναι προφανές ότι το μήνυμα της χριστιανικής εκκλησίας πρέπει να είναι ένα μήνυμα σεβασμού στην ελευθερία του προσώπου. Ο Χριστός είπε: «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν...». Δεν αφόρισε ούτε απείλησε κανέναν για να τον πάρει μαζί του.

Επίσης η Εκκλησία οφείλει να σεβεται αυτό που πολλοί έχουν ονομάσει τον τρόπο ύπαρξης που διεκδικεί ο κάθε άνθρωπος. Προφανώς για την Εκκλησία ορισμένα δικαιώματα και παλαιότερα όλα τα δικαιώματα των πολιτών και των πιστών συνιστούν αμαρτία. Σήμερα πολλά συνιστούν αμαρτία. Όμως έτσι δεν μπορούμε να κάνουμε συζήτηση σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Θα μπορούσαμε πολλά πράγματα να πούμε. Απλώς να επισημάνουμε ότι ο λαός μας έχει πολλά προβλήματα, πράγματι, και το τελευταίο που μπορεί να τον εμπνεύσει, να τον παραπλανήσει, είναι κηρύγματα που οδηγούν σε λαοσυνάξεις. Είναι εκτός εποχής όσοι νομίζουν ότι μπορούν να δημιουργηθούν τέτοιου είδους αντιδράσεις.

Ο συνάδελφος, ο κ. Δρίτσας, επισήμανε και μία, είναι η αλήθεια, πολύ επικίνδυνη εξέλιξη, ότι όχι μόνο η Νέα Δημοκρατία, η οποία στο κάτω κάτω είναι μεγάλο κόμμα και θέλει να πάρει ψήφους και παραδοσιακά αντιμετωπίζει την Εκκλησία όχι ως θείον καθήκον αλλά ως πελατειακό μηχανισμό, αλλά και η Χρυσή Αυγή και μάλιστα με έναν τρόπο εξαιρετικά ενοχλητικό και επικίνδυνο πρώτα-πρώτα για τους πιστούς, μίλησε με τρόπους που θέλει να αγκαλιάσει την Εκκλησία, με την έννοια να τη σφίξει την Εκκλησία. Και ξέρουμε τι σημαίνει όταν μια εγκληματική οργάνωση σφίγγει κάποιον.

Περιμένω και εγώ μια αποδοκιμασία αυτής της στάσης της Χρυσής Αυγής από την επίσημη Εκκλησία. Όχι παιχνιδίσματα με τη Χρυσή Αυγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φίλη, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω. Ζητώ συγγνώμη.

Το νομοσχέδιο είναι οργανικό μέρος, λοιπόν, μιας μεγάλης μεταρρυθμιστικής προσπάθειας. Δεν πρόκειται για μια αλά καρτ αριστερή νομοθέτηση, όπως μας κατηγορεί η Νέα Δημοκρατία και το ΚΚΕ που λέει: «Δεν είναι αριστερά αυτά που λέτε» –βέβαια από τη δική του πλευρά. Δεν πρόκειται για έναν αντιπερισπασμό απέναντι στο εξοντωτικό μνημόνιο, που παρά τις προσπάθειές μας και τις ρωγμές που ανακαλύπτουμε με κοινωνική ευαισθησία, παραμένει εξοντωτικό για την κοινωνία μας. Όχι. Πρόκειται, επαναλαμβάνω, για μια προσπάθεια για μια μεγάλη μεταρρύθμιση για το μετά, όταν βγούμε από την κρίση.

Θέλω να πω ότι ο σύγχρονος άνθρωπος έχει πολλές ταυτότητες. Μετέχει πολλών κοινωνικών διεργασιών και υπόκειται διάφορες καταπιέσεις σε πολλά επίπεδα. Το θέμα του φύλου σε διάφορες εκδοχές, βεβαίως, επηρεάζεται από τη γενικότερη κοινωνική, ταξική κατεύθυνση, αλλά αντανακλά πρωτίστως ιδιαίτερο διαταξικό χαρακτήρα. Όπως λένε, τι πλούσιος, τι πένης, τι βασιλεύς τι στρατιώτης –για άλλο θέμα για τον θάνατο εδώ ισχύει στην περίπτωσή μας. Όλοι υπόκεινται στα ζητήματα των σχέσεων των φύλων. Όλοι υπόκεινται στα ζητήματα των επιπτώσεων του περιβάλλοντος. Όλοι.

Πρέπει σε αυτό να τονίσω ότι το προσωπικό είναι βαθύτατο πολιτικό. Δεν πρόκειται για κάποιους αποπροσανατολισμούς ούτε για μια προσπάθεια ακραίων υποκειμενισμών. Όποιος έχει το πρόβλημα, να δούμε τι θα απαντήσει όταν τον κατηγορούν σήμερα ορισμένοι από τη σκοπιά της Αριστεράς για ακραίους υποκειμενισμούς.

Προφανώς η νομοθέτηση δεν λύνει το πρόβλημα των ανισοτήτων και των προβλημάτων των διεμφυλικών και των μεσοφυλικών συμπολιτών μας. Διαφοροποιεί, όμως, δυναμικά τους συσχετισμούς και ενισχύει τα δικαιώματα, δηλαδή τον διαρκή αγώνα για μια κοινωνία ελευθερίας και ισότητας όπου καταργούμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριε Φίλη. Μιλάτε δωδεκάμισι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πιστεύω –και με αυτό τελειώνω– ότι χρειάζεται η πολιτεία να αναλάβει πρωτοβουλίες στα σχολεία, στις οικογένειες, στις γειτονιές, όχι με το κλίμα που επικράτησε εδώ μέσα από ορισμένες πλευρές, της κινδυνολογίας για την πατρίδα και την οικογένεια και της ηθικολογίας, της κούφιας ηθικολογίας, αλλά πρωτοβουλίες σεβασμού των ανθρώπων με τα προβλήματά τους, ψυχολογικής στήριξης των συμπολιτών μας, τους οποίους θέλουμε να προστατέψουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αϊβατίδης από τη Χρυσή Αυγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χωρίς να εκπλαγώ, άκουσα από τον κύριο Υπουργό, τον κ. Κοντονή, ότι είναι θιασώτης της Οκτωβριανής Επανάστασης και εμμέσως πλην σαφώς αποκέρυξε τον σταλινισμό. Φυσικά και επί Λένιν τα πράγματα –θα έλεγε κανείς– ήταν σε έναν προοδευτικό δρόμο. Πράγματι επί Λένιν ομοφυλόφιλοι είχαν τη δυνατότητα να κατέχουν θέσεις κυβερνητικές. Αντιθέτως επί Στάλιν ποινικοποιήθηκε η ομοφυλοφιλία και μάλιστα επέσυρε και ποινές αρκετών ετών φυλακίσεως ή καταναγκαστικών έργων ή εκποτίσεως.

Θα ρωτήσω τον κ. Κοντονή, αφού είναι θιασώτης της Οκτωβριανής Επανάστασης, γνωρίζει επί Λένιν, ποιο ήταν το σύμβολο το οποίο είχαν τα παράσημα του Κόκκινου Στρατού; Μήπως είναι το ίδιο σύμβολο, το οποίο υπάρχει σε έκθεμα, το υπ' αριθμόν 67, στο Μουσείο της Ακροπόλεως; Δηλαδή το τετράγαμμα ή γαμμάδιον ή σβάστικα; Πιστεύω το γνωρίζει.

Όσον αφορά τον κ. Δρίτσα ο οποίος μίλησε πριν από λίγο, αυτή η ομιλία του ήταν μία πλήρης έκφανση ενός ακραιφνούς λενινισμού ή και σταλινισμού ακόμα, αφού καταστρατήγησε ένα μείζον δικαίωμα αυτό του τεκμηρίου της αθωότητας υποδίκων.

Έρχομαι τώρα στο εισαχθέν νομοσχέδιο. Ο αυτοπροσδιορισμός του φύλου είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τις σεξουαλικές προτιμήσεις. Θεωρώ πως αυτό είναι πανθομολογούμενο. Συνεπώς η φυλομετάβαση με δυσφορία του φύλου είναι συνυφασμένη με την ομοφυλοφιλία ή φιλομοφυλία. Ειδάλλως εάν δεν είναι συνυφασμένη με την ομοφυλοφιλία, πρόκειται για άλλη διαταραχή, αυτή της απλής παρενδυσίας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να στηλιτεύσω την ασέβεια προς τον εκπρόσωπο της Ιεράς Συνόδου, στην επιτροπή που έλαβε χώρα, η οποία εκδηλώθηκε με αποχώρηση ορισμένων από τους εκπροσώπους των διεμφυλικών.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις διαδραμάτισε η LGBTQ κοινότητα, το L από το Lesbian, το G από το Gay, το B από το Bisexual, το T από το Transgender και το Q από το Queer. Το ακρωνύμιο αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά το τελευταίο του γράμμα, το Q, διότι η λέξη queer σημαίνει το αλλόκοτο, το παράξενο και παραπέμπει ευθέως στον queer αναρχισμό, όπου ο προπάτορας αυτού του ιδεολογήματος του αναρχικού ιδεολογήματος ήταν ο Αδόλφος Μπράντ, ο οποίος ήδη από το 1896 είχε εκδώσει ένα περιοδικό για την ομοφυλοφιλία.

Επιβεβαίωση αυτού του οποίου λέγω, είναι ότι στη συγκέντρωση που έλαβε χώρα εξώθεν του Κοινοβουλίου, υπήρχαν άτομα της ΛΟΑΤ κοινότητας, που συνοδεύονταν από αναρχικούς, οι οποίοι μάλιστα έφεραν και την κλασική σημαία, κόκκινη-μαύρη. Βεβαίως η σημαία του queer αναρχισμού είναι αυτή με ροζ και μαύρο.

Θεωρώ πως το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, αναφανδόν καταστρατηγεί τον θεσμό της οικογένειας και αντιβαίνει τα χρηστά ήθη. Ως εκ τούτου είναι αντισυνταγματικό και προξενεί κατάπληξη ότι ουδέν άλλο κόμμα στήριξε το αίτημα αντισυνταγματικότητας που υπέβαλε ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή, παρ' ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων έκανε μνεία στα σχετικά άρθρα του Συντάγματος αλλά όχι μόνο αυτός. Υπήρχε και Βουλευτής, αν δεν κάνω λάθος, Βοιωτίας της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος έκανε ακριβώς τις ίδιες αναφορές. Παρ' όλα αυτά την κρίσιμη χρονική στιγμή δίστασαν να υποστηρίξουν την ένσταση αντισυνταγματικότητας που υπέβαλε η Χρυσή Αυγή.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, εισάγει αναρχικές θεωρήσεις στο σύστημα δικαίου της χώρας. Εκμεταλλεύεται τα διεμφυλικά άτομα και την άγνοια άλλων κομμάτων, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ακόμη και του Ποταμιού επί παραδείγματι. Με την πρόφαση της προάσπισης των ατομικών δικαιωμάτων προάγει τον κλασικό αναρχικό ατομικισμό, την ιδιωτική αυτονομία, όπως ανερυθρίαστα κατέθεσε από Βήματος ο κ. Λάππας, αν δεν κάνω λάθος, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Η Νέα Δημοκρατία με την πρόταση νόμου που κατέθεσε, σύρεται ουσιαστικά στο να υποστηρίξει εμμέσως αυτόν τον αλλόκοτο αναρχισμό, που με διακριτικό θα έλεγα τρόπο ή έστω και υπαινικτικό, κατήγγειλε Βουλευτής της, αν δεν κάνω λάθος ο κ. Βορίδης, κάνοντας λόγο για δικαιωτισμό. Αυτό ακριβώς εννοούσε ο κ. Βορίδης. Πλην, όμως, δεν τόλμησε να αναφερθεί στο συγκεκριμένο θέμα της εισαγωγής αναρχικών ιδεολογημάτων στο σύστημα δικαίου της χώρας.

Η Νέα Δημοκρατία αγνόησε περιφρονητικά, θα έλεγα, τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο, η οποία ανέφερε πως το νομοσχέδιο τορπιλίζει τον ιερό θεσμό της οικογένειας αλλά και τους επικεφαλής των είκοσι μονών του Αγίου Όρους που είπαν ότι παραβιάζεται ο νόμος του Θεού κι αυτό το λέγω, διότι η πρόταση νόμου που κατέθεσε, ουσιαστικά έχει μόνο μια διαφοροποίηση, την ηλικία.

Αντί για δεκαπέντε, τα δεκαοκτώ έτη.

Ένα άλλο ερώτημα που θα θέσω είναι το εξής: Γιατί το φεμινιστικό κίνημα στην Ελλάδα σιωπά; Στη Αγγλία, η εμβληματική μορφή της Ζερμέν Γκρηρ η οποία είναι ακαδημαϊκός φεμινίστρια, δήλωσε ότι «οι διεμφυλικές γυναίκες δεν είναι πραγματικές γυναίκες» και την κατηγόρησαν για τρανσφοβική. Άραγε στην Ελλάδα υπάρχει τρανσφοβικό σύνδρομο; Δεν το πιστεύω αυτό. Αντιθέτως υπάρχει ένα νορμοφοβικό σύνδρομο, το οποίο πυροδοτείται από αριστεριστικές πολιτικές, στα άτομα τα οποία είναι διεμφυλικά.

Ένα παλαιό ρητό που αφορά το δικαίο της φύσης αναφέρει. Ο νόμος είναι παντοδύναμος, αλλά δεν μπορεί να μεταβάλλει τον άντρα σε γυναίκα. Αυτό ακριβώς ισχύει και με το δικό σας νομοθέτημα. Ακόμα κι αν υπερψηφισθεί, δεν είναι δυνατόν να γίνει αυτή η μεταβολή, είναι παρά φύσιν.

Η Χρυσή Αυγή, σε πείσμα πολλών μεταξύ των οποίων και του κ. Δρίτσα συντάσσεται πλήρως με την άποψη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Ελλαδικής Εκκλησίας και τους αγιορείτες μοναχούς, αλλά σε κάθε περίπτωση και με τα αρχαιοελληνικά ιδεώδη, της αρετής, της τιμής, του ήθους και θα πολεμήσει έως την τελική νίκη, την χρυσή αυγή του Ελληνισμού!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο τώρα θα δώσουμε στον κ. Κουμουτσάκο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «σχέδιο διάσωσης της δήθεν αριστερής υπόληψης», «αγωνία του προοδευτικού αποτυπώματος», αυτοί θα έπρεπε να είναι οι τίτλοι ή ο τίτλος του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα.

«Αγωνία του προοδευτικού αποτυπώματος». Αυτή προδίδει και αυτή θέλει να καλύψει το παρόν νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εδώ και περίπου είκοσι ημέρες υφίστασθε συνεχείς ήττες. Ήττες σε γήπεδα και σε τομείς που τα θεωρείτε δήθεν δικά σας. Ήττα στην οικολογία με την παντελή ανικανότητα αντιμετώπισης της ρύπανσης του Σαρωνικού. Ήττα στο δήθεν ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς που χάθηκε μεταξύ ρουλέτας και συνομιλιών με ισοβίτες και θα ακολουθήσει ακόμη μια ήττα. Η ήττα του σχεδίου προϋπολογισμού. Δηλαδή τα δεκαπέντε νέα μέτρα που θα χτυπήσουν τους Έλληνες πολίτες για ακόμη μια φορά. Με μείωση εισοδημάτων. Με εξάφaniση επιδομάτων. Με σφαγιαστική φορολογία.

Όλες αυτές τις ήττες προσπαθείτε να παρακάμψετε με το σημερινό νομοθέτημα. Έχετε επιλέξει να προτάξετε δήθεν κοινωνικές ευαισθησίες, για να βγει από τη στενωπό της αλλεπάλληλης ήττας που υφίστασθε. Για να βγείτε από τα αδιέξοδά σας. Γι' αυτόν τον λόγο η σπουδή γι' αυτό και οι μεθοδεύσεις.

Κάνετε κάτι ακόμα χειρότερο. Εργαλειοποιείτε υπαρκτές αγωνίες και δυσκολίες μιας μικρής μειονότητας, απολύτως σεβαστές, προκειμένου εσείς να ανακτήσετε ένα κομμάτι του χαμένου εδάφους των ημερών και των εβδομάδων που πέρασαν.

Όλα αυτά με τα οποία θεωρείτε ότι προβάλλετε τα κοινωνικά σας αντανάκλαστικά, όλα αυτά τα οποία θεωρείτε ότι ρυθμίζετε, ρυθμίζονται ήδη -και το γνωρίζετε πολύ καλά- από τη νομολογία με νηφαλιότητα χωρίς συγκρούσεις. Γιατί, λοιπόν, η σπουδή; Γιατί η βιασύνη και γιατί η ένταση; Θα σας δώσω την απάντηση. Γιατί αναζητούσατε να ορίσετε ένα νέο πεδίο σύγκρουσης και πόλωσης. Πόλωσης πολιτικής και κοινωνικής. Γιατί πιστεύετε ότι στη φάση συνεχούς απομείωσης στην οποία βρίσκεστε, μια τέτοια συζήτηση θα σας επέτρεπε να ανακτήσετε ένα μέρος των ψηφοφόρων που συνεχώς χάνετε. Επιλέγετε, λοιπόν, συνειδητά -άλλωστε έτσι υπάρχουν, έτσι γεννηθήκατε και έτσι συνεχίζετε να υπάρχουν, μέσα από τη σύγκρουση- μια ρύθμιση που δημιουργεί νέες πολώσεις και νέες συγκρούσεις.

Το γεγονός, μάλιστα, με έναν τέτοιο τρόπο, που τελικά αποτυγχάνετε να καλύψετε τα διεμφυλικά άτομα, τα οποία υποτίθεται ότι ενδιαφέρεστε να καλύψετε. Διότι εάν, πράγματι, θέλατε να τους καλύψετε, μια κοινότητα της οποίας τα δικαιώματα εμείς απερίφραστα σεβόμαστε, θα φροντίζατε να θωρακίσσετε το σχέδιο νόμου και να τους δώσετε μία ασφάλεια δικαίου. Αντ' αυτού αντί για τάξη φέρνεται αταξία και αντί για βεβαιότητα, αβεβαι-

ότητα.

Έρχομαι στον πυρήνα, στην ουσία. Ο ρητός αποκλεισμός ο-ποιασδήποτε προηγούμενης ιατρικής εξέτασης που σχετίζεται με τη σωματική ή ψυχική υγεία του προσώπου, στερεί το σχέδιο νόμου από οποιαδήποτε επιστημονική βάση. Μάλιστα το επικα-λείται και η αιτιολογική έκθεση. Υπενθυμίζει ότι στην πολύ με-γάλη πλειοψηφία των κρατών του Συμβουλίου της Ευρώπης όπου η αναγνώριση είναι δυνατή, η προηγούμενη ψυχοδιάγνωση είναι μεταξύ των προϋποθέσεων νομικής αναγνώρισης της ταυ-τότητας φύλου. Εσείς δεν το θέλετε αυτό. Σύμφωνα μάλιστα με το ΕΔΑΔ αυτή η ρύθμιση έχει σκοπό να προστατεύσει τα συμφέ-ροντα των ενδιαφερομένων, ώστε να μην εμπλακούν κατά πλάνη τους σε μια διαδικασία νομικής μεταβολής της ταυτότητάς τους, χωρίς, πραγματικά, να το αισθάνονται ή να το πιστεύουν.

Θέλω, επίσης, να αναδείξω και άλλο ένα θέμα, το οποίο προ-σποιείτε ότι δεν είναι σοβαρό, την έλλειψη ουσιαστικής διαβού-λευσης. Ποιους ακούσατε και ποιους λάβατε υπ' όψιν; Στην έκθεση αξιολόγησης συνεπειών ρυθμίσεων φαίνεται ότι δεν έχει διενεργηθεί ουσιαστική διαβούλευση, αφού δεν εκτίθενται συνο-πτικά οι απόψεις που διατυπώθηκαν από όσους συμμετείχαν σ' αυτή και ιδίως από εκείνους που είχαν απόψεις αντίθετες με τις ρυθμίσεις που φέρνεται.

Για ποιους συγκεκριμένους λόγους απορρίφθηκαν; Ωστόσο η υποχρέωση διαβούλευσης έχει θεσπιστεί, ακριβώς για να λαμ-βάνει γνώση ο νομοθέτης των απόψεων της κοινωνίας, ώστε η όποια νομοθέτηση να ανταποκρίνεται στην εκφρασμένη θέση της κοινωνίας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ωστόσο, ο Υπουργός Δικαιοσύνης προτίμησε να φέρει ενώπιον της Βουλής ένα σχέδιο, το οποίο δικαιολογημένα κατηγορείται ότι προσάπτεται ως αυ-θαίρεσία και ως περιφρόνηση των απόψεων μεγάλης μερίδας των πολιτών.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, έχει τη δική της πρόταση. Μια πρόταση που δεν είναι προσχηματική. Δεν είναι καιροσκοπική και δεν είναι αποπροσανατολιστική. Είναι πρόταση, που συνδυάζει αρμονικά τα άρθρα 2, 4 και 21 του ελ-ληνικού Συντάγματος, δηλαδή τον σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου, την ισότητα μπροστά στον νόμο, το γε-γονός ότι όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, ενώ ταυτόχρονα, όπως σας είπα, σέβεται και το άρθρο 21, που θέτει την οικογένεια, τον γάμο, τη μητρότητα και την παιδική ηλικία υπό την προστασία του κράτους.

Πέντε σημεία έχει η πρότασή μας. Ιατρική γνωμάτευση, δικα-στική απόφαση μετά από δύο αιτήματα του ενδιαφερομένου, ώστε να υπάρχει μια ασφάλεια δικαίου, μόνο εφόσον είναι ενή-λικο το άτομο και μόνο μια φορά. Δεν μπορεί να αλλάξει το φύλο δύο και τρεις φορές στη ζωή ενός ανθρώπου.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας συμβαδίζει με τη διεθνή πραγματικότητα. Σέβεται την επιλογή του προσώπου. Διασφαλί-ζει τον ενσυνείδητο χαρακτήρα της βούλησης του ενδιαφερομέ-νου. Εγγυάται συνθήκες εχεμύθειας, και ακόμα λαμβάνει υπ' όψιν και τυχόν επιπτώσεις σε τρίτα άτομα που συνδέονται άμεσα με τον αιτούντα.

Όποια ρύθμιση θα κάνουμε όταν έρθει ο χρόνος, θα την κά-νουμε μετά από εξαντλητική διαβούλευση που θα σεβαστούμε όχι προσχηματική. Και βεβαίως, σε αυτή τη διαδικασία θα ακού-σουμε με προσοχή και τις απόψεις της Εκκλησίας. Δεν πιστεύω ότι κανείς σε αυτή την Αίθουσα αρνείται στην Εκκλησία να έχει απόψεις. Και πρέπει να ακούγονται μαζί με όλες τις άλλες αλλά και με τη βαρύτητα που έχουν.

Καταλήγοντας, εμείς, κύριοι της Κυβέρνησης, όπως είναι η σταθερή μας πολιτική πράξη και φιλοσοφία, τα σοβαρά ζητήματα τα αντιμετωπίζουμε σοβαρά. Γι' αυτό αρνούμαστε να δώσουμε ψήφο στο νομοθέτημα που φέρνεται και γι' αυτό καταθέτουμε ένα δικό μας, που διασφαλίζει όλες τις πρόνοιες του Συντάγματος, όπως ακριβώς είπα -και τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον θεσμό της οικογένειας- που είναι πραγματικά και ουσιαστικά προοδευ-τική και όχι προσχηματική.

Διότι εμείς δεν έχουμε κανένα αδιέξοδο, από το οποίο να θέ-λουμε να βγούμε. Αυτή είναι δική σας αγωνία και θα συνεχίσει να υπάρχει μέχρι το τέλος, μέχρι τις εκλογές, μέχρι την ήττα, μέχρι την πτώση αυτής της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Θελερίτη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σήμερα συζητάμε ένα σχέδιο νόμου, που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην μακρά πορεία για τη θεσμική αναγνώριση των αν-θρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα μας, αλλά παράλληλα δίνει το στίγμα της Κυβέρνησης για την ενίσχυση του κράτους δικαίου, όπως άλλωστε έχει γίνει με μια σειρά από νομοθετήματα, όπως είναι η επέκταση του συμφώνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευ-γάρια κ.λπ..

Θα ήθελα, πριν ξεκινήσω, να αναφερθώ στην επιστολή, που εστάλη στον Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα στις 9 Ιουνίου 2017 από το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών, με αφορμή τη δη-μόσια διαβούλευση -που αναφέρθηκε προηγουμένως ότι δεν υπήρξε δημόσια διαβούλευση- για το σχέδιο νόμου για την ταυ-τότητα φύλου και την αντίστοιχη συνέντευξη του Πρωθυπουρ-γού.

Αναφέρει, λοιπόν, η Πρόεδρος του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών Μαρίνα Γαλανού, μεταξύ των άλλων: «Πράγματι, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν θα μπορούσε παρά να συμφωνήσει μαζί σας οποιοσδήποτε δημοκρατικός πολίτης ότι το σχέδιο νόμου για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, έρχεται με μεγάλη καθυστέρηση. Αποτελεί ίσως την κορυφαία διεκδι-κηση της κοινότητας μας, καθώς η απουσία ειδικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την αναγνώριση του φύλου δίχως προϋποθέσεις, που σύμφωνα με αποφάσεις διεθνών και ευρωπαϊκών οργανι-σμών αποτελούν είδος βασανιστηρίου, ενώ παραβιάζουν την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή των προσώπων, αποτελεί την κύρια αιτία της μισαλλοδοξίας παρενοχλήσεων, διακρίσεων και βίας που αντιμετωπίζει η κοινότητά μας».

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η μισαλλοδο-ξία, η βία, οι διακρίσεις και οι παραβιάσεις θεμελιωδών ανθρω-πίνων δικαιωμάτων είναι αυτή η πραγματικότητα που βιώνουν τα μέλη αυτής της κοινότητας και όσοι και όσες από εμάς δεν το γνώριζαν, είχαν την ευκαιρία να το ακούσουν και να το διαπιστώ-σουν κατά τη διάρκεια της ακρόασης των φορέων, που ήταν πραγματικά αποκαλυπτική. Ήταν αποκαλυπτική, για την ανάγκη η πολιτεία να πάρει μέτρα για την προστασία αυτών των θεμε-λιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των τριών ανδρών, αλλά και για τη νομική αναγνώριση και κατοχύρωση της ταυ-τότητας φύλου, η οποία συνιστά βασικό όρο για τη διευκόλυνση της καθημερινότητάς τους.

Διότι είναι γεγονός πως χωρίς την αναγνώριση αυτή, τα τριαν-άτομα είναι πιο ευάλωτα και περισσότερο εκτεθειμένα στη βία και στις διακρίσεις σε κάθε τομέα της ζωής τους, από το σχολείο έως τη φοιτητική ζωή, στην αναζήτηση εργασίας, στις καθημε-ρινές συναλλαγές με το δημόσιο και τους ιδιώτες. Γι' αυτό, ακρι-βώς, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, συνιστά την πρώτη προσπάθεια της πολιτείας για να γεφυρωθεί αυτό το χάσμα και η αντιστοιχία που υπάρχει ανάμεσα στο φύλο των τριών ανθρω-πών και σε αυτό που αναγράφεται ως επίσημο στα δημόσια έγ-γραφά τους και για να αλλάξει, επιτέλους, αυτό που βιώνουν οι τριαν άνθρωποι, οι οποίοι και οι οποίες και στην Ελλάδα εκφο-βίζονται, κακοποιούνται, στιγματίζονται, περιθωριοποιούνται και έχουν το μικρότερο προσδόκιμο ζωής, όπως γνωρίζουμε από σχετικές έρευνες και δημοσιεύσεις.

Ένα άλλο θετικό είναι ότι επιτέλους αυτή η συζήτηση για την ταυτότητα φύλου ήρθε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όχι γιατί ντε και καλά έχουμε ανάγκη ένα αρσιτερό αποτύπωμα, όπως ανα-φέρθηκε προηγουμένως, αλλά γιατί για εμάς είναι πολύ βασικό και αποτελεί προτεραιότητα η ενίσχυση του κράτους δικαίου. Και θεωρούμε ότι για κάθε δημοκρατικό άνθρωπο, η ενίσχυση του κράτους δικαίου θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα.

Επιτέλους, λοιπόν, άνοιξε αυτή η συζήτηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και με την τοποθέτηση και άλλων κομμάτων μες στη Βουλή, όπου θα υπερψηφίσουν το νομοσχέδιο αυτό. Βέβαια η Νέα Δημοκρατία και η Ένωση Κεντρώων όπως αντιλαμβανόμα-στε, μάλλον δεν θα το ψηφίσουν ή τουλάχιστον αρκετοί επιφυ-λάσσονται, έτσι όπως εκφράστηκαν.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να αναφερθώ στη θλιβερή, δυστυ-

χώς, στάση του ΚΚΕ, που φαίνεται ότι απαρνείται τις απελευθερωτικές ιδέες του σοσιαλισμού και της κοινωνικής ισότητας, επιλέγοντας να μείνει πιστό στη συντηρητική και αντιδραστική –θα μου επιτρέψετε- παράδοση της ομοφοβίας. Πράγματι είναι απογοητευτικό, για ένα κόμμα που παλεύει για την κοινωνική απελευθέρωση. Διότι τα άτομα και οι φορείς που εχθρεύονται κάθε είδους ετερότητα, στηρίζονται σε υποκριτικές, μισάνθρωπες και, κυρίως, σε απολύτως λανθασμένες προσεγγίσεις. Διότι η πολιτεία έχει υποχρέωση να βλέπει τις αθέατες ζωές, να θωρακίζει τα δικαιώματα των ανθρώπων που είναι στο περιθώριο. Βέβαια δεν μπορεί η πολιτεία να στρέφει το πρόσωπο σε ό,τι θεωρείται ιδιωτική ζωή και να μην το αναγνωρίζει.

Άλλωστε, αγαπητέ συνάδελφε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως μας έχει διδάξει ο φεμινισμός και το φεμινιστικό κίνημα, το προσωπικό είναι και πολιτικό και οι φεμινιστικές οργανώσεις, ακριβώς, το έχουν τονίσει αυτό. Γι' αυτό οι θεσμικές τομές που προωθούνται από την Κυβέρνηση, δεν υποτάσσονται σε κοντόθωρες θεωρίες περί πολιτικού κόστους.

Από την άλλη οφείλουμε να θυμόμαστε ότι η συζήτηση δεν άνοιξε μόνο επειδή η παρούσα Κυβέρνηση είχε ιδεοληψία ή έκανε μια συγκεκριμένη ιδεολογική και πολιτική επιλογή. Κυρίως άνοιξε, γιατί ήταν αποτέλεσμα μιας μακροχρόνιας, επίμονης και συστηματικής δουλειάς των αγώνων του αντισεξιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος. Απλώς η Κυβέρνηση είχε μάτια και αυτιά ανοιχτά, για να ακούσει και να εμπλουτίσει τον προβληματισμό της και να πειστεί, βεβαίως, και να πείσει.

Όπως ανέφερε η εισηγήτρια του νομοσχεδίου, η Αννέτα η Καρβαδιά, το νομοσχέδιο έδωσε βήμα και δημόσιο λόγο στις κοινότητες αυτές και φυσικά ο Υπουργός από τη μεριά του προχώρησε και σε νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Αυτό, όμως, που για μένα είναι το πιο σημαντικό σε αυτό το νομοσχέδιο, είναι, ακριβώς, αυτό που προβάλλει αντίσταση ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δηλαδή ότι τα τρανς άτομα εξοπλίζονται πλέον με τη δυνατότητα, να προβούν σε αλλαγή εγγράφων χωρίς να απαιτείται ιατρική ή ψυχιατρική γνωμάτευση ή η οποιαδήποτε χειρουργική επέμβαση-στερίωση.

Οι ιατρικές πράξεις άλλωστε, αγαπητέ συνάδελφε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όχι μόνο έχουν κριθεί ότι παραβιάζουν την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή των ατόμων –άρθρο 8 της συγκεκριμένης Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων- αλλά και την ίδια στιγμή θεωρούνται είδος βασανιστηρίου απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης –άρθρο 3 της συγκεκριμένης σύμβασης. Με τον τρόπο, λοιπόν, αυτό επιτέλους κατοχυρώνεται νομοθετικά...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ουδείς τα πρότεινε αυτά.

MARIA ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Κάνετε λάθος. Η μη ιατρική εξέταση, ακριβώς, είναι αυτό που προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο απ' ό,τι θα έχετε δει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Η γνωμάτευση είναι εγχείρηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ. Ολοκληρώστε, κυρία Θελερίτη.

MARIA ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Για όνομα του θεού!

Ολοκληρώνω.

Να μην εξαρτάται, λοιπόν, σε καμμία περίπτωση –αυτό ήταν ένα πάγιο αίτημα των κινημάτων, όπως λέτε- η ταυτότητα του φύλου από οποιοδήποτε ιατρικές προϋποθέσεις.

Ολοκληρώνω με τα διάφορα κακοποιητικά σχόλια που εκφράστηκαν και ανησυχίες μήπως και η νομοθετική κατοχύρωση δικαιωμάτων αυτών των ατόμων, καταφέρει ανεπανόρθωτα πλήγματα στα θεμέλια της κοινωνίας μας ή ενέχει τον κίνδυνο να αλωθεί το άβατο του Αγίου Όρους ή να συμβάλλει στο να πληγεί ο αθλητισμός.

Θα ήθελα, λοιπόν, να αναφερθώ στο άρθρο 5, που αφορά τις συνέπειες αναγνώρισης ταυτότητας του φύλου, όπου διευκρινίζεται ότι μετά τη διόρθωση, εξακολουθούν να συνοδεύουν το πρόσωπο οι υποχρεώσεις και όσες ευθύνες είχε πριν από τη διόρθωση.

Τέλος, θα ήθελα στο Μέρος Β' να προτείνω στη σύσταση εκεί του Εθνικού Μηχανισμού Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού,

να προστεθεί στους φορείς και η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων, γιατί θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι έχει αποφασιστική σημασία η ένταξη της διάστασης του φύλου στις πολιτικές για παιδιά και ιδιαίτερα όταν πρόκειται για έναν σχεδιασμό εθνικών σχεδίων δράσης για τα δικαιώματα των παιδιών.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πραγματικά, δεν αποτελεί ιδεοληψία το παρόν νομοσχέδιο αλλά αποτελεί μια σοβαρή προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης, όσον αφορά την προσπάθεια που καταβάλλει για την κατοχύρωση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ελευθερίας αντίστοιχων ανθρώπων, που σήμερα δεν έχουν φωνή και είναι στο περιθώριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Γάκης.

Ορίστε, κύριε Γάκη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και αύριο, δεν ανήκει σε ό,τι έχουμε συνηθίσει να χαρακτηρίζουμε ως τρέχουσα πολιτική. Δεν αφορά την οικονομική ανάπτυξη, δεν αφορά το βιοτικό επίπεδο των πολιτών, δεν αφορά τις εργασιακές σχέσεις και την καθημερινότητα των πολλών. Προκάλεσε ωστόσο μια σειρά από αντιδράσεις. Αυτές τις αντιδράσεις επιτρέψτε μου να τις κατηγοριοποιήσω εν συντομία.

Στο ένα άκρο βρίσκονται οι περισσότεροι ή λιγότεροι ανορθολογικές αντιδράσεις, που αρνούνται να αναγνωρίσουν την ετερότητα και τη διαφορά και από την άλλη οι ενστάσεις για τη σημασία του νομοσχεδίου, γιατί αυτό δεν αφορά το κύριο πρόβλημα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία, που είναι κατ' εξοχήν οικονομικό, τον αγώνα δηλαδή όλων για επιβίωση κι αυτό είναι μια αλήθεια.

Για τη δική μας Κυβέρνηση ωστόσο, την Κυβέρνηση της Αριστεράς, που είναι ριζοσπαστική, γιατί έχει τη δύναμη να κοιτάει προς τα μπρος και να οραματίζεται ένα καλύτερο μέλλον για όλους και δημοκρατική, γιατί σέβεται το πρόσωπο, τις επιθυμίες και τις ανάγκες του, τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορεί να ισχύουν κατά περίπτωση. Είναι καθολικά και ιδιαίτερα.

«Η αυθεντική βούληση του ίδιου του προσώπου συνιστά το καθοριστικό κριτήριο εν όψει του δικαιώματος της προσωπικότητας», αποφαίνεται η Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής και σε αυτό το πνεύμα υποστηρίζουμε το νομοσχέδιο αυτό.

Ήθελα με την ευκαιρία αυτή να καταθέσω την προσωπική μου παρέμβαση και άποψη, γιατί μια ένσταση, μια διαφορά ή μία διαφωνία, μία επιφύλαξη που είχα για το νομοσχέδιο, έγινε αιτία να χαρακτηριστεί ως ένας άνθρωπος που δεν θα ψηφίσει το νομοσχέδιο. Μάλλον λάθος άνθρωπο έχουν στοχοποιήσει.

Η δημόσια παρέμβασή μου αφορά στην ουσία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, όχι στον τύπο. Στόχος μας είναι η εκλογίκευση της νομοθεσίας. Με τις ρυθμίσεις μας –και γι' αυτό θέλω να είναι ξεκάθαρες, σαφείς και ρητές- θέλουμε να δίνουμε λύσεις και όχι να δημιουργούμε περισσότερα προβλήματα από αυτά που προσπαθούμε να λύσουμε, με κανονικό τρόπο, ξεπερνώντας τυχόν αγκυλώσεις και αμφισβητήσεις και θέματα που η σύγχρονη κοινωνία τα έχει ήδη εντάξει στην καθημερινή της καλή πρακτική, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα τη θεσμική λειτουργία του Κοινοβουλίου που φέρνει οφέλη προς την κοινωνία.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, η κοινωνική αντίληψη για τους τρανς ανθρώπους, είναι ή ανύπαρκτη ή λαθεμένη. Είναι κατ' εξοχήν ένα νομοσχέδιο, το οποίο διατρήσει καθεώς τον κοινωνικό συντηρητισμό και τον κοινωνικό αναχρονισμό.

Η θέση μου είναι και έτσι εκδηλώθηκε ότι δεν έχει νόημα σε αυτή τη διαδικασία επανακαθορισμού η κατοχύρωση νέου φύλου η διαδικασία να γίνεται μέσα από έναν ψυχιατρισμό. Είναι νομίζω βασική μας θέση ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι άρρωστοι και από την άποψη αυτή δεν έχει θέση η ιατρική επιστήμη πάνω σε αυτή τη διαδικασία.

Όμως η μείωση του ορίου ηλικίας από το οποίο μπορεί κανείς να αλλάξει το φύλο του, από τα δεκαεπτά στα δεκαπέντε χρόνια, εξ ανάγκης προσδιόρισε και απαίτησε και έβαλε στο παιχνίδι την ύπαρξη μιας ομάδας επιστημόνων, όπως τη χαρακτηρίζουμε,

μιας διεπιστημονικής επιτροπής, η οποία αντικατέστησε το προηγούμενο ιατρικό συμβούλιο που υπήρχε στον νόμο, με τη σημερινή τροπολογία και με μία κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας για δύο χρόνια μπορεί να συσταθεί αυτή που αποτελείται από έναν παιδοψυχίατρο, έναν παιδοψυχολόγο, έναν ενδοκρινολόγο, έναν παιδοχειρουργό, ένα ψυχολόγο, έναν κοινωνικό λειτουργό και ένα παιδίατρο με ειδικότητα στο συγκεκριμένο αντικείμενο.

Από αυτή την άποψη παρεμβαίνουμε σήμερα και εξασφαλίζουμε το ελάχιστο, θα έλεγα εγώ, το μίνιμουμ της αξιοκρατικής διαδικασίας της αλλαγής του φύλου και στα ανήλικα παιδιά από δεκαπέντε μέχρι δεκαεπτά χρονών.

Θα ήμουν ευτυχής να μην υπήρχε αυτή η διαδικασία. Θα ήμουν ευτυχής, δηλαδή, να μέναμε στην αρχική δέσμευση των δεκαεπτά χρονών και πάνω.

Σε αυτή την κατεύθυνση της υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδιαίτερα για τους περισσότερο ευάλωτους που την έχουν ανάγκη, το νομοσχέδιο προβλέπει τη συγκρότηση επιπλέον ενός εθνικού μηχανισμού για την εκπόνηση, παρακολούθηση και αξιολόγηση των σχεδίων δράσης για τα δικαιώματα του παιδιού.

Με τον νέο μηχανισμό επιδιώκεται ο αναγκαίος συντονισμός όσων εμπλέκονται στο σύστημα και προσφέρουν έργο στον τομέα αυτό. Αποτελεί μια διεθνή δέσμευση της χώρας μας. Την αναγκαιότητα και τη σημασία την αναγνωρίζουμε όλοι και στην πρόσφατη κρίση του προσφυγικού, βλέποντας ασυνόδευτους ανηλίκους να εκτίθενται σε κάθε λογής κινδύνους.

Στα ηνιά μας ιδιαίτερα που δέχτηκαν τις προσφυγικές ροές, όλοι μας αναγνωρίσαμε πόσο αναγκαίο είναι ένα πλαίσιο συντονισμού και ελπιζουμε να αποτελέσει ένα χρήσιμο εργαλείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων και μια ασπίδα προστασίας για τους ανηλίκους ενάντια στη βία και στην εκμετάλλευση, στην κακοποίηση και στην εγκατάλειψη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα με το νομοσχέδιο ανοίγουμε ένα παράθυρο στο σκοτεινό σπίτι, που είχαμε κοινωνικά εγκλείσει αυτές τις ομάδες των συμπολιτών μας. Ήταν άνθρωποι χωρίς ταυτοποίηση. Ήταν με άλλο όνομα και με άλλη ιδιότητα. Έρχεται σήμερα το νομοσχέδιο, αυτό το πράγμα να το ταυτοποιήσει. Ο ήλιος που θα μπει στο σπίτι, θα διαλύσει τη μούχλα της συντήρησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ιάσων Φωτήλας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η κοινωνία αλλάζει και αλλάζει γρήγορα. Η ίδια η ζωή, οι συνθήκες αλλάζουν. Κι εμείς οι πολιτικοί οφείλουμε να αφουγκραζόμαστε τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας. Οφείλουμε, δηλαδή, στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να μην είμαστε κοντόφθαλμοι αλλά να βλέπουμε μακρύτερα και να παρακολουθούμε τις αλλαγές, ακόμα κι αν σε ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας φαίνεται περίεργο ή δύσκολο να τις κατανοήσει.

Για να καταλάβουν και οι πολίτες που μας ακούν, πρέπει να γίνει κατανοητό ποιους αφορά αυτό το νομοσχέδιο ή μάλλον ποιους θα έπρεπε να αφορά και ποιες, τελικά, αλλαγές θα επιφέρει. Να πούμε, λοιπόν, αρχικά ότι σε αντίθεση με την αρχική προπαγάνδα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, η αλλαγή ταυτότητας φύλου δεν είναι πρωτόγνωρη στο δικαίό μας σύστημα. Υπήρχε θεσμοθετημένη από τη δεκαετία του 1970 αλλά και μέσω της νομολογίας, των δικαστικών δηλαδή αποφάσεων.

Αυτή η πάγια νομολογία μας λέει ότι οι αιτήσεις αυτές στο δικαστήριο γίνονται πάντα δεκτές, εφόσον συνοδεύονται από έγγραφα που πιστοποιούν ότι ο ενδιαφερόμενος έχει προβεί σε χειρουργική επέμβαση. Συνεπώς το νομοσχέδιο δεν αφορά σε αυτούς που έχουν προβεί σε χειρουργική επέμβαση, αλλά σε εκείνη την κατηγορία συμπολιτών μας που έχουν δυσφορία φύλου και δεν επιθυμούν να προβούν σε επέμβαση.

Υπάρχει, πράγματι, αυτή η κατηγορία και συνεπώς υπάρχει η ανάγκη προστασίας της, που προκύπτει όπως τόνισα και στην

αρχή, από την ανάγκη να δούμε τι, πραγματικά, συμβαίνει στην κοινωνία μας και να το ρυθμίσουμε. Αυτό άλλωστε είναι πρόοδος. Το αντίθετο είναι συντήρηση.

Είναι ακόμα πιο σημαντικό, όταν αυτό αφορά μικρές ή πολύ μικρές ομάδες, μειονότητες, που εκ των πραγμάτων έχουν μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας σε σχέση με μεγάλες πλειοψηφίες, που μπορούν κατά κάποιον τρόπο να επιβάλουν την άποψή τους. Η ανάγκη όμως αυτή των συμπολιτών μας πρέπει να επιβεβαιωθεί από την ιατρική επιστήμη. Συνεπώς μια τέτοια αίτηση θα πρέπει να συνοδεύεται από μία ιατρική βεβαίωση, που να πιστώνει ότι πρόκειται για ενσυνείδητη επιλογή του ενδιαφερομένου και συνεπώς υφίσταται η ανάγκη αυτής της ρύθμισης.

Το να γίνεται αυτό δυνατό «διά της απλής δηλώσεως βούλησης» των ενδιαφερομένων, όπως προβλέπεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα δώσει τη δυνατότητα σε κάποιους να προβαίνουν σε αλλαγή ταυτότητας φύλου κατά το δοκούν, δηλαδή για αλλότριους λόγους, παραδείγματος χάριν, γάμους, υιοθεσίες και άλλα πολλά ζητήματα που μπορούν να προκύψουν.

Δηλαδή, επί της ουσίας, το νομοσχέδιο αντί να λύσει το πρόβλημα, θα δημιουργήσει μία σειρά από άλλα προβλήματα. Κι αυτό, βέβαια, γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι φτιαγμένο στο πόδι και δεν έγινε με σκοπό την πραγματική ανάγκη προστασίας αυτών των ανθρώπων αλλά από την ανάγκη επιβεβαίωσης του ΣΥΡΙΖΑ.

Υπάρχει, επιπλέον, σκόπιμη παρερμηνεία της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το δικαστήριο, κύριε Υπουργέ, προτρέπει στη δημιουργία ενός πλαισίου συμβατού με τους διεμφυλικούς, ώστε να εναρμονίζεται η πραγματικότητα τους με τη ληξιαρχική τους πράξη. Ταυτόχρονα, όμως, δεν λέει ποθενά ότι δεν επιτρέπεται στο κράτος να μπορεί να ρυθμίσει τους τρόπους που αυτή θα γίνεται, δηλαδή με σχετικά ιατρικά πιστοποιητικά. Στην Αγγλία, για παράδειγμα, μια χώρα που έχει ρυθμίσει από δεκαετίες τα σχετικά θέματα, η διαδικασία απαιτεί βεβαίωση από δημόσιο νοσοκομείο και επιπλέον δευτεροβάθμια επιτροπή.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν το έβαλε στα πόδια, όπως ο κ. Καμμένος, ο οποίος προτίμησε να δραπετεύσει στη Βραζιλία. Άραγε θα ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο με την επιστολική ψήφο που έχει δικαίωμα; Για να δούμε. Προσπαθεί, προφανώς, να σώσει τα άσωστα. Τι να πρωτοσώσει, όμως, ο κ. Καμμένος. Πλέον και ο τελευταίος πολίτης αντιλαμβάνεται τι εκπροσωπεί ο κ. Καμμένος. Είναι εκείνο το είδος του πολιτικού, που είναι διατεθειμένος να ξεπουλήσει όχι αρχές και αξίες αλλά τη μάνα του ή μάλλον για να είμαστε ακριβείς τα παιδιά του, προκειμένου να κρατηθεί στην εξουσία.

Εύλογα, λοιπόν, προκύπτει ζήτημα δεδηλωμένης. Και εξηγούμε. Στο πολίτευμα της χώρας μας ισχύει η αρχή της δεδηλωμένης.

Τι σημαίνει αυτό; Όχι βέβαια ότι υπάρχει ρήξη μεταξύ των συγκυβερνώντων. Αυτό άλλωστε το ξεκαθαρίσαμε. Δεν πρόκειται να προβούν σε τέτοιο πράγμα, όσο τους βοηθάει να παραμένουν στην εξουσία. Η αρχή της δεδηλωμένης σημαίνει ότι ένα νομοσχέδιο, για να εισαχθεί και να φτάσει στις αρμόδιες επιτροπές, οφείλει να έχει την πλειοψηφία. Δεν είναι δυνατόν τα νομοσχέδια να τα φέρνει η μειοψηφία και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μειοψηφία αυτή τη στιγμή. Πλειοψηφία είναι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και μαζί πρέπει να φέρνουν τα νομοσχέδια. Αυτό προβλέπει το Σύνταγμά μας. Διαφορετικά και εμείς το δικό μας νομοσχέδιο θα μπορούσαμε να το πάμε στις επιτροπές. Μπορούμε; Δεν μπορούμε δυστυχώς.

Η Νέα Δημοκρατία, όμως, είναι εδώ. Κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση, που με λογική και ευαισθησία αντιμετωπίζει την πραγματική ανάγκη. Αναγνωρίζει την ανάγκη εκσυγχρονισμού του πλαισίου προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στον τομέα της διαδικασίας διόρθωσης του καταχωρημένου φύλου, από εκείνους που το επιθυμούν και το χρειάζονται.

Θα κλείσω με ένα σχόλιο, με αφορμή το άρθρο που έγραψε ο κ. Τσακαλώτος χθες στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Μας κουνάει το δάχτυλο για τον φιλελευθερισμό και την αξιοπρέπεια. Ποιος μιλάει τώρα για αξιοπρέπεια; Ο κ. Τσακαλώτος, τη στιγμή που δεν είχε την ευθεία να παραιτηθεί, όπως είχε δημόσια δεσμευτεί όταν

πήφισε τη μείωση του φορολογήτου, καταργώντας έτσι κάθε ίχνος δικής του προσωπικής αξιοπρέπειας. Πάει πολύ να μας μιλάει ο κ. Τσακαλώτος για αξιοπρέπεια! Αλλού τα μαθήματα φιλελευθερισμού και αξιοπρέπειας όχι στη Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Αφροδίτη Σταμπουλή από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αποφεύγω να μπω στη συζήτηση για το ποιος έχει δικαίωμα να μιλάει εδώ μέσα για αξιοπρέπεια. Απλώς θυμίζω χωρίς να είμαι νομικός, από τα λίγα πράγματα που έχω καταλάβει από το Σύνταγμα και τη νομοθεσία ότι τα νομοσχέδια τα εισηγούνται οι Υπουργοί της Κυβέρνησης, τα εισηγείται η εκτελεστική εξουσία, περνούν όταν πάρουν κοινοβουλευτική Πλειοψηφία -όρα εδώ θα είμαστε αύριο και θα δούμε- και από εκεί και πέρα όποιος νομίζει ότι η Κυβέρνηση έχει χάσει τη δεδηλωμένη, κάνει πρόταση μομφής. Αλλιώς δεν κάνει τίποτα. Απλά είναι τα πράγματα. Έτσι λέει το Σύνταγμα. Τουλάχιστον έτσι έχω καταλάβει.

Για το νομοσχέδιο τώρα. Θα ήταν περιττό να επαναλάβω την αναγκαιότητα αυτού του νομοσχεδίου, που επιτρέπει αλλαγή του καταχωρισμένου φύλου, στην ουσία δηλαδή αλλαγή εγγράφων, σε ανθρώπους για τους οποίους ο προσωπικός τρόπος με τον οποίο βιώνουν το φύλο τους, δεν συμφωνεί με το φύλο που τους αποδόθηκε στη γέννησή τους.

Αυτό συνήθως έχει ως αποτέλεσμα, στοιχεία εμφάνισης να μη συμφωνούν με τα στοιχεία των εγγράφων τους, γεγονός που οδηγεί σε πολλαπλά προβλήματα κατά την καθημερινότητά τους. Το να αλλάζει, λοιπόν, το καταχωρισμένο φύλο άρα και τα έγγραφα με μια δικαστική απόφαση χωρίς να προϋποθέτει μια βαριά και ακρωτηριαστική χειρουργική επέμβαση -όπως προβλεπόταν από το 1976 μέχρι τώρα- είναι σημαντικός συντελεστής στη συμμετοχή των εν λόγω συνανθρώπων μας στην κοινωνία, για την αναγκαιότητα της οποίας συμμετοχής δεν νομίζω ότι κάποια ψυχιατρική εκτίμηση θα διατύπωνε αντιρρήσεις.

Αντιρρήσεις δεν τολμά να διατυπώσει ως συνολική θέση ούτε η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Φέρνει, όμως, τη δική της πρόταση νόμου στην Ολομέλεια -ενώ προηγήθηκαν μήνες διαβούλευσης και τέσσερις συνεδριάσεις επιτροπών, θυμίζοντας την παροιμία: «όταν μου έρθει το αυγό, ψάχνω για φωλιά»- στην οποία κάποιος σαδιστικός εγκέφαλος που δεν μπορεί πια να επιβάλλει ως προϋπόθεση τον ακρωτηριασμό -όχι στείρωση, που μπορεί να είναι μια απλή και ανώδυνη επέμβαση, που μάλιστα κάποιοι την επιλέγουν για κάποιους λόγους- επιβάλλει όσα περισσότερα εμπόδια μπορεί ανάμεσα στους ενδιαφερόμενους και τη δικαστική κρίση. Αρχίζοντας από την αίτηση, που πρέπει να έχει βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής. Τόση προκατάληψη πια για την αξιοπιστία των συγκεκριμένων προσώπων!

Και στη συνέχεια: Για την κατάθεση στο αρμόδιο δικαστήριο αίτησης για τη διόρθωση του καταχωρισμένου φύλου, απαιτείται η δήλωση του προσώπου που αιτείται, που προσδιορίζει το επιθυμητό φύλο, το κύριο όνομα, το προσαρμοσμένο επίθετο, το πρόσωπο να είναι ενήλικο και να έχει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, το πρόσωπο να μην είναι έγγαμο, βεβαίωση του ιατρού του επόμενου άρθρου -αυτή η φράση περί ιατρού του επόμενου άρθρου χρησιμοποιείται τρεις, τέσσερις φορές- σχετικά με το ότι η δήλωση του προσώπου που απαιτεί τη διόρθωση είναι ενσυνείδητη, ότι το πρόσωπο έλαβε όλη την απαιτούμενη πληροφόρηση σχετικά με τις επιπτώσεις της αποδοχής της δήλωσής του -μήπως θα δίνει και εξετάσεις;- και ότι από τη διόρθωση δεν επάγονται αρνητικές συνέπειες για ανήλικα τέκνα του αιτούντος εφόσον υπάρχουν. Αν είναι ανήλικα, θα περιμένει να ενηλικιωθούν; Τι άλλο θα ζητήσετε; Φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, άδεια οδήγησης και πιστοποιητικό ενεργειακής κατάστασης της κατοικίας του αιτούντος;

Κατά τη δεύτερη συζήτηση ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου απαιτείται να προσκομιστεί από τον αιτούντα βεβαίωση του ιατρού του επόμενου άρθρου, με την οποία θα πιστοποιείται ότι κατά τον χρόνο που μεσολάβησε μεταξύ των δύο συζητήσεων -που είναι τέσσερις μήνες- παρακολούθησε τον αιτούντα και εξα-

κολουθούν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις.

Έχω μια απορία. Τον παρακολούθησε σε ελεύθερο περιβάλλον ή θα προϋποτίθεται και εγκλεισμός, έτσι για να είμαστε πιο σίγουροι;

Ο υπεύθυνος είναι ο υπεύθυνος του Ειδικού Ιατρείου Σεξουαλικών Διαταραχών του Κέντρου Ψυχοθεραπειών συγκεκριμένου νοσοκομείου. Δεν έχω τίποτα με τους συναδέλφους. Μπορεί να κάνουν εξαιρετική δουλειά σύμφωνα με τις πιο σύγχρονες αντιλήψεις της επιστήμης, αλλά μόνο ο τίτλος κάνει τον αιτούντα και εμάς να ανατριχιάσουμε. Γι' αυτό και η πρόταση νόμου προβλέπει ότι θα μετονομαστεί αυτό το κέντρο σε Ειδικό Ιατρείο Έμφυλων Ζητημάτων.

Αντιλαμβάνομαστε το πνεύμα αυτών των προτάσεων. Δεν αμφισβητώ, είπα ότι παρά τον τίτλο αυτού του κέντρου οι συνάδελφοι μπορεί να κάνουν εξαιρετική δουλειά σύμφωνα με τα πιο σύγχρονα πορίσματα της επιστήμης, είναι όμως εμφανής η πρόθεση των εμπνευστών του κειμένου, αυτή η ασφυκτική ψυχιατρικοποίηση και γραφειοκρατικοποίηση της διαδικασίας να λειτουργήσει αποτρεπτικά σε συνδυασμό μάλιστα με τον περιορισμό, η διαδικασία να γίνεται μόνο μία φορά.

Το γεγονός ότι στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο η διαδικασία είναι αναστρέψιμη, είναι μια ακόμη δικλίδα ασφαλείας για όλους αλλά και για την ευάλωτη ομάδα των εφήβων, για την οποία τόσο έχουν ακουστεί. Θα πω μόνο ότι σε ηλικία που τα παιδιά βγάζουν ταυτότητα, μπορούν να εργαστούν κανονικά, επαγγελματικά, με σύμβαση εργασίας, και να παντρευτούν -πάλι βέβαια με τη δικλίδα της άδειας του εισαγγελέα ανηλίκων- δεν γίνεται να μην μπορούν να αυτοπροσδιοριστούν και να ξεκινήσουν μια διαδικασία, η οποία λίγες πιθανότητες έχει να ολοκληρωθεί πριν ενηλικιωθούν στ' αλήθεια για λόγους ανεξάρτητους από τις προθέσεις του νομοθέτη, για λόγους ρυθμών με τους οποίους ξέρουμε ότι δουλεύουν τα δικαστήριά μας.

Η διεπιστημονική επιτροπή που συστήνεται με βάση το παρόν σχέδιο νόμου για να γνωμοδοτεί, είναι επίσης αποτελεσματική δικλίδα ασφαλείας. Όμως, κύριε Υπουργέ, ενώ ψηφίζουμε για την εθελούσια φυλομετάβαση αυτών που τη χρειάζονται, μην επιβάλλετε υποχρεωτική φυλομετάβαση σε κάθε αξιόλογη γυναίκα που θέλει να κρατήσει μια αξιόλογη δουλειά. Σας παρακαλώ αλάξτε τη διατύπωση στη νομοτεχνική βελτίωση και εκεί που λέτε «ένας ψυχίατρος, ένας παιδοψυχίατρος, ένας ενδοκρινολόγος» κάντε το «ένας/μία επιστήμονας/επιστημόνισσα από τις εξής ειδικότητες».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εννοείται.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ πάρα πολύ γιατί ειδικά σε αυτή την Αίθουσα σεβόμαστε όλα τα φύλα.

Πολύ ουσιαστική θεωρώ την απάντηση της «Color Youth», κοινότητας -LGBTQ Νέων Αθήνας σε κείμενο της Παιδοψυχιατρικής Εταιρείας για την επιστημονική στήριξη της όσο το δυνατόν πιο γκαίρης φυλομετάβασης και τον αρνητικό ρόλο, που δυστυχώς κομμάτι φορά μπορούν να παίξουν τρανομορφικά στερεότυπα, μάλλον μελών και της ψυχιατρικής κοινότητας. Το καταθέτω στα Πρακτικά διότι δεν υπάρχει χρόνος να επεκταθώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αφροδίτη Σταμπουλή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα προσθέσω μόνο δυο λόγια για την τροπολογία που αφορά την εφαρμογή αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Θέλω να πω ότι ο δικός μου πατριωτισμός λέει ότι η προίκα αυτής της χώρας, πρέπει να είναι η καταξίωσή της ως χώρας που σεβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλες τους τις εκφάνσεις. Με βάση αυτή τη θετική εικόνα βρίσκει συμμάχους και διεθνή υποστήριξη και αυτή τη θετική εικόνα είναι που δεν πρέπει να χάσει. Κανενός η ασφάλεια δεν απειλείται από τον σεβασμό των δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών και κάθε κατοίκου της χώρας. Αντίθετα θωρακίζεται η ασφάλεια ολόνων από την αίσθηση της ελευθερίας και σεβασμού για όλους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, ο οποίος θα είναι και ο τελευταίος για τη σημερινή συνεδρίαση, επιτρέψτε μου να κάνω δύο ανακοινώσεις.

Οι Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Υγείας, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Υποδομών και Μεταφορών, Μεταναστευτικής Πολιτικής, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Τουρισμού, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθώς και ο Υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κατέθεσαν στις 9-10-2017 σχέδιο νόμου: «Άσκηση Υπαίθριων Εμπορικών Δραστηριοτήτων, Εκσυγχρονισμός της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, στις 25-9-2017, ποινική δικογραφία που αφορά σε Υπουργούς διαφόρων κυβερνήσεων που υπέγραψαν τους νόμους 3845/2010, 4046/2012, 4060/2012, 4111/2013.

Δίνουμε αμέσως τον λόγο στον κ. Χρήστο Μαντά από τον ΣΥΡΙΖΑ, που όπως είπαμε είναι και ο τελευταίος ομιλητής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι διεμφυλικοί μέχρι τώρα ήταν αόρατοι. Έρχονται στην ορατότητα. Κάνουμε το αυτόνοτο και είναι πραγματικά τιμή για την Κυβέρνηση, που φέρνει αυτόν τον νόμο για συζήτηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο και με πλήρη συνείδηση αυτού του βήματος συζητάμε εδώ και πολλές ώρες γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Οι Βουλευτές και οι Βουλευτίες του ελληνικού Κοινοβουλίου δεν είναι αόρατοι και πολύ περισσότερο δεν μπορούν να κρυφτούν.

Θα αναμετρηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε το θέλουμε είτε όχι, όχι γενικά και αόριστα με έννοιες και ιδεολογήματα αλλά με ανθρώπινες ανάγκες και με ανθρώπινα δικαιώματα και θα κριθούμε γι' αυτό. Δεν μπορούμε σε καμιά περίπτωση να κρυφτούμε, καμιά πολιτική δύναμη, κανένας και καμιά ξεχωριστά από εμάς που συμμετέχουμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, από δήθεν αντιπερισπασμούς είτε από το στρίβειν διά νομοθετικής προτάσεως είτε από ισχυρισμούς ότι όλα προβλέπονται και δεν υπάρχουν ανάγκες οι οποίες δεν είναι ορατές και δεν είναι ανεκπλήρωτες ανάγκες.

Επιτρέψτε μου σ' αυτό το σημείο, να κάνω δύο σχόλια σε θέματα που μπήκαν στον δημόσιο διάλογο είτε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είτε πολύ περισσότερο από την Ιεραρχία. Θεωρώ χυδαίο, κυνικό και προσβολή στον δημόσιο διάλογο και στη συζήτηση αυτή, να εμφανίζονται πρωτοσέλιδα του τύπου «ταυτότητα φύλου αναζητά ο ΣΥΡΙΖΑ». Το θεωρώ χυδαίο και κυνικό πρώτα από όλα απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους. Πείτε μας ό,τι θέλετε. Κάντε όποια κριτική και πολεμική θέλετε. Όμως μη χρησιμοποιείτε -και νομίζω ότι αυτό είναι πολύ κρίσιμο για την πολιτική αντιπαράθεση και για τον δημόσιο διάλογο στη χώρα μας- αυτά τα δήθεν ευφυή πρωτοσέλιδα στην πλάτη ανθρώπων και οικογενειών που έχουν υποφέρει. Νομίζω ότι είναι χυδαίο, είναι προσβολή και γι' αυτό το λέω, μου δίνεται η δυνατότητα να το πω από το Βήμα της Βουλής.

Δεύτερον, μου είναι πραγματικά ακατανόητο από την ιστορική διαδρομή αν θέλετε, όχι της ιεραρχίας αλλά του Σώματος της Εκκλησίας σ' αυτή τη χώρα, να αποτυπώνονται φράσεις στην ανακοίνωση της ιεραρχίας που λένε ότι αυτό το νομοσχέδιο, ανάμεσα στα άλλα, καταστρέφει ανθρώπους. Δεν μπορεί, πραγματικά, να βάλω με τον νου μου ανθρώπους που διακηρύσσουν, όπως λέει η χριστιανική θρησκεία, την αγάπη, την ανοχή και την απαντοχή, να λένε ότι μια πρωτοβουλία που αντιμετωπίζει ανθρωπινες ανάγκες, που προσθέτει στα ανθρώπινα δικαιώματα, καταστρέφει ανθρώπους.

Θα ήθελα, μάλιστα, να το στιγματίσω αυτό με τον πιο έντονο

τρόπο, τη στιγμή που όλοι μα όλοι σε όλον τον κόσμο, που πραγματικά ενδιαφέρονται για την ουσία της λειτουργίας της δημοκρατίας, νομίζω ότι συμπίπτουν στην άποψη ότι ο αποστιγματισμός και το να βγάλουμε από το περιθώριο αυτές τις μικρές μειονότητες, συμπίπτουν απολύτως μ' αυτό που τουλάχιστον στη θεωρία, τουλάχιστον διακηρυκτικά λέει η χριστιανική θρησκεία.

Ακριβώς και απ' αυτή την έκφραση στη δημόσια συζήτηση νομίζω ότι αναμφίβολα το θέμα της διάκρισης -επιτέλους- των ρόλων της Εκκλησίας και της Πολιτείας όχι μόνο δεν μπορούμε να το αποφύγουμε αλλά θα έλεγα ότι πρέπει τοιμηρά να το αντιμετωπίσουμε και για τις δύο πλευρές, διότι αυτό θα δώσει τη δυνατότητα -και είναι μπροστά αυτή η συζήτηση- να ξεκαθαρίσουμε αυτούς τους ρόλους και να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Διαφορετικά θα έχουμε συνεχώς μια κατάσταση, η οποία νομίζω ότι δεν βοηθά τη δημοκρατία στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στον λίγο χρόνο που μου μένει σ' αυτές τις επιφυλάξεις και τις αντιρρήσεις της ψυχιατρικής κοινότητας με τη διαδικασία της έκφρασης δημοσίων ανακοινώσεων, γιατί νομίζω ότι μπορώ να συμβάλω σε έναν διάλογο, ο οποίος θα συνεχιστεί και που έχει σημασία για την επόμενη μέρα.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι νομίζω ότι υπάρχουν πραγματικές ανησυχίες που εκφράζονται και πραγματικά προβλήματα. Θα αναφέρω μόνο δύο απ' αυτά. Έχω δουλέψει με ανθρώπους που είχαν ανάλογα προβλήματα ή προσέβαλαν το αίτημα της αλλαγής φύλου και, πράγματι, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί σ' αυτό. Αυτό δεν είναι ούτε ψυχιατροποίηση ούτε αγνόηση των αναγκών και της βούλησης. Ενώ ότι ορισμένες φορές αυτό το αίτημα μπορεί να παρουσιαστεί εξαιτίας μιας διεργασίας ψυχοπαθολογικής, μιας ψύχωσης, ενός πρώτου ψυχωσικού επεισοδίου ή στις περιπτώσεις ανδρών που αυτοιστικού φάσματος πάλι μπορεί να παρουσιαστεί ως αίτημα από την πλευρά ενός ανθρώπου που βρίσκεται σ' αυτό το φάσμα αλλά συνάδει με την υποκείμενη ψυχοπαθολογία.

Γι' αυτό ακριβώς και επειδή αυτά εμφανίζονται είτε στην εφηβική ηλικία είτε στη νεότερη ενήλικη ζωή, νομίζω ότι η διασφάλιση μέσα από τη διεπιστημονική επιτροπή, είναι εξαιρετικά σημαντική. Αυτή η σύνθεση που μπορεί να γίνει, όπως προβλέπει και η νομοτεχνική βελτίωση, με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργείων Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας, νομίζω ότι διασφαλίζει σε ένα μεγάλο βαθμό, από τη στιγμή που προβλέπει αυτοί που θα συγκροτούν αυτό το Σώμα να είναι εξειδικευμένοι, γιατί, πράγματι, είναι ένα σύνθετο θέμα, ένα δύσκολο θέμα.

Σε αυτά τα περιστατικά, σε αυτές τις περιπτώσεις νομίζω ότι διασφαλίζει σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό, το να μπορούμε να διακρίνουμε εάν πρόκειται για καταστάσεις που προβάλλονται ως αίτημα αλλά που από κάτω υπόκειται μια ψυχοπαθολογία ή για πραγματική βούληση που νομίζω ότι εκεί δεν υπάρχει δεύτερη γνώμη, ακόμη και από άλλες πλευρές, ότι εκεί μπορούμε να προχωρήσουμε στη νομική κατοχύρωση της αλλαγής ταυτότητας φύλου.

Συνεπώς νομίζω ότι αυτά πρέπει να παρθούν υπ' όψιν. Νομίζω ότι και η πρόθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης που φέρνει αυτό το νομοσχέδιο, είναι να μην αγνοηθούν τέτοιου τύπου πλευρές.

Η επιστημονική κοινότητα σε όλη της την έκφραση και με την ευρύτητα που δίνει η νομοτεχνική βελτίωση νομίζω ότι μπορεί να συμβάλει πραγματικά, στο να είναι όσο γίνεται πιο ξεκάθαρα αυτά τα ζητήματα σε ένα πολυαραγοντικό θέμα, όπως είναι η διαμόρφωση της ταυτότητας φύλου, χωρίς αμφιβολία, πολυαραγοντικό, σύνθετο πράγμα. Συνεπώς μια τέτοιου τύπου αντιμετώπιση νομίζω ότι μπορεί να συμβάλλει. Νομίζω ότι και η κοινότητα η επιστημονική είναι πρόθυμη να συμβάλλει, με βάση αυτή τη νομοτεχνική βελτίωση που έχουμε κάνει.

Με συγχωρείτε για τον χρόνο που χρησιμοποίησα, αλλά νομίζω ότι έπρεπε να μοιραστώ αυτές τις σκέψεις στο ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί θεωρώ ότι είναι σημαντικό να τις έχουμε υπ' όψιν μας.

Θέλω να πω κάτι τελευταίο. Αυτοί οι άνθρωποι και αυτές οι οικογένειες έχουν δυσκολευτεί. Λέω πολύ ήπια έκφραση. Κάποιες από αυτές έχουν πονέσει πάρα πολύ. Και γι' αυτό, εκτός των

αναγκών που προκύπτουν στη διαδικασία της νομικής αλλαγής φύλου, έχουν και ανάγκες -θα το έλεγα με μια ευρύτερη έννοια- ψυχοκοινωνικής υποστήριξης σε όλη αυτή τη διαδικασία. Και αν επιλέξουν και άλλες αλλαγές στα χαρακτηριστικά πλέον του φύλου και εκεί έχουν ανάγκη υποστήριξης. Αυτό πρέπει να το έχουμε στο μυαλό μας, διότι δεν αρκεί μόνο να αντιμετωπιστεί το αίτημα από μια διεπιστημονική ομάδα, υπάρχει και συνέχεια και αυτή πρέπει οπωσδήποτε η πολιτεία να τη φροντίσει.

Με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι είναι μια ιστορική στιγμή για το ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι τιμή που η Κυβέρνηση έφερε αυτή τη σημαντική τομή για αυτή τη μικρή κοινωνική μειοψηφία, που όμως μπορεί να δείξει και τον πλούτο της δημοκρατίας μας και την προσήλωσή μας ακριβώς στη δημοκρατική λειτουργία αυτής της κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.58' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τρίτη 10 Οκτωβρίου 2017 και ώρα 9.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου - Εθνικός Μηχανισμός Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλες διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ